

AUTHOR ISAAC ABEN SAHULA

NO. 201

TITLE ספר הקדמוני
[MASHAL HA-KADMONI]

RR _____

IMPRINT [ITALY, ABOUT 1497]

CALL NO. GOFF, HEB-46 ; U 3128

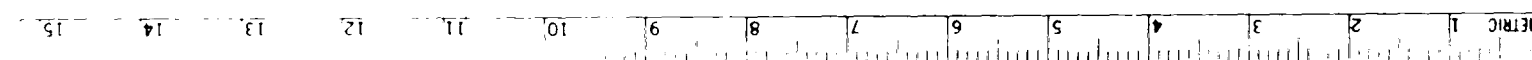
DATE MICROFILMED _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

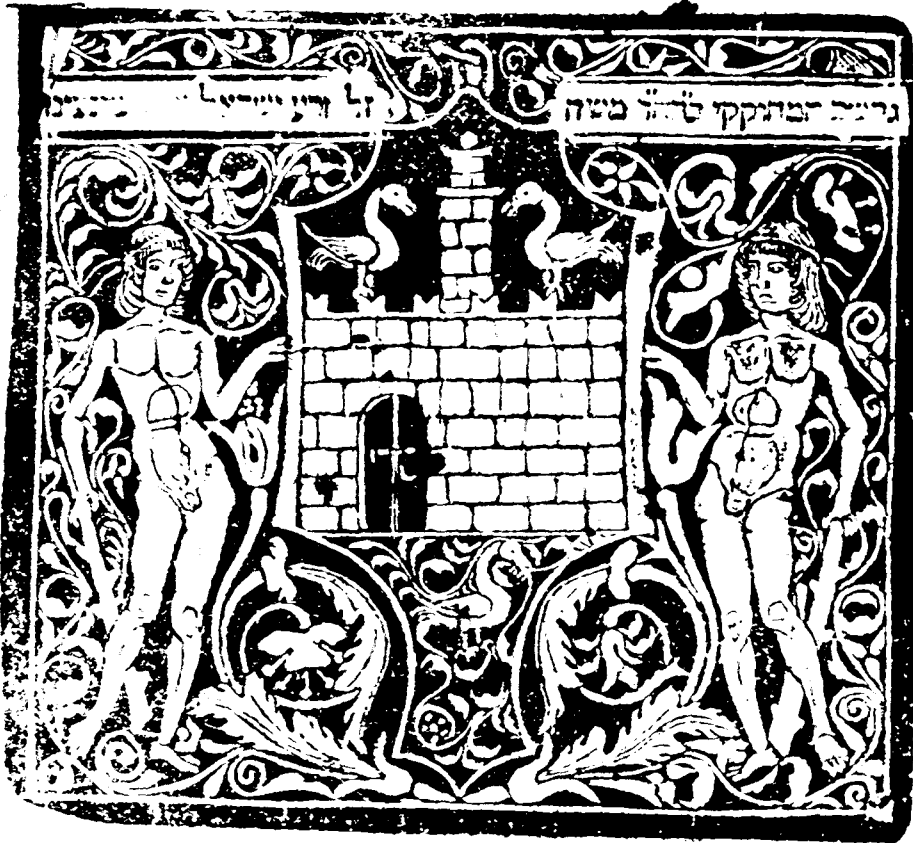
C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A DIVISION OF XEROX CORPORATION

מגדל עז שם

בו ירוץ צדיק ונטגב

אנוש שלח	תשורת חן	כלולה	לרבותיו	דמות מנחה	כלולה
שמו יצחק	אשר חשקו	להלך	נתיב יודר	ואורח דת	סלולה
והבו אל	שלמה בן	זקונים	ושם ושאר	ונין זאבי	סגולה

נח יכון צעוז

לב אדם יחשב דרבו

קומו רעים	בואו שועים	עיר שעשועים	בית ארמו	ני
וראו נירי	זרע שירי	גשם סתרי	של חרמו	ני
נועם חלקי	וכלי נשקי	חמדת חשקי	טוב מטמו	ני
ספר יבנה	מגדל מענה	מקל לבנה	לזו ערמו	ני
חידה יאצל	כי יתנצל	נפשו יצל	מיד כו	ני
עו כלביא	כי הוא יחביא	שיר כחצבי	בין עכו	ני
שירו יאמר	שירכם יימר	תימן אומר	בין אדמו	ני
ובכל עבר	פתחו קבר	על בן עבר	בין אלמו	ני
משים אנכון	ערך רימון	מערך פעמון	אל פעמו	ני
וביום סגיר	חשך שפיר	כי השוה ריר	אל חלמו	ני
לבן אם עו	לב עם נועו	לבו כן עו	בן שלמו	ני
על כן זדים	תהיו נדים	ישתו דודים	הן רימו	ני
ספר ידרוש	כי הוא הראש	אחד קדוש	אל פמלו	ני
משגב נמשל	מעון נחשל	חידה משל	הקדמו	ני

וזן ריקח ועשיר דמוני : מסכת בשבת תחכמוני : וסבת הראותו : ביום העלנותו : להיות כחוד-
 קדס יסודתי : ולהודיע מעלת קדש הנקיייה : ולסון גדולתה יפיפיה : ולהגיד מהללה וצני עדיה :
 להראות העמים והשרים את יופיה : ומפני אשר ראיתי רבים מהמון העם : אשר זהב המליצה
 בפיהם יועם : בהשתדלם בספרי מינים : ובחכמת יונים ומטלי הגרים והעמונים : וכלים טובי
 ואנן להם ואומר : ולכי כדהם ומר : אני אמרתי חלדים אתם : ומחצב הקדש חוצבתם
 : ומקבת אור נוקרתם : ולמה מעלתם : והשימותם חמדת קהלי : הלא כבני כושיים אתם לי :
 צילדי קטורה עיפה ואפר : מטליכם כאפר : ותטליכי אחרי גיזכם כל תורה ומצוה : וכל לבון
 ונחמד נהייה עיה : המעיננה והנחיה : ויענו ויאמרו אלי בנפש מרה : ודעת חסיכה : לתורה
 לא יצא רה חתום תורה : די לנן בקו : יצתה : ותפילה כתקנתה : כי המקרים הודונו : וירעו
 חותם : מצרים ויענונו : ונמצא תכחמוני : ללכת נדהמים : בספר הקמים : ודברי הימים
 : מטלי התורה גסתרים ומכל סיג נשארם ודינו עמוקים כולם צדיקים : יונת אלס רחוקי
 אך יהיו שמועה או אגדה אשר לא יעדה : וכמה יזכה אל החידה אשר עדי הבין לא עדה
 אשר לא צדה : וכשמעי דבריהם מחלתם וציריהם נתגלגל עליהם מדת רחמי יחד נכמרו
 ימי : והומר להם שמועו שמוע ותמצאו לגשכם מרגיע : שמועה טובה תדען כל נדהם
 טן כי מעט מחלתו תציריהו : ומתדמת תאותו תציריהו : ומטבני הדמיון חפאי תפלא : ולכני
 אודים בחיכם תפלא : ונפש דודים בדעתה תשמח : הנני בורא חדשה עתה תצמח ותראו משל
 : להמת לי לעד : יצתה סולו סולו המסילה : בחרו לכם לשון ומלה קחו לכם משל הקדמוני
 זהבי וחשק מטמוני : ותמצאו מטלי חול תליס על גבנו : ורמו פמימי ותבניה בקרבנו ודברי
 : הסגרים בלכו : ומלאכי אלדי עולים ויורדים בו : והתכוננו לכם בכל יום ובכל חדש
 גבענו על טהרת קדש : והנה הוא מתואר אל החית : ואל העופות המדברות : ולשאר
 : השוכנים באיים : ולא נשענתי על המאמרים : אדום וישמעאל מואב והגרים :
 על משליהם הקדמונים : על הראשנים והאחרונים : ואף אם קדמוני קדימה בזמן : לא
 ו יורה ותלמוד כאמן : אמנם נשענתי על דברי הנביאים ומעשיהם הנוראים : ומשליהם
 אים והנפלאים מעשה ידי אומן חלאים : כאשר מצינו יותם בן ירובעל : יום גברה קנאות
 : לך הלכו העצים : וחדת יסעיהו ונחמוני : שירת דודי לכרמו :
 דול בעצתה : מלאה הנזפה אשר לו הרקמה : ולמכר חלה משלים
 : ית ברכיחל אים חמודות : ושאר משלי הנביאים הקדמונים : אשר ברוח הקודש לבושים
 : וחדות חכמי הדורות : אמרות טהורות : אך זה ראיתי ונתן אל לבי : ורוח חדש נכון ב
 קרבי : וכחבתי ספר משלים : פרטים וכללים : אים חיל ורב פעלים : וחלקתינו להטעם :
 : וטעיר לשני סדרים : האחד כאילו מקשה והשני קראתי בשם מחבר ומתרגם : זה גודר
 טוין : הטעיר הראשון כמהלל האכל והחכמה : לתת לפתאים ערמה : השער א ב

הם השערים בכל יום מכונים כי הם מן המזוזה חושים חסד למעשה
 חשים : ואמה מחשים : ודמיון לה' כיתות פנמיות אשר במוח : צויות : ופרץ
 אל ככל להשיבם : והוא נלחם בס' : ולכן חברתי בשני דמיונים כל שער ושער : למען
 כל זמן ונער : כי האחד הסדוק והשני מעלה : אילת אהבים ועלה : והשני דמיון אלו
 ללו ישמור : שני אגשים מרלגיו יחם לחמר : ולמען לא יהיה בחיבורי הלך : אומר חני מעש
 לך : וראיתי לזויר בו צורות : להבין ולהוציא : לטקוד בו הקטנים : וינחון ביסוף המעשים
 לי ומשכו לבס אל העיקר : כמלמד הבקר : ויסיר מלכס ספרי מרוס : מיני (אפיקורוס) :
 י מתקנס לפניכס רבותינו : ודע הקדושים אבותינו : אחינו אכסי גאולתינו : העוטי מעט
 ילה ולכנס מלכות : ראוי לדון חותי לכף צנות : וי יה אור שבחכס בשמי עדי : והוד חכמת
 דומי סהדי : יקדמוני ביום אידי : וטבאותי תישרון ותמידו : ואכן נבג מלשנו פסידו ופסידו
 משלי בעין ענוה : ונפס רצויה טוה : כ אשר למדתוני להיות כל מבין וסבר : כענוכי כמדני
 ל תדינוני בחכמתכס לענות מצח : כי לא בחרוך וירש קצח : כי בעונותי אס קייתי ל
 יתי : ואזן אל חכמה לא הטיי : כי הזמן בודוני הניחני : נאל בית הנדוד הביחני : חן יתי
 אנו : והרחיק ממני : כל חבר וכל רעי : ולא השיב ידו מבלע : ויעשוק חילי וסכלי מאי עמי
 זכלי : ונתרחק העווק ונטאר העווק : כסתלק החווק ונטאר החווק : ואני נסרד
 דרך חברה ואהבה : ולא מצאתי איט אעודדי : מחזיק עמי בנדודי אלתני אס אמעכנו בדרך
 תחבולת : בחידות ומליצות ומטלות : ומשני זה החילותי לדבר : וסדר הספרים לחבר : והטלכי
 עליכס יהבי : וברטותבס אבמור מחשבי : ועתה טיתו לכבכס לדברים : עכתי עברו בשערים
 ואען ואומר ולכי חמרמר

נפש	שלמה	ת	אווה	בוז	לת	זשכור	בזזות	ה	יתה	שוא	לת
שיתי	לבבך	ל	מסילה	ועלי		אל רוס	זבול	התר	פקי	על	ד לת
שובי	ונחזה	בך	שפת	תועלת		טובך	אשר	גם	את	לצור	נומ לת
חידות	משליך	ושיריך	והוד			שכל	פעליך	תהי	פוע	לת	לת
חכמה	ומוסר	ל	עוזר	דודים	בס	תבוה	סכלים	ת	הרום	או	לת

לאדם בערכי לב

הקדמה אל השער הראשון

אמר יצחק בן שלמה תחלת כל דברי : ראשית כל מעברי : לסאר ולכז : להגנ ונסק
 האחד והנצל : גרי חיים ומלך עול : הקדמון והרחמן המרח : נכח ישראל לא
 ולא יכחס : תוא ראוי למציאות : המלך הלוכס ענו וגאות : המתנשא בתכלית הנשא

אר לא נסחך נאלתי ואין אשגרות כתיבתי חי העולם ופירתי מוסל הכל כגבורתי וחי
 חך לתכונתי ולא יצאה תקרה ופנתי ולא עתל ולא יצו תא סבת השבת דחוקות אי
 קדושות החכם כצמתי ויכול כצצמתי החסן כמזלנו גם כן ואח אף לו ויאל מהכבדי
 אלות נכבדת כסד צמתי צומדת וחס הצומות האהבות כרם עולם נכבות לאלפים
 ולרכבות משגית חסנו ויאלמו ואינס הטניס ככורו וצמתי כי הוא מקומו של עולם ואין
 עולמו מקומו ומשיצ על כל ארש ארש כצפר יסודש צרה נכבדת ירמתי היא היתרון
 אשר על יציר הארמה ועתר הארש מן הכמהה היא הנפש המדברת אשר בארז נוכרת והיא
 תכלית עולם הטפלוש כי היא נטארת והש כלים לבן היא צריכה להלל ולשגי מלכה לצמח
 ולסלל באר כתגדל העצה ודב העלילי כל האמה תהלל יה והאל כרחמת יקינו מטטאו
 ויעזרנו מדות ונגנות וחסות ככתיב טגילת מי יוכין וגומר ואמר גם מודים הטך

עכרך ואומר יהיו לרפון אמרי פי והגין לכי לסניך וגו'
 אשר המשלים כלכנו חסן וישקוד על דלתות המליצים
 אלה החדח וצחן
 אשר חסן הבין ותיציה חפזים משכחים השם ומ
 ומעריצים יושבי על מלאת ובחלב רחמים ושמור מומת פתח תכונותם וירא יסוב מושבות
 ותחנותם ודברי שכל וחכמה חקוקים כמענותם והנחם שם על מכוונות וילך הלך וכסע אחרים
 וישתה כצמח את דבריהם ויהי האיש מתענג באהבים ולא פנה אל כזבים עריבים
 ויציה עדי רב המרמה ומלכונא בין דעת וערמה וכל יום מחיל אל חיל הולך ומתרחח והומן
 השתאה וירא את נפש תאקתי נחש ארת גדולת חמדתו וכל ענייני נפשו כמאנו הרמה
 טקלן וחכבן וירא יוכן אמריה כאר טקלן וחכבן וסערה לא הטך לבן ויחל לרבר דבריו
 ומזללתי אל הנער נוסא כלתי

ידיד נכשל	כאריה ב עצמי
אזור נא את	חלצית כנבר
ליום מועד	צבו כסף וזהב
ונער ב שבוץ קול	כלי צית
ושח חטקו	וחבתו לשוטט
הגידו ה זמן היום	בכנרו

נחושה או מ טל כרזל גרבי
 לבקש מוסן דני הלומי
 ובגודריך תמלא את אסטיו
 לחפצו שם אלי דרך פעמיו
 ארחות לא לכרדח כ קדוכיו
 לבדו ה גרוד לזב חרמיו

ויהי כאשר חצו אנתו אלהים וילך אל ארץ צועק ופניהם ולכנו מנוד אל כמד ניסע
 כן ארחות כל כובע וישר סבלו על סבלו ויכלו על ככלו ויח על שידו ושכרו
 על שכרו ויחלף כנדים הנאים פכנדים הזואי וירכ' על נפא פאט ואש ויירד ויצריו
 ויני טט וירח והנה עיר סחורה עלית המקדה ויתנסק בהכלי החמין וכתת יליל ישימין
 ואיכו לנשס המיש כשחיתת יחרמים ויהי הקן טלשים וטכע טנע למלכות והיצר חס
 כלכי חנה כצנת האלפים וחת ירכבים לזאת

הם השערים בכל אדם מכרים כי הם חזקה חזקים חסד למנחת
 חטים : ומה מחטים : ודמיון זה כיתות פנמיית אשר במוח פנויות : ופרך
 אל ככל להטיב : והוא נלחם בס : ולכן חברתי בטני דמנוים כל שער ושער למען
 כל זקן ונער : כי האחד הסדוק והטני מעלה : אילת אהבים ויעלה : והטני דמיוני איש סי
 לל ישמור : וטני אגסים מרלבי יחט לחמר : ולמען לא יהיה בחיבורי הלך : אומר חני מעשי
 לך : וראיתי לנזיר בו צרות : להבין ולהיות : לטקוד בו הקטנים : וינחו בו פניו המעונים
 לי ימסרו לבס אל העיקר : כמלמד הבקר : ויסיר מלבס ספרי מרס : מיני (אפיקורוס :
 יי מתקנס לפניכס רבותינו : ודע הקדושים אבותינו : אחינו אכסי גאולתינו : העוטי מעט
 ילה ולבט מלכות : ראוי לדון חותי לכף גנות : וי יה אור שבחכס בטמי עדי : והוד חכמתכ
 דומי סהדי : יקדמוני ביום אידי : וטגאותי תיטרו ותמירו : ואכן כנגד מלטוני קסירו (אדרי
 מטלי בעץ ענוה : וכפט רצויה סוה : כ אשר למדתוני להיות כל מבין וסבר : כענוי במידו
 ב קדימוני בחכמתכ לענות מצח : כי לא בחרוך ומרס קצח : כי בעונתי אס קייתי ל
 גיני : ואון אל חכמה לא הטתי : כי הזמן בודני הניאני : נאל בית הנדוד הביאני : חן צח
 לאני : והרחיק ממני : כל חבר וכל רעי : ולא הטיב ידו מבלע : ויעשוק חילי וסכלי מאני נפני
 זכלי : ונערחק העוסק ונטאר העוסק : נסתלק החוסק ונטאר החוסק : ואני נסרד
 דרך חכמה ואהבה : ולא מצאתי איט אעודדי : מחזיק עמי בנדודי אלתני אס אומטכנו בדרך
 תחבולת : בחירות ומליצות ומטלות : ומפני זה החילתי לדבר : וסדר הספרים לחבר : והטלכי
 עליכס יהבי : וכרטובס אגמור מחשבי : ועתה טיתו לבכס לדברים : עברו עברו בטערים
 ואען ואומר ולכי חמרמר

בפש שלמה ת אה בוח לת	לשמור	בזוזת ה יתה שוא לת
שיתי לבבך ל מסילה ועלי	אל רום	זבול התר פקי על ד לת
שובי ונחזה בך שפת תועלת	שובך	אשר גם את לצור גומ לת
חירות משלך ושירך והוד	שכל	פעליך תהי פוע לת
חכמה ומוסר ל עוזר דודים בס	תבוה	סבלים ת הרום או לת

הקדמה אל השער הראשון לאדם בערכי לב

אמר יחזק בן שלמה תחלת כל דברי : ראשית כל מעשר : לסאר ולכז : להגכ ונמכ
 האחד והשני : לרי חיים ומלך עול : הקדמן והרחמן המרח : נכח ישראל לא
 לא יחס : תא ראוי למציאות : המלך הלוכס עו וגאות : המתנשא בתכלית הנשא

אר לא נסמך לחלתי ואין אגזרון כתיבתי חי העולם ופירתי מוסל סל כגבורתי ואי
 קח לתבונתי ולא ישיגה מקרה ופגע ולא עמל ולא יצב מא סכנת השבת רחוקות אי
 קדויות החיים בעצמו ייבול כעצמו החפץ כחזלנו גם כן ואח אף לו ויאכל מכבודי
 אילות נכבדת כסד צמח עומדת וחס הנזרות היאזבות ברם עולם נכבות לחלפים
 ולרבבות משגית חסנו ונחמו ואינם משיגים כבודו ועצמו כי הוא מקומו של עולם ואין
 עולמו מקומו ומשפיע על כל ארש ארש בעשר יסודם צורה נכבדת ורמה היא היתרון
 אשר על יצוי הארמה ונותר האדם מן הבהמה הוא הנפש המדברת אשר באר נוכרת והיא
 תכלית עולם הספלים כי היא נשארת והיא פלוג לכן היא צריכה להלל ולפני מלכה לעמוד
 ולסלל כאשר כתנחל העצה ורוב העלילי כל האמה תהלל יה והאל ברחמי ויקינו משגלו
 ויעזרנו חרובית וענגות וחסאות כפתיב שגיאית מי יביין וגומר ואמר גם מודים חסדך

עבדך ואמר יהיו לרצון אחרי פי והגיון לכי לפניך וגו'
 אשר המשלים כלבו חזק ויסקוד על דלתות המלכות
 אלה המלוח יצחק
 אשר חסן הכין ותפיה חכמים המשכיס הטע ומ
 ומעריצים ויטביעל מלאת וכחלב וחמים ושמור מוחות פתח תבונותם וירא יסוב מושבות
 ותחנותם ודברי טבל וחכמה חקוקים במעונותם והונח פס על מכונות וילך הלך וכסע אחרית
 וישתה ככמא את דבריהם ויהי האיש מתענג באהבים ולא פנה אל כוכים נרחבים
 ויעדה עדי זהב המדמה ומלכונא בין דעת וערמה וכל יום מחיל אל חיל הולך ומתראה חומן
 השתאה וירא את כפס תאקתו ונתפארת גדולת חמדתו וכל עבייני נפשו כמאזני מרמה
 טקלן וחכבן וירא עכין אחריה כאשר טקלן וחכבן וסערה לא חסך לבן וחל לדבר דבריו
 ומחללי אל הנער נוסא כלת

ירד נמשל אזור נא את ליום מועד ונער ב שבוץ קול ושת חטקו הגידוה זמן היום	בארחה עצמו חלצית כגבר צבז בסף וזהב כליצית וחבתו לשוטט בכגרו	בחושח או מ טל ברזל גרמי לבקש מוסן דני חלומיו ובגודודיך תמלא את אסמיו לחסיו שם אלי דרך פעמיו ארחות לא לכדח מ קדומיו לבדו ה גרוד לזב חרמיו
---	--	---

ויהי כאשר העזבו אותו אלהים וילך אל ארץ צועק ומוהים ולכו ממחוד אל כהד ניסע
 כן אורחות כל כובע ויטור סבלו על סבלו ויכלו על ככלו ונזיח על טידו ושכרו
 על שכרו ויחלף כגדיש הנאים ככביש הנואי וירב על נצא טעט ואשם ויחד מצוי
 ויגר טע וירא והנה עיד סחורה עלות המקרה ויתעסק כחבלי החמין וכתה יליל שימת
 ואיכו לו טע הימים בשחיתות וחרמים ויזו מקן טלטים וסכע סכע לחלטי והיצר הט
 כלכו חנה כגאת האלפים ואת ירביעים :

יבאת לפועל עולם טבעים : ויטב רוח עליו והבך רוע פעליו : וידא את ארחה ומאכזה
 אזהר היתה מקדס מאכזה : ויאיר אורח חטאיו כינט כרול כתיבה ועתה אנה איני בא כי
 צלה לכי קמאכזה כסו פני עיני ומאירי כשמי כדוני מ:ונצת והרעה אל כשמי כוגצת
 ולא יכיל סגלי אל כהן להסוכן וסגור ראש הסך לבן ועתה איני לי ואללי איני לי אהה עלי
 כי אף לי טוב רק להמלטמטול עוני ואשכ מקדס גן ערן ואתורה על דדוני כבאני מן הצד
 אפרוס כפי אל ה' ואקום ואבא אל סבקה ואערך תפלה ומצבה ואחל לה צדדת על דון מ
 מצללי ולהסיר סקי מצלי ואתכונן לחדש סירי ומליכת חלי לחוק ידי מוסרי
 ועצה על עון מצלי וסכלי ואאזמסלי

היעמוד איש	בסוד רען	ולא שיק	לכבואש	בדוד
הלב בסנה	והלהב	כבוד האש	ביצירורע	יקוד
ובו בוער	ולא אובל	אבל ישם	בעש מיטב	המזח
והוסיף	הסוד לודוך	נעים קשתו	יפלה חץ	כביח
רום וים	קלאותו	ומשתנה	למען ה	כדוד
ועתה ה	חוק סירי	אשר כשאר	ואל תשמח	כפידו
וישכיל ה	כוד היטב	אשר עתה	ברום שוק	לערו
והגודר	מן שרד	כוד יסמח	ואן יצמח	כבוד

אני טרם אתה ~~היה~~ אל לבי : לטכך דמי וחלבי : והנה איס הכינים מטכני כחרמו :
 גולית ספליסוף סמו : ויריבני ויאמר לי : לאכ מאחרי סכלי : הלא אתה זמרחק
 וד רכינו וחקינו כנספך לא החק : לכן אתה לא תכבא ועל בית ישח' ואני לא כשמרתי מפחיו
 וצכינו : ואקחה את סניתי : וקס טירי עלת ומרפתי : מלח דברתי וידרפתי : ויתחוק ויטוב
 להטליס אמרו : יפתח את כל דבריו : וקס עליו סירי וימרוס את טערי

אודה	עלי חסד	לא אל עליך	מסנכ	לכל חדך	ובל אבין
כדא	חחולות ב	עלילוחני	בנחר	במיטב שיר	והגזן
אשיר	ואכור את	ימי מעלי	אולי	בזכרי א מצא	פדין
אשלו	מליצים אל	מזדעי	חם ס	חשכות לב מל אכי	רעין
בס א	רדוף פסע	ובל רסע	הלך	והילך א חרי	דמין

וקס : הסלסעי וידא הצד ויכזה : כי הכל מחסייה : וילך חסתי : לנתחכ לנתורסת :
 קרוק כמנח י קס : ואצמוד כגדו ואשתתיה : ואשא עיני ואראה : והנה ארבע
 מרכבות יבאת : אלהכות ארצות והטובות סוכאית : ויתלקצ

יתקנה אל העלתי להנחתי : להגיל לו מרצתי : ויאמר ברוגז אהם לה' : כיון מלחם עליו
 : בביחבם אל : ועתה עבר לבס את נחל זרד : אס במעל אס כמיה : ונשל חלוצה על ה
 היוסקר עד תמו : ונלחמה כסני עמו : ויהיו להבואו במצוק ובמצור : גבל ועמלק סלעת עד
 יעשו צור : אס בראצו אחותני רערה : יום אחצו כצורו ילדה : ואמר הכלה אחת עיפה :
 צור חצו ומת : ויהסוך לי רוח אחר : יבקט רצון יטוב סוחר : ואקח מוסרי וצורתי ללוי ומלכות
 חיהתי ואת משלי : ויחוקס וחלבישם נקס : על הנוגדים רוקס : ועשרנו מלחמה ככלי חרב
 לטובה : ארבעי מלכות את החמשה : יכוס ויכתוס בארץ חנית : מצרוער עד בואה חנית
 : והנשארים כדס באין אס : אחר הוקרהיזן לכל באר : עברו עלי להלתי כרע : את איו
 ואת דקס ואת צור ואת חור ואת רבע : חגת מלכי מדין : כולם אחיה חרב מלכבאס שרון
 ויהיו חלי חילתמה : כו רעב נטויה ורמה ויקומו לריו לנגדס : מתבסס בשלמה חדש'הס לבדס
 : ועיכנו כל המס הזא מלחמה את האויבים : מעלות השחר עד צאת הכוכבים : וישו בוים
 השני והנה תשא נחם : רפה רוח : והצרה פירחה במחם : (אחכין) ואשעק ארה : צרה
 במכירה : ואתמלל על שביו ואתחן : והנה כבוד ה' נבחה כענן : ושה שריו יתארו וית רענן
 אל אים חליו כלימוס ודושי : מציון מכלל ישי : ועבור המס בעדת אירוס : לעזרת השס ב
 בגיבורים : וירח ככבודו כל נפש תקייה וצרה : ויקס עדות בישראל ותורה : ויהי מריו יעברו :
 ועת נגלה יקר חורו : ויאל אל עבדיו עברו לפני : פנו דרך ארובי : וירא את יאירה ולא הכירני
 : כי לא ידע מי המירני : ויאמר מי האיש הזה המשתפח ככחלתינו : העומד בודה לקראצנו
 : ויאמרנו הנה הוא יחוק החוק : כמראה הכוק : והמס קס כו כחמו : וישל את נפשו ומחרת ברוס
 יאני ולא ידענו : ילדו אל אל יאענו : וכל הינס הנס כלחמים : מצויים כדהמים : מחרדת
 הקמים : וקאת הדמים : עלוהס חמים : וכחס כסל : וענוס כחשל : והמה למשל ויאמר הרוס
 הלנח תהכל חרב : כל לב וכל קרב : הלא חביבה יחוק הנעקד אפר על דלתי המליצה שקר
 ועזה יתוכח עמו כל מעטיל אל השכלות מאכוס כי הילדים רבים וישו אליו בדקדו לשון
 מקניהם וקנינם כי לא ירא מהס ולא יפחד וקרב אנתס אחד אל אחד והיה כאשר ידעו
 די מליצתי שלל יחלק וכאשר יכוחו וגבר עמלק ויעיכו דברו בעיני כל טומע בין סכל
 בין ידע : ויגאל המשט לנשות מאמת לא כסל אחת מכל דברו ויקח המחבר חכמים
 מנחל הרוגים והיה אס בא המקשה כלשונו וספך חמתו וחרונו ומחה את הבין ואת השכל
 כלב : ויקח יחוק אבן ויקלע וכהו עס כחמת חונו ותטכע האבן במח : כן עשה לפני ולפני
 האומללים גם את כל הוולגים אחר ההכלים : ויקס המקשה ויקלל ויכוה וקרא זה חל זה

עזרת הבקשה והמהכר
 זה אל זה דבר

הראשון בטהלל השכל וחהבמה
 לחת לפתאים ערבה : ודעה וביטוח

השער

ושימון עין עליו לשמרה כי מצות המלך היא ויאמרו כל הדעה כאשר ואגמזלקו * כחצר
ההלך עם כל רב ביעו 'לעזבתו' נסנדה הגל פרתו :

עודת הכסל כההלך בניבו : והערים והלכס סביבו :

יהי מקץ סבדים ימים : ויעתר אלדים
לארמל : תחת אשר היתה שמחה : והצניח
על כל יושביה מחסן צרכות : וחד גשמי
כרכות : לעונה ולטיב לבדיה : שמחה
בכל יערכה : וחילו נבנים להתנחות :
לצלות ליהא ולחיות כל עץ פירח. הגפני
והסודר כתבו דים : וקס חובס ויכיר וי
וישיב בניבור לתוך אורח : וכא הדע
האביב כשמחה ונסו יגון ואנחה : ויכנס
השמש כחול טלה : וקרא אחריו מלא
בהיותו מעלה דעאים כודעו יקבץ טלחי
דחם והלילה כאהבה נחבקי : איע באחז
יחבקי : ונשתינו כמעלת עבהס :

כמריחם וטובה להם . ודכה הק והק
מן הדם ויש עין כל כחור מאורם : וכרזה כל לכך ארמס והמרה הסמורה לא תחסב
ונקצה לארץ תשב : והעבד החכם מסיר הראגות : ומטה האגות : והעמלים מתחזקי לשמוח
ועמלם לשמח ויחסר בעת ההיא ויגריב ואסף היצורים וישב הכסיל לרעתו ולעניינו : כפנות
כוקר לאיתנו : ויהי לעת ערב : בהתעצב כל לב וקרב : ודחוט המלך בעד סכלו : וידא כי
לא יוכל לו וישאלהו המדים והמרות יסחה עמוקה פי ורת : ויתהללו עמו ולא ענה : וחל
פני כוכ לא פנה : ויהי כאשר האליצוהו : וכדברי פחותס האיצוה : ויהי קולו ויקרא נאעי
אך אוילים עדי כוען חכמי מעצי פרעה : ויתכסר אליהם כחילולו :
וכאך עיחו הדיס קלו : ושתח פיוו יעא משל :

ותבקשו חטאות מ דב די
בני הכל אשר שונא דע די
ותשכל ותבין כ טורר

תריבוני עלי חבדתא אב די
הלא סבל ואיש וזולל בע די
למדוני כליצה מ נעורי

ותעצבו חזקס על מאמרו : כי הלל דכה : ומאמרו לא בא זה לא לרמתינו : לראת שונתנו

עדותנו וכל סבלת היתה בעינינו על פני היתה צומה כאשר האריך המאור נואמו ויצא
 את עצמו ייחד יחד על קמו ותהלה ברצונו והנה הוא חייב מלקות ארבעו' כמאס' המצוי
 ויאמר אל השוער להקטין וכמספר הזה להצו

המכה עיבוד עלי

צורת המוכה בחבליו

ויפי המלך לאל-מעליו מחלצות הטיבו
 ילביטוהו כליו השחכות וכננה כעצב
 מביטו העלך ינביטוהו ילך האם אל
 ביטו מה זעף ינביטוהו ינביטוהו ינביטוהו
 מחלתו ינביטוהו ינביטוהו ינביטוהו
 כל אשר אמרו השמים להצו למען ע
 ענינו ויאמר עתה ידעתי וסברתי סברתי
 כי העמק החכה כמזעזעו אשר טעו יקר
 מחמלי המכבוד סבלות העט וכשאתי אלך
 זה האם למען לא תפולתהו ותחכה
 אל החכמים ואל מוטב זקנים ותמים כי
 סבלים לא יתנו לך צנה חס עברה וכאזה
 כי אין אחיית בקנאתם גס אהבתם גס
 טנאתם וחלקתם להם לעולם כלי נס
 וסמך קולם ועתה לאמר הט אונך ולדברי צים רעיונך

וכתוב השירה במשלך אשר אני
 וישא משל ויאמר
 דובר אלך

כח לך	אנוש צנוש	ונפסך כורעת	אל כול	פני חכמה	ואל חרעת
ים	ח צדקה תאום	יום תחמכה	חשים	שליכו נפ	שך כנרעת
חכו	על לב	הלה לעד על	ען	כריבה ב	כני כננעת
ט ב לך	נהון הלקך	וכל שבחה אל	שיר	ח עלמנה או	נד שיכענת
גובה	להון יקר	ומטוב הזון	הכנת	צניפות	עשה בגבעות

ויפי כאשר שהם המחבר את כל הדברים אשר דבר ואמר כל צומה פיר כסילים ומסלי
 כסילים פירם הכלים טובים מיינו הנפלים וכבר אמרו דברי משפטים און מביאין ראיה
 אן השטיג ואם כלל וקצת יכרך כל מהלך המית נבלך למען תדע כי בחכמה וכמוסר
 שכל לא יחסי והכין יחזה כל כדק כי ישפוט תכל כדק ויסיר את המליצות והלכס אנית
 מחלצות מתעבות תוכיחו והעצה והסכל יעוררה

וימקרה הזמן יסדו : ויזן כס הו' יסדו : גש כל קיינו יס'ים חרו : (מלטה וכל צוק
 בוקה ומבולקה : ופגלו יסול ברעה : והיה רק וזעה : וכל בעלי חיים ישרו על זה : כל טען
 ההדס הלז : קטר מחזו פגו יס'ה : ועתה פיס כנוך והפחה : הכט ימין ויחא : סוך נמלט
 הנטי בערמתי : והנה חריו כ'ברי קבועתי : והאנעל ארז הכל כלפניו : הית כהטחונסומו :
 ק' ארבע בעונו : והנטי עלה למעלת הכבוד והזה : ירוס וניסא ג'בה מח' : ומיך לא ארבע
 נ'ך היה המעשה : אברו כי היה כע"י העברים : ארזי כמספרים : והיה תיפל כנסונו : ופחון
 כברייתו : והיו לו עמי רעים נחמנים : תפארת כביס : האחד טועל סקח ככל : פטנו ונמנו
 לא היה לפנו והאני כבי כחמי : תמים דעים : ויהיו לו פניהם פני מסיס וזאת המלה
 ארז הם עינים : בכל יום יום האנעל הולך על פ'ה ע' דרכים : מענין מן החלופית מ
 מנין מן החרכים : ויחטיב אחר הכהמות והחיות לדרס : מן החרכים ארז התחבאן פס : ויבר
 לארז מקום מושבות : אל מקום פלו אלמנוי תחנית : ויקס הארז וידחק אחריהם : והיה נג
 במשפחה : ואלו ע'רף ורמס המס ימס : ויאכל ויטע לבו וינח מ'רובו ומ'מ'סו : וימס
 הנטי לתן לפנו התחוק 'רשיא יטוב כמ'ר'ה הכוון זה ענין הארז ונטי דעו
 התחית : ובה המעשה כל הו'ים

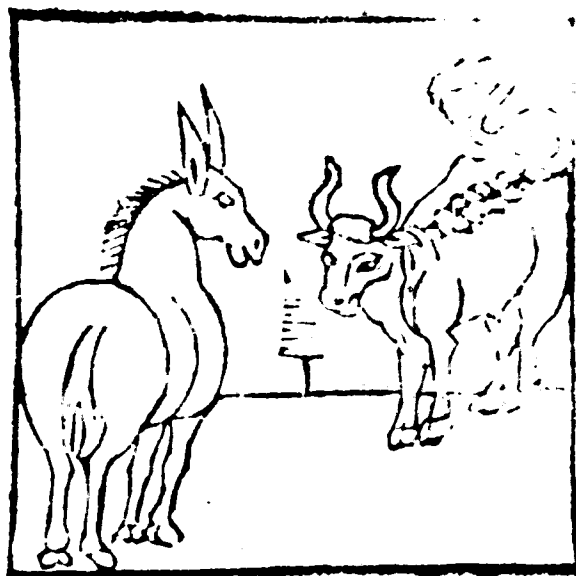
ווד עיה לפניו ובירעיו

צורה הארז ופני רעיו

והי כמים הר כביס ההס ויאנחו בני
 הכהמות והחיות : ותעל טועתה אל רוס
 עליות : וינח לבנה חת אדירהס וידרוסו
 בכל ארץ ויגוריהס ויקבצו כל איש אשר
 אבנו חריו וס'הו שבע כל הולך על גחון
 וכל הולך על ארבע ויבכו איש אל רעהו
 ויעקו איש את אחיהו ויאמרו הכולכס
 דבר עצה על כל השארית הנמצא הלא
 הארז כדינו הדימנו אכלנו הממנו : וטס
 כקרא עיר אחד חסין יסבר : וסר' למוד
 מדבר ויסמכו בולס עליה : לעזב חכמתס
 ויקב'ו לעשות נפי ענתס ויען הארז ו
 וינן להתקכלי הלחמה ככח ונמנה
 ולהות כולס הקיבוצים כענת טרפו : כיוס

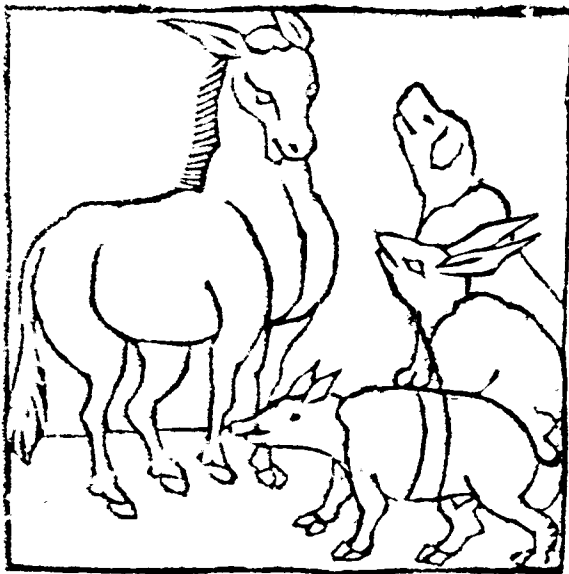
חרון אפי ולעובב ארע כל בעלי קרנים כנדהו ולהרכות או תלזיה ופצס וחבורה ימס
 שיה כיד חוקה וכוונת עויה ולהר כל רכ' ופני לפניו ולהסיד מעלת ארז תפארתו וכו'
 וינח כפחנתו יתעלו וישר חסל אמתה כול סבלו

ויאמר הפרא לא טובה העצה : כיון
 דופי וטובה : (ואם אמר החכם
 מלה נעלמה : בתחבולת תעשה לך מ
 מלחמ' : הנה הוא רמז אל המלחמה החזק
 אשר היא בסבל מחוקקה : והיא מלחמת
 אל תורה : המדבר הגדול והגורא :
 מלחמת האדם עם יצתו : להסיר הרפתו
 וסבתו : ואמר הקדמונים : אשר על
 אופני המוסר חוננו איהו ארזו בכני אדם
 : בטוב מעבדס : היא המוש לעמק
 חטאתו ומעביר על מדותיו : ואמה
 העו ב' יצרו ותאותו מוכר חסדו ואמונתו
 והדבק כיצרו משרו יחבר : זה יומית בלא
 מוסר : ואמרנו טוב אדם המוציא חריצות

מלכבו : להכניע יצתו ומחשבנו : והצורך יצתו יצבד : ועובד סכלות הוללות יהיה אכד : ואמרנו
 אדם אשר כשני פנים גמר אומ' : כצורה צרובה בחומר : ואמרנו אש תמרוד כיצדך תמליך
 נסאך ותעלמה : ואם תעבדנו תאפילנה : ואמרנו איהו גיבור הטוב אש יצתו : להגיד לאדם
 יצתו : כי אש לין יהיה לאדם נסאך מעורר : לא ויעילהו מעיר ומכרד : על כן צריך לערו נגד
 יצתו מלחמה : ולהרגו בערמה : ואמרנו צדק אדם בענייני העולם הזהר : (אל יאלח רסן חמתו
 אל יתהר : ויבן ענייניו בהמתנה : והיו דיוו אמוכ וישמר מדברת בני אדם : סן ישכב בסבלו
 ייחד : כי אש המהדות והשכיב : דכס רכיש מגור מסכיב : ועתה איך נוציא על כפנותינו
 דכה : ורעה רבה : הלא הארי ארזינו : מלפנים אכינו על אבותינו : והוא על הכניס מקו עול
 מלבו : וטס כפסנו מועקה : מי היא טלח יד במשיח השם ונקה : ואם נקוס עלת מי יוכל להלחם
 יצתו לגידל כחו ותעצמו הלא ככחו ירעיד הלכבות : ויסכס מחשבות : וכל שמענו תעלמה אונת
 וצדקה עיניו : ותקונה סטנו וכל אשר עשבים יאכלו : כוולדה יחילו : והכרע ברכים : וחלחלה
 בכל חפזים : וכבר העיד הכניא במשלי חזוני : וקרא אריה על מצפת ה' : והוא ידנו רבותינו
 כניס וסכנים : ויחא רכך כמורא טמיה : ועוד אבי בארצו ובמלכותו : תחת ממלכתו : והארי
 לי ירעה ממלכה : האבות על כניס נמאכה : ואם תצער לה' אדם יצתו בתרמית : קצת יאמר
 קצן חטת : יתה אף לנו טוב : כי אש להאמר מקרוב : ולהכיל מצרה וצוקה : אל ארץ אחרת
 דחוקה : מקום נהרם ואריות ותנובה עצומה :

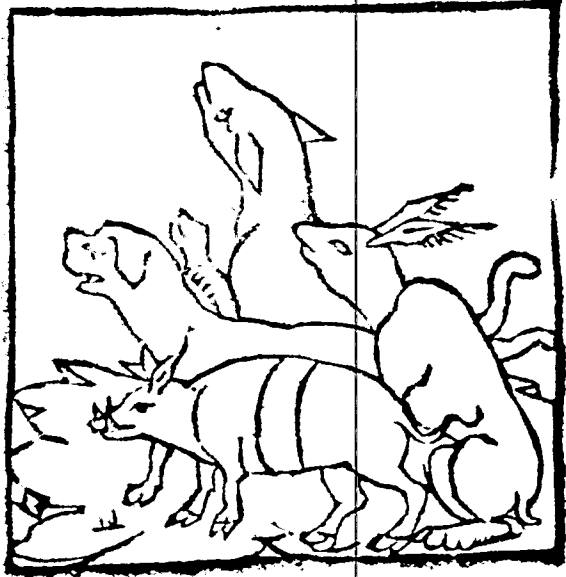
והנחה כי היתה הרומה ארץ רחוקה ימים נטובה לא יחסר כל בה ונשכב לבטא וערבה
 תינו אין פרץ ואין יוצאת ואין צמחה ברחובותינו : וטור הארזיה וטל טוין ופקידו בהרפה
 הדוביו חאיכו בספרה וסופה והיה תחת בוטס מק ותחת חגורה נקפה כי אם היעטנו או יומ
 זבא אנבולחמה ירד ונספה ויראו בני החיות כי כאמנה עצתו ובאין שמץ אהבתו ויאמר
 שמלה לך קצין תהיה לנו ותת יד מאמרך כולנו והננו ועלינו אל המקום אשר תאמר כי
 מפחד הארזיה בטרינו סמר ועתה הודינו הדרך נעלה בה ואת הארץ הטובה ויקם הסר כג ב
 כאמן וחסין ושימנהו העם לראש ולקצין ויקחם ועבדים הנחל אל מקום לא עבר על
 סחל וילכו סלטה ימים במדברות ובין פארן ובין תופל ולבין חמדות
 עזרת הפרא והלך ובני החיות אחריו
 סובבים אותו מכל עבריו

ויבאו אל המקום אשר אמר הארזי וכולם
 בשלום ותמהים סמים וטמחים על
 טוב הארץ ועטב' ומי' גם זבא חלב ודבט
 נזה פרי' ויסבו לבטח כל אחד כפי תשוקתו
 איש תחת גפנו ותח' תאינתו הנכו כבכרתו
 והצעיר כצעירתו ויבדכו את הפר' על טע
 פצתו וגדלו: ויענו קול רם ויאמרו לו ברוך
 אתה לאל טורא חיוס וברוך הגס אשר לא
 הסבית לנו גואל חיוס

אורה החיות מתעדנות כפי הפציון
 והאחזכות רועת על ידיהם

יהי ממחרת ומס' הסוע' כפי מנהג וכחק
 וילך עד למרחוק ויחקו בכל מקו העלומ'
 ולא ראה חיה ובהמה ויהי כל היום אך יצא
 יצא ויחמט ולא מצא ויסב אל הארזיה עוף
 ויבצ עני נגוע ויאמר לו איה אדוני כל
 בעלי חיים ודורס ארכו מעוף השמים עד
 בהמה מדיניתלכו כי כל חיוס הזה אורחות
 עקלקל' ארחתו לא סלוקי ולא טקטתי ולא
 נחתי ולא מצאתי מקום מעת קומי מהשכבי
 לצד ציד להביא ואולי כגד הגיע קץ
 הימנעה והאות הידועה ויתקבצו הגלגות
 ממעונות

חמיונות אריות יעבדו את השם : ואת דור מלכס : וכין לבנון חכס : ויתאמתו הנבואת .
ועיניו רחוקות : ועוכו כל הכרית בתעבה : ומלחה פני תכל תנוכה : ואיס אל אחי יאמרו חוק
ואמץ : ובר זכב עם ככס ונמר עם גדי ודבץ : ויעיד הכורח מהכרית אל לב האבן : וארס
הבן יחבל תבן : ויאמר הארחה הם כי מהיום כמה קונו : ואותו קונו לא רחיו : ועוד כי כל
אילו הענינים על דרך המליצו כאמיר : וכין משל וחדה גמירי : את מטמרת השם ט : ורוי כנחלים
כטוי : וכטמנס ממכרים יאתי : וכאחלים נטח השם יעלת : אש תבעיו כעז : וכתנו למוסת ו
ולחות כלי תילת וגלוסקאית : ויתר האקראית : ועיד הנבואית : הגדולות והנוראות : ועל זה
דרשו רבותינו במוסבס הנכבד : אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד מלכותו כלבד
: והכורח ית כרח הטבעיש על מונס : וכל בעלי חיים על מונס : והשליט בהס השודות : ה
הארבעה : בחכמה וכדיעה : והס אש עפר אייר רוח : וכל אחד מהס לא יקוט ולא ינוח : ה
השודות אלה ארבעתס : היצורים שנמרים טבתס וקיימתס : והס עורכים הילס מלחמה זה בנגד
זה : ואס האחד ינצח נחטב' חכירו נבוה : ואס הוא שפל בחילו : אכדו יעלה דרך גבולו : ואס
הוא יוסף או יגרע : הוא טטן הוא מלאך המות הוא יצר הרע : ובפעולת אילו הכריות : חובר
במוגיניו ארבע לחיות : הס הדס הנקי והמרה האדומה : ולחה לבנה וסחורה עצומה : ואינס
על קו המער בכל כוצר : כי המקוס צר : וכל ככרא כסי מוגו מונו : ותכלית
כביינו וכלל עניינו ואמכס אחי הוכל וכבי החיות מונו : כחי וראשית מונו : וכבר העיד על זה
בעל הגבורה : בחידתו ההורה : ויעד עלי והסקט לא איכל : מן האיכל יצא מאכל : והמשיח
המטורר בהיותו רועץ ולא עשה לצאנו גדר : וכא אריונהדוב : וכשא טה מן העדר : ועתה קוס
רד מהר מזה : ומאמרי אל יהי כוזה : נחטב אחר החיות והבהמות : אל מדבר קדמות יבאמרת
מחד על רוחך : להטיב אמרים לטלוחך ויצא הטועל ככראטאנה : להכין לבהמות מיקט' : וילך
כפעס בפעס לקראת כחטוסי : ולא מנח צידה בכל מעבר : וחילו גרל גבר : וימצאת המורה
פני חטוסי עברים : ויראו איתי והנה הוא תובה : ולכבו כתיב אכחצו גועה : ויאמר לו חכידו
הלא זה עכל הארי מנצנתי : וביתו בית מערות : משיצו יאכל ויסתה מכוסו : ויסקה מייז רמוני
עסיסו : וישימהו כאמן בית : סקוד וכגיד על בית נכיתו : ויצא כחוס הזה לכקס צידה למונו
ומאכל לטלחני : אס לא יגיד וכשא עונו : ויאמר הטועל האמת עם אדוני כל אסר ודברי
וחילים יגבר : והנה לא מצאתי צידה מכל מעבר : ועתה מה אטיב מולחי דבר : ויאמר האיש
אל תראג : אל תקמה ואל תשאג : כי כל בעלי חיים התיעצו : וכמקס מוס חיים רחמי : וטבו
בתעובה שלימה : אל אדרך התמימה : ויעלח להס המוטיע והצלים : וחכונס צידס וחלס
מרים דרך ילטו בה : ארץ פרי לתנוכה : וילכנו להס כולס ביחד : לא נסאר בהס ער אחד : וע
ועתה מק לך להכת סה מוקס : לכקס לך גדולות אל תכקס : וטוב לך אל אחיך והתענה תח
ירוי : אל תרא' גס אתה ברעתי כי אח : והגד לו הענין : ואל תסתור הבנין : וקח ענה לכשך
אזלי תנצל מפס יקטך : ויאמר הטועל ברוך השם אשר הביאך לקראתי : למטיב נפס ולחוס על
סיבתי : ופרוך טעמך וכרוך חידתך : כל ייך על אדמתך :

ויפאר השעל ין האנשים ההמה כס
 כאלום יינק הלום ויבא בית ארוננו
 המה מלך בחילה בין ההרסים אשר
 במילה ונגד לנחת כל המוצאות אותו
 י ימזרזר ההנשים אשר יבאו לקרתי ויא
 ויך הכהית והחיות כרחקו וללכת ל
 לנפש התחוק ויבא כחיתן קסת חילן
 ויחזק לבל יחטור בה גזון ויהי כס
 כשורבא ענפתי ייחד לנחמד ויפלו
 פניו ויכהלו רעיונו ויש בו מעניו
 ותבלה שתי חיות ויאמר אל השוע היש
 על זה עשה מל ומליצה יסן ידבקיה
 הרבב כנשר בחלח וכתעב ויאמר לו
 יש ויש חל ידע לכבו חל ישתתף מהאכר

י קיס בח הן הארץ הזאת ואל תאחר : ונהפכת לאיש אחר • עד בואך אל ארץ נושבת : לבטח
 יואב : יתוה כסבר וכבוד מערה על מרומי טדה : ותמצא טרף למחלך : ולמאכל העם
 ארי כרגלך יש יהיה כסלך : ויאמר הארדה איך אלך : כלא צידה ומטעמים מהלך שלטה
 יומים : ויאמר האנצל הלא אני עבדך אשר מצידו עבדתיך : וכחותי על יד מיניו שמתוך • ככל
 לכי דיעתך : ועתה תיקר נח נפשי לפניך • ואם מצאתי חן ביניך • ויהיה עשמי לך לטלל •
 ויש עוס חת הגולל • וחקקה את הצולם כרגע • בלי עמל יגע • און טטן ואון פגע • ותהי נפשו
 עולה תמימה • כמעלת החסידים שלימה • דבקה במרום עליות • מתהלכת בין החיות • ואבנם
 לפני ולפנים כסגולת האיתנים • וכמדת הזקנים הנזמרים מזהב • אשר ה' יאהב • שו לא יקוץ ה
 האלם כמיתת • והצדיק באשיתו • והחסיד בגוישתי • והעניו בחלותי • כי אי חרצבות למותי
 • כל טען המת ביחוד קונו וכעבודת רכוכו וכפשו כאחת יוצאת • הנחה וטלום מוצאת : ויבא
 טלום על תישם מנחו : ועל משכבות הילך נכחו • אמנם הרעע ידאג מן המות : כי ילך כגיא
 כלמית : ויאמר לחרפות ולדיראון עול : נחשו ונכלם : ואם חור כצאיבה ככובה • קירעין לי גר
 דינו של אבשים טדה : וכל חטאותיו לא תזכנה לו • וינח חצמוד לגרלני • ועל זה אני טב ימדה
 אמתני • מתפלל ומתודה חטאתי • ועתה אדוני אחרו אשר הדתי על מעליו וזרתי • ושלמתי
 את נפשי • וזכרתי לך אחריתי • והודעתך טבר פעילתי • ומקו עיני ומעלתי • ומניח יחודתי קח
 כח קת נפשי מדוני כי טו מיתי ותתפירם מן הגויה • והרוח תא' אל דו עליה • ותהנה מניו ההשנה

כנועם השם תזין עדוניה ותצמוד לצד סמויה כצדור החיים צדוריה ואל ת
 תחוס לדברי דיופאים הקדמונים : אשר ספרו לנו אבות לפנינו באמרו כי בשר הטוב מ
 התדבקו לח לכל דבר לא יכלו ומערכת טחנתו וממדת ירדתו והוא רע המוח ופולח
 במאמניו וזן ומאכר הדח ומרבה היחנות ומחליט את הכבד ומוליד כל חולי קר וכבד :
 ככאב הכרכים וחולי העוקים המעדת רגלים והדעשת הידים וצילצול האזנים ומיכך ע
 נער העינים וכיסות העינים וחלחלת מותנים וכלכל המוח ובעל הכח ומלכד חלב
 העיניים חלאים רעים ומאמנים :

ומתואן פני האריה אדינה

צורת הטועל בצורה על ענין

ויאמר האריה חלילה מה להוסיף הסע
 על עובדו ולא לחלל בדיני :
 סן אפרע כל עשתי : וארד למחלתי
 ואתה עמדי למאמתי : לכבוד ולתפארת
 : על גבי מרומי קרתי ואתה כבודי ומרי
 ראשי : המבקש נספק יבקש נפשי ושתחו
 האנעל לעומתו : ביצע חמרתו : ויאמר
 הכבי הלוח העומד בעדה : וכעדי החלבי
 חמדה : וכטעם לשר העמן בשני : ולכל
 חולי כבד יחביט ממות : כי ה' חס בטבעו
 ומקורו : ה' ח' מחויק הקבני ומאמר השכה
 ומערך הכסר : ומטוב לא יחסר : כללו של
 דבר מוליד דש נקי וכבר : והוא בסרירן
 לבו הולך : על כן לא בא אל שלחן המלך

ועתה שלח וקח חותו : להעליבנו ולהלאתנו : ולצערו ולהכאיבו : וכקרבנו תמים ארבו : כי יחנן
 קילו חל תאחז בו : ויאמר האריה איך אעשה הרעה הגדולה ורעה חולה : והוא מבני ביני
 נכונתי : אשר התהלך לפני ומימיס בוואו חלי אהבני אהבה נחבה : וכבר נפטר באהבה רבה
 ויאמר השיעל איני מודיעך מומו : בקדישתו עצמו : דע כי הוא מתנשב כרכים : ואין לו קורבה
 בהצר המלכים : ויתכבד חלדך ויבא אל היכלך : ונגע קרב באהיך : וכל אבותיו טוכנים כביות
 לבניו דעת הכריות : ועליו הוהירה התורה חק כל יופר : וספק את דמו וכסאו בעפר : והזירה
 לחייל : לבניו ולטעם בו : כי שבת תועבות כלבו : ויאמר האריה איכה נדע את הדבר : בכל אשר
 חלק יכבר : כי הכבי ערוס לרע : מדותיו חוסר ומגרע : ואין לו מעלה ולא יחם : ועל חיי וחיי
 נכסו לח חס : ולהתיר לבי לעשותו ולהכשירו : ולהפשיט עורו : ויאמר הטועל כנה את כל ראשו
 חיילך : ויקחו חלוד : עשר יחוס הסרים והסגנים : והטיב לב אבות על בטט : ויאמר מתייחס
 כי יחסי : אומר לארזי מחסי : ואותו לא תמצא כספי הזכרים : וסגלת חברים : ויאמר המלך
 ואלמו לא כין ולא נכד בעמו : ויאמר האריה כן דברת

ת ארזי הארץ : בזה נחקר בעד סכלו ונכלו : כמאפט הזה יעשה לו : ויטלח בעד כל ראשי
 ארי החייל : וכרו קורא בחיל : ויתקבצו כולם ברוח נכונה ויטרה : להתייחס לבכורה ' ויבא
 ס הצבי בתוכו ' להקייצב על גסיכס : ויחלו הארזים לחתייחס במעלתה ' תולדות למשפחות
 לבית אבות

ממעגות אריות ומהררי נברים

עזרת האריות וחילוי סתייחסים והודרים

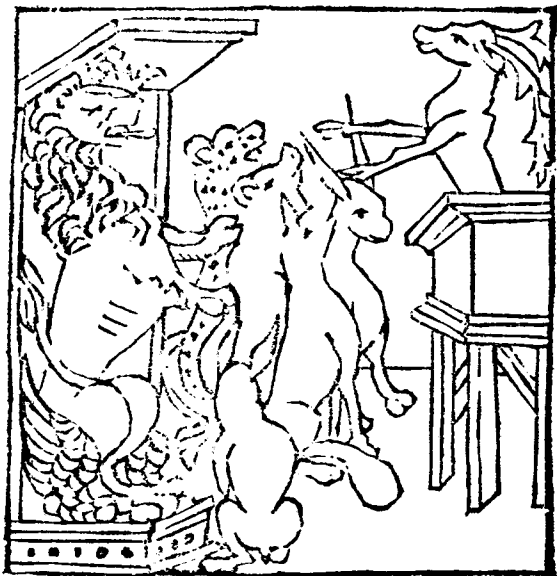
בן הצבי כי לו הם מתאוננים ' ודעיהם משפנים : ויסא עיניו
 וירא אל רוס מעונו : נכון לבו בטוח
 בה : ויאמר כך מקובלנו מבית אבי
 אבותי הזמירים : אש' חרב מוכחת
 כל בוארו אל ימנע עצמו מן החמים ' וירס ראש ויתמרמר ויתפלל בלבנו וכה
 אמר : ה' כבאנז' וכור פא את אר
 תהלבתי לפניך ' ועשיתי הטוב בעיניך
 ויהי טפל בעיני : ונאמן בעיניי
 כבדתי את החכמה ולמדתי : ואתבונן
 נדיה : ואשיג כוס על אפה ' וסני
 מחדים על ידה : ומטול מלאי לתוך
 יוסן אל תלמודי חכמים ' ואשרקים

דרך ישר ותמים : והייתי מתאבק בעפר רגליהם : וסותה בצמח את דבריהם : ועתה אלרבים
 כרתי נשקדוני : ואורחותי למדני ' והצילני מטיט היוז : מריגשת שועלי און : ויהי הוא כילה
 טוע ' רק שפתיו כענות וקול לא ישמע : ויקם האועל ברוב כעסו ' ויחל לספר יחוסו : ויאמר
 אני הוא האועל הפקח ' כפנת פענח : בן פלוני האועל הגחל ' מבצר עון ונגדול ' וכל אבותי
 היו ממטרת המלכים : מחבורת הנסיכים : וכל אחד היה נכבד לפי יחוסו וערכו : ועומד
 היכל המלך ושומר דרכו ' מגדיל יאושנות מלכו : ויאמר אל הצבי קנס התייחאל מעל אבותך
 תייצב כה על עולותך : ויאמר הצבי וידבר בלשון רכה : תמשוך לוינת בחיבה : ויאמר אל
 אריות לך אני האטיעני : אך אם אתה לו שמיני : אני הוא עבדך הצבי הנאמן : מוכן ומזומן
 וכפי כחי עבדך ' אהבת עולס אהבתך : לא עברתי על מצותך ולא טכחתי : להסרפתי
 צילך בחרתי ולקיים דברך לא אחרתי : ועתה ארץ שומע לי : ויאמן קולי : דעני אריות
 וברו לצרבה : ובכל טוב נשאו רגלי ' היה אדם גדול מבני קהלו ' ואף בגדלו : ויהי משפח
 כל חכמה ומאיר כל תעלומה : יש לו במלאכת ההיגון חיבור : ובתעלותיו הרבה דיבור
 אמר האריות הלמדת מחכמתו דבר : ומסברתו הנקיה אשר סבר ' ויאמר למדתי מעט מעט
 אלה חרביים : כמלקט בן עמרים : טנים טלטה גדירים

ב ויאמר

ויאמר הודיענו היתה וכדעה דבר אהיה עמנו ונשמעה ויאמר כה פירש ארזני אבי בכל אשר
הביא ואמר כי ההגיון כפלגי מים כציון והוא כח מייסר כל עניין ומחזיק כל בניין ו
וישמור המבינים הרואים מטגיאות הפתאים ודבר גבורה מעלתו בטכל הוא ראשון ב
במעלת דקדוק ולטון עד אשר לא יוכל הסכל כי אם את אשר יתאמת ויבאר להגיד כי יסר
וכמו שהדקדוק מטקל הלפונות הרמות 'כן ההגיון מטקל התבוננת והחכמות ' והנה הוא ח' חלקי
חוקים ומטפטים כדיוקים והנבחר מהם הוא חל המעט והאות לעלות ולראות והוא הגדול
בחכמה ונבטוטיה רב העליליה והתוטיה חלקים ארבעה חלוקים בידיעה והיא חכמת מולדיות
וחכמת הדרכים הטבעיות וחכמת האלהות הנכונה וחכמת הנהגת המדינה וחכמת הלימודיות
עניינים במעלותם טונים חכמת החשבון החלוקה וחכמת התכונה העמוקה וחכמת הכבי
המחוקקה וחכמת הניגון הנקרא מוזיק ' וחכמת הטבע ענין אחד בלי נגע ומוזיק והוא עיון
בכל טבעי הדברים ומצאדם ' אשר לא נעשו בחפץ אדם ' וחכמת האלהות ענין במילות
טאנים גופניות ' ועיון הסבות והתכלית ' והוא הפרדס אשר נכנסו בו חכמים ויתענגו בו
לפעמים וחכמת הנהגת המדינה ' להיות יושבת ועריכה והוא עיון בהצלחה האומית
ובהצלחה המחשבית ומדדו את תבנית והם הדברים אשר נעשו בעיר יטיק תהם תועלת רב
וצעיר ' ויתיעבן בה כל היוטבים אל הצלחה האומית קרובים ואת החכמה הגדולה
והרמה יטיבו דבריו לפני האריות ויאמר לנו חיה תחיה אך הודיעני אם שמעת דבר בעניני
הנפש ואם יש לה אחרי הגוף מרגוע ונפש ויאמר לנו שמעתי ודברים בזה קבלתי ואבי זל
לפני מותו הואיל באר ' ואמר לי כי הנפש תשאר ' והציע בזה הצעה ' תבין שמועה ' והו כותבה
ומגיה ודעה ' ופירש בנפש כחות טלטה הנה הראשון הוא הצומח בכל עץ דבר טורח' וזורתו
נכבדת והדרוס נכב מאכני גרזן ומאכני מחצב ולזה הכח טלטה חלקים יונת אלס רחוקים
והם הזן והגידול והמולד מעלה ומוריד נאלה הכחות הטכל מטיג אותם ואף בהרגשה יטלת
להטיג לגבותם ' הכח הטני היא הרגשה אשר אל החיות נמשכת אל אשר יהיה טמה הדוח ללכת
והיא הטבה ותבועה בחפץ וכדידיעה וכל חי בחפץ טבעי יבקט מוזנו והטארות מינו ובורח
מחוקו ולקרב אל חטקו וזה בכל עמלו חלקו ואל הכח הזה נגליק החושים לכל חפץ דדוטי
והוא ראית והדיח והמיטוט והלועט ושמע קול נמוך אך רעט' מלבד אלה הצורים יש לו עוד
החושים נסתרים ' הראשון הוא כח מטתקף לכלס : ומטיג את כללס : והאחרים הם הצור
והזכירה : והמחקר והטמירה : ואילו הם טורט ועיקר : בכל מחקר הכח הטליטי הוא הנפש
הנכבדת : אשר באדם עומדת : ולהחיות נצמדת : ולתת לו אחרית ותקוה טוקדת : ויש לה טתי
טעלות : לעלות המילות : האחת מקבלת והטנית חכמה : לתת לפתאים ערמה : והחכמה תחלק
למנות חכמים : ומטרים : והוא כח העיון ביחוד הצורא ית בקדמותו וחידוש
העולמ ובריאותו : וכח אחד נקרא כח נפעל : הוצב נגיד והועל : והוא הכרת כי החמס אינו
כבון ודובר טקרים לא יבון : והחסד והטלטל נאות : וצדה נאמת מופת נאות : והמתקלת היא
אשר תרמון רמזים נסתרים ' להיות המפעל בעניינים הנטרים : דכד צדק ומגיד מטרים
נבטבת זה תקרא מעלתו פכל : ותקל בעבודה ותכל : טה יאפס טני כדדים והיו לאחדים הט

הצר האחד והאחר העליון / ורום חבית / וממנה יאכל על צירף הבין וירד ומש יסיר / ובהיותך
מעין בזאת המעלה : תהיה תמידית כה קבלה / הצד הטני והוא האפל : להנהיג גוף האפל
בהנהגת יקרות וישרות : החוקים והמשפטים והקורות : זהו מאמר כח מפעל : נאם הגבר הנקס
על : ויש לזאת הנפש סגולות אחרות על בעלי חיים יתרות : ולהנה פירות : מהם הציור והשחוק
ככללים : ויתרון המסלים : ולפרט העולם בנודע : כפי הציור והמדע : ולכח הסכלי אשר לה
מדות נאהבות : כמה מעלות טובות : בראשונה האכל הנמצא בכח הנער : יחד כסיל ובער :
וכאשר החל להתגדל ולהשתנות : יבין המושכלות הראשונות : העניין הנודע בכל הלשונות
כמו טהר ציון בעולם : ומקום המקדש לא נעלם : וכי יש בעולם מלאכות רבות לחשוב
ומחשבות : וזה העניין המנוי / יקרא טבל הקנוי : וכאשר יתחזק ויעלה אל רום עליון : ויבדל
מתלות הגויות : בעיניו בטבלת : וכדברי האמתית : וכצורות הרומניות : ובסוד אופנים
וחיות : אשר כבוד צורם טבל בפעל יקרא / ורוח ממרום עליו יערה : ויאכל עליו רוח הקודש :
בסוד סרפי קדש ותמורה יהיה קדש : אז תצלח הנפש אל תכלית המעלה : ותסיר ממנו כל
חולי וכל מחלה : ותבין מעלת הטבל הגדול והרמה : ההנה מוזן הצור ויקרן : והוא העומד
למור ולעבוד / מאחורי הפרגוד : ועל זה יש באדם ג' צורות : נפשות כבחרות : הצור
הראשונה היא הנפש הצומחת : יחד על עפר נחת : הצורה השנית היא הנפש הבהמית המתאנה
כל היום דיה : הצורה השלישית היא הנפש השכלית המדברת : באהבת החכמה נקשרת והיא
שלימות כל הנפשים : ראש השלישית : היא המכרת ומדעת : עין רואה ואוזן שומעת : ובהתגבר
על חברותיה במוסרה וטבלה : עלי באר ענו לה : אזי תוכל להדבק בזאת ההצלחה : ותהיה
מוקטת וכחה / בהסקט ובבטחה : כי היתה ארוחה : ולא תדאג במות גופה : אשר דרכו בסערה
ושפה כי תגצל תן הסגעים : ומן המקרים הרעים : בלחם טביעים : ותשוב אל רום מעונה :
ואל האלהים אשר נתנה : ותסאר עדי עד : וכאשר יהיה לא תמצד : ותנוח ותעמד / והיתה
מנוחה כבוד : תלך מחיל אל חיל ולא תירא מפחד ליל : ולערך אלקים תשובתה כל אבן
יקרה מטובתה : ותטבע מפרי עץ הדעת / ומחמדת עץ החיים הנודעת : והיה לה פירן למאכל
ועליהו לתרופה / כי על כל כבוד חופה : זה הטוב הצפון לצדיקים ומעלתם : זאת נחלת עבדי
ה' וצדקתם : מלבד אלה יש לה עוד מעלה אחרת : לכבוד ולתפארת : ואין הפה יכולה להשיב
שלמוותה ומעלה : ועליה העיד הנביא במהללנו : עין לא ראת אלהים זולתך אשרי למחבי לנו /
אשרי איש ירא ה' ושמרת רגלי אבותי על הר סיני : בהיות הטוב הצפון נחלתו וחבלי : והיה כל
הנשאר בציון והנותר בירושלים קרום יאמר לו / ויתמה הארזה מדברי הצבי וחכמתו : ועוצם
תבונתו : ויאמר עתה ידעתי מעלת אביך וזכר לברכה : בכל פירות והלכה : ואשר אמרת בכל
ענין סוף / ולא דבר חכמים אלא בהנה : ונתנו בכל טבל כלה וחרץ : והעיד עליהם טוכני טמי
ערץ : באמרים גדול תל ציד חכם ממור מכהן גדול עם הארץ : כל טבן איש אמונים זקן
ונשא פנים : בעל כדירות וילד כדויים / אב בתורה אב בכביאים : ועתה דרום וכליון הגרועים
והברקת התועים / וטבר חטאים ופושעים : צורת

ויורא הצבי לבאר עונש הרשע וסכלו
 : יוסף עור טחף משלנו : ויאמר בהיות
 הנפש נכבצת הגופית טובעה : ומכל חכמי
 וסכל גדועה : וזלזלה לכבוד קונה :
 לרצונה וסלא לרצונה : היתה לזונה :
 ותטמא בטומאת המדות ורצענוגו בני
 אדם טדה וסידות : והגאונה והסכלות
 תרענה : ופריץ חיות יעלמה : ואיש אחר
 יטכבנה : ואל החכמה : לא נתנה קץ
 וקצבה : ואל החכם לא רחצה לקרבה
 ועל התלמוד הרבתי טמץ ודבה ותבו
 לה בלבה : ותט מדרכי המצות הסלולות
 : ותלך אל ארץ לא כתכנו עלילות :
 מדרכי עקלקלות : ותטלך אחרו גינה

התורה והמצוה ולנפש אשר אלה מידותיה : עצמות מספר תלחותיה : ובעת פצח מן הגוייה
 תלך אל ארץ כסויה ארץ טומאה ארץ מאירה : אל ארץ גזירה עברה ועם יצרה ארץ חושך
 וצלמות יגוף ומטברי מות ארץ עיפה כמו אופל : חשך ענן וערפל : ארץ אשר אין בה אדם
 נחתים : דרך ארץ פלסתיים ארץ התועים דרך רשעים ועדת מרעים : ארץ קוסמי ומעונכי
 : אשר רע בעיני השם מתאונים ארץ מנאשים ארץ כטפים ארץ כחלי רתמים ורשפים :
 און ותרפים ארץ המודים עמק הטידים אור כסודים ארץ כלה ארץ שאייה ארץ ציה טאול
 תחתיה רטפיה רטפי אש שלהבת יה ובכל זאת לא תכלי אך תכאב והחלה או מד הרטעים
 על זדוכות ופשעים וזה הגמול אשר נפאס גמלתם היה יהיו כקס אשר אש אכלתם ולהט
 איתם יוש הבא לא יצילו נפאס מיד להבה ואין להם חלק לצולס הבא ואילו הם המינים
 והפיקורתים והסופרים בתורה ובתחיית המתים והנסרי בבית משיח והמשומדי מחטאי
 הרבי והפורטים מדרכי צבור והמודים והעושים ביד רמה עבירות והמלטינים והמסורות
 וכפלי לשון הרע וערלתם מושכים ואנשי תרמה דמם טושכים והפרנס המטיל אימה עלה
 הציבור טלא לשם שמים כירבעם וחביריו והנמשכים אחריו והם המפקידים הקצבים ומוכרי
 החלבים ואנהבי אטיעי ענביט ובעת ישחטו הטבחים את האטס יצטרך הקצב לדרטס
 ועם היפול טס באמרס לפני הדיין זה המנה ופלנוי חבירו כזה מנה וטוקלין לו משופרי

אס - שופרימנה ופולס

אם מתן בלא תשובה ותשובה וישו אל דרך הגרועה או לנפשו כי גמלו להם רצה
ומלבד אלה היסורים ודנים בכל עבר הזה על מה שבר על ספר גיהנם ועלוקה וכאר שחת
והדן בצואה חתחת זה ח' ק ארס רטע ואינו הכבר ועיניו האצ ועל זה הכביא מתנבא
ויצאו וראו בפגרי האנשים המושעי בי כי תולעתם לא תמו מעם לא תכבה וירא הארית
כי טוב פתר וכחטך לרשעים בתים חתר ותהי סברתו כצובה כדת וכחלבה וילך בכל
עניינו קו לקונו לצו ויאמר אשרי ילוד אשה סזה יצא מחלצת ויאמר לו אחרי אשר החכמה
לבוש מעטיך והצדק אזור מתנך והאמונה סבתך ומשענתך וסבטך האמיעני את אביך
הגודע מה שמו ומה שם בנו כי תדע ויאמר אבי היה נכונ לחסום יועץ וכחם חרטי ואמנ
על דרך הסלגו כי לא מראגה היה שמו נחבר באחד הכבאים אשר במדבר וכאשר
תברסנו ועל הראש תושפנו תמצא כי כחלת צבי חמדת אריאל יצב גבולות עמים למסר
בני ישראל ועל רוב עבודתו במעלת קוטו ועזו כפלאות גאינו יעץ הכס להראות כדרכו
וללכת במהלכיו וכתב מליצות ומסלים סוכ דמה לך דודי לצבי או לעופר האילים ודימה כ
כביאי אומה נקיה לפני עפרים תאמי צביה ועל זאת היה אבי מיוחס אל הכבאים במעשי
הנפלאים ויבדל משאר צבאים - הנה הוא נסאר מיתר הדפאים אשר לא התודע לראות כ
בעזרו ולא נתן לאחרים הדו כי כל ימיו למד חכמה ואסף כל מדה חסובה ודמה והיה לו
בכל מליצה מסלים החותמת והפסילים ובתם מולדתי העמידני על רגלי ומדני ויאמר לי
בטרם אשרך בבטן ידעתך בטרם תצא מבטן הקדשתך ושמן טסון משחתך וכביא אל ה
המליצה כתיך וקראתי את שמך בעדת אריאל הצבי ישראל למען תציב אל גבולות כ
החכמה ותהיה אל הבין מגדל וחומה ואל הנשר ואל הים אח וקרוב וידגו לרוב
מכל בית אבי ללמדני משל וחידות ואלה העדות מקרא מסכה ואדגות ויגוע ויאסף אל
עמיו ואל אנשי סלומיו ויקבר באיבה טובה ומעלה חסובה והנה קמתי תחת אבי במקדשה
כהן וכביא ואסף על כסאו צבי נצב על מצפה הזמן דר עם אל ועם אלהי נאמן ועתה אביך
אתה אשר גדלני ומן התועים הבדילני ונתן בלבי יראתי ונטע בי חיי עולם ותורתו
למען לא אבוש ולא אכלם ולעובדו בלבב שלם ואזכה ואחיה באהבה וחיבה לחיי העולם
הבא והי כשמוע הארית מהללו ויאמר לכל אשרי חילו ושתחו וזמרו לו גמלו אתו הסד ככל
אות נפשו : ויסמו הכניף הטור על ראשו ויתנו לו איט קטיט אחת ואיט כוס אחד ויאבהונו
כלי כחד וירא הצבי כי באהבתו בטחו וארח חיים ארחו ויסול על פכת ארצה וישתחן
ויסך לו הארי ויאמר ואת לך העדיים הנכבדים תפארת הכעסים והצמידים והסדונים

והנעיפים והרדידים

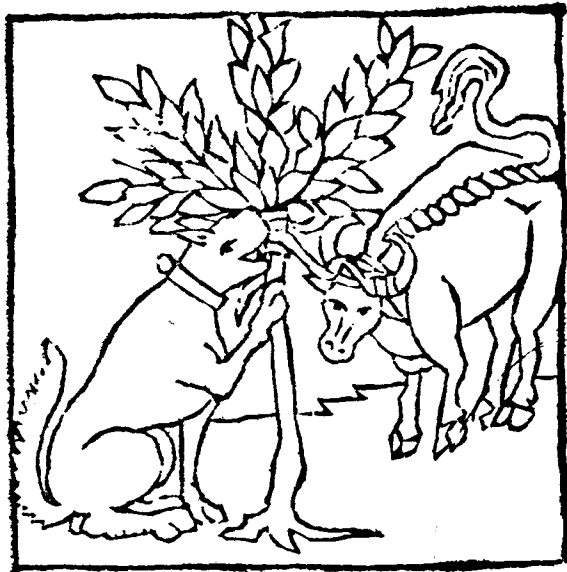
ויחי כראות האמל מעל הצבי וכבודו
 : ומהללו והודו : אטר לא השיב
 סועל מעורו : ולא הועילו תחבולותיו :
 להודיע בעמים עלילותיו : ויאמר בלבן
 עתה אספה : לא אכל דהרפא : ויפול
 לפני ארצה ויסתחו לגרתי : ויאמר מה
 אחני מדבר אל עבדו : ויאמר לו צא צא
 איש הדמי ואיש הכלכל : אס במרד אס
 במעל : הולך רכיל מגלה סוד : הורס כל
 בכין וכל יסוד : מהפך לב חסיד ומתענה
 : מלכני בסתר דעהו : והכפס האומעת
 לקול סבלותן תאמן אל רכילותך : יקרהו
 במקרה הסרה הסכלה : ושמעה קול אלה
 : ויאמר לו הצבי הכבר אחני איכה הוה

הדבר : ויאמר היה זקן אחד בארץ תימן עם חטה ושעורה נטמן ויהי לו לעבודת האדמה 'סרה
 אדומה תמימה ' ויהי לו כלב אחד איש חיל סומר מה מליב : ויהי לו הסרה חורט ' והארץ לפניו
 טובעת : והכלב סומר לפניו את הכלים : צועק ואחז מכלים ' ויבא הזקן לעת ערב אל אהלנו :
 ויא' טוב בכל עמלנו : ויעט לסרתו מיני מאכל ' ויצבט לה קלי ותאב' : ותעט לו אסתו מטעמי'
 כי להתאפק לא יכול : וישב אל הלחם לאכול : ויהי בבקר ותבריה את הסרה קמח וכריסונים עד
 למותו ' ותאכל ותטבע ותותר : ויאכל גם הוא וכני ביתו : וימחר ללכת לעבודתו . וככל זה אל
 הכלב לא שת עינו : ולא הכין דבר למונו : ותאמר לו אצנו למה תבוא : את הבלב המת הזה
 , ולא תבכות דבר למחיותו : ולכלכל את טיבתו : ואל הסרה הרבית מאכל ועונג ואנחה : לה
 הגרלת השמחה : והבלב איש תמים : טומר לראשך כל הימים : ויעץ האיש וידבר אתה קשות :
 די לו לבלב בעצמות הכשות : כי הסרה צריכה מחיה : אכילה טתיה לנויה : כי היא מאנו נפשו
 חבלי וגרלי : היא חל קי מכל עמלי : ולבי מקסיד לא יהיה : אס ימות הכלב או יחיה : וישמע
 הכלב את דברי אדונו : ויחר לו מאד ויפלו פניו : ויט לבו אל דרך משכות : לחשוב מחשבות
 : ויאמר אין לי טוב כי אס לרמאות הסרה הסכלה : כי אשה דעתה קלה : ואולי לבדי אטאר :
 כחצו יכהן פאר : ויקרבי אחני אל פולחנו : ויתן לי ממדני : ואולי כפי חספי : וטריפני לחם
 חוקי : ויחשוב לגלובה בניא כלמית : ואזל באתרא חצר מות ' ויהי היום יום מנוחה וום מנוחת
 הנפש ועינו הגדיה : שבת ויום הכפורים הוה : וילך הזקן לביתו בתאל ' בבא כל ישראל
 להתענוג ולהתפלל לפני הוה והתודו את עוכם ותשאר הסרה לבדה והכלב עומד לצידה
 ויחשוב דברו הנעלם ויאמר לה חברתי בואי וכטוט בעולם ונרד בגניס ונלקוט בעשנים
 ולרעות בעשבים ותעלם באהביה וכירן כצבאים ותבאי בעדי עדיוס

וכתעדרן בים העצים : וכף הבריכה נהיה רחצוסי : ואל יבאלך יראת סומד וסית : כיאז אים
 מאנסי הבית סס בבית : ותאמר הם מדברי הבל : הלא אנכי קאמיה בחבל : וימחד לכרית
 בטינו החבל אשר על בטרה ולהסיר העול מעל נאריה :

צוחה הבלב מוכר אל הסרה

נארוז לחברה

ותאמר הסרה ואך אעלה עמך מאנכי
 מפחדק מעצמך ' אולי אתה יפעץ לפי
 דרכך : ותוליכני בדרך אפילתך (וחסכך)
 ואנכי רואה כל בעלי חברתך : אחיך
 אנסי גאולתך ' מרביס תלאת ומקדים :
 חדאט לבקרים : והס סוכבים אותס :
 להכותס ולהלאותס ' ויאמ' החכס מחכמי
 הדורות ' באמרותיו היטרות : המגדל כלב
 בתוך ביתו : טאונע חסד מאתו : ויאמר
 הכלב עתה דעתי גודל סכלותך :
 מה אמולה לבתך : הלא ידעתס כי
 הכלבים נפרדים : נמכזס וככבדים :
 מהס גדולים מהס דקים : מהס חלטים
 ומהס חזקים : מהס עז הפטי מהס בייטני

מהס גדולים : מהס בטלנים מהס שלימים מהס חסדים מהס גמולים חסד ויטרים : יש משמש
 מטרים : ואני מהדע הנבחר : אשר ה' בחר : וקני היה במצרים : בצת הגאולה : לטס ולתהילה
 ועסה חטור עם בני ישראל : בעבור מלאך הגואל : (על זקני נאמר ' מהלל חסוב ונאמר
 בעטותו מאמר קוננו : ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לטוננו : על'כן זכה להצבד בגללו ערות :
 לספרי תורות : ובעת כל הבריות' חדרו ורהו : וישראל ראן ויתמהו : עמד רגלי ביום ההוא :
 וכתן לו מנה יסה : כאטר נתן לכהן חזה התנופה : בטר בטרה טריפה ' ותאמר הפיה אך
 תתפאר ותתהלל ' ויאמרי פיך תהלל : הלא הנביא שת מעלתך גרועה : באמרו דרך כלל
 כנואה ידועה : והכלבים עזי נפס לא ידעו טבעה ' ויאמר לה הכלב אס קרית לא סכית מילולך
 ואס סכית לא פירטו לך : הלא הכתב מעיד על מעלת חוקינו : ומתנת חלמינו : וכתן סתך
 לחכמתנו וראיה לעצתנו ' כי החכס צריך לשמור גופו ממחלה ' פן יעסה לנפשו כלה : ומחצ
 במחלתו ואונג : מעבודת קוננו : ואין לך סמירה מעולה : ומעלה גדולה : לבריאים ולחולים :
 נשמירת המאכלים ' ויאמר החכס לבל ילכד אים במוקא : סומד פיו ולטוננו סומד מצרה נפשו
 וכבר הדעונו הדופאים הקדמונים אשר כל דבר בוחנים כי הבריא ית' ברא האצטומכא
 מטני טורים כפליס ודבקים : בריאים וח קיס ' וסס בה סני חבורים לפי הצורך : האחד סוכב
 ברוחב והאני באורך וממין הנדים במרס ב' ד

להעיר על הביטול בחרס וסוף האוטט נתן בה מתחוק ומדבק בקרבה והאטט מתדמה אל
הטור הסני אשר בתוכה ואל החבור הסובב לאורכה כדי שתעזור בו למטוך המזונות אשר
בבטנה חנית והאטט כדי שתעזור על פעליה מתדמה מכל דר אליה כיהפנימיטלו כמו
הגידים והחזק כמו הכסר כדי שלא יחליט כחו ולא יחסר' ובאשר יצטרך המזון לדרת אליה

תשוב כדמות אבטוח עגולה בסביליה דבקיס בהטני צוארים למפעלה עומדים האחד והוא
האטט למעלה יתב והסי למטה כסער יחטב ובעת תמטוך המאכל אל תוכה תטמור
שטרי הזה מהלכה ותקבץ במהרה והשער יסתקו ובעד המאכל יחתום עד אשר יתבטל

המאכל ויחפר ויטענה הבטור ואחר כך יפתח השער הזה מהלכו ויפן כה וכה והכחות
הארבע נכדים בכל פועל האברים אומנם באצטומכא הם יחד כודעים ואליה נטמעי' ואלו
הם הנודעים המוטך והמעכל והמחזיק והדוחה בכל מותר וכל מזיק הארב מכלה מאלו הכחות
בהתפך הלחות כי המוטך בכח החום והיובט יפעל וכרבות הקור והלחות ימעל ותחלו

האיצטומכ' ממטך: ואחר מטיבתה יחטוך והמחזיק יפעל ביובט והקור והם לפעולתו סודם
ומקור' ובאשר יתחזק המאכל החם ולח' יהיה כתעב ונאלח ותחלוט האצטומכא מהחזיק' כי
נכנס בקרבה דבר מזיק' והמתעכל יפעל בכח להכוו וחומו ויתחזק טבעו ועצמו: ובהרב'
מאכל קר ויבט לא יהיה חובט ותחליט האצטומכא מהתעכל כל דבר אשר יאכל ולכח

הדוחה יסר וטוב: כל מאכל קר ורטוב: ובהרבות היובט והחום במאכלו: יחסר כחו וחילו:
ותחלוט את האצטומכא מדחי ויארע לו מאוס נסחי כל אלה החלואים ימרוכ מאכל באים
כל טכן האוכל בלא סדר ולא טס למאכלו גרד: וכבר הורה החכם הקדמון: טל חרמון:
באמרו כי החלואים אשר רבו וגדלו טבעים בלחם נבטרו ורעבים חדלו ועל זה הכלבים

לא ידעו טבעה: כי נפל ברעה' וכבר צוו החכמים בטמירת הגוף וטחיתו: במאכלו וטחיתו
טן יתחזק החולי על כפטו להסחיתה וכל העובר על דברי חכמים חייב מיתה עוד יש לנו
עגולות על טבע החיות מעולות: והם מבחץ הבחנים' ומאמר הקדמונים באמרים אס
יחנו תנוך הכלב על אדם טיס לו קדחת ימצא למחלתו רפואה וכחת ואמרו אס יתלו משער

הכלב שחור על אדם טיס בו רוח רעה ינצל ממחלתו לפי טעה ואמרו אס יחתוך האיש לטון
כלב ביד ימנו לא יחדן כלב לפונו ואמרו אס יתלו לטון הכלב על בצל הירקין יתרפא
מחלי מיד יתרץ ואמת יציא הכלב וגללו יעיל לנפישת הגרון וצירו וחילו ואמרו חלב

כלבתא מראסית הינונה: ותחלת נסיונה אס ירחצו בו את העיני יעבדו מן הכתמים
כתער הגלמים והאפתה ממנו לא יחלו כל סס ומטקה כל רוחק ובטט מלבד אלה יש לנו
תועלות ומעלות גדולות כי כל אחד כפי מחטבו הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו
ונתה לחותי שמעי בקול תחמוני: לכו וכלבה באור ה' ונמצא לעמל נפטנו פדיוס לרוח היס

ותאמן הסיה אלדברת יתקם ותלך אחרת וינצו מן הבית והדלת סגור ואל דרך הגט' עברו
ויביעו אל יד הנדה הגדול ואל תבחותה ונדה הוא מלא על כל גריותה ותפחד הסיה מן העב
טיט כי נגרסו מימת רפס וטיט ויאמר לה הכלב גוטי הלום ועברי בסלס ועצלות נפטך

הסיה אל תלמי כי לא תחטירי ות' ומ'

ותאמר ואיך לעבור וכפטי מיללת : כי המים רעים והארץ מטבלת : וימחר הכלב לעבור נפט
לנחות : כאשר יסחה הסוּחה לסחות : וילך בסדה וילקט עטבי וציצויס : מבחר העצים : ויקחם
ויעבירם הנחל אל הפרה העלובה ותאכל מהם ויטב לבה ותאמר עתה ידעתי תוקף אהבתך
וחסידות לבבך והמלתך מי יתן וטבעתי מאלו העטבים מתוקים ונחשבים ויאמר הראית
כי עברתי בלו תלזה ועוכי מהדי ועמי כמוני ואני לעבור לפניך לחוק נפטך ולענורה
'להכין אותה ולסעדה ותטבעי מעטב הסדה וציצה בסתר קנה וציצה ותחל הפרה לעבור
והמים החלו לגבור ותטבע בטיט ותכנע והכלב מעריתה נמנע ותועק ותאמר אחי הכלב
הנה טבעתי בציט ורפט הוטיעני אלדים כי באו מים עד כפט ויאמר לה הכלב מה תצעקי
אלי קומי ועבורי אל תצחיתני נפטך ואל תעבורי ותתהסך ותעבול עיניה ותפול על פניה
ולא יכלה עוד ראטה להדים ובאו בה המים המאדדים למרים ותצנח בארץ ותכשל ותמת
סס על הטל והכלב לפניה מיהר ויעבור את ההר וירא את הפרה האכוסה בצאת כפטה

עזרת הצדה טבעה בנוה והכלב להודנה מיהר

וישמח הכלב ויאמר אודה טמך צור
מעוני כי נעטתה נצת לבי
ורעיוני כן יאבדו כל אויביך ה' זה מאטט
כל חולל וסכל הסומע לקול מלטני בסתר
ורכלי הקרב באין תבונה לכל מעבר :
פתי יאמין לכל דבר ונשאתי אליך זה
הדמיון כורא ועליון למען הודיעך כי ה
הסועל סכל ויולל סוכא ויולל ורשע
על כל מבק פרוסה ומורה על חכם העין
והורה מגלה פנים בתורה וזה אמנס
קבלתי סכלותו וטמעתי קול רכילותו
אז תדבקני הרעה ומתי כי עתה גזא אתך
הדתי והיוס ידענו כי צדק גדול החכמי
באמריו במיטב שירים נפלאים ורמים :

אחא לנו טועלים קטנים מחבלים כרמים ועל זה ארחיקהו מגבולי ולא יבא עוד אל הכלי
פן אלכד בחרמיו ונאקט באסמתי ויגרם את הסועל ויסכך מקדס לבית האריה חולה ונחיה
וילך אל הזאב ומי תחבולות אלצאנאוב ויאמר דבר סתר לי אלך לגדל כבוד ומהלך
וירא כי אין איש ויאמר דבר כי אין מחסוד ומבאיס ויאמר אתה ידעת את האריה הלזה פתי
ונכזה מכבוד למי סאינו ראוי והנכבד אכלנו אינו מצוי וראש לו חסוני ואתה אחרי אשר
אתה מאוכלי סולחנן דל ורזה ועומד על כנו כבזה הנני מכין לך סמים מסה המות מטעמים
חתן לו ויאכל בעת המאכל וילכד בטחיתות המות וחרמו נטחיתתה עץ בלחמו ואתה

ואתה תמלוך במקומו : והוא מלכה בכדי שתק תריוח ותקנ' : ואני אחיה לך למטנה ויאלה הואב
 חלילה לי מפסע להתעולל עלילות ברסע פן תהיה זאת לי לפוקה ותטיס בגפטי מועקה
 ויאמר האועל התייעץ בחכרתך אשר בחדת ראה חיים עם האזה אשר האמרת ואני אטוב
 לדעת דעתכם הכלולה באיסוף לילה ואפילה ויהי הם מדברים דבריהם ועניניה' והנה הדוב
 עובר לפניהם ויאמר שלום לכם אחי ואחמי ויאמרו לו יברכה ה'

צורת הזאב והשועל שניהם

והדוב עובר לפנייהם

ועבור החב וילך בית המלך : ויאמר
 לו מאין תבא אוריחי : השלום
 אתה אחי : ויאמר מטוט הארץ ומתהלך
 בה' לארצה ולרובה : ויאמר שמעת
 חידושים : בעניני האנשים ויאמר לא
 שמעתי חידו' ולא ענין : לא ראיתי הרים
 ולא בגין' אמנם ראיתי את השועל עם
 הזאב : ידא וכואב : וסוד היו מתתיקים :
 וכדבר שקר מתעסקין : והתבוננתי לשמו'
 דבריהם : ולא הבינותי לאחד מהם : ויהי
 הארי מאד ויזר לו : ויגדל צירו וחבלו :
 ויאמר עלי מתלחשים' והרעה מחשים :
 ושלח בעד הזאב לבא : לדעת מחשבו'
 ויבא במרובה : ויקוד ארצה וישתחו

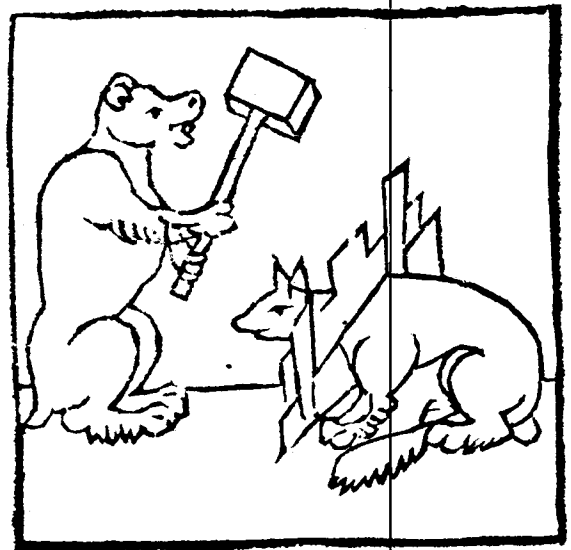
לפניו וישמח לכבוד עיניו ויאמר לו הארי הכני משעיך בשם היודע תעלומות ברמות
 אור עשה לנו את הנפש הזאת : שצדיעני מה היה דברך עם השועל : אם במרד אם במעל :
 ואם דבר עם לגבו בליעל : ויאמר הזאב אמונה השבועה שכוה לב משבותי' וכחתי קסת כחוס'
 דריונותי והאמת אני וחי יחידתי' : אא אשקר באמונותי וכוה דבר אלי הסכל להכין לך מסס
 המות מאכל : ואני הסבתיך חלילה מה' : לטלוח יד במאור עיני : ויאמר כאמן אתה במאמר'
 : ככך נקיים במוסרך : אך השועל העובר : על ריב לא לו מתעבר : חי השם כי בכנסו דבר :
 ויאמר הזאב חלילה לך השופט כל הארץ : לעשות בלא משפט כלה נחרץ : אך יהיה אר' נכחד
 על פי עד אחד : וכבר הצורה הזוהרה על ידי נביא אמת : על פי שנים או שלשה עדים יומת ה'
 המת ואמרו יאני תגירת השם החביבה : מלמדיו עליו זכות ולא חובה : אבל אדוני חייה לאורך
 ימים : אורך בדרך תמים : יתרבאו סני ידדים' להיות על ו אעידים' בביתו בעליה ויארכו
 לו כצדיקה : וישלחו באמרו התחבולה' אשר בקש להתעולל עליה

ושתאו השמלה הטוב בעיני הארזה דברו ויאמר לקיים מאמרו וישלח עמו את הכפיד ואת
 הנמר להיות מחטבו גומר ויתחבאו טניהם בבית קריתו : ובחדר הנריתו
 צורת הזאב יושב בביתו כסוד
 והשוטל בא לדבר עם הזאב בחוק החדר

ויהי כנטף ויבא השועל תאב להסלי
 ענתו בית הזאב ויכבד אונו
 ועיניו הטע עונותיו ולכדונו את הרשע
 וידבר דברים אשר לא כן לטבוח טבח
 והכן ויסירו העדים את המסך
 ויראן את רוע ענתו אשר נסך
 ויאמרו לו דמך בראשך יעצת בושת
 לנפסך ויתפסו בו ויחבטוהו ואל בית
 הארזה הביאוה ויעידו בפניו עדות ב
 ברורה כי דבר סוה וישבע חי ה' אשר
 פדה את נפשו וקיים ראשו למחר יומת
 השועל הסכל - והתה כבלתו למאכל

וידחוהו לפני הארי באף נחרו ויחייבוהו
 למיתה כנפתל ועיקש ומחטבתו היתה לו
 למוקם ויהי ממחרת ויאמר אל הדוב פגע בו והצמיצתו עמוד בא עליו ומתתהו ויאמר
 השועל אהה צדקן דברי הנביא ומסליו לא יועיל רשע לבעליו והנני כלכד ברשעי ומעלי
 דוב אורב הוא לי ויקם הדוב פקידו והחריב טלופה בידו ויכרות ראש השועל בחטאתו ותעל
 כחנתו וכבלתו אל סולחן הארי נמטכה וחמת המלך טככה צורת הדוב כורת ראש השועל :

במעלו אשר טעל
 ויהי בעת האובל ויעטו מנבל השועל
 מטעמם : עם כל ראשו בשמים
 ויצקו לאנטי לאכיל כלאו כלכל : ויקראו
 אל הצבי וכל אחד צועק ומהים : מות
 בס ד איש הלתי ויצו הצבי להקדי טותח
 הכפלי וסבר המודי : וישלח את סר אגו
 ואל הכסרי : ויחלוט כחו ומסר : ויקן להם
 לאכ כי כקו נגרש : ולא היה דבר רע :
 ויקחו מן הכסרי וישמידו ויאכלו וינקידו
 מתענגו בטו מאכל : ראשו בראש יום מר
 ואהליש : ויאכלו כל מיני מעדנים
 יין היקח עפים רמונים

בלילה ההוא כרדה סנת המלך ותנומתו
 : ויאמר להביא את הכביעמיתו :
 המחויץ בבריתו : ויאמר לו אחרי אשר
 בכעמי כשל חבלך ויטב לים מהלךך
 וגורלך : וכל רז לא חס לך : האישני
 מה אעשה : ולא תחטוף שפתך ולא
 תבסה : כי לחם אול מכלינו : וילך הלוך
 וחסר מאכלינו : וימעט מזונו ומחיייתנו
 : ולא נשאר : לתי אס גוייתנו ועתה
 הבה לנו עצה דבר מקבל וכרצה :
 ונשמור דברו פוך ומוצא : שפתך לא
 יפיל דבר ארצה : ויאמר שמעו נא קצוני
 האינו קול יכונני : לכו ונעלה אל הרים
 ונבואה עד עיר היוכה : מקוורת מור ו

ולבונה : הר המור גבעת הלבונה : וסס תמצאו חרנב : ואכלתם אכול וטבוע : ותנבלו מצרה
 ומקטוב : שמעו אלי ואכלו טוב : ויאמר הגד לכו טוב הארץ העלמה : השמינה היא אס רזה :
 ומה מעלת יושביה וגריה : זקינה וכעריה :

והצבי משיבו בענין ובהלכה

צורת הארי שואל הצבי מעלת הארץ וערכה

יאמר קבלה היא כדיוט מאבותינו
 כך אמר רבותינו : הדר בארץ ישראל
 דומה כמי שיש לו אה בחבלו : והדר בחוצה
 לארץ דומה כמי שאין לו : וכל מסביל מעיד
 על מאמר זה ומסכים : אורא דארץ ישראל
 מחכים : ואומח לעולם ידור ארס בארץ
 ישראל אפילו טרוב גוים בערים : ואל ידור
 בחוצה לארץ ואפילו בעיר שרובה ישראל
 דרים : ואמר להתהלל בקדושתה ולהשתבח
 כל הקבור בארץ ישראל כאלו קבור תחתה
 המזבח : ושאלו אל החכמים הקדמונים : גוי
 צדיק שומר אמונים : היתחייב לילך בחוצה
 לארץ למצות יבוס ועל

ועל דרך התימה הטיבוס : ואמרנו לחיון של זה נשא גויה : ברוך המקיס אשר הרגו בצדיקה
ואמר כל המהלך ד' אמות בח"י מוכעמ לו טהא בן עולם הבא : יחיה וזכה בלי שמץ ורבה
ועל זה תקמו רבותינו : לומר ביום מכותינו מצייין כוכב לבבינו ומאנויינו : רחם על ציון כי
היא בית חיינו : ואמרנו דבר ברור להודיע : מציון מכלל יופי הופיע : ואמרנו דבר אשר לכל
ונוטיל לא כעלם : ה"י יושבת באמצעית טל עולם : וירושלים באמצע א"י (היא הנקראת ההרש
ובית המקדש באמצע ירושלים : במחולת המחנים : ההיכל באמצע בית המקדש : והארון
באמצע היכל נקדש : ואבן סתיה לפני הארון למעלה חסובה ולזכרון : והיא מכוונת
הנגד כסא הכבוד : לטמור ולעבוד : ואמ' : לא לן אדם בירושלים ובידו עבירה : מגערת
ומאירה : כאשר אמר הנביא : ופירושו הנכון : העם היושב בה כטוא עון (אמן העם מעלת
הארמה : ההר הטוב הגבעה הרמה : ויקדנו איש לאפיו וישתחו : ויטיסו וישמחו : ויקומו וישובו
פניהם דרך המדבריה : ויהיו לעלות ההרה : ויקחו את טפס נאת נשיהם : בנותיהם ובניהם :
ויהי בבקר ויטכימו כל הזק וכל עמל : ויבאו הר הכרמל : ויתקעו פס אהלים : וישבו תחת
ותאלים : וטס היזה לביאה מארץ כטייה : רודפת הבהמית והחיות : במדברות ובציות
ולענות בהם כפי תאוה היכה ממעטת : מעטה אטה וונה טלטת : כטמוע החיות כי בא האריה
אל ההר : לטאוג ולטיור מיהר : ויאמרנו זה ינחמנו ממכאובינו : ממעשנו ומצבון לבבינו :
ויטלחו אליו מלאכים לאמר : כרתה ברית איתנו לטמור : ונעבדך בנפש חפצה : בלי תואנה :
ושמחה : ומיד כל מבקטי רעתינו : אסוף את חרפתינו : ויאמר להם באתי ללמד חכמה : כהולך
בדרך תמימה : ואזני חפץ להצביד עולכם : לצד אשר יטוב בעיני כולכם : ואני אצא לפניכם
לחרב : בבקר ובערב : ויאמרנו ניתן לאדוני דבר יום ביומו : למאכל טולחנו וטעמו : סור
מה כבשים ומה עזים : בלבבות עליוס ויעשו עמו תנאים קיימים ועומדים : וכתוב בספר
והעד עדים : ויקבל ארצו כל עשיר וכל חלך : לארון ולמלך :

צודת האריה והחיות בו יחוס ברוחם ברית
יחד בולם על נחל ברית

ויהי כטמוע הלביאה : ותנס
אל ארץ נטייה : וישאר
האריה וביתו טמחורב טלס עד
בלי ירח : וכל סרית וצבדין טקטיה
ונחיס : אוכלים סותים וטמחיס :
וכל חוס אל בית הצבי מעריבים
מטמחיס : לבקש דבר ה' רודפים
והמים : ויכלו סנתס בטוב וימיהם
בנעמים ועל זה אמר המשורר
להציד לב נרדס ולעורר

תן אל לבבך בין ובמליצה
 וראה בני חיות אשר נתנו
 תזכה למעלת חן ושכל טוב

תודה במישב ד עתך גר צא
 חוד אל בהמתם ב עלת עצה
 כבוד ודעת נפ שך תמ צא

יהי כשמוע המקשה דבריו ענות / את כל תוקף האגרת הזאת : ולא קמה עוד בג' רוח : אשר
 תסקוט ותנחם : וילך אל חכירי לדרוש : אכל וחפוי ראש : ויבא הסני ויסב במסיבו :
 לא יחפון כסיל בתכונה כי אם במהתלות לבו : וימהר להסיב אל המחבר / ויחל לדבר : וידם
 קולו במהללו : ויסא מסלו :

צורח המקשה והמחבר

זה אל זה ידבר

ואמרים יחבר

חשער הסני במהלל התנוכה כל
 חפזי לא יטו בה :
 אמר המקשה מי הוא זה ואיזה :
 המלצית על הסכל וכוחו :
 הקשה על דבריו הטוב ועניינו : ומי
 עם קונו הלא המנוכה מדה חמדה
 צור תעודה / והאיש הטוב (חוק
 הלבב במסובתו כל חכם וספיל :
 ויתרן בנין כל כבון ויביל : וכל איש
 קטן בעיניו יבהיל רעיוני / וישגש
 עניינו : כי כל איש בעל תאובה חוטא
 ומתחכם מעונו טוטה : והמסכיל לא
 ינוח מסוגע איש הרחם ועתה אל
 תבסה מאמר החכם במליצותיך טוח
 פחור בלדותך כי אם תתנהג במדת

התשובה ותסור מלבך סכלות ומטובה יקרך כמקרה האיל והוא היהגס בן חיל וכך היה
 ידבר חלף ועבר אמרו כי כדמתק היה איל אחד ספל רחם ! מרבה לטוח ויהיה מתפלל כל
 הימים כדת וכהלכה הדבה פעמים והיה מתנחם על עונו ומתק על מונו ומתודה על זדונו
 ובכל דרכי היה חסיד וטלס וכיון פתוח ליה נגר יחטלס , פי התנהג בדרכי התשובה
 וכפשו עלובה ויבחר לכפשו ישר וכסרין מתלמידיו טל אחרן וכפאו לו לסמור מסמיר וסית
 צמר נטס פילגסס לסמור הבית והיה מתנהג עמס כטורה במדה במסקל וכמטורה וסס
 היה צפיד ערס מתגאה וגס רחם כדור נסוח מרורת פתגיס בקרבו וילך סוכב בדרך לבו ו

ויהי מתעקש בכל דרכו וענייניו והצפיר קרן חזק בין עינו ותהינה לונקאים נטויות הבריות
 והמליצות למלא תאוות ולהטלים היה מצוי אצלם כתר-נגלים ויהי היום ויפקדו ביד רועה
 אחד טבחים נסיהם וכביהם ויקח הרועה את מטא משענתו וטבחהו ויתנהל לאטו לרגל
 החולה הנטבר ויגא את הצאן אחר המדבר ויסוב ויעבור ויעל הר תבור ויוצא סג
 מרעה טאן וטוב כגן רטוב וירבו הימים באין פחד ואימים והעזים והרחלות רועות כתות
 כתות ויחמנה כבואן לטעות

צודת הרועה מנהל לאטו

ובעביר הצאן תחת שבט

לדלג הצפיר על נטח באין כוטה:
 נכחת קסת כחוטה והאיל היה כנוט
 ובכל מרה חמדה ירוע וירא ענין
 הצפיר ובאותו ויסן בטנו ותאותו
 וימנע מדבר אלק: לרוע מעללין
 וכליו ויהי דיעס נפסי דצת כלולה:
 אל תתחד במיעים ואל תקנא בעוטה
 עולה כל טכן מי טהטעה כמטבת
 בחסנו מחקת בתכל ארצו והצפיר
 ב-אותו כי נרחק ממנו ומנוד ראש
 יסמנו ויחד עליו אטו וירב חמתו
 וועפו ויאמר כלבו עתה ידעתי
 ומדר כי האיל למדתי כי במדת
 התשוב לבו ינהג וחכמה ודעת והרב

להג' אסחד אלני יתגהג בני בודכת וילמדו מהלכות אף לי טוב כי אס לדבר עמו תחבולות:
 להתעלל על-לנות: ובעון כצענו אקפון ואוכיחנו: וירבו אדיחנו: ואל כל אטר אכפון
 ארגו: ויהי בערב בהתחוק כל כחשל וכל פיהו: עת האסף המקנה וילך הצפיר אל בית האיל
 גרדע: אטר לא נטא לטוא נפשו: ויאמו לו איה אחי למה מכעת ממני מלולך ואנכי לא
 חטאתי לך: ומה מצאת בי עול אשר הקלותני: ולמה רמתני:

צודת הצפיר מדבר אל האיל

בכח ולא בחיל

ואמר האיל ראיתי בך סימנים :
 אגידה נחמנים : כי אצא
 עו פנים : ועיניך דמותי ולתוד אחרי
 תאיתך הומות : ועניינים אחרים לא
 יכשרו בעיני : והם הפכו מרעיוני :
 ואני מפל רוח נמוכה : לב נסכר וכדאי
 ולא יתחברו לעולם שני הפכים : ישר
 לבב ואיש תככים : וכבר פראו
 הקדמונים : בספריהם הנכונים
 ואמר כי החזקים שני מינים :
 דתיהם שונים : האחד חייב שלם
 בנעלמא והאחר אינו שלם כי אם
 בקריאתו : החיוב השלם במעלתו
 וינארו : הוא כאשר ימצא האחד ימצא
 חבריו : במציאות היום ועלות השמש :

וזה מזה לא יסרד ולא ימט : או כמציאת האש והעשן יחד : זה מזה לא נכחד : החיוב אשר אינו
 שלם : מכלל ימשיך לא יתעלם : והוא כשימצא האחד בכחו : ימצא השני בעל כרחו : וכשימצא
 האחד לא יתחייב חבריו להמצא : מן הכח אל הפועל יצא : כמו החי והאדם : אשר אינם שוים
 במעמדם : כשימצא האדם וחי בהכרח : וכשימצא החי לא יתחייב האדם להשתכח : ובמציאות
 האחד בהיות השנים נקראים : והשנים באחד אינם כמציאים : החיוב ימצא כן בג' פכים : והם
 נמצא חונים : והם הכרח אשר משולח : ואל הכל יכלו : וההכרח הוא הנמצא תמיד : אשר
 חת שמו שתיל צמוד : לא מש ולא ימיש : וידו שלם כחלמיש : אינו קדש ולא יטן : לא ינוס ולא
 יטן : ואיפסר הוא דבר שהיני נמצא ויתכן להמצא : מן הכח אל הפועל יצא : המשולח הוא
 דבר מבוסס בטבע האופסר : ונמצא עתים ויכשר : אחר אשר היה אפשר להמצא או לא
 ואיפשר להבעל בעתיד כחו וחילו : וההפכים הם הדברים שיש ביניהם הרחקה גמורה : ושני
 קצות הסתירה : והם שני מיני הפכים : נפתת לך מהלכים : האחד הוא דבר אשר אין
 אינעו בין הסבו למונו : ואין הקרבה בינו לבינו : פועל הזוג והנפרדים במיניהם : אשר
 אין אמצעי ביניהם : השני הוא דבר אשר יש בו אמצעי : ואמצעי ורצי : כמו הלכות והסחרות :
 וההומות והקריאות : והאמצעי מטניהם הוא מחובר : ומנחתם וכסיהם כמדובר : ועוד יש
 חיוב והפכו : כלקחים ממדת האדם ומהלכו : החיוב הוא משל בשני אנשים : קדש הקדשים :
 אשר כונתם להתיחד ביצעה אחת : ואמונה אחת : מטפט אחד וחוקה אחת : ואיש מהם בחבירו
 לא יחת : והפכו הם אנשים נפרדים בעצתם : במדותיהם ואמונתם : כי האחד ידן כי הצניעות
 טוב והצניעות רע : וזה יתרון זה מגרע : והשני ידן בהפכו : כי סקר כסבו : והנותן יתרון אל
 התנו : ויחייב סבלת אל המפודה : והנותן שלימות אל העובה : ויחייב גריעות לכה הלכב :

ועל זה לא יתוודע סגולה בטבע : למנוי אורחם ורבעם : ועתה אנחנו סני הפכים : ומ
ומדותינו סגולות לסני דרכים : כי אני תמים ובר לבב : ואתה חסר ולבך טוב : אני עניו וכ
ונבאה : ואתה עו פנים ומתגאה : אני נסבר וספל רוחי : ואתה גבה ענים וגם דוח : ועל זה כ
כמעתי מטבילך : כל ק-וב אליך : ויאמר הצפיד אחרי אשר במעל התעבה תתהלל : וחוץ ע
ערך עזת תהלל : אולי תלכוד במקרה החסיד ורשעו : אשר לא עלה פסגה הכתיב בדעתו : איש
איש כי תטטה אטתו : ורוח הנאה בו לא עבר : והנני מרענך איך היה הדבר : אמרו כי היה ב

באשדוד איש תמים במדותיה : וצדיק היה בדורותיו : איש יסמע אל' : נאמן עם אל : ועם
קדושים וקן בא באנשים : ותהי לו אשה מיוחסת ותמה : ופה בלבנה ברה כ
כחמה : ומרוב צדקתו היה נחמר ונכלס : לא נסתכל בהוד יוסיה ל
לעולם : ובחוקת אשת חיל מחזיק אותה : והוא לא ראה
את ערניתה : ולא הכיר בפעליה : כי לא הביט
אליה : ותחטק האשה בחור אחד מבני
העיר : אדמעני יפה תואר רך
בטנים וצעיר : ותבער ב

בלבה אש תסוקתו : נפ לאת אהבתו : מים רבים לא יכלו לכבות אהבתו : ויהי בימי קציר ח
חטים : ורעיני האשה אל תאותה מטוס : ומודך הנניעות נדים דמתמוטטים : במעשה טוס
: ויגע ערב חגם בטטה : החליל והשמחה ויהי שמחים ועליונים : ויפקד האיש את אטתו
בגדי עוים : ויהי כעלות המנחה לעת מצא נוסט והנחה וילך האיש לבית התפלה

במצטה עו ופלה בגילה וזהלה ויאמר ל
לאשתו הכיני השלחן : ונורה : והנני הולך להתפלל בכ
בטנסת ההדורה : ותצמוד אטתו להבין בבנים חסר לב ובער :

נוכח פתח העיר : והנה הבחור ברנה : עובר בגוק חצל פינה : ויצעד ויבא
לקראתה : ויקרב אל פתח ביתה : ותבגור האשה בעדו : ותשטיא בבגדו : ותרא את רוב
ויפיו גדלו : העזה פנה ותאמר לו זכחי טלמים עלי מצעורי : חסם טלמתי נרדי : והיתי עב
עצובה על נדרי ולכי המות בחר : למקיס עלי מטוס כל תאחר : וכבר הייתי חכמי הדמות
' להבין ולהיות : ואמרו אחד הכודר ואחד המעריך : ומלקוים מאמת הא-יך : עובר בכל ת
תאחר אש אינו מטלים : כן טעברו עלת ג' רגלים : ואמר קומר בכדרים מטכונעות : וכל ה
הלככות יודעות : מהנדריס על גב טכונות עולים : ולבעל המצות חלים ואמרו בעון נדריס
אטתו טל אדם מתה : כי היא מצנה צריכה ועל לב חידתה : ועתה אחרי אשר תוחלתי ממך לא
אבדה : בא איתי הבית ונאעדה : ותטבע מהודי ומזו פני : ואטלס את נדרי אשר נדרתי לה :
ויאמר הכחור היה לך להן אותי מקל וחומר כי אני תאב מאד לחבורתך : ופי פערתי למלקוט
דידונתך : אבל לא ראיתי טעת הכומר : באמת וכוונת : ואני מנחד מבעל הבית : אשר קנאתו
שמיר וסית : ותאמר האשה הבינותי הוד מחטבותיך : ונלאיתי נסוא על אהבותך : ולב כעניק

: חסוקך נפסי העניק :

ועל רודה מתרפקת ג א

ותוסף עוד לפתותי בדבריה ותחליק
 עליו אמריה ותאמר דע כי בעלי הטע
 ישמריה ויוצרו מבטן יעזריה : הוא
 בעל תשובה ' וכפס נכבדת וחטובה :
 וכפי בכל עניניו וענתה בו הכרת פניו
 : כי לא נסת לכהוד יפיו להטלים את
 נפיו ' והוא הגדול בני מתכות : מקדימי
 ומחזיכי בני כניעת : וטעה אחריה מתאחר
 ובבקר לפניו סחר מתפלל ומתחנן יתר
 מחבריו : מדרך לפניו ולאחריו : בקשות
 רבות ותחנונים ומרבה רכנים עתה בא
 אל הבדיה סורה אדוני סורה אלי א תייר
 ' ויסר אליה א הדרך בעליית מגדל עדר
 ' ויאכלו וישתו וישמחו : ויעלו העולה

וכנחו ותאמר שמח בילדותך אל תתעצב הטעם בבקר והתיוצב ועתה בא אלי חלתי ויפיי
 אל תחמוד : מהרה חוטה אל תעמוד : כי האיש יטכי לתפילתו להטלים תחנוני כמשפט וודתים
 לעשות מעשיהו ורמעהו נכרים עבודתו חטוקים במאמרי הסתכל וחטוב : ולך נטוב : ויסוב
 הבחור אל בית אביו כחוקו : ותשאר האטה לבדה בחטקו ותמהר ותעט מטעמים : קמחו
 בוסס וסמים : ותבדד ביתה מדבר מלאי עינים חטובות אטון מצרים ' ותערוך כרותיה כפי
 חפצה ורצונה טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה טלחנה ' ויהי ככלות האיש להתפלל תפלתו
 כדעתו : ויסן ויבא בית מנחתו וימצא רפידתו ערוכה ושמורה : מטה סולחן כסא מנורה ויאמר
 לאשתי ברובה את בפה כל עם ולטון הטבת חסדך האחרון מן הראשון : ויגהר ויטב במסיבני
 ויאכל וישת ויטב לבו : ויהי כאשר כלה לאכול פיתו ותאמר לו הענוגה אשתו הואיל ושבענו
 מטוב הארץ ותשארתי לימא לן מר מילי דאגדת : ויחל האיש לדבר וברוחו אמנתו לטבר
 ויאמר שמעי בתי וראה יהטו אונך למאמר יוצרך וקונך ואודיעך מוסרים מפורטים : אשר
 באר זקנים וישישים ' בעינינו הנשים : אמרו צריכה אשה להיות אשת חיל במדחיה כנועה
 וטלימה במעלותיה : וכעבודת בעלה מהירה וזריזה ובאור פניו מאירה ובטמחתו עליזה
 ולהתבונן תמיד בדברו ואמרתו כדי להפק רצונו בעבודתו ואלא יצטרך לקראתה פעמים
 ותראנו כמורא שמים ותשמור עת כעסו ושמחתו עת אהבתו וטמחתו עת טבתו וקומו עת
 קיצתו וקומו ואל תשא אר יאהב למנה ואל תאהב את אשר ישנא ואל תשאף סודותיו
 ואל תפכו מעלותיו תולדותיו ומשחותיו ואמר צריכה לענוב חוקה ומנהגה תבטי עדיה
 ותענוגה ואל תקטה לשאול ממנו ומתנו לאל אל תסימנו וכאשר יתן לה אל תעבט בין רב
 למעט ותאהב מאכלו ומזונו כפי חפצו ורצונו] ובקומתה

ובקומתה ושבתה תשאור עתו ולא עתה קטבת ולא דברנית : מיוסבת ולא יחנית 'שגל ריעה
: חצבה עמודיה טבעה : צופיה הליכות בותה ומטונה : ותורת חסד על לטונה : ואמר צריכה
לקטט עצמה דרך צניעות ' כדי שלא ימצא בה דופי וטעות ' ולא תהיה עליו האמה וסודרת : ו
וביחבה מטתרת : ולא תראה לו פנים זעפים : ורוח קנאה טואשים : ויגדל בעיניה אדו וג
וגדלו : בקרוב איום להשתחות לו : וכל מוס וכל איבה מלכה תשמיד : ותתפלל בעדו תמיד :
וכבבת עינה תצרהו : וכל היס תכרכא : והאשה אשר אלה ארחיה ' עצמו מספר סבחה : ו
ועליה אמרו זמרה ' רחוק מפנינים מכרה : ועל שלמות גדולה ומהללה : בטח בה לב בעלה :
איתה אכונן לבי ורעיוני : הפעם אורה את הכי רוב המדות אשר דברתי מהלל אשר זכרתי :
לך הס למקנה : מימי כעורים ועדנה : כשמוצ האשה את דבריו : וטעם מאמריו : ותקם ות
ותחוק במדו : ותשתחוה לכברו : ותאמר זהו מאמר חכמי וכבני : זה השלחן אשר לפני ה'
וצה דקת במהלל תכרני ' אמר חן בעיניך אדוני להצירני : ויכל האיש עניו
דבר : על סולחני : ויקמו טניהם בחפזן : אחר המאכל והמוץ : ויסר אל העליה וי
וטב טס : ויתענגו ככל תאות כפסס : ויהי באשמורת הבקר ויצור האיש מטנתו : ויפזר זר
זרועי תבומתו : ויאמר לאשתו קומי אחותי ' הכיני שמלתי וכסותי ' כי כבר כתכנו רעיוני : עת
לעשות לה : ועת לכבד היתך ולערך מאכלך עורי : בחצי מניית ופנג ושמן צרי : ואחר תשימי
לבך למסילה ' לעלות אל בית התפילה ' ולתת הודאה על יד חלקינו : ואור נהנינו : כי קחט
היס לאדונינו : ותאמר האשה כפסס נכאה : אל תפז בי עין ופגאה : כי לא אצא מביתי : פ
סן אשחית נחלתי : גאל לך אזה אף גאולתי להתפלל בעדינו : להגדיל מהללנו והודינו : כי
כנות העיר הזאת : מאדה קנות וענות ' כי כל אמת מהס לתאותה טוחרת : ועל הוד בע
בעלה אמרה ממרדת : הומיה וסודרת : מתעסקת בדברי כלומה : פתמת וכל ידענות מה : ו
וכל אמת בדבריו חביתה החזיקה : נכריה אמריה החליקה ' ואין ביניהם נכונה : כי אס פותה
ודבר עגבים מונה : סית אנה : ולא תתחכרכה בבתי התפילות ' לשמוע תחנונים ותהלות ' כי
אס לפני הבחורים להנאות ' לעלות ולראות ' והס לראות יאדוכו : ולמלאות פגמתו יחסוכו
' וירמו בעינים וגבותס : יצפנו לכפסות ' וכאשר שמעתי סודיהם ואחצונן עדיהם ' אמרתי ח
חובה להתרחק מכל לב מויד וטוגג ' טוב לטבת על כ נת גג ' ונסבעתי אדוני בחיי ראשך :
חי הסס וחי כפסך ' אס אצא מפתח ביתי וענתה בי דקתי : כל טס סאין האשה נחמבת :
ובמצות היס אימה חייבת : וכן פי בעלי המסורות ' כל מצות עשה שהוזמן גרמא נסיס פטיות
: ויאמר האיש ברוך הסס אשר נתן כזאת בלבך : והביא רחן ותחנונים בקרבך : ותשימי ל
לאל דבר כסילות וכבוות : לזאת יקרא אשה כי מליס לוקחה זאת ' ועזה שני בית תפארתך
והודך : ואני התפלל בערך : וילך האיש לדרכו : להתפלל לפני מלכו : ויהי כאשר יצא מבית
מנוחו : והבחור הסכים לפתחו וירמין אל האשה במטיה ' ותפקח ותראה : ותאמר לו בקול
נחון ' בא ברוך הסס למה תעמוד בחון ' כ אין האיש בביתו וכובלי ' חלף והלך לו ' ויבא
ויתהלל בעולמת : ויגרטהו מימי : ויאבלו ויטעו כחוק מטחקים הנחמים : וינחמו לאין טבעה
פעמים ' ויטענו מערינים לפי תאותס : הרעו מאבותס :

ויהי כאשר כלו לאכול את הכסדר אמת מחדש ובית חברת ופן הבחור אל דרך גבולו וילך לו
 ועמדה האשה להכין מאכלה ומזונה ותקטוף ותטב על הכונה ויבא אישה מבית מחדש
 חדר בלבוסו ותקם לפניו בפסלות עינים ותקור בת טבע אפים ותסידהו אל מקומו וחדו
 ואל מטב יקח ויבאו אבות וכל בני משפחתו ויסקדו אותו ואת אשתו ויחווהו הסלום לבס
 מאת טורח ועיגול ויאמר שלום ויהי אחרי כן ויטב האיש אל מזונו והאשה בבקת אושר ל
 ויסמחה בחגם ובמועדים : ה כל האדם חוק וזמן נתן להם טלא ישנו תפקידם

ואשתי בצבה שגל לרבים

צורת האיש מתענג על שולחנו

וירבו הימים בחטאים ואשמים ולא
 הבין האיש עניניו האשה ומעבדיה כי
 מצודים וחרמים לכה אסורים ידיה ויהי
 לתקופת הטנה בהתעורה לב אנה אל
 חמרים ולמלא תאוות יערים ויתאו הבחור
 לבחוק וילך מאביו ויתרחק ויבא בית
 השחוק : כמעט כל זמן וכחוק ותפל על
 גדר דחוייה משחק בקוביא ויחסר יאנו
 וכסותו גרש ואב העשק הוא עליו בענין
 רע ויתחבא כל היום הוא לברוח ומשח
 בית אביו סגור ויאסור לו בהמה לרכוב ולן
 ועבוכ ויהי בהגיע עת תפילת ועונה ר
 ראש האסורות התכוון ויעיר האיש מעטתו
 וילך להתורוהו על עון אשמתו וישבם הבחור

ללכת לדרכו ולגוש מעירו ומקדילת פלכו ויקרא אל האשה אל הסתח ל פתוח בדתה ויאמר
 לה הבני הולך מביתו ואלוהי אל מלגן אורחים ואעזבה את עמי ותאמר האשה אל! תמנעני
 חזוקי מעצמך : הלך אלך עמך ותקח מבי בצלה כל אשר תאהב כסף וזהב בגדים
 ורדיוש : כומים וכמידים ויבא הבחור אל הכילה ויקח את רכוש בעלה פריש וטכסם
 תפארת העבסוים כלילם ואצורה ועגילם עטיה זהב מאקלס וישחז להם בהמה אחת
 חזקה וכבדת : ויקח כל אחד מטאנו ומחרו : ויעזום איש את חמותו : ולא הניח לכד הכבד
 וכל דבר האבד אשר לא היה עומם וכל המלאכה כמבזה זמנם ויקומו וילכו בכסף : מור רשב
 ולחומי רטף : וישומו מנמת פניהם אל אדמת מצרים לחגף : דרך אסדות
 השפנה : ויסוכו כל ערי האמורי ומגרים : ויבאו עד חרמה וישכסס

ותרחקה את אהובתי ברוקא

צורה המבאשת הולכת את חשוקה

ויהי בבקר עת שמחת הלבבות :
 בקר לא עבות ויחל האיש
 להקדו' על ועלו : דוס לה' והתחול'
 לו וירץ ביתו במחצה ושתה פת
 פתוח מצא : וירא והנה מצא מדוד
 איך בן מחיה : עתה ועריה ' וכנס
 אלגמוז : והנה כסוגים : כמצולה
 שאיך בה דגים ' ויאמר איך זה כי
 אל אסתי התומחה : הסאילה מטוב
 חפצתי לכלה יתומה ' כדי לבמול
 חסדים : בעת דוחים ' ולא ידע הח
 החסד העכתי : כי קרן עוד פניו :
 ועתה איחל עד שת בואה ועד עת
 מנצאה : ויחל האים למצוא פדיוס '

עד ככח היס וירא והנה אחרה לבא : ותעצב אל לבו : ויאמר אלך להכיר מי הלאני ' וארעה
 מה חדל אני : ויקס ירחס בעדה בכל מוטב : ככבר בכל ונחשב : ולא מצא לטאילתו מענה '
 ואיך קיל ואיך עונה ' ויבא עד לסג' סעור העיר ' סול לכל ימים ופעיר ' והנה איס מדרך הקדים
 : בא והקדים וירא את האים וכירא : ויקר מקריה ' ויאמר הלא אתם האים בעל התשובה :
 הולך כדרך חסובה ואשתך היתה בעיני בחוקת הכנענות והנה היא זקן הזנות הגרועות : כי ה
 היס פגשתיה עם פלוני הבחור : רצוים באין איחור : וחמורהס נסאלו מטא כפלים ' הולכיים ל
 להוריד מצרים : ואיך איס יכול להסת אשתה : לתיקף מהלכתס ומרנצתס : ויהי כשמוע החסד
 העכתי ' כשתה כלימה פניו : ויתן את קולו בבטי ויתנהג בטולל ' ונאק כאקת חלל : ויצעק
 ויאמר הן בעון כדקי' נטמאתי : איך לי כי נדמתני : וסבת בוטאי וכלימתי : ויגז לבי וחורפתי
 היתה לי דמעתי (ועין תפילתי ותשובתי היתה אחלתי כי איס התנהגתי בגאונה וכדון)
 והייתי בביתי איס מדון : היתי מכיר את אטתי ואודותיה : מלקחיה ומחצותיה : וזדוני בכל יס
 ידעכ' גואתי בכל עת תמריטנה ותמחת עגובתה ממנה אבל פתני התשובה ואתפתה אמצא
 כוס חמת אטתי אטתי ' ויבלו באכל ימי יבא רקב בעצמי ועתה פכיס סורו מדרך תשובה '
 וכדורו לכס דרך ענות ומשובה פן יקרא אתכס כאשר קראני ויסבר הדרכתכס היגזן אשר
 טברני ' ותהת למטל עמים וקיינה : לחרפה למטל ולטנינה' ויסב האים לביתי : כאשר כלה לספי'
 אכחצו ויסאר לחרפה ! לבזון לראבון כפס וכליון ויתן תחת טמחצו אנה ומכור ראס תחת
 הנחה ' ותחת מעטה מקטה קרחה ותחת : כבוד מוג דוסי : כי תחת יסו

וגדל אנהו
 בנצ' וחי קינחתי

צורת הנבחה ומשחומס על אבידות
 כאיל שבעו בים ספינחתי

ה ג

ונשאו אלך זה הדמות להבי לבשך
 מרגוע ושדיס למען תטה אל
 הנמכה ותמור מדרך התמכה כי כל
 אדם אל המאזה יתחבר על איבית יתגב
 ואל כל אשר ישנה יביע והוא יקט
 מדי ידוע ולעג האיל על מסל הצפיר
 ודבית ויחטבה לו בצריו ויאמר מי את
 הרפת גופת : דלקת אחריו ורדת ואין
 במאמרך כח ואל ותשא מרס עינד אל
 קדוש ישראל הלך כל אלה העכיות
 האלכס ומכיס וגוף האזה ותרויתם
 הוא מאכות מתהפך בתחבולתה ואברה
 חמה מכניס אגר אחריה אנים ואמר

החס על האנאפת ופסל לכה טוב לפני האלדים ימלט ממכה וחוטא ילכד בה והסב אל
 הסס על זה לא דהב ולא יחס ולא נתן תפלה לאלדים כי כל תלאותיו כפרת חטאית
 וס לית עוכותיו וכל עניותו ודליתו וריטו כופר יוסת עליו ונתן פדיון נפטו ואס טא חסד
 וסלס וכל מוס ודשי הלס וכל עונשו הן יסורין סל אהבה טובה ורחבה כאמר ביהר החס
 המטיח כי את אשר יאהב הסס יוכיח ויהי הצפיר כי לא יוכל לפתחו ואל דרך מסוב לטעות
 ויואל להתרחק מגבולו ומכני זבולו כי יהא להסחיות מפני הידועה האומר אותו ויאמר
 אל לבו אלך ואעזביו אשר פי הסס יקובכו ובתשובתו ירדת ויחמת כי אס הסס יגשבו ומת
 וילך יסב ממגר מרעה בגד והאיל סב אל תפילתו לטקו ולתעניתו כופר סת ומגרע
 עובס עינו מריות ברע ואסס אוניו מסמוע דמים : סה תמים : ויבקס על נפטו מוס האז
 ומעלה : ומס סס עם ארמיו ארבעים יס וארבעים לילה : ויהי מקץ ארבעים יום :
 אשר ביק האיל למצוא פדיוס : חלה כן הידועה ויענס : ויתעצב אבית ויאכס וידור לה מהלל
 ומכה : פולה או זכח : ויהי את האיל ככוע וככוח : ויאמר זה חי מות זה : ויקחה ויכסא
 ויטעהו ויחטאהו : ויקח מדמו להזות : על המס יקוף ועל סתי המזומת : וקרבנו כהלכה סומר :
 וכך היה אומר אל נא דסא נא : על מוקדה על המזבח אשר בנה ויתוד על האיל אסמתו ועונו
 ויעלהו לפולה תחת בנו : ויכח הצער ממכאובו חילג : ויעתר לו

על תעצים אשר על האש אשר על המזבח

צרת הידועה בקשר ומזבח

ותנחם הנפיד כי נכרת האיל
 מעמו : בעוצם תומו , ויאמר
 אבאר לבס בני כי בערה בס
 אס' : זה מספט כל מתרדת וטוב
 : ומאס לבס לא יעב :
 דבר תחנכו ומליצת : כי
 האיל האך אחר תעצת :
 ונשאתי אילך המטלים : ולא
 אובל אילך להעלים : למען
 ענותך לכסותך להטיבך
 באחייך : ותחנך אל האובים
 והגאים : ואל תבז דברי פתאים
 וענתה במחשבתך לעולם
 ועד הסירה הזאת לעד

קומה ילד אשה וועד ת אוח
 עורה להדמח כהיום ל בני

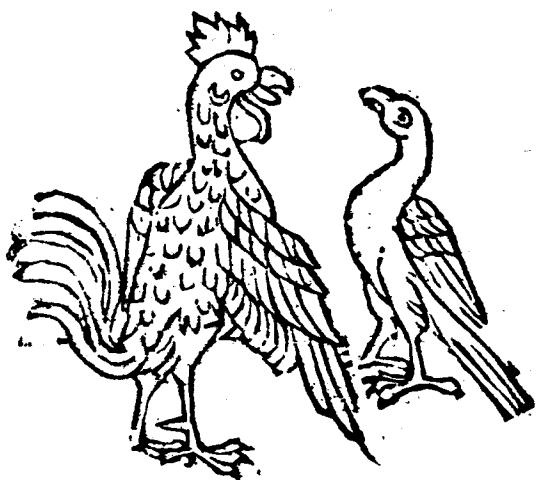
ויה במעט עז ובמעיל ג אוח
 חבל בשר דרכם בגאות ג אוח

ויה כשמוע המחבר את מטלתו , וריבו דבריו ומהלליו , ויאמר אך תחבר מילין על
 טהרת הקדש חולין : למען הראותך כי אין כתמוכה : מעלה טובה וחמוכה והבטוח
 בכח וחילו אין טחיד לאכלו : ויכלו ימיו כהבל : וסנותו כחבל , והמטכמים אל ה' במדן
 כולם כדקיס ירש ארץ ויסבנו לבטח במוטבותם : יעלח חסידים בכבוד יתנו על מטכבותם :
 כי סאל נא בהמות וטורף על חלולך : ועוף השמים ויגד לך , וראה אך כלכד הנץ בודונו
 גאוונו : ולאכדון חורד טאונו ותרנגול הבר והקורה אשר בהדים : עלו עיד הגבורים : ובקבוצת
 חמתם גברו : וחדך ה' טמרו ואת האטר התחבת והיו טק טים וטמיו הנאנקים והנאכחים
 וכך היו הדברים כדק ומספט ומטרים , אמרו כי היה בארץ החילה : כן אחר מתפאר בעלילה
 : והיה גדול וכאה ועל חבירו מתגאה : גדול הכנפים ורב הכוחה תחת צאליס יסכב בסדך
 קנה וכיפה לא למד מוסר בעולמיני : ולא עצבו אביו מימיו : ויה עוטק את בני עמו : גוול
 לאכתי ולאמו , כל היום מורד במוסר ופוטע : לא הטיב דיו מכלצ , ויהו לו טנייטכניס יקרים :
 תרנגול הכר והקורה אשר בהדים החרנגול היה איס אמוניס זקן וכטוף פנים : וראה ה' כדקה
 לבטאו : אכובע יאכבה בראשו : והקורא טפל רוח ועניו : ויאוסר בענייכתי ככזה בעניי וכמאס
 עוצם עיניו מראות טור ושבר וחמס ומטמע דמים חוד וכדהס תלמידו סל אברהם , והנץ
 הכן בית תחנותו , כנגד בית החרנגול ומענותו והקורא הנאמן מנעוריו היה כבידו בית ה'
 מגורו וירא התינגול את רדן הנץ ומחשבתו אשר היה באמנה אתו , ויאמר אילך ואכחננו על
 דונו כיני לבינו אולי יוסר במוסרי בטמעו את דפיו , ואגדיל עלתי תוכחת להציל נפסי מים
 סחת להיות מעמתי רכויס לאר באור החיים ויהי היום ויבא הנץ לכוד כרה בתו קסל ועד

ויקח לו מבני שינה לטרפו ומלק את ראשו ממול ערפו ויהי האב בא מצדו כאשר השיגה דין
 והנה התרגול שבינו : האכילו על דומו ולבשר על רגליו ועל חטאתו להצילו מרעתו ויען
 ויאמר דבר הלי אלקי השם לרעת חכמה ומוסר ויאמר לו דבר כפי תמונתך : כי הגדלתה
 על שמתך אמרתך : ויאמר גברו עלך דיבות באצות מאונות ומסכות : שמעתי כאלה רבות וכל
 איש חייב להודיעך : לאיש כמתן ויפנה : להאזינה הדרך הישרה : משפט הבטורה : כי כל מי
 שיש בידו למחות ואינו מוחה הא כי תפס ונרחה : ואם אין בידו יכולת למחות : חייב להודיע
 ולפרסם דרך נכחות ופתימולא תוכחות כאשר נכתב בספר הנביאים ליוסר הודים והגאים
 ואתה כי הזהרת רגע ולא קבל ברכה אצלת הא רגע בעונו ימות ואתה את נפסך תצלת :

וגבי רגץ משלים מחבר

צורת התרגול מדבר

ואמר אתה אחי הט אונך לרברי טמע
 בני וקח אחי : ומשפל והכנע
 מוראך : דדון לבך השאך : וזכר את אשר
 אכוחך : כי תשיב אל תחך וחפס במעטך
 ובמחשבותך היס והאבו ל לבבך ותמוח
 בפסך מחטא רגבו ונצפה : מן העבודה
 קזה אשר עובד בה : אולי תהיה
 למעלת האיש השלם בהדון : אשר טב
 אל הכול לבו נפשו ומאודו : ויאמר לו
 איכה היה הדבר : ואך בעלה הסב וגבר
 : ויאמר היה איש אחד בארץ התימני
 מתעטפת הדבי : נשמו חבר האחותי
 בן כלוד הסומי : ולא למד תוכחה ב
 צקטנותו : ואל חוק ומשפט לא הסה

אמונתו : שלח ידיו במרמז חילל ברייתו : והיה מלצל אביו ואת בני עמו : ופסיל אדם בזה
 אמו ויתחבר אל בני בליעל : וימעול מעל וכאשר ראה אביו אורחותיו : מהלכיו וכתבותיו :
 הדיח מבית לרוע מעשיו : והידו מנכסיו : ויבא האיש מבית האים הנאמן : אל מדבר בין
 גובה זקק העיון : ויהי לכל עובר וסב משא וטורח : נחש עלי דרך שפיען עלי אורח : ויהי ה
 היום והנה באר אחד עובר : לידאי אלדים ריע מחבר : ויתפוס בו האיש לבהלו : ולגזול הונו
 וחילו : ולאמצא בידו דובר : כאשר חשב וסבר : ויהי כראותו כי האים התמים : אף לו דמים החל
 להכאיבו ולהלחותו : להרעיבו ולענתו : וכראות הנזיר צרתו וחילו : ייבך ויתחנן לו : ויאמר למה
 תעשה בן לעבודך : למה אמות נגדך : לך עמי אל תחדל חדול : ואני אעשרך עוטר גדול : ו
 ואתן לך כסף זהב : על אשר תאהב : ויאמר לו אם כן : שאתה עשיר ולא מסכן : הודיעיני כא
 את דרכך ובמה נעשרתי ובמה מלאכתך : ומאן תבא ובאיזה מקום יטבת

אי יתקו עמי איתתה ואמר אני הייתי מתעסק בשחמיה : בצור המעטירה : ואסי תוכל בכל ויני
 תמונה : בראש כל בוסס ובאבן יקרה : ותגדל מאר יפיעתי : ותבונתי ומחשבתתי : ותעט סקף וזהב
 באצרותי : ירבעט לבי ביזר אור ובורא טחר : מרוב כל הזן ביין חלבון וזמר צחר : ויתגבר יצרי
 על כפטי הדורה : ויסירה מגבירה : וילך לו לבקש גאזה אל קברת התאזה : ויהי יום אחד
 בפקדי עוני : הוא יום ידע לה : והזה כאב גדול עד למות סאלה נפשו : וקחתי בציצת ראשי
 ואשלח אל הרופאים לדרוט : לרפאות כאב הראש וארבה להן מוהר ומתן בגדי מטי ורקמה
 ומריקת פסתן : ומתדלו לעשות לי רפואתם : איס איס כפי עבודתם : ויצו עלי מאמרינו אל
 קגרט : ונטמרת מכל דבר רע : והוא כל מאכל קטה וכבד אטר לא יעבד : בקנה וקדה
 להטלים מעלתו : וקונחין בוסס מחזיתו : להמלט מדבר ואסון : למטיך ראשי בטמן טמן
 ואעשה כפי מצותם : ולא איחרתי : ובכל אלה נטמרת ונמטחתי : לא טלתי ולא טקטתי :
 ולא נחתי : ואשלח בעד רופא אחד מגדוליהם : אר צילס מעליהם : והנה הוא בקי בכל עניין :
 גדול בחכמה ובמנין : ואומרה אלת על כל אשר הבינו והשכלו : כי לא יועילו ולא יצילו :
 ומיוס עטיתי מאמרם כמעט לא אבדתי אבד : כי הכאב גדול מאוד : ויחר אף הרופא ויריביני
 אפנו טוף ויסטמני ויאמר כל המטדל ברפואה פתי וסכל : הטקט לא יכל כי לא יבין קבנית
 המרל בענייניו לא ידע טליו בבטנו והגני מודיעך טורט הרפוא ושיקריה אף הוא הטיב אמריה
 כבר הורו הקדמונים אשר על מבואת החכמות חונים ואמר כי מלאכת החובלים אשר
 במעלה האניה עולים ועובדי האדמה איברים זה לעומת זה נמטלים ונכרו : כי אין התכלית
 לפעולתם נמטקת מערכה לקראת מערכת כי אלה המלאכות ודומהן בשתי פעולו יתייער
 מעניהם מדאזה הפכים ומעטיהם והמטל בהיות הרופא מתבונן בחכמתו להציל החולה
 ממחלתו ועשה כפי הראוי למחלתו ולמפעלו וכסועור הראוי למאכלו ובזמן הראוי לעשות
 וכדבר הראוי לכשות ולא יהיה במפעלו חטא ואסם באשר הוא סס וגם החולה הלוא לא יחטא
 בדבר וסטף ועבר ולא ינוח מחליו ועצבו טכט הנוגס בו ולא תגיע בתכלית האזה להיות
 לו אחריות ותקוח : והסבר בזה להבין מבוארת קלה להבין בזה ומיוסרת : והיא בו כל מלאכת
 הרפואות לכל מחלה ולכל נגז ' מסותפות בו הטבעים בכל עת ובכל רגע : ואם הטבע לא
 יענה מצידו ונטאר הרופא לבדו אז ידאג החולה באין תמועות ומצאנה צרות רבות ורעות '
 ואם הטבע יענה אל הרופא ירפא ממכאובו וכי יטאר הזב מווכו : וכך רב החובל : בהכינו
 בתבונה כלי סוכל : וינהג ספיקתו על קו המטר בטענת הכוטר וכל ההגותו אל תכלית חפצו
 כמאזה בחכמה ובתבונה ובכל מלאכה וידרוך על בנותי ים בעת הראיה ' ברוח מצויה
 : ולא יארע חטא ואסם בהנהגתו באהבתו ומחלתו : ואם יעדר הזמן רוח סעיה ויתגבר
 האכזיה חסכה לשבר : ויטיל כל איש אל היס את כל הזנו ' להקל מעליהם זעפנו וחרונו :
 ויוצקו מרה וצרה כאנחים : וירדו מאכיותהם כל תופטי מטוט מלחים ' ואם יעזר הזמן בטבעו
 ' ורב יחובל בטבלו ומדעו ' אז יוליכס אל מקומם ואל אצס ' ויכחס אל מחוז חפצם וכן
 העניין עצמו בעובדי אדמה ' ועבודתם בזה נטלמה ' כי התכלית תגיע בסני עמימים ' כאחד
 עוורים ועוים ' ואלה הם הסיבות קחכות ויקחת : ולהנה פארות

אמנם

אמנסי יט בזה הענין עוד אחר : יבקש רצון ועוב אחר : ואף רצון הבורא עם קרובו : והם
החסידים והטוב מרשעו וחובו : וזהו אל השם ואל טובו : והענין הזה גדול וחמור : ומן השלמה
נכבד ואף הנקרא סבות רחוקות : כראוי מוצק וחזקת . ומן השכל המה קרובות : בקנה
אחד תלחות ועובות , והמשל אם ישאל האואל למה חולה פלוני חולי מחליט הכח ומני ולא
מצא רפואה למחלתו : וארובה למכתו : ורבים במוהו חלו והתחלחו חלו כמסלו ומצא
רפואה לטברד ארובה ומרשא למכאובס ופידס אשיב אל דבריו מענה יקרא אפי מענה :
דע כי פלוני אשר חלה : ולא מצא למחלתו תעלה נחלט בגופו הטבעי : והואר האב והטבע :
והחליט אשר מצא למחלתו ארובה : כמו רגע הפכה החוק הטבע במחלתו : ונחבשה מכתו
: ואם ישאל באיזה ענין יחלט הטבע בחלמו : ויגיע האדם ואיו : נאמר באכלותו מאכלו מוקי
: וחולי ככד מחוקי : ואם יאמ' למה לאכלס מיהר : ומנוקס לא נהר : נאמר בחוקתו התעוררה
תואת רצונו : ורסן בטונו : וסבת התעוררות תואתו : אשר היא טורס מחלתו : היא התעסקות
האון : מענין לענין נסמן : וסבת התעסקותו היא התנועה : אשר בגלגל קבועה : וסבת
תנועות הגלגל יקרה ונכבדת : ברס עולם עומדת : והס הסובות הבאות מכח הבורא : אלהי
כל הארץ יקרא : אשר הוא באמת מטבב הסבות : בוחן כליות ולבות , מניע בסופות גלגלות :
לתל ל יט כדרכו : וכפרי מעללות וזה המשל בעצמו נהיה ברב החובל באייה : כי הבאוס
ביס עקצו וכעופרת במיס אדיריט כללו ועבינו לפי רוב חטאתס נתגלגל הדבר וחלף כחן
בחטאים וטוף ועבר ואס נראה רוח ישרה ברכ העתים נסערה הנה זה מופת נרא הלחות
כי יד הסס עשתה זאת בהתעוררו כלב החטאים להינז בזה הזמן באיס כי לא יבינו מעסייהס
ולא יחזונו והס לבאס יארכו וכדמיון זה תרין עובדי ארמה על שז היתה טומה והוא
טורס כל דבר וענין היסוד החוק והכנין והס נראה באלה הוא יטבע או יחנה או במקדס
יבא ויפנה : חסורי מחסרא והבי תבא : הנה יד השס היי כרגע : במקרה או בטבע : ונתעורר
הכל כפי חשנו לעת מצוא ולהתגלגל כרצונו לא יגע ולא ילא ה כי ענת אל כל דרכי איס
וכל כצדיו יראה : ו סבת החולי והמעת , ולהולך בגיא כלמות וסבת רפואתו בעת מחלתו .
הוא תשובתו ותהילתו ואס יט עליו מלאך מליץ ירשא עצמו ויחליץ ויטיב גופו כגן רטוב
ינן כי נמצא בו דבר טוב , ויעיד הרופא אל פעולה ישרה : רפואה נכרה ויקרה : ויעור הטב
בחיקו ונמלט החולה כצדקו : ויקי שמוע דברי הרופא וחמתו (התכוונ בהתנגתו ותבוכתו
ואדר על פשעי ועוני נדר נקר להוד לה' ואחפט מעשי והקדשתי כל נפסי ויעס לי הרפא
רפואת למופת ולואת ויסלח לזיס מרגיע מלאך מליץ ומושיע ויתחוק הטבע כלבי : וילך
המקרה מקדו ויבס הכאב והנוק מעלה נפשו ואסיר עטרת ראשי ואקוס ואבנה בית מקודס
לזיס מעט מקדס ואכין איו מקדס לעיר , לקרא לכל עובר ושכ ולהעיר ואחבר אלי
חבירים ותלמידים רבים ונכבדים ואמאס סלונים וסרבי : וארביץ תורה ברבים ואתן לכל
איש כפי מעלליו בבית אשר נקרא סמי עליו וארבה בתוכו עומד וכבוד וכסף וזהב הרבה
יחא והכל מוכן לעניים ולפדין פבוים ויהי היס ואפי יטב על מכוני

ומעתי ותרגו בעמי / והנה איס מכני עמינו נחבא / וכך הגוים נסבא : ואלך היס לפדותו :
 ולהטיב את שבתו : וסנה סבתי לדרכי : ללבת לביתי ואל קליעת סלבי : ועתה יחר לך עמי :
 אל ביתי ואלמי : וארבה לך מחר ומתן להסכיח רסך : ככל אשר תשאל נספך / ויאמר האיס
 אך אלך אלך יחברו תלמידך : ועתה ועבדך : וידיענו למלך דבר איס סמני : ויאחזני ימי
 עוני : ואתה הסכסה לי בצור מעוני וקוני / איס תסקדי לי ולכני ויאמר איכזר אסכע : טפה לפי
 סכני לא יקיע :

ומזיקק על שבותו

עודו הנודר הנשבע באמונתו :

ויקומו מעם האנשים : וילכו ה
 האק והלה מחסימי / ויגיעו ל בית
 סווער / באיח רעדי : וכל התלמידים
 מסבין במסיבם : וסבו על דרכם ו
 ונתבס / ויסתחו לו ויסחחו לקראתו
 / וסבו לפניו הבס כבכורתו : וישאל
 האק בסלומס וכסלומס תורתס / וס
 נטלס תלמוד ומסנתס ויאמר טלוס
 תהלה לסוכן מעוני / ברוך אתה ל
 לאדוני / אמנס כסנתק עלינו הלכה
 ונסארה לפר : ארבעה חלוקי כפרה
 מסים ר' ישאל דרס : אמר להס ס
 סלסה סס וססובה על כל אח' מהס
 : ככד עבר ארס על מצות עסה וע

ועסה קסובה אינו זו מסס עד סמוחלין לו : ומעבדין ססעו ומעלו : עבר על מצות לאתעסה
 ועסה קסובה : קסובה תולו ויס הכספוריס מספר על כל חסב : עבר על כריתות ומיתות בית
 דין ועסה קסובה קסובה ויס הכספוריס תלין ומחזיקין / וסרין ממרקין סכ' ופקדתי בטכט
 פסעס : וכנגעי עונס ורסעס : ותנא דבי ר' סמעל סימע המרוי' מעביד ראסון ראסון וכך
 היא המרה / מסובה מכל כלי המרה / הן כל אלה יפעל אלקיס פעמים וסלס : עס גבר אשר
 מעוני יסוכ ויכוס : ואיך דבר עומד בפני קסובה : כל כך היא גדולה ומסובה : ויפי היה רסע
 גמור בעולמי : ועסה קסובה באחרית ימי : כל חטאתו וסנגתו ואסמת סעעו : לא יסל בה
 בטובו מרסעו : ואל חכ' צדק לברכה : דבר גדול כואת התלכה : מקוס טעעלי קסובה מסופין
 במסובו : איך צדיקס גמוריס יכולין לעמוד בו : ומעלה גדולה וכסרת : ועל כל מעלה רמיה
 אכילה נבחרת : מפני טעעמו טעס קסאה ופידסו : וכדי קסוכתה וענות יכרהס נכססו : כן
 הקריבו לפני ססס ויקדמו

ועל כיוצא בזה אמת חכמי הגמרא : לפום צערא אגרא : אלה הן שלשה חלקי כספה : פהיה
 ר' יוחנן דורס בתורה : וישמחו התלמידים במדשו' וסם סכל והכן בפיו נאו : ויאמר לו פו
 טלוס לך וטלוס לדבריך האחרים : אשר טמת טלוס בך התלמיד יט

צורה הנודר שונה לתלמידו דרך קצרה : וטם שכל והבין במקרא

ויחי בהתכונן האים בטאלת
 התלמידים ויהי כראות את הכוס ואת
 הצמידים ' וכשמעו את דברי הנודר
 ופירושו : ויסאל בלא נפטו : ויאמר
 בלבנו אהה כי נדמתי באטמתי ' אוי
 לי על טברי נחלה מכותי : אללי לי
 כי בא קלן ויבא ודון : אוי לי אוי
 כי ילדתי אים ריב ואים מדון : ולא
 שמעתי לקול מנורי : ולא הטתי און
 לתלמידי ולמורי : ומה אעשה כייקיס
 א וכי יפקוד : והעת אשר על הדעה
 יש וד : ומה אסיכנו עת ימחד על
 האדמה להבקיענה : לאחון בכנפי
 הארץ וינער רשעים ממנה : למה
 הי : כאכי נכח ומכתיא טה : מקוצר

רוח ומעבודה קטה ' ויהי הא זר כלה להרהר מחטבותי' בגדול אטמיו ורוע חטאתיו והנה
 קול דממה באה לבטרו תסמר טערת בטרו ותאמ' ט'ו בני טובים הרחוקים והקרובים
 פי לא אחסון במות הרטע נחפו ונכלס' כי חסיד אוי כאוס ה' לא אטור לעולם ויתן האים את
 קולו בצעק' בטומע קול דממה דקה וישמע הנודר את קולו וירא והנה הוא מסלד בחילו
 ויאמר מה לך כי כועקת הרמותה קולך וצעקת אולי יראת מתלמידי כאמני העומדים סס
 לטרת את פני ה' חוק ואמץ אל תירא כי אתך אוי לצור מעו ולעזרה והאני נותן לך כעת מחור
 : כסף וזהב בכל אשר תבחר : ואשלחך בטורים בטמחה בהטקט ובכטח' ולא אגלה סודך
 הנעלם : אשר נסבענו טינוו בטס ה' א' עולם ' ויאמר האים על זה לא נהייתי וכחליתי ' לא צע
 צעקתי כי יראתי ' כי אטמי הדאיכו כוחי : וחטאתי הדשו מחי : אשר חמתס טנתה רוחי : וע
 ועוני מיהר להכלימני : וטותיה נדחה ממני : ועתה אס יש לך על זה עצה : יוס עברה ונאצח
 : וחס ירעתי ראי ומחזה : האחיה מחולי זה : ויאמר הנודר אס תטוב אל הטס תצה ותחיה : ל
 למעלה בזמן תהיה ' וככל ארבע דברי הללו תתלונן וזחסה' דקה צעקה טינוו הטס טינוו מע
 מעטה : ואף טינוו מקוס תועלת גדולה : כלי גולה ' ויאמר האים הנה עוני מנסוא גדול : ולכי
 מהבין מאס וחדל ' ואי יצטרפ בטינוויס ' דברים קלס מצוויס : דקה וצעקה וטיחה ' או כ
 ב רח וכמחיה : ויאמר הנודר אס כובח ומנחה איך לו כספה : מתכפר בדברי תורה :

ויאמר האיש הנני משביעך בשם האל הנעלם שבח ומלא עולם : סתיעצני עצה נכונה
 בדעת ובתבונה איך אוכל להרויט ראוי ולהכניע גאותי וכחשי ויתגדל חסדך אטר עשית
 עמדי להחיות את נפשו בטבועה אקבל דבריך ועצתך ואבא בברית איתך ויאמר הדבק
 בתבונה ולך בדרך חסובה ומאד מאד הויט של רוח ותקוט ותנחם וידוך אחרי הדקה :
 החמורה ועמדת את החוקה הזאת במועדה ואם תראה רעב וכמא חרדו והומה תמהר
 להאכילו ולהקנותו כי תראה ערס וכיסיתנאין בון המצוה שיעור ידוע על כל אדם קבוע אמנס
 הכל לפי הונו וכבודו איש כמתנת ידו : ואפילו איך לאל ביד ממונך : לעשות כפי חפצ' ורצונ'
 ' ה' מפי'ם לדל ודובר על לבבו : ונתן הודאה לטעבר וצעה לעתיד לבא ' זהו צעק וצדקה
 גדולה ' על כל עולה ויאמר האיש הייני מקבל כל אשר תאמר : הושיעני אדוני כי גמר ויאמר
 הנזיר מה שמך האזחי : ויאמר חבר האחוזי : ויאמר חבר שמך יקרא : ויהי על תשובתך מורא
 : וטנא חברת הודים והגאים ' ותמו חטאים יהיו בלבבך כל עוטי רשעה למכאוב : וחובר
 חבר ושאל אום : וטנה את שמך כאשר אדוני דובר אהוב ורע וחבר : וטבת וראית בי' עדי
 והודו ' בין אהב לאלדים לאשר לא עבדו : והעד עליו לצור סוכן מרומים : ועל כל פעלן
 הנעימים : ואמור לפניו בכל הדברים אשר ימצאך ' חבר אני לכל אשר יראוך : זהו סיכוי ה'
 וסיכוי המעשה : ותחת כנפי' תחסה וסיכוי מקום כללים ופרטים : ומעיין מבית יצא והטקה
 את כחל הטאטיס : כי דרך ריב בני אדם : טוכני בתי חומר אשר בעבר וסודם : להיות בדעת
 כמטבים : וכמנהג מדינות טובים והאלכים : על כן צריך אדם להתחבר לחכמים : ולטבת ' ב'
 במוטב התמימים : ויתרחק מן הרשעים : ומחבורת מרעים ואם היה במדינת יוסבים ממדים
 ועריה טורדים : ואינם מתנהגים כטורה : על פי התורה : יאוב על נספן ויעדיה : ומציני ופחי'
 יסדיה באמרו האי נפטי דרכי זהמון : בתוהן יליל יטימון : כמה מעשיהם מכוערים : וקנים
 בחורים וכערים : ואיך במנהגם כל הם וישר ויקון : ויד תלמיד חכם לא יחזיקו : וכסילים טמו
 לטרים ולטופטיך : וזריכ : ואלים חוקא לטפוט טפטך ' אלונים מבטן טמו מטופך : ועת' נפטי
 לבי וכלכה באור אלדינו : להרבות מהללינו ונגהינו : אל מקום אנשים צדיקים : ובתורה
 מחזיקים וכתחבר להם בכל מיני חיבור : לדעת ולבור ואם אינו יכול ללכת מפני מחלה
 ואלה כתבת אי' מפני אומה מויד וממלכת להט חרב המתהפכת : יתנהג יחדי ויתבונן במעלליו
 : יטב בדר וידוס כי נוט עליו : ואם לבדו לא ייחא יצא למדברות וציות :

להדים ולגבעות לאפיקים ולגאות ויתנהג בעונה : על

פי המצוה ויסתכל במעשה האטא והגבוה : מ

ומכשרו חזה לזה : אלה הם ראשי מדות

וכללם : ותלמוד תורה

כנגד כלם :

עודו הנזיר מפרש עניונו : והאיש בתנחום וספרוה מעותו :

ויאמר האים אחר אשר מצוה דברך
 השבעתי ומעלות מדות ט
 טובות הודעתני הכני מקיים אמרתיך
 הצרופות : בסבר פנים יפות : וכל ימי ח
 חי אעבוד לפניך : כה יעסה לי אים
 וכה יסוף כי המת יסרוד ביני ובינך :
 מקהו ויביאהו בית רפידתו הנאהב : א
 אשר סס הזהב : ויתן לו כפר כסף במ
 במקנה ומתן חליפות שמלות לו למנה
 ומזהב טבא לטרא אחת מוקפת : טור
 אודס טרה וברקת : ויאמר לך והעבר
 קול בכל הודיות הנאבות : בטוקים
 וברחובות : ואלס לכל עמוק ממ
 ממון ואמרי טטר : את מי עסקת ואת מי

רצחת ומיד מי לקחת כספר : ואל ידע לבכך בתתך לו ממנו וכלי : וחמישיתו הסף עליו : ו
 ויעבור האים ויעס ככל אשר צוה : כי מדרטו למוטב לו אזה : ודבר על כל לב עמוק וגאל עד
 אשר כתרצה : להטיב את הגזילה אשר גול או את העוסק אשר עסק או את הסקדון אשר : א
 המפקד אוקו או את האכידה אשר מצא : ויתן לעבדי המדיות צדקה ודב
 על קטאו תפילה וצעקה : וישנה מעט לטובה : כמנהג כל בעל תשובה : ויעד על פעלו ה
 הטובים עמו : וישנה את טעמו : ולבטטחורים יתבם : וגובה לב טס למרמס : ויסב בביתה ה
 הנזיר באהבה : גרסה כפטו לתאבה : וכראות הנזיר סינו פעליו ומעטיו : וירח את ריח טב
 בגדי ויברכהו : ויאמר תחנה ותצה בתורה כפי חפצך : ה' אלריך ירצך : ויהי ממחרת ויסב ה
 הנזיר ללמד תורה : וילמוד כל אשר הנזיר : תורה נביאים כתובים ביחד : סלמת הרחיס בירח
 אחד : וילמוד פירוש ודקדוקים : חוקים ומטפטים כדוקים : מקרא משנה תלמוד ואגדתא :
 ספרא ספרי ותוספתא : ויגדל האים במעלת העומר והכבוד : וילך הלך וגדל עד כי גדל מאד
 ' ושימחו הנזיר על תלמידיו כגד' ומצוה : מחמי ומקיל ומטוה ' כי כל דבריו על פי התורה טקל
 וחלקן : חוקה על חבטאיכו מוצי' דברטאכו מתוקן : וישמע בלרד אבה עכייכו : מטב הדב' בעיני
 על אורות ככו : ויסלח אליו ספריס וארוחה ' מכחה היא אל הנזיר טלמזה ' כסף וזהב וכגדיס כ
 כאטר יאות : וקדה חמס מאות : ויתן לו הנזיר בתו לאטה : תהלה תפארת קדוטה כי אמר
 לעולם ימכר אדם כל אשר לו : להרבות מהללו : וישוף בתו לתלמיד חכם : ויבין ויחכם : כי
 בת החכם הנטוזה לתלמיד : עולה תמיד : הוא דבר מתקבל וכאה : יעלה ויבא ויגיש יראה :
 מטל לעבדי הגפן בגפן ' ואל אח כפטו אל תפן : כי התלמיד אים נחמד : ודרך תשובה למד
 : וישמע את גדול החכמה : ויהי להס לחמה :

והמשיא בתו לעם הארץ כאלו כופת' בפ' ניהארי : כעת במרוס תמריא : וכבר אמרו : כמנו
 וזמנו אף צור יודא חט : ולא עם הארץ חסיד : ואמר אש תלמיד חכם נחט הוא חגריהו על
 מותביך : ואש עם הארץ חסיד א' תדור בשכונתו והרחק ממנו מעונך ועל זה צריך להשיא בת
 החמודה : למטכיל על דבר נוצר תעודה : אשר יכה קרית ספר ולכדה : ויעט החבר חושא
 רעננה וטלימה : עד מלאה לנסנה תמימה וכל התלמידים גמלו אותו חסד לרוב אהבתו
 ואכלו עמו לחם בביתו

והקראים וכל בני הזכורה

עזרת וחזקת וחבלה חזרה

33

וידי אחרי הדברים האלה וישמעו בני
 המדינה : מהלל הכנסתו העדינה
 והמדרש הקבוע והמסיבה ' אשר הנביא
 הזקן יושב בקרבה ויתקבץ כולם בכנס
 ככונה ורח כדובה אל הנהר הבא אל
 אל האהבה ' וישלחו מלאכים אל הנזיר
 והחבר ' מר ועובר ויאמר ראה ראינו
 כי היה השם עמכם וכא תהיה כא אלה
 בינותינו בינינו וביניכם : וראו וראו הארץ
 הערוכה : ושכונ' בתוכה וכל אש אשר
 פיסה ימרה : ודה יורה ותהיו בינינו ל
 למופת ולאות טרי אלפים נשרו מאות
 ויאמר הנזיר הנה כא זקנתי יום מותי לא
 ידעתי ואיני יכול להלאות עצמי ולכוד

מתקומי אומנם חתני החבר הנאמן הנה מוכן ומוזמן יכול ללכת בהנחה לתור לכם ממחה
 ויאמר החבר איתן מושבך חי השם וחי כפסך אש אעזבך ויאמרו לו האכזים אל כא תמנע
 מהלך איתנו כי השם אלדים הדמנו ולא כסאר לנו חכם נורה ולא תלמיד קורא ואת' תהיה
 לנו למליץ ולחבר על כן ידעת חנותינו במדבר ויאמר סכה כא העיר הזאת קרובה ועלך
 המצוה והחובה ל' דריכנו בדרך טוב ובעלה ואורח ישרים סללה וכל זמן תוכל לעלות אל
 בית מלכנו כי תבא לראות פני ויקם החבר וילך בחסותם במחוקק במשענוזם ויבינו צו
 בית ועבדים מטובחים וצליית מרחימים ויהי לכל בני העיר זמן ופיכה כמה טקטה הארץ
 שתחה רנה וינגס על פי התורה והמ סר ויהי להם לטר ומרס' את משטת השוכה כאשר
 היה על ספר הישר כזוכה ולפעמי' היה מקביל פני חבירו כמחז' ואמרה תהא נשבת קרא מקרא
 ויהי לו בנים בתלמידים עוסקים בתורה ובגמילות חסדים ויהי רוכב פנים בטוב בוז
 קבוצ ליש' את בני תחורה במסקל ובמאורה ועב אל מדרסו טקט סמח : ורב

17

ד פט' אש עד בלי ירח : ונשאתי אליך זה החידה ' על הוד השב ומהללו מצידה : למען תאצ
ותטקוט אחרונך : למען יאריכו ימך : והיה לך לאור עולם שמש וצדקה ויצמח לך מרפא ב
בכנפי הצפוקה ושבעתים אור : טובתך ויגהיך : כי תשוב ושמעת בקול ה' אלהיך : וען הנן ו
ויאמר : וירב דברים בקל וחומר : הכרוב דברים תריב עמדי : ותודיעני פטעי ומרודי ' ות
ותרבה עלי משלך : כושל יקיומן מיליך : כי בטלת במשל החכם שלמה : יוסר כן לוקח לו קלון
ומוכיח לרשע ממו : ולמה להכלימני משלים הכינותה מדוע אלי רבתה : והלא כתבו בחרבי מ
מיסרים : קטט עצמך ואחר כך קטט אחרים : ואך תאמר טול מבין עיניך קסס טכורה : ועל
עפיפסיד מענה הקורה : הלא אהינו זימה טונה ' וכסיל באיולתו טונה ' וכבר שמעת מה יען
בלק מלך מואב על דבר פעור : ומה ענה אותו בלעם בלעם בן בעור ' ותהי המגפה בעדת
א מחוללי ' כי הוא זימה ועון פלילי ומפני זימה אבעל קרין טבילה התקנו : למען ידעו ואמינו
' ולא יהיו תלמידי חכמים חוטאים ומועלין ' ומצויין אצל נטותיהן כתרנגולין : ולכן טוב לנפטר
והוכיחה ' ודבר טוב ישמחה ' באמרך אל תרבי נפט אמרך ' עמדי כא בחכורך ' ועד יעבור
רשעך : וכצעך יוסר : התנערי מעפר : ויאמר התרנגול באמת צריך כל מוכיח : כל ימרה וי
ויקטיח : ולהיות מעטיו נכונים : ודבריו נאמנים : ואל יטנה כתס הזהב ' והבנו אל יועס : ול
ולמוכיחס יכעס : כאשר בארו חכמים בנימוסיהם ' נאיש הדברים אשר יצאו מפי עוסייהם :
ואתה לא הבינות לכבי הבר ' אשר מטה גאותו שיבר : ואם אמר החכם במשלי ולי צותך ' יה
יהלך זר ולא פיד נכרי ואל טפתך : דקדקו הנכונים הרבה במדרשו : וצריך פירוט לפירוטו :
ואמרו אם איך נכרי להגיד ישרך וטובך טפתך יענו כך ' והנה לבי ככסף צרוף מווקק וחכמה
ותבונה בנפשי חקק והלא תמה החכם באמתו הכאמנה מי טת בטוחות חכמה ' ומי נתן ל
לשכוי בינה וחייב כל אדם לברך למוטל מטה ומעלה : הנותן לשכוי בינה להבחין בין יוס ו
ובין לילה אם אני מצוי אצל אשתי בכל רגע להעביר טלהבת הבחרות והשגע ואם בחכמי
הטובים יוס יביע אומר לא הבאת מזה קל וחומר ' ותבין בו מדת אדם כפי המוג הגובר
ביסודם : וה' אורות אבות ארבעה : והמוגים במיניה תעשה : האחד טנה והשמונה כדחים : ומן
הקי הטנה נשכחים ואם המוג הטנה יתגבר בגוף האדם ובקרבנו לארכו ולרחבו תהיכה
מידותיה על פי האמת והיושר : באמת וכבושר : ואם יטה אל הימין או אל הסמאל : ההלכים
למול תהיכה מדותיו על פי הנטייה : ורב השאיה הנני מודיעך הד' פטוטיש : כללים ופרטוים :
ובהן תבין המורכבין ותנסה : למען תטכיל כל אשר תעשה והמשל בזה אם תגבר על האדם
המרה השחורה : ותלכד אותו רסת מזורה : יתגברו בו מחסבו רעות : ופעולות חסונות נודעות
: כי מגועות בגדל האכחה : ומיעוט השמחה : ורפיון תאותו אל האטה : ותכסהו בוטה : וכל
עיניו כודעין : וכלי כליו רעיס ' כי אל ישוד האדמה כמשל וכדמה : ונזרת בתורה רפואתו :
להסיר מחלתו : כיצד כבר ביאר החכם הקדמוני : כי התמדת ההכנה מוג טני : והנה הוא ידוע
לכל גדול וקטן : כי ההרגל על כל דבר טלטון : ועל מחשבת בעל השחורה : העיד החוק וה
(המשפט הורה ' במאמר לא תתורו אחרי לבבכם

סוף דפת בתוהו מחכבס : ועודם תחכס מצות חזקת : אל תחזק על רועך רעה : ואזהרה
 להיות כחלקך שמה : ועמלו סוכה : ושחזק העולים : לראות סגולת גלים ומצות פריה ורבייה :
 חזן יפת תואר בסוכה : וכן מצות הכריבות : אשר אף בה ביטול סוכות : פעמים במאורח טובו
 ופעמי' בנספ' ולבנו : א' היא מצות האחרת : ליהדים הית' אורה : והא' ומה אס' על טבע אדם
 תעבד תהאס חכמתיה ותעבד' ותמהר לדבר לגודל סיה : קראן ליהמה : והמדות המתגברות
 לאים אשר אלה לו : לפי מדעו וטבלו : קלות הלסון בכל אשר פעלו עמל : והסד לפתאן גמל
 אבל יאמר חס' דברים ועלילות : פעמים חסות פעמים ממללות : בעל חימה נוסד ונוקס
 מתקלה יגיע להעמד לא ילאה : מחודד מאור בכבלו וככחשו : ומסתכן בנספ' : חומה אל
 האים אשר במזלוקס לאכול : לא יאוב חסני כל : הנה רפואה חסוכה : בעט ברל כעוכה
 נאלו מאמר כל מוכח ספתך תסמור באף מעל : הסמר לך פן יהיה דברי עס לבבך סלעל
 וליסר האים במאמר אזהרת לא יחל דבר : והפ' המסחד על דבור רע : זאת תהיה תורת מ
 המצדע ואזהרת רבות המוקקה לא תכחשו : לגוף טכ משתקה ואמר בגוף האזנה מלה
 יקרה ומה כל מי מיטם בוגמות הרוח לא יאקט ולא יאז פאלו עוכד עז' וקרא תעבה
 גמורה ואמר הכחיה במסלת הדועים ורמי האזהרה גחשים והמלך החכש בענין העוסר דבר
 על אסני הסד אל תגע להעמיד מוכתך חל' והדבק בחכמה יתוכה וקדל' : ופתיכ להסיר
 כעס אדם וכבלוקו אל תעו איסלות עמית : חומה לזה דברים בחשים ומתקוס מרבים ונספת
 צמים וכחרגל כהס יתשא מחלו ולחפשי יא' תחפשי עבת ותליחה אס תתחוק בטבע
 יתק' האג והטבע בהיותו קר הלכב וילך סוכב מהיה דבר ועגינית קול סחדים באמת
 עכל בדברים מאמעט אמרים חלם : סמיה קסה הלימוד להספיה ועבוכתו וחיה : והסבחה
 תצויה : קרוב אל דממים בן על תמים : וכלל דבריו טובים וכיחמים' זכח סלמים : חפסו
 מחללה מסתך (וא) מסכות מתהטך כי נמסל אל האגורים במד' ותלאים יוד' וכחדבק
 במחסכו : רשואה קרובה לבא : באזהרה חוק ואמן אל תערוך ואל יערוך : לחוק הכסס ול
 וליסיה ומאמר א' תגורו מפני אים אשר מסחד ומכאיים כתיב בדין רוצח ומנסה לא תאמול
 פלז ולא תכסה : ומכות התלמוד לדבר בו כל ימך : בסכתך כבי יך וכלבתך בדרך ובסכתך
 ובקמך וכלל הזכות לעשות ולבגור זכר וסמור ומיס הכפורים וחכרותם לא תודע סלומס
 וטובתם : והסד על האגורים לא תגמול ואס יפתך הטאים לא תחמול : חלמ' אלה צומיס ו
 ואזהרת מרוב חסו רב יקרות ומעבירים צערס ומחלתן ומסדת אהמתן : האים בהתגברו ר
 תלדי סמחה : ססון וסבחה מסמא כסעת : לתפארת כסיה : וסחה בטולה : קובעת כוס
 תיעלה ודברי סתל כמאס וככזה כי בלעגו ססה ובלסון אהרת דבר אל העס סזה : חמק
 דברי אזה חומד' : ובסוד תכאסיה עומד : יעתק מענין לענין בקל חידו מעוקל : ומכע ס
 הכוליס קסר מהסתרע : על כל דע דוע אשר ירע : כי אל יסוד הארץ נמסל : מי כח החוס
 הליחת בו חסל : והחוק בתורה לחלוקו צדי ומיס ארץ סכתי יתן מסיא יסא : כיכר כתיב
 לא יא חכלתי כאני להעצב חלב ולהחיל

ויאמר אשר לא יסכה ולא יכסה ימי בכי אבל משה : פירם משורר מצוה יסרה וחמורה : עבד
 צה כידחה וצילו ברעיה ואזהרת לא ילבט גבר שמלת אשה להתפאר בשיער ובגוף קסה
 מזריעין לו לאדם בטבתו ואפילו סויה בטלה טבינו לבין אשתו ועל דבר התול וקללה מפר
 א תקלל חרם ' וכתיב לא יחמוד ולא תכאף פן יחרה אף : וכלל אזהרות העריות והנשים
 בלא חופה וקידושין ועל לחות הדם וחזון כי אמר מקרה הוא לפי תזון היתר לו נשים ב
 הקדשה לזאת יקרא אשה להתיר למלך עד שמכה עשר למען לא תסוד יראתו ולא תחסר
 וההדוט כשי כחו וטבעו לא יחלל זרעו ומסלו בזה מטל לכל ינקט האיש ומסל והנה הוא
 דוע לכל סדר והומה מטל למה הדבר דומה אמרו היה מלך אחד גדול וכורא מטה עון מ
 יקל תפארה ' ואין טני דומה לו לגדל ישרו ומהללו מנהיג מלכותו בעינה ותכונה עושה
 משפט גר יתום והלמנה והיו לו טני ידידים ' טני טרים גדודים : והיו מצוין כהיכלו כלל רגע
 ועונה היוטבים דאטונה והיו הוס וחטוב המלך לנסותם להבחין ידידותם : לדעת לבבם ה
 היכטר : ואם יש בהם טוב אז ישר ויחלק לכל אחד ממלבוטיו הנאהב מצבנות זהב ויתן לו
 חסדים ממרכבתו והאגוח עליהם ממכון טבתו ' וימתיק עמהם סודות מסלים וחדות :

כי שבים ודוין

צורת המלך כמחיק סוד עם עבדיו

ויאמר המלך יש לי כפאת צפון בית
 נאה ' וכל איש בוטפיה מטפחה
 : כי בו מירפא לעצמות ושמה לבט
 והנה הוא מלא טיט ורפש : ועתה רצוני
 לבערו ולתקנו ' וכאית כפסי להכינו :
 ואין כוכתי למסור המפתח : ביד איש
 נכר זלתי בוטח : ואתם קחו לכם אתם
 אל תפחדו ' ואל תדאגו ובערו אותנו
 להראות יופי וטעמו : כל אחד מהם
 בכבודי ובעצמו : ואל יכנס סס איש זר
 : כי כן נגד ' ויאמר לו עבדיך יעש :
 וככל כפך יחסו : ושלחן בעת ההוא
 המלך הנאמן : ויתן להם : וילכו
 ויבאו אל הבית : והנה כלו טמיד וטית
 : גיט ורפש בתו : עולה : ככלוב מלא : ויחלו טני האנשים לבער להראות יופי והדרו ' והאח
 מהם היה זריו ופקח : ועיני מוסרו פוקח : והאני היה עצל ' במשמרתו : מתרפא במלאכתו ויחלקו
 העבודה ביניהם ' וישמונו על טכס טניהם : ויקם הזריו באיסוף לילה ואפילה ' ויעט לו בלי גולה
 ' ולבער חלקו בעצמו הערים : ופטט בגריו ולכט בגדים אחרים : ויעט מלאכתו בצדיה :

לא תאריכו עין ולא שזפתו עין איה : (ובבקר לטהר עצמו איש בושש / ורוחץ כדרכו ואינו חושש
 : ונקיין וידו על עמלנו ירהב : ולבם בגדי זהב : ויתעסק בל היום בדברים נקיים : לאור באור
 החיים : ובלילה סב על עמלנו כאיש זר כי כן נגד : והעצ' היה יסן עד ג' סעוד : ויתמצאנה אותו
 רעות : ומקם לבבד חלקו ועצמו לבנות : לעיני השמש הזאת : ומן הטוט על בגדי הדרו והמוכני
 ולא ירחץ וכסא עונו : ומסד אוד תפארת הנוראה : מתלבך בטוט וצנאה : ויגד לכל עשיר וחלך
 כי כן צוה המלך : ובלילה הצמים רעונת ברפיון מחלתו : ולא יעזר מסכתו : ויהי מקץ
 הימים אשר אשר המלך לעשות כן : להסנותו להכין ויבא לראות השמו בעבודתו ויזיות נח :
 אחר-לאקצת הבית ואחרי הטוח ' ומצא מקום הדח פכו : הכל צפוי : ומקום העצל חוסך
 משחר : ומסך אחור ושלח המלך בעדס לבא : איש איש ממצבו ' ויבא הזרח בבגדיו החמודות
 בהלל ובאדות : ומיהו נערי המלך לקראתו וממחו : וראותו : ויאמרו לו טלוס בואך כי
 המלך צוה להביא כסאך : ויש צחו הזרין לאפי ויקוד : ויתחזק בהדרס ומסאוד : וישלח המלך
 את דו : ויסגור ארבעת בעוד : ויסקף המלך בכבוד וגדלו : וירכבה במרכבת המסנה אשר לו
 ויתן זהב לבושו : ויסס כתר מלכות בראשו

בעשרת זוג גדולה ויכריך בוץ וארנמן

צורת הזרין ובאמן

ויבא העצל כסאוד וכמוריא : וטוא
 טוא יקרא : פי בגדיו היו טרומים
 וכואיס : ועבדו המלך מסתאים .
 ויאמרו לו למה בגדי חמודותך מטוכפני
 הסהרונים והנטיפות : ויאמר המלך צוה
 לבער הטוט במקומי : בכבודי ובצמתי
 : ויאמרו לו הלא היו לך כלניסחבות ל
 להתססה : ונסתרת טס בינס המעטה ' :
 ואך באת בבגדים קנואיס ' אל הסנים
 הנוראים : ולא יוכל העצל לענות : כי
 כבהל מטט העונות : ויאמר אל תראו
 ממנו ואל תתמא : איש צרוע הוא טמ'
 הוא : ויקצוף ומטבע לאמר : וימהר דין
 תגמולו לגמור וישו האלך להאלך בגדי
 חמדות לבו לוכס : אל מסולת טדה כוכס : ולרעבוד איתו אל בית הטנופת : אל מקו העוסת
 ולמסור אותו בכחוסתים הטופי טת ערות ומצרי : ויה טס עד היום במאסר : ודראן לכל כסר

כי מאז לעשות

צורת העצל בושה עצמותו ומכסות

וצתה אודיך פי ההדה להיות על
 תכותה מעדה דע כי המלך האחד אשר
 אץ לו שני הוא האל הזעז ואץ מביא
 מסגיה על יושבי הארץ ובאזיהם
 המבין אל כל מעשיהם : והאני יודים
 היוסכים בהיכל חדדיו ודע ישראל עבד
 בני יעקב בחידת והלבנט והסוס אשר
 בידם מסר הוא הסכל והמוסר : והבית
 הגדול והנאה : הוא הגוף הנגוף והכלאה
 הטיט והרפס אשר בו ריתחת הדם מתקפו
 ודעבו והתצברות הטבע והתרון הזרע
 ומצות לבשר הבית ולהכינו קחס למטבל
 לקזס מינו או להקל המטח אשר עליו :
 ויתגבר במעללי והזמן אשר נתן להרבות

הורס הוא חיי האדם אמנם הריון אשר בעצמו הערים : ולבט בעת הצורך בדיים אחרו : כטו
 אל המתחוק במסרו ומוטל ביצת : ואיסון לילה רמון אל הענגה הקבועה : אשר בתוכה ידועה
 : וכלי גולה רמון אל הנשים : בכתובה ובקדושתן : ועין לא תסורינו בעת התאו : רמון אל הכניסו
 ואל הענוה ועל טהרת גופי אל הקדושות : ולסמירת גופו נסמו תכלמה
 וכוונה ועמלו : ושכנו בגדיו : רמון אל בני העובים וילדיו : והתעסקו בכקיות דבור מלה : רמון
 אל דברי תורה ומלות התפלה והעצל כינוי לרשעים ועדת מרעים ובאי עצמו ליעני כל
 דואד : רמון לעובר כד רמה ולא ילאה : והואת הטיט על בגדי חודתו : רמון לטומאת נסמתו :
 והשחתת תשארתי המרה : בטיט ובצואה : רמון אל הנשים נכרות כמותם : ואל תוקף ויתקן
 ואת אשר הגיד והחיה כי כן כזה רמון אל דברי הכלה : ואל לשון הסכלה : ואשר העמות
 מחטבותיו בשינה הלוכחו באורח לא נכונה ולא יעור מסכתו לטוב ממסכותו וקץ הימים
 אשר אומר המלך כן גור על כל עשיר וחלך : כבא מלך עולם אלרים חיים לפקוד על כל הגוי
 ומקום הריו הנמצא פכו רמון לסכל פעלו המנוי ומקום העצל אשר בחוסך רעד יצועי
 רמון לכפשו אשר חסכה בעוכו ופסצית : ואשר טלח המלך בעדס רמון אל הגיועה : והרעה
 הידועה הקצות הבית רמון לפטירת הגוויה : ואשר הטוח ראית עכיס בצדית : ובא הריו בבגדי
 החשובות : והם תפצלותה החובות : אשר המלך סמח בבואו הלום : הם מלאכי הפלגס : כסאו
 אשר לא תמעד : ואת מנוחתי עדי עד : והמלך אשר השקף על מהללו : וידיכיהו במרכבת
 המטנה אשר לו : הוא הצור אשר העלה אל רוס שחקים : כגן עדן הכפסן לכדקיס : ועדי הזהב
 על לבושו הוא תצנוב ששמו העטרה הגדולה והרבה היות מזמן לחיי העולם הבא : ובא
 העצל בטומאתו : רמון לעונול הכותו כדו דע עת : ובגדיו הצואים והקדושים רמון לרעו : ומוסת
 הגיועים : נכדי המלך המוכיחם איתו והתמהים מטומאת שצרתו רמון למלאכי המות
 האמליכים איתו בני צלמות :

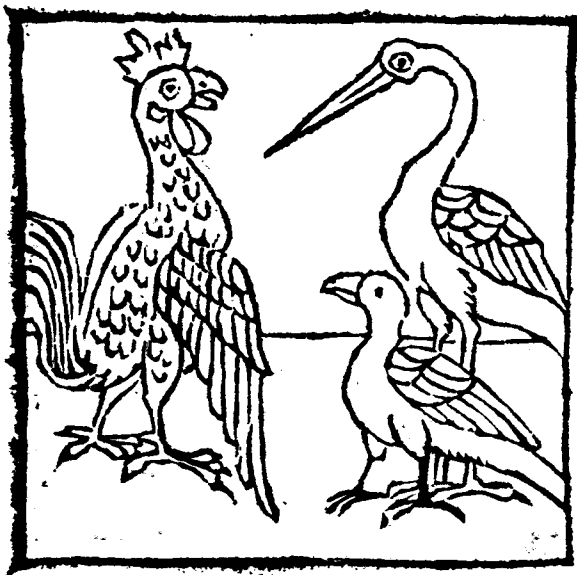
ובגדו

וצדק חמדת לבבו רמז לכספו וטרה כובס רמז לעונאו ורמז לגיגס במקום התופת וצדק
 האנוסת ומאסו בכחוטתים רמז לטאל תחתיה תאכזה נאניה זה פתרון המשל המחויק לב
 כרסא וכסא ואני הכינותיה על בורת וחמדת טעמו וחסד זראתי מחלת טכס ומכאובו כי
 חס לבבו והחס והלחות לו למורטה חזת קטה כי נסמך אל טבע הדס מבגבוריהן מאד
 וברי פחדיו ועורקו מאדומים ידאה דע ויארך ימים על כן הכינותי לי נסים בטרה
 לצפירת תפארה וארבה בקדוטה ילדי ובני הס דע בידך ה כי לא נפתה לבי על אזה זיה
 ועס פועלי אן לא ארחת להתחברה ואת אסת חקי אתהלל ודעי לא אהלל וקוד בעילתי
 אפייסנה וכדבר טוב אשמחה וכבר טבחוני חכמי הדור על פעולתי ומלכי דק על חברתי
 באמרם לעולם ימים אדם ואחר כך יבעול קל וחומר מתרגול ויאמר האן למה בדברך
 תתגדל וכרוכ דברי פטע לא תחדל ותאמרך לקחי וסכלי אף הכינותי עמדה לי ואני
 אודיעך דברי מוסר מכל טוב לא חסר לבל תסכח עינה ומליצה לא תצבור חטאת נעורי
 ופטעי אל תזכור והסתכל במסלי החכמים כאשר אראך ואל תוכח כן פן יטאך הלא ידעת
 כי אני מתפלל בכל חס לפני נורא ואיס ואברך על מראה ומחה בתך שפעה לי כן ב
 במקום הזה להמת דירם במאכלי וממבחר העופות אשר בגבולי וזה חלקי מכל עמלי
 ואך אמאס טבעי ומג אגבל וטכסת כחן דעל על ועתה ברח לך בכל אשר עבר אל
 תוסף דבר אלי עוד דבר ויאמר התרגול עד אנה תפונן פרצות ולא תלך במועצות ועד
 אנה תבזה תוכחות ותפירע בטרויות לבך הרע ועתה אל תטפך עלי עברה וזע ואדברה
 אך הפעם וקח כא את אמרי וענייני ותיסדר לבך במליצות נבוי אולי יטב בעיני ה ויחר
 אף האן כי רע עלי מהמעטה ויאמר לא אטאל ולא אנסה ויגא אלה לבערו ולהרעידו
 ויאמר להשמיות ומהדר נוצתו חטף את ראס וקניתו קטף ויאמר זא זא איס בליעל ומ
 מלפני אל תוסף ראת פני ויאמר התרגול עד כאן הגיע גבול הנואה וכן אמרו חכמים
 עד הכאה וימהר לנו בטפלות קומה ויקס וילך בחימה ויתכבד ויטב בהכלו ולא חסף
 עוד עבור לנימי אחרי כן בא הכן מצדה ויקח מבכי החסדה אפרוחים בכל קינ מתלונני
 חסידים הראשונים והי דורס אותה בצדייה לעיני כל בדיה ותצעק אמה לקול יללתם
 ואבלס וראו כל העדה ויסאו קולס ויקהלג כולם אל בית הקורא אשר בהרים פורה
 ויאמרו הבה לנו ענה מדבר כי גדל הכאב וגבר הלא האן הזה מחסבותיו חמות על ראס
 כל קומה לצודד נפשות ודרך ליטוי לב קטת בעלילותיו קרץ בעינת מולל בגלית מורה
 בא צבעותיו וענה אייס בארמנותיו ובפח רשתו יקטן בנינו ובמתינו ואחננו לא נדע מה
 נעשה כי עליך עינינו ויאמר הקורא הנה התרגול קבר הערב אב לכל נדחם וקרב נעצב
 בפדנו וסע במהוללנו קרוב לנו האיט מגוללינו ועתה תועדו יחד כל נדחה וככאה וכלאה
 לנו וכלכה עד האוהה ויקאמו וילכו עמו בית התרגול האבר ויסיבו אותו דבר ויאמרו כזה
 וכזה עשה הנן בודחנו ויטפוך עלינו חמת חרונו והיום חסב לכתן לנעום ולהסיד האפיקס
 ארוכי כי גמר חסיד ויאמר התרגול כבר ידעתי ודעו ורענו והתכוונתי אחרת ובעני

והייתי מזהיר על אשמו ומוכיח לרשע ממו וארבה ליסרו בחידות אשר מהלל התשובה הגדול
 ולא יכולתי להכניע לבבו ואל הדרך הנכון להגיבו אבל דבר באזני עזות ולא שת לבובם
 לזאת ומסור אבר מהדית לבוטי וטעום להכרית ראטי ועל זה נמנעתי לראותו ולהסתכל
 בצורתו ועדיין לא עלתה ארחה לחולי אשר עלול לי ועתה גאון כא אלי ודעו עבתי לבבי אם
 יש מכאוב כמכאבי

אל הקורא ובני החבורה

צרת והדרנוגל מראח אברתו השבורה

ויאמר לנו תזכרנו מהלך אצנו אל
 אשר ילחנתו וכתראה אלנו
 וכזכחנו פעם סנייה על כפט הסידה
 הזמיה חולי נוכל להלחם במחטבו
 ולהספיל גאות לבבו ומק תוקטו
 וגבורתו וגאונותו ויסב מדרכו הרעה
 ומן ההמש ואם ימאן לשוב מעונו
 יירד גאונו והמונו כקח עצה להמלט
 מקטוב כדעה בינינו מה טוב ויאמר
 התרטוגל הלך אלך אתכם אפס כי לא
 יהיה תפארתכם כי לא אדבר עמו דבר
 על כל תהטעבר : אבל אתעבר
 ביובס לכל יגורתי : ואסתר מאשיתו מ
 לכל יגורתי : ואהיה יד עזתכם סועד :

כינו וכיכס לעד ויאמרו לנו טוב הדבר אשר דבית לעטות ובצל עצתך ראוי לנו לחסות
 ואחיכו הקורא יהיה לנו לחליץ ועצמותינו יחליץ ויהיה כמותך מעיר ומורה קול קורא ויקומו
 מנס וילכו בית הנץ בצלצל כנפים וישצחו לו אפים ויחל הקורא לדבר ודברי תוכחות לחבר
 ויאמרו הננו באנו אליך להדיעך רוע מפעלך וליסר לבך ולהוכיח : ועתה אתה אל תמרד
 ואל תקשיח : ואסר מתך דרך האובה : ואוב בתשובה ואני אסכילך בדרך תמים : למען
 תקנה בדרך החמים : ותדע כי ההנהגה נחלקת : לבחלקי כעתקת : החלק הראשון בהנהגת
 האדם בעצמו : להאמת דמותו וכלמו : ויאסר בדברי העולם האשל ויתאות הגוף האשל
 והיה לצבדית גוטו סודר סן יירד במורד ויסלים ברעת ובחכמה : הצורה הקדושה והדמה :
 ועל יסרו יתגבר בכוחו : וימטיל בתחו : ויסתמר חכעס וסנאה : ומכבוד הכקל והקנאה : ומן
 התחיות ומן האיבה ודרך מאובה : ורדיפת המאכלות ודברי היעול והקללות : ומאמר פתי
 וסכל על לבו לא רכל ואל יבזה עצמו ברחובו ובסווקים : בגלות נגלות אחד הוקים החלקן
 יאני בהנהגת הבית לשמרו משמר וסית והוא שיתדל האדם להנהג ביתו על סדר בעמי
 טלס ופגדר ובתרבות הכנים והילדים דרכיו נחמתיס

בהתכוונן

בהתכוננו ללמד מוסר : ולהודיעה דרך לא סר : והא דרבי הוועבודתו : לכבוד אורחות יראתו
 ועל הדרך הוא יסמך בהורס ויורה ויסבחו בהפקדס ולמדו ומוסר והגדלו דקרה תחטב לו
 החלק הטלמי בהכבדת המדינה קריה נאמנה : והא שיהיה בן מנהיג ופרנס : מי התכונה לבן
 כנס וסס כונת אל דרך הוטר : אשר יצלה לכל בסר : והיהו פעולתו ככונות : וכמוסב השכל
 פונות : וכדרך הבין והמוסר : יבא כל בסר : ולאחיה וליטר בטוטים : את כל הסטים ויסקדל
 בכל כחו בתועלת כל אדם וסבחו והס יתנהג במוסר על פי מאמרו : תוכחותיו ומוסריו ישמרו
 א אים את רעהו יעזרת : וישמח כל אחד בחלקו : ואל ירבה בתאות העולם ועסקו : ובאשר
 פנימי המדינה הגדולה והרבה דקילת בהיוועתה בחר לך חילו המנהיגים לכל יהיו מפעולותך
 סגים : ותתנהג בדרך הישרה את האלדים ירא : והרבה פבונתך ומוסרך : העבר רע מבסרך
 : והסר כעס ואיבה ממחשבותך : וזכור כוראך בימי בחמתך : כימי הילדות השחמת גרועים
 הכל המה מעשה תענועים : ואל תהיה כבעסק נמאס זנוח : כי כעס בחיק כסיל ינוח : ויהי
 כשמוע הכן דברי תוכחתו : וכראתו כי נתן למטיסה כעסו ואחלתו : וילכס חימה וחרון אף במח
 ויבן בעיניו לטגח יד בקורא לבדו ויאמר הלא אתה הקורא עני וחלך : מי אתה כי קראת ל
 המלך : ותפקוד היס עון סבלתי : הבימות כל עצתי : והנה הכעס והאיבה בלבי כסתמו :
 אזורים המה לא ירחמו : ואס אני אים מדון וחמס : איכתי על זה זנוח ונמאס : והרי ומעלתי
 לא חזרתי כי לכך נוצרתי : אבל אתה בדת כבודי ויקרי : עתה תראה היקרך דברי : וקס בחימ
 וטורף מכני הקורים אשר הם בכל הקורא פריס : ותססוד ותאמה אתם בפחד וכמורא : ואזני כל
 העם אל ספר התורה : והבנים כועקים ברוב מכאבס וחילס : וכל העפים סביבותיהם נסו לקולס
 ויתקבצו כולם אל הטרנגול ואל הקורא החומה בחילו : לדעת עבדתו ולשמוע בקלו והמה בוכים
 אים סתח אהלנו : ויאמת בפח הכן ומלכדותו נלכדנו : הן גוענו כלנו אכדנו : ואתם ידעתס כי
 אפס עוזר וכסל געזר : ועיכיס ראו ולא די : ואתם בחח לכס עצה נח : קת ידעת צרופה כודקת
 : ומאמר להנחילנו מנוחה וכופס : והית לנו למטיב נפס : ויאמר הטרנגול הלא אדונינו החכס
 גאון הסבר : גדול הכנפים וארך האבר : הנסר הגדול בעל המלצה : מלא הנצה : מוטל גבורתו
 בעפאים : סוקד עון אטמים וחטאים : עוסה מספט גר יתוס : מעין חסדיו לא יסטים : טהור
 ונקי במחשבותו : אהוב טהור לכ חן ספתו : סוכה גול בעולה : אהוב גר לתת לו לחס ועמלה :
 : ואס היה ידע תאות הכן ורצונו : הוא יחקור בעד גאותו וגאוו : למצא עוכו לטנוא : ואס
 גביהו כנסר וכח ככיס יסס קינו : מסס תרידה ויסטילה : ומאחד ומתן לא יטילה : וגאון לא
 מעילה : אך אל סאלו יטילה : ואל ירכתי כוד תרידה : וכסוט לסון יחביאהו : ידכאו תחת
 רגלו ועכסיהו : וחרפה וכונו יוריסהו : ומארץ חיים יכריתהו : וכריתו יכמיתהו : ועתה טלחו נח
 מלאכי לבמור מחסבי : מהרו ועלו אל אבי : ואמרתס דברי הכן וגאותו : והמיי לכבו ותאותו אולי
 יכמרו עלינו כיהומיו : כי רבי רחמו : ויאמר הקורא אין בעצתך דבר חסר : טוב אתה וטוב תבאר
 וימחר העוסות לסלוח מלאכיס : למחוי דיעה ואל הבין נסמכיס : דרועיס לכל חפץ לעשות
 ולבמור סני אכסס מרגלים חרס לאמר : ויזכו הלך ומחשבותיהס ועשות : ככפריס עפות
 ויבאו אל מקום הנסר הגדול העצוס : ומדבר ופיה יסמס : והנסר מתהלך לרוח המ בעמקיס

22

וזה דמעת העסקים: ויפלו לרגליו ויפתחונו: וצרתם ושברם לפניו חנו: ויאמרו: אלנו כל תמא
 עון וקח טוב להציל נפש אנוסה מקטוב: ועתה ראה אדוני והביטה את חרפתינו: כי עלתה
 למרום שאגתינו: וערבה בגבולינו כל שמחה: ותפרה יגון ואנחה: וגלה מטום הארץ: ואבד
 בטחה: הורגנו כל היום כהשבנו כצאן טבחה: ואויבינו מדונינו פלילים: הורג ואף מכלים
 והוא לא יטא פנים ומנחה לא יטע: ארץ נתנה ביד רשע ויאמר הנסר מי הוא זה: רשע
 פריץ וכבד: אשר מלאו לבו לעשות כדבר הזה: ויאמר לו האים אשר כילנו אשר תפגע בו
 עון כולנו הוא ככל פוטע בעצמו ויד יהיר כן סאו ויאמר הנסר יש לכם ראייה או עדים
 על רוע פעלנו מגידים ויאמר יש ויש עדים ברורים: תרגול הכר והקורא אשר בהדים
 וכל אחד ראה בהותגו הנפש ובהתראה ויאמר ואיך נסתרה ממני דרכו ולארץ לא יכופר כי
 אם בדם אנוסו ויקצוף הנסר ויעתנה מחטבו וחמתו בעדה בו ויצו את הפרס שליטו: להביא
 את הכץ החוטא בנפסו ולתת אותו בבית שמורים: מקוט אשר אסירי המלך אסורים: עד
 אשר יביט חמיתך הדבור והאמירה כדדיסה ותקירה ויגמר דינו בהסקמת ישיבתו הכרויץ
 הן למות הן לשרוטי הן לענות ככסו וליסודין: וירץ הפרס ויביאהו בחמתו: יפרוש כנפיו יקחהו
 יאחזה ויאמר: ויסקד אותו בבית הכלא והסליא בו הסלא ופלא: ויהי אסור עד יום גמר
 דינו: הכץ למיכה: ויהי היום ויסב המלך לשפוט את העם: ודעת לכפסו יבעס: ויעמוד
 עליו כל תובע וכתבע: מטביע ונטבע: ויגסו סלוחי העפאים והם בתבונתם מטפאים:
 ויאמר עבדיך מייחלים חסדך מלכנו ושפטנו: שתחנינו ותוציא לאור מטפנינו ודינו: ויאמר
 למחר אוביא מטפטכס לאורה: על פי התורה: ויהי ממחרת ויסלח הנסר בעד הקורא והתרגול
 הכר המורה וימהרו ויבאו בית ישיבתו ויסתחון ויסבו לעומתו: וכל חכמים וכבאים וישיבים
 שביבו בכסותן מלכותן בגדים בגורן פתח פער סומרון:
 צודת הנסר על מושבו

דע: הנסר ויעבירו קול במחנה: ואף
 קטב ואף עונה: כצאת מלפניו
 דברי מלכות: מי הוא החדע אל הכץ הזה
 יבא לבית דין ויעיד: ואל יסחיד לב הכץ
 וירעיד: כי כן ראוי לבד להחזיק בטובה
 בדיני נפשות פותחים לזכות ולא לחובה
 ולא מצא איש מעיד על טובו: כי הכל
 ידעו רשעתו וחובו: וירא הנסר כי לא
 במצא מעיד בזכותו: מכל בני העוף אשר
 במלכותו: ויסקד לרקדק במעלליו: כי
 טול עליו: וישביע התרגול והקורא:
 ביוצר אור וחוסך בורא: הא זלקי
 האלקים ואדוני האדונים:

האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים להעיד בעדות הנץ עדות ברורה / את קול המדבר
הגדול והנורא / ויאמרו והלא כתוב בחקות העדות וענינו : והוא עד אנו ראה אנו ידע אם לא
יגיד ונטא עוננו / וכל העולם כדעווע בטעה שאמר הקבה לדורטיו לא תשא את עס ה לקד
לפוא / וכל עבירות טבעולס כאמר בהס ונקס : וכאן כאמר לא ינקס : וכל עבירות טבתורה
כפרעין ממנו בעבורו : וכאן ממנו וממטפתו ומדורו / וכל עבירות טבתורה
יס לו זכות יתרחק עונטו וסורחנו וכאן נפרעים לאלתרי על עונו / הא למדת שאין דבר קטן
לאטבעה היתר התקועה ועתה למה הרטעתנו : טככה הטבעתנו / ויאמר הלא טבעת העדות
בוהגת באנשים גדולים : בכטרים ולא בפפוליס / כ"ט בדיני נפשות : טכריך חקירות ודיוטות :
ויאמר אם כן יבא הנץ וידקדק ענינו : כי אין מחייבין לאדם טלא בפניו : וינו להביא הנץ
מבית הכלא : ויתן לו מהלכות בין העומדים האלה : ויקומו הנערים ויעידו / אשר חכמים יגידו :
ויאמר כל אחד ממנו דאה : טהרג את הנפס אחר התראה : וידבר בית דין עם כל אחד ואחד
סודות נסתרות / והו בודקין בו חקירות ויעמר בפני הנץ לבדו כל עד : וכתב בספר והעד
באין טבע באין טנה : באין יוס באין עינה באיזה חדס וכמה בו ובאיזה מקוס סחובו
וימלאו רבניהם כאמנים זה כנגד זה מכוונים ויטתדלגו ב"ד למצא זכות לעורו להגיד לאדם
יוטרו ולא מצאו לטברו מור מעיר לעאר / ויגמרו דינו ביוס טל אחריו לחוכה רעה תחת
טוכה ויגורו עליו מיתה חמורה / זאת חוקת התורה להיות מיתתו בחנק / דוס האנק / נגמר
הדין וקיומו מות המקללן וכל המומתין נתלץ ויוציאו ויניחוהו / וכדרך הגדה הניחוהו
ועל פי כל חכס וועץ אותו תלו על העץ

וראשו לו חפץ

עזרת חנץ תלוי

ויהי בערב וימחר לקבור גפתי /
מטוס טכ' לא תלק טבלתו ויאמר /
הנער אל התרנגול והקורא / אשר רוח /
חן על נפשו יציה : לאכול עמו לחס /
חמודות : ולהצטנב על טלחנו במטלי /
פעודות כי כל היוס ההוא לא טעמי מאומ /
לגורל חסדס מטוס טכ' לא תאכלו על /
הדס : וירמוז אל עבדיו להביא להס /
מאכל : על טולחן זה טהיה בהיכל : /
ויהי כאשר בילו מאכלס ודכס אודס /
ומהללס : ויברכו ויגדלו על מאנותס /
ס' האלזיס הטעה אותס :

ויאמר הנמר עתה יעוד כל אחד על חבירו ונכח יבין לאמריו • בדברים עתיקים ונכונים • ב
באותיות הפלאים העליונים • ויאמרו יתעורר כל אחד וידרוש • על כן ידוים ראש • אמנם לך •
יאות מהלל שהולטון • לפתוח ולברך ראשון • ולהגידנו דברים עלמנים כוראים • ביד חזקה וכ
וכמוראים • כי כן מנהג מלך גדול ככפיים דרך הנמר בשמים • ויען הנמר ודבר • וקוטט א
אמריס סיבר • ויאמר היה לבי בכעורי עומד על כנו • ומוצבי מרום קינו • וודעי ספלים ו
ומעטיהם תעב • ועלה על כמותי עב • וירס סכלו מעל הארץ במעני • ויעל כיונק לסנת •
ויתכונן בגובהו טחק ומעלותי • ורעס גבורתי • והגני מודיע בה סוד מעלתו • אבא עד ת
פכונתו דבר ידוע ומוסכם • לכל כבון לחט וחכם • כי הקיטור העולה מן הארץ טני מינים • ו
ולהם מאפטים ודינים • המין האחד לח והסני יבש • וכל אחד בחלקו חובט • והקיטור הלח בע
בעלותו מוליד גשמים • בפקודת רוחים • והיבט עטן בעלתו לא יבוח • מפי הרוח • וכאשר
נולד הקיטור הזה בבטן האדמה • ומנועע בחוץ גדול ועצומה • יתחייב בתנועתו הקטה • ב
בבטן האדמה הרעפה • לבקע בכחו בתים ומגדלים • וכרת הזוללים • וזה יורה כי סבת הח
הרעפה • וענין רוח הקטה • אחד הוא ואס נחלקו • איס באחיא ידובקו וענין הרעס מכל
משכיל לא נכחד • כאשר • לכל מקרא אחד • אבל יבא הרעס בסגולה בטמיעת קול המולה
הוא קול הגשמע בענן • אשר בין רוח יתלונן • וזה יורה ממקרה הקיטור וחקו להתקבץ ב
באמצע העב ועומקו • ומיד יפח הרוח העטן ונס וכדחה • למעלה או למטה או לאחת השמות
ידחה • ויהא ויכה בקולו תשוואות • ירעס אל בקולו נפלאות • כאשר יארע אל הדבר הלח •
כאשר ירס על האס וכדלח • ונולד בו קיטור ועטן • כקיטור הבטן • או יבקע בחוץ חומו וח
חילו ונשמע קולו • זו היא סיבת הרעס וענינו אשר לא יספרו • ועתה סימו לבס
עצה עוצו ודברו • ויאמר הקורא אני למדתי כי אבני אלגביט והברקיס • מזה המין נעתקים •
כי כאשר יתראה סביב העב אס מתלהטת • פני התפוררה • וממוטות • וכדמות אס מתרה'ב
ברקיס פוחיס • עושה חושים • והוא כי יתחזק הרוח וחומו • ידחה במרחצה הלח עצמו • בהיות
בו חומר והכנה עבה • לקבל מגבל האס להבה • זה ענין הברק ושכותיו הכלולות • ודרך לחזו
קולות • אמנם סבת אבני האל גביט במריפה • בכבידות טבעה וגופה • והוא האבן אשר תרד ל
לארץ בחזקה • והיתה צעקה • והיא כמו כן רוח עבה • ויאמר מקבל להבה • ואבני אלגביט מ
מהן חזקות מהן רפות • כי בחלוק החומר הם מתחלפות • בהיות רוב חלקי האבן מחלקי הארד
דק • והיא לאבן • כי אינה סורפת הגופים הקלים • כצמר וכעלים • וימית בעלי חיים בקטיוסה
• ואל יתראה בעצמם רוחס המריפה • ובהיות מחלקי הארץ רובה • לא תחסר כל בה • • וסיבת
ירדתי למטה • לתוקף כבדתינו כי מטה • בהיות רוב חלקי כבדים ועל חלקי הקלות מודים • ו
יתביע לארץ בסתי תנועות • והס על פי המופת ידועות • האחד בהכרח והסני בטבע • ותרד
למח ומס כרגע כי בהיות הקל מעט רוב כובד יניעו • כי יחד איס על דעה • זאת סבת הכרד
והאלגביט כאשר למדנו • הנה זאת חקרנו • ויאמר התרגולגס אני בענין הקטת למדתי •
ועל קצת כונתו עמדתי • והנה הוא פתיל צמיד • נגד השמש עמד

גאון בהיות השמש קרוב לזריחתו : או קרוב לביאתו בהיות באויר עננים רבים חודש זכיס
 ולא יראה לעולם זולתי בזה הערך ' ולא יסתגה מזה הדרך וזה יורה כי פעולת תכונתו
 והכנת תפארת כסירתו הוא התהפכות להט השמש מן הענן ' ובעיני הרואה יתבונן וזה
 וסתגה בזמן קבוע ובגבול ידוע והוא השמש ועם הענן והרואה בהיותו מסתגף ועם כל זה
 צריך להיות דמות תואר להעלמתו מעיד לעמוד על יסודותיו והדמות אשר בזאת הראייה מצרבת
 להיות להב השמש מתהפכת הוא היותו בתחתית עגולה וזאת תחילת הגולה והתיאור המחוייבת
 בלאת הראייה : ואז יתנו בתוכו הראייה ' היא להעלות הענן עגול בחלקו וטאה ' אך מפחו ויתוכו
 עבה : כענין הרואה למוסת ולאות : במראות הכובאות ואז יראה בו ג' גוונים כודעים : שלל
 הצבעים ' וראה בו גוונים ארבעה אבל סיבת הגיון האחד גדולה : וזה יתכן לראות בעבים :
 בהיותם אל הענן מהמטר קרובים ' ולפעמים יראה כדומות אל הגוונים באויר הוך השנה '
 בהיותם עם הענן קצתו אך קצתו עבה : ויעמוד לו מאחורי החמה : כגוד או חומה : ואם בבקר
 יעמוד אים כנגד השמש בדרך ' ויעפוף מן המים המוגרים במהירות כמו יראה בעיניו כדמות
 אלה הדמיונים טלטה גוונים ועוד דקדקו חכמי המחקר בענייני הקטת : ולא מנו מספת
 עמם ארסת : והאריעו כסירתו עיון ' וכמו אלכלו ציץ : ואז לקטתי מצט מער מדבריהם :
 וחכמת מה להם : ויאמר הנסר אמנם כי אלה הדברים נשמעים על פי המחקר כודעים ' אמנם
 יש בהם סוד אחד נפלא ומטכל האדם נסתר ונעלה כי האל ברא בעולמו כחפצו מכין
 הכל בחכמתו לעת מצא : אם לשבט אם לארצו ' מחדש תמיד בכל יום מעשה בראשיתו ומוכן
 לעת על דבר השית ' והאותות דמותות לחפצו וחפצות ' שלח מים על פני חוצות ' וכאשר
 יחסוף להוליד בצטן האדמה הרעפה ' הנה ברוח הקטה : ולא אשר העב וכלה הענן ' ורעם
 גבורתיו מי יתבונן ' גאון דבריו שאב קול וינהם ' גברקס רב יהא : מוזמן להסמיד כדים
 ולהכרית ' אכני אלגבים ואם גשמיית ' ויתן לאות ברית להבין ולהתבונן ' כמראה הקטת אשר
 יהיה בענן : ומלכד אלה הנמשכים לחפצו ולחסוד ' עושה כפלאות גדולות לבדו ' ואין כיד
 חכמי המחקר כח ואל ' לעמוד והתבונן נפלאות האל ' אבל השוידים אשר השם קורא זמקבל
 הצביאים טרנס פורה ' דבר מעין חכמתם לא כעלם ' המת הגבורים אשר מעולס ' ויאמר
 הקור' החייתנו ' ומודדנה טפלה אל הדמה העליתנו ' והודעתנו דברי תבונה אמת ואמונה : כי
 כל ישע וכל חסן ולא יצמיח ' כי אם בהטגחת עלמן בשמים בסכל יטגוח : ומעט ומסדת
 לכל חסניהם כודעין ' לכן יראוהו אנשים : ויאמר הערנגול זאת היא האמונה הכונה : בכל
 רגע ועונה ' כי אין דבר תבא לפעולה : כי אם בכונה עלמנה מתקצת ומעולה ועל זה הנביא
 מוכיח ' להראות פעולת ראשון מטגוח : להדריך בני אדם בדרך טובה : ולהרחיק מפסע
 וחובה לכל ידמו אל הכופרים אשר מבקר לערבי' וכתו ' כה אמר ה' בדרך הגוים אל תלמדו
 ומאיתות השמים אל תחתו : ועל זה צריך אדם להתבונן ' ועל אשמת להתבונן : ויקח עמו ד
 דבריו תעובה : ואל תרחק ממנו כי צרה קרובה : כי יפסי התעובה והוד המעשים : מגן הוא
 לכל החמים

וידו כחאד כולו האנטוס מעטיהם : והמיתה גבריה בעיניהם' ניצו הנסר להציע מטות לבגוד
 ולתפארת על רצפת בהם וסוד וסודת ויעל כל אחד על מטה יקר וגדולה ושכתי ערבה
 לו ויקומו בבקר וילכו בות האלקים כעלאים ותמיהים ושלוחי העוף לבואם חוכים סני
 המלאכים והכית מלא פה לפה חוק ונרפה וידבר הנסר באזוי כל העם דברים ונועם ה
 האמרים' הן אתם כולכם חזיתם את אשר עשיתי את האץ ראיתם : ולא אונכל לבדו זאת אתם'
 : טורחכם ומשאכם והנה היום לשמוע כבודי וגדלי מצאתי און לי סנים אנטים תמיהים
 ויטרים תרנגול הכר והקורא אגב בהרים : ואתן אותם האטים עליכם : להתכונן עדיכם כי הם
 לכל מטביל אחים ורעים אנטים חכמים ויודעים עומלכר חכמתם ותכונתם וחל מהללם
 ומנתם' יש בכל אחד סגולה : למס ולתהלה' ואף מכח הכוחים רימוני זהב ופעמונים : והאף
 אמרים כבד הקורא יובט ושחוק ובמי המטר כתות ומחוק יעיל מאד אל הנכפה ואם יתמיד
 סתותו ויתרשא' ואמר לסגולת מודגתו יטבח גדול במיררתו כי אם ישומו טמן זית ורפט
 כעשר הקצף אשר בתוכה נכבט ויתן על העין החשך יתרשא ויאורי ימים ומחך לפניהם לאור
 ואמר כי בשרן הצלי רפיון המעיים מחזק : ויעיל לכל טלסול מחלים ומזיק ומגלת התרנגול
 ושפחו מהלל גדול וזה נכחו אמרו המקטר את הנכפה באטט יצילאו מאמתו ואכפיו ואם יסתה
 הנכפה מן האככים הנמצאים בבטנו יתרשא ממחלתו ואונו ואמר אם יקח מן הקלי' הנקטלת
 : אשר בקרקבנו כאספת' ותיבט ותסתה תעלה ארובה' לכאב האכטומכא' ואמרנו וידק
 התרנגול הקן יטלטל הבטן ויטלחהו' ובשרו יחוקאו ויעכבהו' ומלכד אלה יש בו תועל ותאעה
 : לכל באי עולם ודעה לעורר בלילות כרדמים וסנים באולתם ואסמים : ועיד בלב החוטא
 תמכה' ויטלך במחולות יש חטא וחובה' פקומו להתעוררת על רשעו ואולתו' לקול תנו : ועל
 זה מאחיתא על עמי ונחלתני להרביעם' הדימותי בחור מעם' והאף האהוב והגבר' קול קורא
 במדבר ועתה המורה את פיהם יהיה נכרת ונכמת : כי יחיק באיש חטא משפט מות ואמת :
 וכל הנסר לדבר ספר אמרים' ונטלוח ספרים' ויחלק לכל העם למאיש ועד אסוף אטער אחד
 ואסיסה : ויתן אל התרנגול ואל הקורא מתנות גדולות : כלי כסף וכלי זהב וסמלות : וסך להם :
 ויחבק להם : ויטלחם וילכו לאהליהם : וישבו המלאכים הטלחים לטלוחיהם טובי לב וטמחי
 : וספתי להם דברי הנסר ורממותו : וחסדו עליהם ורחמנותו : ואת אשר עשה הכן כלה' וירטנו
 הברית ואותו תלה' ואת אשר נתן עליהם טרים כחמדים : התרנגול והקורא נכבדים : וישמחו
 העפאים כל אחד מצדו : בהלל ובהודו למס כי לעולם חסדו' ויקבלו עליהם את התרנגול
 ואת הקורא לאב ולמורה : וירס משפט התמכה ואת דרך החטובה : ויריכס באורח היטרים
 סלנה ורמה : והארץ סקט ממלחמה' וישב כל אחד לבטח בבית מגוריו : והאם הנית לנו מכל
 עבדיו ועל זה אמר המסוד : להעיד לב נודס ולעוד

ויבטו ויחזקו ויחזקו ויחזקו
 ויבטו ויחזקו ויחזקו ויחזקו
 ויבטו ויחזקו ויחזקו ויחזקו
 ויבטו ויחזקו ויחזקו ויחזקו

שכלם וליבואם בכסלם ע לוא
 שובב ואיש מרמה תחך לא יחזו
 המהירו ובמי השוכה ר חזו
 מיד שאל תחית נסוה ע לוא

עודו ישיגי לב בכסלם נאע
 עזו קוד מוסר ווחו כימי
 קומו בעוד שמש וורם י חשך
 עין שאו מרם ושבו ועל

נתי פבלות המחבר מהללת ודברי חידותיו ומטליו וקיימיו וירע בעיניו וישמו המקשה
 ישול על סניו . והמה בחבלת . ואור כהסך עלת . ולא עבר כח : ידכ יפוח וכפל
 ככצנו וכענונו ענוקתו ילברנו ויגס הסליטי לחוק ויחל לכדקו ויחל להגדיל ולהגביר לסוף
 כחפוט אראתך . בזה המקשה ומחבר . זה אל זה ידבר .

חשער השלישי במהלל העצה הכונה
 כדצת ותכונה . אמר
 המקשה מי זה מחמי עצה : בתכונה ומליה
 . ותאמר קך לקחי : האכיל אדם סיוי
 ומסוכת פתאים תסתור ותעלית : האמר
 עבתי תקס וכל חמצי אסליס : והלא
 סכמה נעלתי . ואן עצה תעלתי
 והתכונה לבוסה כמטלת . באהונג עלת
 והלא ככתב במטלי תעודה אמרתל יס
 צרופה וחמורה . כי נגר הסז אל חמנה
 . אין חמה אין עצה אין תכונה וכן כתב
 ראש מחימי וכבני . סומר פתאים ה'
 והכור דרך סתיות וכאזה . וישלך אחר
 ביו תוכחה ועצה . ועלה למעלת הפתי

וחילו . כפס עתל עמלה לו . אשר לא סמע לקול יועץ . אשר סכלותו זאללותו חנץ . ויכאן
 באעס אשו מליה " ותכונה האגנת ועצה . וסכלותו סכב אית פני הדבר . וכן חלק ועבר
 אמרו כי אחר בארץ תוגרמה היה עובד אדמה ויהי סוכן בכפרים ובתי החברים : והיה
 מתפתה ומתהלל בעמלו . אדם אשר לא ידע כן מינו לסמאלו : וכיון עיר האחרים
 הדמים : תהלך סלפת מיס : וסנה אחת גדל בביתו ידעים : לעבודת המתי חנעים וירכ
 תלעים ותחילחטנו העבודה מאסנה : ותסלס כל המלכה . ויקס יוס אחר ללכית בחסדה
 אל עיר העלמה . למכור המטי אגל בהיכלו : להיבנת חילו : וימא להסיק רצונו . ויחבוס אית
 איתונו ויס אית המטי באמתות . במכה ונחת . ויתן אכביס בצד האחר . ולמסקל המטי איתל
 בחר : ויקח בריו למחוכו : ויעמוס במה על איתונו . ועלכיתו וילך . דרך המלך הלך : והיה סולך
 לבד . והנה אית אחר קרב לנגדו . והאז פני מסכן : כנסנו מטתכן : וירא

יהא מאר העובד , כי רחם אותו מבלי לבוט אבדו : ויאמר אל האים הסלום , גם נא הלום
 ויאמר לו האים אל תירא מפני , ואלהם ואין דבר חי' ה' .

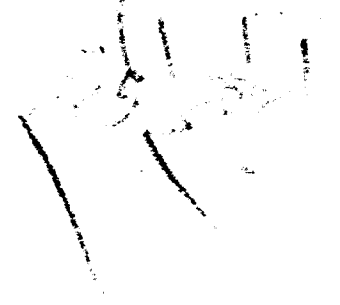
ובא עד קלק

צדח ואיש שואל אל העובד לשלום

ויאמר העובד לאיזה מקום מגמתך
 אולי אוכל ללכת בחברותך :
 ויאמר אל השחור וגמתי : ולפני מסקל
 המטי תחמתי וישמח העובד , אל הכבוד
 ואורח עמו לחברה ויאמר לו הכני
 בחברתך בוטח : ובאהבתך טמח
 ועצה הודיעני מלאכתך וענייניך : אם
 מצאתי חן בעיניך : ויאמר האים מנענרי
 אני טוכן רמים : עיר גדולה של חממים
 פס הכינותי מנחותי וטבתי : ואני סופר
 מהיר במלאכתי : ויש לי בתגורמה אח
 וקרוב , ורעים לרוב : והכני שחור
 לקראתך : לדרוש סלומך וטובתך :

ויאמר הודיעני דבר במלאכתך הרמה : ועבור עלי מה ויאמר האים דע כי הבורח יתעלה
 אשר כבודו עולם מלא קנה ראשית כל דרכו : קדם מפעליו ומהלכו , עצם אחד פטוט רחמי
 ונקי אלקי צדקי : להאזילו על כל נזר : וכבורתו כלל הצרות הסלים וזר : ואר מוסבל ומובדל
 קרא עמו : להעריכו ולחמומו : ומאותו עצם האצל , עצם אחד פטוט תחת אצל : והיא הצמט
 הכללית , מקוד מעיץ אל הצמט הסכלית : ואר אצולתה והנצתה הגיט : אל האף האכבוד מן
 הדי הצמטיט והיא הצמט אשר באדם : וחיי בפר ודס , וטס במלאכת והאדינות בבינה : והאמסכל
 והספן קביטה : ותחת יה הסכל היא עקידה : ועל טוב מעלתה מעידה : ואמרית את האף
 להגיע , הלך וליאגיעו ולהנציג בצדק כלל חלקת , לטמור מצותיו וחוקיו קו לקי : ומסכן
 הסכל באדם גלגלתו בכון והוא מרומס יטכון ומסכנה בכל חלקי האף בהיתס טכונים
 מבחון ומכפנס והאסר נטלס האדס בזה האלמוות והא יכהיגנו עד מות נתן לו כלי חמדה
 אטאי מדה : והס לזרכו מעיילים והוד תכונתו מעיילים וגולים , הס מכתב והדבור וסעור
 מחסבו לדעת ולדבור אומס הדבור פתרון לטמיעת וכו יכיר חסן הדבור והדיעה והמכתב
 מעד מטייט בפתח טעריס ובהתעלס כתבו אינו מתעלס כעל גמולות כעל תלס ומגד
 עולם מהלכו הן אלה קצות דרכי הטיעור נאות ונאמע למחסבתו והדבור והמכתב מגדיס
 הוד תפארתו אלה הס ג' דברים מוראים אשר באדם נמצאים : יסער במחסבתו עניינו
 ויכתוב בקלמוס יצונו

ודבר דברים בלמונו : ופעורי האדם במחשבו : ודבר למונו וכתבו : מורין על פתרון כל ענין
 ואדם עצם הבנת ' נשבת התחלפות הלמונות : והיות דתיהדבור מונות הוא ביהדיבו והקריח
 הסתנועה הקנה הריאה וכאשר יתחלפו מצי הארבות ושפורס בהתחלף טבעם ואומד יתחלפו
 מוצג הריאה והקנה והאיר אל עבר פניה ותבקם דבור קרוב לטבעיה ' וכאות למוצא בית הכליע
 והדבוריא המכתב בחבור האמתות בזמן לבות וכליות ' הם טנים ועטרים בחססר לדור
 ארים יוספר והם יסוד כל דבור ודבור ובכתב מהללת אלף המגן תלוי עליו והם מתנועעים
 בחמט : נועות ואדורס לכל מסכיל דנועות כי התנועות האלו בסמיות החיות ושאר האמתות
 המה בגויות וכל תנועה ותנועה מבוארת ומביאה בסודה אמת אחר' כדמחזן טני אחס כאלמני
 ' ושד טני לוחות אכבים והם אה אי אי או או ויצא וראו ואל זה הסו הנפלא רמו ' מה הציון
 הלו : וכלל סוד התנועות לארכס ולרחבס : העס כס : זה ספר תולדות מכתב והדיבור ' כסדר
 וחבור : ויאמר העובד ראה דברך טובים ונחוסים ונעימים במלולך : וסומע אף לך : כי העמ
 הסליאני הסלא וסלא ' ולא נישתי ללכת באלה : ואינו מכיר בדבורך לבד חיותך ספתים : פע
 וסתיס : ויהי הס הנלכיס ודבר : וכל אחד בחבורו מתחבר : ותבנח הארץ ומכרע : ותחלס בכח
 ותגרע ' כי לא יכלה לסבול המשא ' ועין העובד עליה חסה וצעק ויהמה לקולה : וישת לבו
 לחילה

והסופר סועד את אתונו

צוחה העובד והטה על ימונו

ויאמר הסופר למה תסומ' חרד והומ'
 קרב אל האתו והסד המסא
 אפר עליה : ותכוח מעט מועד מחבליה
 ונג העובד להסיר המסא מעל איתנו '
 והסופר עורו כפי כחו ואונו ' וכראות
 באמתתתו אכן מעמסה : ויאמר לו מה
 המסא : ויאמר לו אמתתתי האחד מלא
 המטי הקל והאכבוס לבגד למדה ולמסקל
 ' ויאמר הסופר למה מחטביתך חשבות :
 באבני גיר מנופצות : ויאמר העובד ואף
 יכסא המטי לבדו ואינו מסקל בגד : ויאמר
 בענק המסא אלתוך דברים : טמע
 בקאל יאצרך מיטרים ' ויצו להירי אבני
 מאמתתת : ולהכיל כסס בהמתו מוני סחת

ולחלק המטי באמתתתות : מטתך רוחות : ועס העובד כפי תאמרו ורצונ : ויקל המסא מעל
 איתנו ' ויקאמו וילכו טניהס חברים ' והאתן לפניהם מעבירים : והסופר השלים חידו' הנפלא

להעביר מהה יגון ותלצה : והעובד תמה חלד מהדודו : וגדל תבוכתו והוד : ויאמרו חרי אשר
 חזר תבוכת לטוץ גדל : מדוע עינה כבה דל : ויאמר הסופר והלא הכמים עשו תעמית וזדקת
 : על הסופרים ועל חלמיו תיבוקת : סלא יתעשרו במלאכתם וכן ככתב וכחתם ועליה חמרו
 נאה ענת לטראל וצער : כגודל סומקא לסוסיא חיוורא : ויאמר החיל וזאת היא מחלתך :
 העבודה לא חקבל ענתך : ולא חתקבר לחברתך : ועתה הסרד נא מעלי : אל תוסף עוד דבר
 אלי : ולך לסלס הדך וגמתך ערוכה : ואני חתנהלה לאני לרגל המלאכה וילך האיש לבדו חורח
 כתיבו : ויזפרדו איש מעל אחבנו : וישכ העובד ויקח חת האבני אשר הכיה : ונגד ענת הסופר
 דברים הטוח : ללקע חותם במשפר : מערימת העפר ויתן חותם באמתחתו : אשר נמצא חתו
 ובמשקל החמי חותם סלה : כאשר היה בתחילה : וקח וילך לבדו מעט מעט : לרגל חתו ל
 לאט : ויעש כדרך סלסה ימים : וברק מחוררתו והלך עליו חמים : ויש אל העיר יגע : עוני
 ועמל סבע : וילן בלילה האו במלכו : ויכל לחתנו : ויהי בבקר ויבא הסוד ויקסד האני מחד
 : ויטקל הסוף בעוז ויאמר יש עוד באמתחתך דבר למוכרו : ואני חתן סכרו : וארכ הסוף ב
 סכרו : ויאמר חן בו לבד דבר נקל : אבני מסקל : הבאתי ליאד האמא : אכן מעומסה : וגם
 הסוד לראתם : והנה הם סונות במראותם : ויכן כיהם טוכות : לחוד ולמרט החרבות : ויחלק
 צנה ועל כל בני העיר : יחד ויטע וצער : לתקן כל כלי מלחמה ולחדד : להראות האדם והוד
 ולתקן כל כסף אשר לבוט סריון עוטה : חרב חודה וגם מורטה וכל האגסים אשר לא יראיה
 בזמן קבוע : חרשתו ועוכס ידע : כי כל חטך למצפוני טמון : ובעתה יסתמון : וכדאות האיש
 האכנים מספורות : אשר היו מוזמן רב בעדות : ובעת הצורך האנה נסתרות : אכנים גדולות
 אכנים יקרות : דבר אל העובד דברים טובים : אל לב מסכל קרובים : ויאמר נקבה עלו באלה
 האכנים מחידך : ואני חתן חתן סכרך : והי בעיני העובד לעמוק ויביא עצות מרחוק : ויאמר
 אי אמכרם בעבוד נעלים : וכמחור המשי כפלים : ויאמר אגלים כל אשר תשאל ואל תמיס
 חלתך לאל : ויקח האכנים ויציאם לחוז : כי היה דבר החלך נחוז : ויתן לסוד כסותו
 ומקבלו : וכסף הרבה לו : וישמח העובד בסבלו ותהללו : כי הליך מעצים טולל : וסודי יהלל
 : ויאמר זה תגמול כל עמל וכל רועץ : אשר לא סמע לקול מעץ : וישכ לבו סמח : וכללותו
 מסכח : והי לו מקנה צאן ומקנה בקר : סמחה וסאן ויקר : ונשאתי לך זה סמל : לחוק לב
 אנוס וסמל : למען תדע כי העצה חסרת : חן בהדרך ישרה : ואלו כפי איש מעץ חמונה :
 ולא דעת ולא תבונה : ולא יעיל ביס עברה ענתו : וכיהם ציה תבוכתו ועל ויאמר סדן
 והגבוה אשר הסיר הזה

שים לב אל חוד אנוס מ חל
 חראו כבחו אשר עול
 חבחו וחלק יו עצים סוד

גבר גדול כה יפה מ עול
 עובר אשר גבר בסבלותו
 אז ב הרוף מוסר ואיש מבין

ויהי כשמוע המחר'טורים נעלמים : דברי נרנן כמתהלמים / ויאמר כל דברך ומשליך
 אינם מועילים : ועליך רמז דברי מוסר גדולים ואצילים : חנח עלה ביד טכור משל כפי
 בסולי : ועם כל זה אטיב אל דברך ואענה / וכקל כנועים אחנה / והפעם אראך ידי הצנמה
 את כנועים חכמה ותראה משלי דק כתיבים באמונה מים עמוקים עצה בלב איש ואיש ת
 תקנות דלכה ואת הטאונך וטמע דברי תוכחתי ולבך תצית לדעתי ותראה מעלת איש
 יועץ ותבונתו ואת יקר תפארת גתלתי ותגבורת יד חכמתו בתקצו ובגבורתו ומ צאח ומ
 מוכחתי וכל צרותי וכך היה הדבר ידוע נטאונבר אחת כי גר בידעתי אפרים איש אחד
 מן הרמתי (שמן) אחיטוב בן סר טלוס נפך כפיר ויהלום ויהי גרל את חכמים ואת כבוני כועץ
 ; וכדיב כדכות העץ הלל הולס ופתי רועץ פלא יועץ ויתלקטו ארבעה אצטו : לא תבקו כ
 נגאי האחד מחודד ברעתו ומצאח לאמתו כל דבר בעתו אמנס הוא רך לכעוס ולרצוקשה
 יצט חכדתי נתיב ונישא ובחדודו ורעו ורעיוניו משתאים קל ברגליו באחר הצבאים השני כ
 נחמד וכעיס איש עיס ופה תואר ופה מראה ויהא משתאה אבל הוא מתהלל בזכיו ו
 ומלבוסו : ובסער ראשו וכל מחטבותיו חספנות : הלבש אותם מחלצות :

הצלילים טוב לב ורחוק : איש כאמן : מעונג במאכלו ומזונו : ובין משתין וטלחנו : אמנס הוא
 בדעתו כבדל : מחוב דברים לא יחדל : פעם יחשב לפור פעם לאסוף : כאריה יכסוף : הרביעי
 מתבדד בביתו ומעונו : מתענוגות העולם וענייניו אונס אונו / אבל הוא כילי לעצמו / וכבוד
 בעצלתו מזונו ולחמו / את בגדיו לא כיבס ולא עשה טפמו / אלה קצות דרכי האצטו ורעתם
 / הילרים האלה ארבעתם : ויהי כראות אטיטוב תעלוליהם מדותיהם ומפעלותיהם : וסנו מ
 מעשיהם ומשמרתם : כי לא ידעו וגם אין הטוב אצט : אחר בלבו לא ארחיק מעלי / אולי
 אועילם בחידותי ומשלי / ואיישר כתיבות דרכם ומעלליהם : ואשלמה להם / וידם ראשו לנגדם ו
 ויתמרמרו : ויאסוף אותם במסמר / ויחל לרבר אחס קשות / להעיר לב יצן וכרדם חצות : וי
 ויאמר אכני טלומי אמוני ישראל : וכדי כח ולאל / ליישר חכמים וליסר ולהוכיח / וכדקנס וצ
 ותהלתם תבחיח / וכל הממרא את פי תבוכתי : ופורע תוכחתי ועצתי / יקרהו כמקרא העכבר
 / אסר כוקס במטובתו וכסבר : ויאמרו לו החכרים : איכה היו הדברים : ויאמר היה רועה אחד
 טוכן במדבר : במקנה הצאן והבקר : מבין וסבר : ובחר להם מקום להאצילם / על מבועו מ
 מים יבהלם : ויהי היס ויכהג / מקנהו אל מעון ההרים : מקנה ונהרים / וימצא מניח לטה פ
 פזרה וכל זה : והיה מרוב עשות חלב עשה חמאה : וימצא בצאנו דל'כדכא / ויעש לו סכה :

צורה הרועה רועה עדרו ובונה

חנח אצילים ישכב בסחר קנה

ה : א

'יהי כי ארכו לו שש הימים בטוב'
 ובכעמיים / ויודע הדבר
 לשני המסים אשר היו גדלים שש ואכנסים
 : שש האחד עכבר ושש השני חולדה קנה
 ומדה : כי הם היו מקדמוני הרמסים ה
 האכלים כבונים על דבר ומטילים : ויצאו
 לילה אחד לזתבונן בעניין הרועה . וכל
 אחד ברוב כחו זועה וימצאו גבינה אחת
 כשארית אשר הייתה באהלו נסתרת
 ויטבנו סביבה וילינו וישאו מטס כסף והב
 זבוגים וילכו ויעמינו ויהי בבקר ויבא
 הרועה לדרוש את הגבינה אשר למאכלו
 מנה וירא והנה היא כמאסת לאכילה
 בחורין הסמוכים לה ויתעצב אל לבו

בקבעו האוהל במקום אשר כיון שהחולדה והזבוגים מצויים שש וימחר תחבולה ושח מטני
 קצותיו חיבר להינקס מן החולדה ומן העכבר וידרוך להם לבת פורה / וזע עם גבורה
 ויטס שש מעט מהגבינה : היתה לראש פינה : ויטס לנגד החורים / אשר שש לפני העכברים ויהי
 בערב ויצא העכבר לבקש יתרון למנוכיו / והנה הכגע עמד בעינו / ויטס אל חורו במרוצה /
 במהומה ונאצה / ותאמר לה החולדה מה לך כי חרדת / ופחד פחדת / ויאמר כי ראיתי גדי פורה
 ערוכה / שורה דרוכה / ועתה לכו עמי לראות ורזי / אולי תוכלי הועיל אלו תערוצי / וילכו
 שניהם יחדיו / וכל אחד חרבו חגורה מתחת למדיו / ויבאו ויראו את השורה / והנה היא כבינת
 ארש סדורה / לחץ בידם להשחיתה וכולת / מטני מזיקים או משולת : ויעמוד העכבר הסתאה /
 ויטקף בעד החלון ויראה / והנה גבינה בפורה עומדת / ובחוט טני נצמדת / ויאמר אל החולדה
 אלהיך במקרוצה ואקחנה / ואל בית מלכונינו וחורינו אביהנה / ובהטקט ובבטחה אותה כאל /
 למשיב כפסול כלכל / ותאמר לו החולדה דמך בראשך חס תסתכן בכפסך / כי זאת הגבינה
 לתחבולה הרמה : ובתוך הפורה היטמה : והוא פועל אשר האדם יפעלנו : ואורה אים ימצאו
 : ויאמר העכבר ואיך יוכל האדם להכין תחבולות לדבר רע ולעולל עלילות : ותאמר החולדה
 הלא האדם נכרא בטלמות : בצלם ובדמות / והוא מחבר המרכבים : אשר בעולם ההוייה
 וההפחד נבזים : ומזנו קב ונקי : בהיותו כעבודתו ברי : יתפרנס בזרעים : וכדברי לנו רעים
 : ועוזן בריחים : ובטל מבוסל במים : ואשני או צלי אש בשר : ומלח ותבלין לא יהסר : וכל
 זה הקל מזוג והכסיו / ולהיות לעש סגולה האמירו : כי הקל יעלה בטבעו ומזוג : יגד עליו רעו
 : ומטני זה הוא נצב הקומה : כליל יופי מלא חכמה : ראש כלפי עליון : ושח חביון : מוכן
 לקבל כח כמעט : ויטס אל המדבר פניו / והוא מטכן הנפש החסכלת : דבר ממללת : וזאת

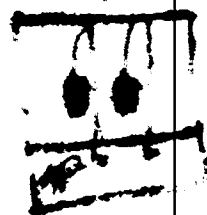
זאת המעלה אינה נראית באדם בתחילת בראיתו / וכיום היינו / כי בעודו קטן הוא קרוב ל
לסרסו וגזעו : ועל כן הוא קרוב לסרסו גזעו על כן הוא רטוב בטבעו : ולחן יכבה אור סכלו
(כענין) כי קצר מצעו : כאשר יכבה היין סכל הסיפור / וכל חקירתו יעקור : וכאשר יכבד הקדוש
העולה מן המים / אור השמש בחצי השמי' : וכאשר יגדל במצט קט הילר : ויחל ליכנס הגלד :
יחיל להכיר וללמוד מנהגים : ולטון עלגים : וכן יעלה מעט מעט / אש לא יתפתה בהבל וימצט
ו יגיע לתכלית טליתו / חסדו ואמונתו / ויחשוב ויטכיל בכלל הנבואים / ובעצומים הנוראים
ויבין בתנועות הגלגלים / אשר הם לא ככדורים ולא קלים : וזריחת המאורות הככבדים : יט
הככבים העומדים : ואך תקופות ומולות : יורדות ועולות / והכל תלוי במאמר / ומציאות הג
הכל מצוי וכאמר : איך תתנצ' כפס השכל ותגדל : וכבר כח המתאז' יאפל וירל / ומצאנו חכמי'
על זה מעירים : וזה המצט מוזכרים / וכן אמרו לפאר הדבר ולסודו שאל חכם אחד לחבירו :
הכפס אשר באדם הנקראת סכלית שמה : איזו' כפס היא ואיזו מקומה / אמר לו הלא ידעת כי א
אדם בראו הבוחל להתבונן במפעליו / ולהסתכל במעגליו : וכאשר גדל ורואה עיניו העולם
ומואם בהבליו / וממחר להרחיק השגלים ולבאת / הוא מעצמו עשה הכפס הזה / כי
הואיל ומביט כסללות / הכורא בחידוש העולם / וממנו אף דבר נעלה / בורא חוטף ויזכר אר'
הוא מטדל בעצמו לרעת ולחקר / ולהשיג הטגה קדושה וברה ידעת הסס טהורה : ואז יש לו
הנפס השכלית המני טהוא מטביל לרעת ולחקר בחכמה הגדול והרמה : ואמר חכם מהקדמונים
הכפס מקומה בלב והיא מגיעה לכל הגוף : והיא מוכחת באמצע הגו' ומאירה לכל הגוף : כאשר
ניתן השכל בחצי השמים : ואזו' מאיר לכל עינים / והגוף מתקיים בכפס והנפס באור והאור
בבורא ית' והבורא מכלל כל נעלמות בבחו הנפס / וכן נאמר אני אסבול ואני אש' : עוני זאת
רמוז חכמים בתבונתם : והו' לנו בעצתם : כי כאשר יחשוב האדם בכל זה / מאם בהבליו ה
העולם הנכבד : ותמח הנפס ותוסף חכמה : באין אונים עצמה / ותמשול הכח השכלית / על כ
כח הבהמית אשר היא מתאזה וכועסת : וכדבר המושכל מואסת : וכמוסלו בה יגיע האדם אל
תכליתו / טוב אחריית דבר מראשיתו / ואם ישתקף אדם אל החמת / ואל בור קחתית : בהיתן
רודף תאו' / ולא יזכור אחרייתו ותקוותו : התאוה תזדינו ותמשנו בכוביה : וידפה אף מא
מאהביה : וטמן משחת קדשו תביע ותבאיש / וישח אדם ויטפל אים / וחלל כבוד מעלותיו ה
ורמות / ביקר בלי לץ נמשל כבהמות : והא נמאם מהס וגרוע : מוס קבוע : בטמו סכלו והוא
הנכבד : לכח הבהמית משועבד / מלך לסדה כעבד / ויכן תחבלות בערמה / גבור מלחמה :
ויקס בלבן חמנים ואשרים : יטב במארכ הצדים : ומרוב חדה לטמו וחיכו : יארכ במהיר כ
כאריה בטמו : במסתרי' / יהונקו כי בכל רע יודע וכקי' : ועתה השמר לך מתחבולותיו : פן
תנקא בעלילותיו :

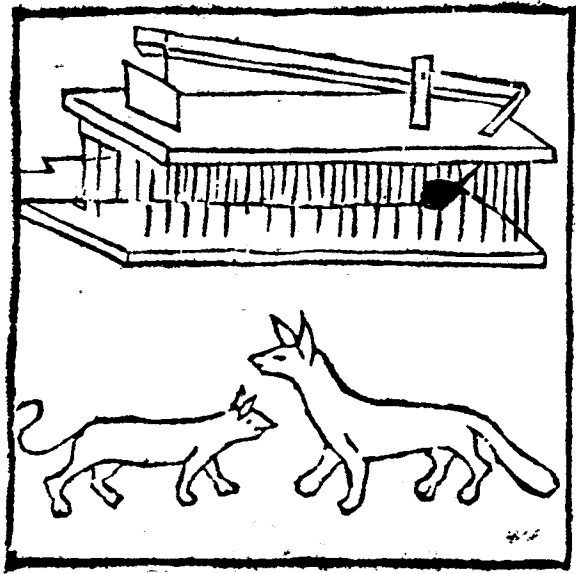
דפורה ודובה לפניהם

צורת הכעבר והחולרה מרובים שניהם

ה ב

זאת המעלה

ויאמר העבד הלא אני קל התנועה
 : וגם הוא לי ליטועה : ביופי
 ומלבוש משאר : ושערי לארדת טער
 מקואר על כן ארנץ אל הגבינה להיות
 כהנה פעם אחת ולא אסנה ואקחנה
 לי במרצה ומרגוע לנפשו אמצא ואל
 הארש ותחבולותיו לא אחוש כי כח
 אבנים כחי ובשרי נחוש ותאמר החולדה
 האמר אל תקן אל און בור טאז וטיט
 הון אולי מפנה תחת ותערנן כי לא
 לקבלס המרנן ויקרך כמקרה איש העמל
 אשר על כפסו לא חמל וטצה סס המו
 באף וחרי ולא השנה ירו אל הצרי ויגוע
 וימית במחשבתו כי כביעה עצתו ויאמ

אליה העבד איכה היה הדבר ותאמר החולדה איש אחד היה בכפר חנן בצל המזון יתלונן
 ויהי לו בית חמדה ומקנה בקר ועבודה ויהי כילי בממנו ומאודו : משחית'תפאריו והאדו
 : והשתו באמונתו נבדלת בהרבות דברים לאין תועלת , ומזון עבו ואביון יפאר ויתוס ואין
 עוזר וברוב דבריו היה עזל וכבד כילי אובד ויהי היום ויבא אל ביתו חלך כתיאר בני
 המלך איש אחד נכבד מבני עמו ושני כערינו עמו ויאמר לו האמצא מלונ הלילה הזה ב
 בקרבך ' ויאמר הנאל כא ולין ויטב לכך : והאורח לא הבין סוד תחבולתו טירד על פי מריותו
 ויתן לתחנותיו מטה מוצצת ויפה ויעש לו מטתה ומצות' אפה' ויסף לכבדו ולהדרו ויתן מ
 מספא לחמותו ויתן מים לרחוץ רגליו ורגלי האנשים הנלוים אליו ויאכלו כולם בביתו
 ואולמו וישתו וישכרו עמו והי אחרי הסעודה ויפתח האורח במטלי תעודה ויאמר אל
 האיש שמע כא דברי יוסר לבי אמרו הנה אתה בהדרך כבדתנו ומטוכ' כעמך האבלתנו ומיין
 הרקח כריכותך הטבעתנו וממיטב פעולתך שמחתנו על כן ראוי לי להודיעך דברי עריבי'
 גומל חסדים טובים למען תבין במהלל לבי ודרטו למי עוללת כח ויאמר האיש דבר כפי
 צדקך וחסדך כי שומע עבדך ויאמר האורח אמרו הקדמונים אשר במחנה החכמה חוכים טוב
 המלון וטלימותיו קונה בן חורין כנדיבותו ופרי הנדיבות והריוח : הוא המהלל והטבח : ואמר
 כריבות הנכבדים : גמילות חסדים ומפעלות הנאהבות : גשם כדבות' כי הזורע נדבה יקצור
 חוד ואהבה ואמר הנדיב יבקש חן והמסר : והכילי הממון והצונסר' להמתנדב בנפשו והולל :
 יקובץ על יד חלקו יקולל : ואמר הנדיבות יחוק הכדק ומסס ילד הכדק : הכדק יצמיח הטבח
 והפוסר : ויאמנו עלד המסר : היום ת'לד הנצח והעודה : וממנו קבא החכמה : החכמה

פחזרה גמן חזקה ' תצמיח צדקה : הצדק תבא הלום ' ותוסף אהב' סלום : הסל' סוד תבונה :
 נציקר האמונה : האמונה מוכנת להבין ולהדות ' והיא ראש התורות : התורות מסכטים וחוקים
 : חנוף ומנוסת מתיקים : ובהם יאוב הארצות : קרבת גדים חפצות : ראה כמה הדריכות כב
 כבדות ' אשר בראש המעלות עומדת : וכמה גדולה מעלת המוחים ' בהכנסת אורחים :

סביב לשלוחו

צדקת האורח והאיש ובני מעוזו

ויאמר האיש אל האורח . אשר בנ
 בננותיו יבצח ' האט לך מחר
 להסכים להתיצב בבקר לברך מסכים :
 עת הא להכין מטות ולהציב ' אחד תחזה
 דעתך ותביע ' ויאמר לו עוד יש לי לתקן
 באמתחתי מרגע ' אשר הו' נקדע : ויקח
 אמתחתי לתופרת ' וסס נקדב האיש בעל
 הבית לעשרו : וירא בתוכו כנצנת ' אשר
 ביושי מתקנת : ויאמר אל האיש מה
 זה בידך ' למעלת סבודך והודך : ויאמר
 אכיר וכל בארץ החולה : מרא עליה :
 בסנה הזאת חסד בעירי צדי גלעד : ל
 למרסא ולמסעד : ואני הלכתי אל גלעד
 בעבורי : וארבה זהב במחירי : והא

הצרי הגרול אשר את חקר לתפארתו : לכל אשר נמצא אתו : ויאמר לו במסדך הודיעני ב
 בתעלותי דבר כרסם : ועוד טס ועוד טס ' ויאמר האורח וחי יוכל למלל גבורתי : והבחו ס
 סגולת מעלותי : אטל הרום אים כמנו וגמתי במעללמי אחד ותשעים : לכל מסקל גורעים :
 ואש תרצה לידע סימן במהללנו ' בא תאמר לו : כי בכל מעלה ומצלה : יושל לכל ב
 כאב ולכל מחלה ' והסותה סס המות בטובו יעילהו : ובסעותו ממנו חיד יועילה : ויאמר לו תן
 לי מעט מועיר לזכר מעלותי : למען אספירה כל כסל אחת : האמר שמעתי לקולך ' אטו אמלא
 את מסאלך : ויתן לו ממנו בכלי קטן כלוחית סל פליטתו : ויאמר לו הרי לך מזהר ומתן : כב
 ככלוחית קטנה פיתן : ועתה טיס עינדך לטמריה : כי לא דבר רק הוא : והי בכלות האורח לתקן
 אמתחתו : וכא ולן במטבח תפארתו : ויעל בלב בעל הבית : סמיד וסית : ויאמר לו אדוני ה
 הואיל ואין רצונך להתאחר : ובבקר אתה תסחר : צוה לשמש ההוצאה : אשר לתגלך באה : ו
 ויאמר מה אשר הוצאתי : אשר בסתר נטאתי : ויאמר לא חסיתי דבר ממסאלתך : כל קרוב
 אלך וכל דבר במחיר גרול נרצה ' ובספר זה נמצא : כל סכן בחיסון בר לחס ומזן : ועתה
 יש לך לתת בכל אשר הוצאת פה ' עם התבן וגם המספא : כסף עסיה סקלים : בסקל העיר
 בסקלים ' וישמע האורח הדברי ויתעצב : ויקם על פתח המסכן ויתיצב :

ויאמר כלבו ומה תעיל כעסי וחמתי ולמה אחלל עמו צדק אחרתי ויאמר לוקח את כל אשרי
 תאמר כי יין עסיסך לטותיו יומר ויטקול לו הכסף כאשר היה בומר ויגבר לסוחר ויהי
 באשמורת הבוקר ויטכס האורח לעמוס חמורו ועמו כעריה עוסי דברו ויקראו אל האיש פתח
 הספר וינע לכבו כנוע עצי היער ויקם בכבוד ובצללקים כטכור אסור בכחושתי ויאמר
 תן לי טכה המלון והחכייה וטכר מטה ישיפיה ויאמר האורח כמה המחיר אשר תדירט ומפכ
 אדם לא תבוס ויאמר ביד האיש היכולת בקע לגולגולת וימהר ויתן לו המזון אשר טאל
 כי הא מטומא ומגואל ויפתח וילך האורח לכתיבו וטכי כעריה כביבו ויאמר להם כרכו בני
 בבח ולא : הסס תמקור ישראל אשר הצילנו מיד האיש הגבל אשר הרשיע לנו וחבל ואס
 הייתי יודע מעלנו ורשענו והבינותי נכלו ובצענו : לא הייתי לץ במלוננו ולא קרבותי אל סולחננו
 והנני מתקחם לרוב פסענו ומעלנו : את הצרי אשר נתתי לנו ויאמרו לנו הכערים אל יחד בעיני
 יתדיתך : כתר לנו זעיר ותרצה נקמתך : אולי הצרי יהיה סיבה לחלתי : חרצובות למוותו וישא
 האיש את עיניו אל דוס מעוניי : ויאמר אמץ כן יעשה ה' וילך לדרכו כפלא ורעיונת תמיהים :
 ויפגעו בו מלאכי אלהים : והכילי קס ממסכבו : ויאכל וישא ויטב לבו : ויתהלל וישתבח : את
 כל אשר עשה את האורח : ועל דברי הצרי אשר טאל לסכרו ולא הרבה במהירו ויאמר כלבו
 יקרבו ימי הקיץ ואלך לי אל המדינה מקום הדעת והבינה : ואמכור את הצרי לאחד הסוחרים
 " אשר בינה סוחרים : ואקנה בדמיו מלביסים ויין עמוסים ויהי מימים והנה איש עובר :
 והצמא בקרכו גבר : ויסר אל ביתו לשתות : ויאל הכילי אותו לשתות : ויאמר לו ונה מלאכתך
 ומאין תבא : לרעת עסקן ומחשבון : ויאמר לו אנכי איש ציד בחדרי וקטתי צבי מיד : ותלכתי
 לקנות למלאכתני סס מאת איש אחד בטס : לקת ממנו בראש החיטים : להית כובסים ואזים
 להמית כל בהמה וחיה בכל כלי צדיה : והסס הוא חוק : וכל הנוגע בו יוק : ולא יועיל לו מרסא
 ומסעד זולתי הצרי הגדול הבא מגלעד ויאמר הכילי תן לי מעט ממנו ואשים מאדב : אל
 כחט טרף ועקרבי אשר הס לנוחצין אותי : ואת בני תנכותי : ויתן לו מעט מזער וחצבו כער
 : ויסן הציד וישב לביתו והחיות גורו מסאיתו והכילי חסב מחטבות און בתאותו : כי בתמלא
 סאתו ויאמר עתה אכחן הצרי ותפארתי ואדע מחירו ותועלתו : אס סגולת הסס והצרי כאשר
 למדתי יפה : אנכי אומחן ואני אלהי סא ויקח מן הסס ויתן בלסוננו : וילכד בעוטו : ויגע לבו
 כרגע המקרה והפגע ויתחטף כצידו ויתחלחל וסחד ורהב וחל : וידן אל גגו לקחת את הצרי
 להסיר אף וחרי ויתבלבלו ריח במפתח און סיגר ואין פותח וישאג ויכהוס במכאוכו
 לרוב עצתו ומחשבנו ותרף אסתוכי כלכד במעלליו : וצידו כהפכו עליו : ותפתח ותקח הצרי
 הסמור כבת עין : ומבא לו יין ואף סותה ואף לוקח : אף מכריח ואין כורח : ויגע ומות כ
 באשמו ונסל בעצמותו והמרסא לא הועיל צרי עבר ולא געיל

ואשחו תשקיבו הצרי כצאת נפשו

יצרת הכילי נקש בחטאו זכוכו

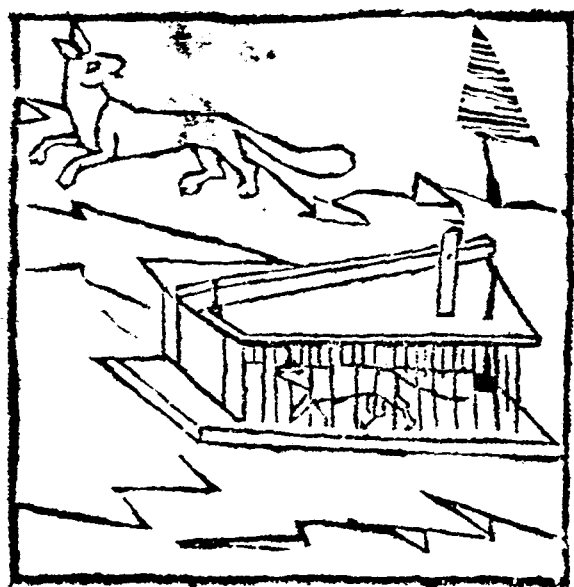
ובשאתי לך המטל הזה : למען תמאס
 תאמך ותכזה : ואל תתחייב בנספק
 העדינה : בתאות מעט מהגביל : וגדולות
 ממך אל תבקש : הסמר לך פן תנקס
 ויחר אף העבבר בטומעו המטל : כי על
 תאותו לא מטל יאמר עד מתי תריבוני
 וכספק עלי תתחמור : אם תנין אני כי
 תמים עלי מסמר : ותמטלי אותי הכילי
 : במעצה ירי ופעלי : ואת תמטלי אל
 הרובל : אשר קציר רעב יאכל וקס' מכל
 זה ומי מונק בהמשילך הגביל לסס המות
 : אשר היא לכל תכבר למרגוע ונוסס :
 תאל' כיה תצרב לנפשי ואני הסך הכילי
 במחשבי : ובכרובותי נסר לבבי על כן

ארץ ואקח הגבילה לעצמי : בעבור הסוד את שאי : ואת ממכה לאחי ולמכיוני : מחנותי לכבי
 בטוני ויהי כראות החולדה רוב זרונכעסו : כי עונו גדול מנפוא יתאמר לו בחן ונסה : נו את
 ועסה : וורץ העבבר אל הסורה ויכנס בפתע פתאום במהומה ומאירה : ויתחפך לצדיה : ולירז
 איכה לקחת הגבילה : והוא לא כזהר במקרה הכילי ומפעלת : ותפול הסורה עלי : ויזעק ויאמר
 הושיעני אחותי החולדה כי באה קסדה ותגס לעדו ולהשיעו ולא יכלה להרגיעו ויחרד
 העבבר וימהר ויחאק ויתגלל בדמיו ויחאק כי כסען בקלותו ובסבלותו הנכזה המסענת הקבה
 הרבון הזה ותשב החולדה לחורה צולה ושורה יתאמר זה מטפט לכל אים קלותו והוללתו תסייטנו :
 תאות עכל הוא תמיתנו :

חזרה לנססה בציפור במלש...

צורה העבבר בוקס ודגלו והמוטטח

ויאמר אחיטוב הכה כסאתי לך חילג
 המטלים : ליטר לבכך ולהאליס
 : והאיש אשר לא יאמע אל דברי : עוכר
 סחירו אכדו : והאיש הכועס וברוחו אינו
 מולט : וקל ברגליו לא ימלט : כי לה דחוק
 כפסו מן הגאזה והקלות : ומבלות והללות
 והאיש המתפאר ביתו אף לסבלתו חקר
 : אים מתהלל במתנת סקר : כייבלה
 וירקב בים מהאמר ורעס : ככגר אכלג
 עס : והאיש הנכדל בדעתו יתחרט :
 והמרבה דברים מפיא טא : והאוסר
 חרד לכו : והאסמאן

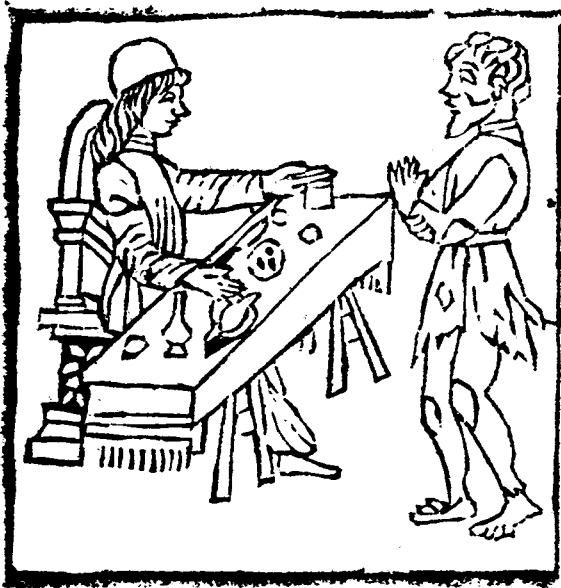
והאספסוף אשר בקרבנו והאיש הכילי יהרחק תפארתו ויוואספיה: משחית כפשו הוא יעטנה
והכבד ברוח עושים יקרה בעצלתים ימך המקרה: ויהיו לטורח מועציו ומפעליו הכבדים
הצואים אשר עליו ויאמרו לו האנשים: אשר דברו מוסת חבקים, לנו מליצותיך ומשבותך
מתאבות: מן היום אשר נתת לכך להביץ ולהתענות: ובתחילת תחנוניך יצא דבר: מי נקי
ונכר מייסר חבר בדעת ומילה: יצמיח צדקה ותחילה ועתה בכל כנפיך נחסה והטוע
והסר בעינוך נעטה ומן המדות הגרועות חבדילנו: ומרעט ומרוגו הצילנו והדובר אליך סרה
בדת באמתו באכן ירגמו אותו על כן הודיענו שתרון מליצותיך יהרחק אשר עליך: ויאמר
אחיטוב עתה אלה אליכם נכוני ברית כרתי לעיני: יען האמתם בדבר: ולבבכם מטה רטע
סבר: כי עצתי להחיותכם סבה עץ חיים היא למחזיקי בה ואני בקהל חבדים מצדף בחינה
: עתה יצאתי להשילכם ביני והנני מודיעכם פידוט המטלי: מעמד לב נכסלי: והוא השתרון
אשר לא יצמתי: הרשע בכתב אמת: דעו איפה כי הזמן כברא ובטעת ימי בראשית נקרא
ומציאותו גלויה: מבוארה ומצוייה: ויש לו חלקים נודעים: למציאותו כשמצים: כי ממנו
עתיד להיות וממנו עבר אשר היה כבר: והרגע בין העבר והעתיד משתתף וישאנה בין כתף
והזמן המצוי סוכן חמה ואינו נאמר אלתו בתשומה וחלק ממנו בפועל לא ימצא ומן הכח
לעולם לא יצא ובהיות חלקים עוברים או עתידים ואינם בפועל עומדים לא נמצא דבר
לדמות אלתו התנועה: וההשתקה הידועה: בהיות חלקיה הסדר הזה שומרים וקצתם עתידים
וקצתם עובדי: ולא נוכל על הזמן להשכילו: רק אם נצייר התמונה הבאה לרגלו ואם לא נחוש
בתקונו לא נחו בעצ' הזמן כי אותו לכד במציאותו נאמן ועם כל זה אי' עש' הזמן וגדריה' אבל
הוא דבק בה נמשך אחריה כי התנועה ממנה מאחרת וממנה מהיר' וכל אחת מהן על מציאו
הזמן מעירה כי כולם בתוכה נמצאות: חולפות ובאות: ואדם לא ישיג עצה הזמן כ"א בחלקו
התנועות: לרגלו השעות אשר בין המאוחר והמוקדם נודעות: ובחלקו התנועות לחלקים ישיג
מציאותו יבין לאחריתו ובהמצא הזמן בחשבון התנועה יתר התקופה וישוגהו ההכרח לטער
בו מהלכה: וימנהגם הוא בתוכה: ובטענת אותה הוא מתעצב בעצמו: וכי החשבון והמספר
דמותו וצלמו: ובטערו התנועה אותה אינה מתעמצ' במעניהו: כי אמרה מקרה הוא: כאשר
יקרה אל המנוי כאשר ימנה בו העניין: ויתואר בו במקרה המניין: ואחרי אשר הזמן כבחר:
להיותו חשבון המוקדם והמאוחר: דברו לא יאמן להיותו חשבון תנועה שצדמן: כי בהיות
התנועות קצתם מקצתם נקראות ונראות: למופת ולאות: ותי' השלימה מהם והחוקה: תנועת
ההשתקה ושלמה ממנה תנועת גופי הגלגלים: אשר הם במקומם מתגלגלים: ושלמה מכולם
השתוקת הגלגל כורא ואיום: העושה בתנועתו אילנה והחט' על כן יתחייב להיות עש' הזמן
נמשך אל זאת התנועה: אשר היא לכל ידועה והזמן הוא אל המער אונה: בהמנותו ותשיבתו
הימחה כי שם ביתו וזאת נאית בהדת בתנועה הוא ממספר הזמנים לאותות ולמועדים לימים
יומנים: ובתנועה הוא ימנו בכי אדם שאר תנועות וזמניהם: וכללי מפעלותיהם ומעניהם:
עומן הוגיעה ומנחה: עקירתו והנחה והנה בתבאר כי הזמן נמשך אל התנועה העליונה אשר

הוא היום והלילה מונה : והתנועה הוא מקרב דבק הגלגל : והדבר כתב גלגל : להיות קצת הזמן
באיתה התנועה : ומציאתו חלקה כעדרת וגרעה על כן הזמן עומד ברום עולמו מקרה
דבר במקרה עצמו : מטגיה השפלים ורואה : נצב תמיד ומסחאה : על זה נמשל אל הדועה זכנו
בשכטו : מתנהל לאטו (הצאן בטוב הכהגתם והזרם נמשל בהם בני אדם : והוא רועה ער
ועונה חזקה כל ספל ומונה והעכבר רומן אל הגוף המתאווה תאוה באפס תקנה ויחולדה ל
שכטט האכלית רומן ופתרון בהות לה מעלה ויתרון והגבינה רומן להבלי בטרודס ותענוגו
בני אדם וצאת החולדה בראשונה עם העכבר בלב כקו וכבר לקחת למונה מן הגבינה
והאלדים לידו אינה רמון ללקיחות ע"פ הטבל צרכי' ולא יונקט דרכי' והפורה אשר דרך
הרועה לטניהם והפח אשר לפניו : רמון לזיוס המות אשר לא ככחד לכל כאשר לכל מקרה
אחד אף אמנם יש בענייני המות הבדלה רמון והצלה כי המטביל והחסיד יבריא בחליות
ויחיה וינחם במותו : והמתגאה הרשע בחלתו יבלה : וכמותו יורקב ויבלה : וצאת העכבר לבדו
לבקט המותרות רמון אל התאוות האסורו : ודבר הנוללתו אשר לבו קצר' ואון ותרפי' הפצר : לקחת
הגבינה למחלתו לכלכל תאוותו : רמון לרדיפת התענוגות ללא צורך : עד יבא בלבו מורך
ונסחת תפארתו והדון : כי יפלה חץ כבדו : ודברי החולדה ומאמריה : ומנחת מטליה ומוסריה :
רמון לאזהרות הנורה והנבואות : אשר בכתבי הקדם מציוות : ומוטל הכילי האוכן בכפר : רמון
אל יצר הרע אשר ברית הפר' ובית החמודה אשר לו היא הגויה' וקמה יפיסיה' ובכל ענייניו
ימשל לחסיל : מלך זקן וכסיל : והאורח הבא אל ביתו כחלך' כתואר בני המלך רמון אל יצר
הטוב : להציל הפטם האנוסה מקטוב : ולהיות הטבל מענו ומחסה' אדם מעטה' ונערי האורח
הנעמים רמון לתלמידי חכמים : ואת אט' כבדס הכיפי בראשונה' כמטה מוצעת והגונה :
רמון למאמר רבותינו' חכמי תורתינו' והוא אמר' למה דומה תלמיד הכס לפניו ע"ה לקיתין טל
זהב נחמד ונאהב : דבר עמו דומה לקיתין טל כסף . בטצף קצף : כהנה ממנו דומה לקיתין
טל חרס שכתין טכסבר איך לו תקנה' ואין חפץ בתכמתו אשר קנה' זהו נדיבות הכילי ומתנות
לבנו : כלי איך חפץ בו : ודברי האורח הערבים : במתנת הנדיבים' רמון לדברי תוכחות : בארץ
נכחות' ואשר טאל הכילי על הליכתו : רמון לאשר יקוץ בדברי המוכיח וחכמתו : ואשר השבן
האורח כי יש לו לתקן אמתתו המגרע רמון להוכיחו על טרדנות לבו הרע : והצנצנת אשר
כראתה באמתתו והצרי אשר נמצא איתו רמון לאגרת חמודות מעידה על מדות נכבדות
ומהלל הצרי היא התשובה : להוציא מלב כל חוטא משונה : ואשר טאל הכילי ונתן לו בכלמות
קטנה : מוהר ומונה' רמון לשמוע לפי טעה דברי המוכח ומעניה : ונתקח אונט שמן מניה' אשר
טב הכילי לבקט ההוצאה : וטבר החכייה הנאה : וטאל במחירו כפלים' מנה אחת אפסים : רמון
אל הסוכה באיתתו' וילך בטרידות לבו ומחטבתו : והאורח אשר לרדכו הפכים' וללכת מאתו
לבנו הסכים פתרון מאמר הנביא ומלולו : ונתקן ~~ביתו~~ ~~התלול~~ : והכילי המתהלל מ
ומסתבח וטעל מעלן וטמח' אשר דבר למכור הצרי : באף נהרי' כל זה רמון אל השיבכים :
מלאכי אלדים מצליכס ואיש הציד

'איש הציד העובר' אשר המצא בקרבו גובר : רמז לומי'הוקנה 'אשר שמעס לערב סנה : זה
 והסס אשר קנה למלאכתו וחציו וקטתו : הם הימים הידועים 'למות האדם קבועים ' והסס הוא
 רמז למלאך המות : המולך אף הרטע בגוף כלמות : ומיון הכלי ומחשבתו : בבחינת הצדי
 ותפארתו : שתרון לדברי הסכל : אשר על לשונו רכל : באמת בהיותו בתוקפי ובעצבי : אלך
 בטרונית לבי ' ובאחרי השיבה אשוב : ואהיה טרצה וחשו' : והסס המגיע ללבו כרצע : והמקרה
 והפגע : הוא חלישות הגוף והדישתו ' והטחת תבניתו : ואשר פחד בצדו חחל : ויהמה ויתחלחל
 : רמז על הגויעה : בקרן הנפש אל בית הבליעה : ואשר רץ לקחת הצדי : להעביר האף והחיי
 : רמז למי שאינו טבעל פסעו ואשמחו ' רק בעת מותו ' ואשר התבלבלו במפתח אכזבנותו :
 וילכד במועצותיו ' רמז לבלבו לסונו : בהתודותו על עונו ' ואשתו אשר הביאה הצדי והיין :
 יהי לאף : רמז למעשה הסתאים : אשר במות החוטא מסתאים : ומתודים עליו וידו אמרים :
 ברוכ דברים : לכן מדפא התשובה לא יגעיל : והודו לא וועיל : כי עד הנה לא הסיד לבן
 מן התאות ' מדבר מות : וימות ברטעו ואשמח כדמיון העכבר המתגולל בדמו : החולדה אשר
 טבה לחורה : גולה ופורה : רמז אל הנפש אשר תהיה בקול זעם וזרה : עד אשר תרצה ימי ח
 חטאה וטברה : עד מלאת ימי טהרה ומצאנו אל חכמים בזה משל כמרץ ' בסוד קדושים כ
 כערץ : אדם היה אוכל על סולחנו : עמוד על כנו ' ולאכול היה תאב ורעב : ואיש דל ואביון
 ירעב : ובעוד שהיה אוכל עמד על פתחו עני ' ולבבו ברעבונו יטחה ויניא : וישאל לו לאכול
 כלאה כלכול ולא החזיר פניו ' ולא העה לקול אצו : וילך בפחי נפש מאתו ' ויטכב בבטתו :

והעני בבושתו מחנבר

צורת האדם אוכל ומשתכר

יהי בעת ההיא ויגשו עולשניו לאכול
 : כלא כלכול ' ויהי כאשר יגע
 ולא : בבטן המליצה ' וגפסו מלא מכל
 : ולא היה בו כח לאכול : אמר תנו זה ל
 : לבעני : אשר רעבון לבבו הניא : וחכס
 אחד היה עומד עליו : ורואה עניו ומ
 ומעללו : אמ לו טוטה טבעיל' במפעלו
 : אלו יכולת לאוכלו לו ' אצת לי עבתי
 טאפה וראה טאי כך כח לאכני אפה כותץ
 לאכיון : למצא פדיון : כן האדם בעולם
 הוא הול' כהבלת ' ומטכה מעללו : רעב
 לאכול ולהרויח ממון : ומכין לפידו מט
 אטמון בא העני טהוא' צר טוב ' להציל
 איתו מקטוב ' ושאל אותנו בבקסה : ומ
 ומרבה תוכחה ודרסה :

ויועץ אותו עצה נכונה וחשובה : לחזור בתשובה ואף מחזיר לו פנים : כי בקם חטבות רבים
ומוכיבים : מפני שהוא רעב יתיר להרוח : ולבו יקטוח : לאחר זמן תפוסים אותו בקולרא : ואף
החולי בעצמו חרה ואין יכול עוד להרויח : ונפשו להסית ולהדיח : אומר עתה אשוב בתשובה :
ואקנה לנפשי מעלה חשובה : ואינו יודע אם יתנו לו טעה שמא לא יתנו : צדקות השם כי בו
ימנו : אומרים לו טעה עכשיו שאין אתה יכול תחזור בתשובה : ורעתך בעט ברול כתובה : כי
אלו היית יכול לא תשוב מאשמי וחטואת : והיו כך לעד ולאות : בעוד כח כך נשמתך נדחה :
ותבלה כבגד : ותלך ותטב לה מנגד : עוד אמרו רב מן חבריא : היה אלישע בן אבויה : ולא
כתנו לו רשות לחזור : לא יגהה מזור : ראוי כמה העתיקו החכמים במשלים : וכל דבר מהם לא
בעלם ונתנו לאדם עיפה מטל ומליצה לתקן מדתו מטני קצותיו זה פירש המשלים
והמליצות : הפאזים והמחלצות : ויהי כאשר טמע האנשים דברי אחיטוב ופידנשו : כמו שער
בנפשו ויקדו וישתחו לעומתו וישמחו בחכמתו ויאמרו מצאנו חן בעיניך להוכיחנו לישאר
מהלבינו ואורחינו : והננו בחכמתך שמחים : כי שמחתנו והצלבתנו מצינים פחים : ונאמר תהי
כא בינותינו ובינותך : לקיים חברותך : מלבד האמות אשר כל מטה סבר : לא יסרד בינינו דבר
= וזהיה כל ימינו על מסמרתך כצמדים : אכחנו ואדמתינו עבדים : ואתה תהיה מצודיתנו
וסתרינו : ובמוסרך הטוב מכהיגינו ומורינו : אכחנו החומר ואתה יוצרנו : וישמח אחיטוב על
דבריהם : ונעם אמריהם : ויאמר שלום אל תיראו : לא תרעבו ולא תצמאו ולהיות מעושם
ומחסיכם : כבר רצה האל את מעשיכם ויקבלם בסבר פנים יפות : ויחוק ידים רפות : ויהי
עמו בכבוד : כי נאה לעבוד : זה בהודו טמח : וזה בחסדו משתבח זה בטיב יגיל : וזה יהנה
וזה יועיל : וכל אחד בחבירו חסן : איש באחי ידובק : ויפרו וירבו כולם בחד : בתיים שלום
משחד : ויהי מקץ מלאות לחברתם ע'טנה : אחרי בלותם היתה לי עדנה : ומלכי צדק
הוציא לחם ויין : למשום כל לב ומחמד עין : ויקרא את אחיטוב בראש הקרואים : בהתח
חביריו עמו כמצואים : ונגד לו מהלל וטבח : כי הוא יברך את הזבח : שאמר הנני חפץ להראות
טובך ונעומך : ואברכה ואגדלה טמך : ואעלה אותך מן הארץ העלובה אל ארץ טובה ורחבה :
: ארץ חיים הקוקה על לב חרותה : ארץ אשר האלדים רועט אותה : ואתן לך מהלכים בן ה
העומדים : לשרת בטם החומדים : ויאמר אחיטוב כד ראטים : יועץ חכם חרטים : ואך
אסרד ומחבירי ואצילי : אשר כל מחסורם עלי : ויאמר המלך אני אעשרם עומר גדול וערב
בשמרים עקב רב : ויאמרו החברים ואם ישאר עבדיך לבדם יצמתו : והיה בראותם כי אין
אחיהם ומתו : ויאמר המלך לא מות תמותן : ועתה השמר לכם פן קשחיתון : וקבלו
גודתי במחמה ולאכה ורחבה ונסבה ויאמרו לו : הנה אכחנו בכל כפך נחמה : והטוב
והער בעיניך נעמה : ויתפדו מעל אחיהם בעת ההיא בטמחה : בהטקט ובבטחה : ויאמרו
לנכוחים דרכך : והלך לפניך צדקך : ויתהלך אחיטוב את האלדים : וכל אוהבי נפלאים
ותמיהים : ויתן לו המלך בת תענוג וטעמושים : כל חן יקר ונעים : ויגדל מאד תחללו וצבו
וישאו לו טם בגוים בתמי

ויג

וישאו לו טם בגוים בתמי

ויצו לתת לאזהביו נחלה חסובה : בארץ מעוריהם אשר גר בה (יתן להם טרות וכרמים ונתן להם רחמים : ומטנו לבטח בארמיתם : וערכה סתם : ומטבע להם המלך : באזי כל עמך וחלך כילקן הימין לא יאחד : ואלה להם את אחיהם אחד

ועל זה אמר המסדר

להקדין לבישן ולעודד

קנו חיים	בני חלד	לבבות	להישירן	למול צור מ חשבנות
ברו לכם	עצת מליץ	בבונות	והגיון	עצת בונה חרבות
ראו משכיל	ואיש יועץ	גדיבות	אשר עלה	בשכלו רום ערבות
והאציל על	חברו חוד	והגוף	עלי חמדת	מנת חלקם גדיבות

והי כאמור המקשה דברי המשל : ויחלט כחו והסל : ואמר מי יוכל להלחם עם המחבר :
אשר חיל המסלים חבר : ומי ישיב על המשל הזה תמוכה נכחת : בטובה נכחת :
הלא אחיטוב רמז אל הפסח החכמה : קול ברמה : ארבעה אנשים הם היסודות : הממתיקים
הסודות : והמחוכם מהם בדעתו ונקל : במדה ובמסקל : הוא יסוד האש העולה : אשר חוזן ה
באזה גולה וממנו נאצל הארה אדומה : על פי היצה טמה : הנחמד מהם ביופיו : המעדה
עדי זה על לבוט צביו : הוא יסוד האויר האוכב : אשר כנסתו יסוכב : וממנו נאצל הדם :
תולעת אדומים : והאיש הנאמן טוב ורחמן : מעונב במוצו : וטוב יינו : פעם לפור פעם
לאסוף : נסוף נסוף : והוא יסוד המים המוגרים : על נפש עיפה קרוי : וממנו נאצל הליחה
בארץ ערבה ושמה : והאיש אשר בביטון מתבכר : והוא לעצמו כלי וכבוד : הוא יסוד האדומה
הציונה אשר אין לה הילק ויתבועה : ממנו נאצל המרה המחורה : דמת מקרה : אלה הם היסודות
אשר כל גוף ספל כלתו אלהם : העמודים אשר הבית נכון עליהם : וממנו אחיטוב ועוכחות
: וממנו מהללי וחידות : הם חידות נפש סכלית ותבונתה : חכמת נסים בכנה ביתה : ואשר
קבלו החברים מוסר : רמז להיות האומר מוכן מכל עברית : על כן היקה הנפש בחברת ערבה
: בסלוח ומשמני מדינה : וקץ טנות חברתם טבעים : הם מספר רוב החיים הידועים : כאשר
ככתב בתפילה מאוסרת ונאמנה : ימי טנותינו בהם טבעים טנה : ומלכי צדק הוא המקריב
נפשות הצדיקים : במרום טחקים : והפרד החברים והיא הגויעה : אשר היא לכל ידעה
מעשועו אחיטוב וביתו הרמה : היא תענוג האטמה והטובים לבטח בארמיתם : וערב סתם
הם היסודים הטבים ליסודם : בתפארתם ואדם : ובמעטיהם הטובים ומצאון מנוח ומיעי כח
ט : ינוח : וקץ הימים אשר לא יאחד : וכתב אהבה וטוב טאחר : היא עת היציה והפריח : יבא
וידכנו במרח ציון : זה פתח חידת המחבר ומסלנו : הן הראנו את כבודו ואת גבולו : ועתה מי
יוכל לענותו ומי דיכנו ומי יוכל לרץ את סתקף ממנו : ועל זה דידי למופי סומתי : על כן אמאם
ונחמתי : וטבתו שלשת המקסים מענות את המחבר : כי עומליהם ומעניהם סיבר : ויתחוק
לנגדם בחידותיו ומסלת : וידא מגשת אלת : ועמוד על עמוד הדביעו : וכמים

וכמוס לא רוחץ למסעי וירבה על המחבר ועמו: ובטלטה דעמי חרה אפו על אשר לא מצא
 מענה לחנות על יומחנה ויאמר להן בדברים במארב חסידים ואודיעני מטלי וחידותי
 ורעת טפתי ויאלץ להצמיק טפה ולהרבות מלת' כאשר ב' חילה

זה אל זה ידבר

צורה הזקשה והמחבר

חשוד ודביעי במהלל הענוה
 מסל וחומר ומגזירה שוה

אמר המקשה מי הוא אמר יהי קנים
 ונהי וירבה דברים לכלי חוק: ובהא ענות
 מרחוק: ואל מעלת הענוה גרסה נפטו
 לתורה ואיש און וחמם בעיני כמאס'
 והוא לא ידע בכל זאת תעלומות כרימות
 כי האים המתגאה לא יבין ולא יראה
 והעבית טפל וככבד כד וכע והגאה
 ישפילה והחיים יצליה והיחוס האכל
 מייחלים טוב מקוים חרך עמים ואזה
 בן אדם עיס פניך וראה בעיניך כי
 המלך הראשון בעבוד עמותי חסר מצלתו
 ואכר מלכותו וממלטו וכן אמר לנו

הנביא המולך והמביא הלל אס קטן אתה

בעיניך על כן חסרת מצלתך וקנייך וימאסך השם מהיות מלך בהיתך נטבר נדכא והלך
 על כן המתכהג בענוה וטפלות סכלות והוללות יקרהו כמקרה השפן בחסד: ועבסן וכן היה
 הדבר חלק ועבר, אמרו כי היה בארץ טבא ודויר מצני' תאזה לעינים קל במרוצ' ומתגד'
 מרחיק כנטר ידזה: אץ ברבליו ובדרכתי מתעקס: מביא לפני השפן מוקס: ולעשות בהה
 תוכחות ונקמה מרחוק ידיח מלחמה ושם היה שפן אחד עכו תמים זקן בא בימים והנה הוא
 בכל הענוה יתלונן: אף גילת ורנן: וכל היס במתק חיכו: מתחנן לפני מל': וחונן דל'ס
 כפי אנו וערכו, וילמד צננים דרכו, יורש בחסדו החולים: ומנחס אבליס: וכל היוס בדרך
 יוסר וכזה ילך מחיל אל חיל ויראה ויראו אחת כי אותו הענוה אנהבת והחמלה לכבו סוכב:
 ויטימו עליהם לחאס' להרבות טלמס וטובתס לדרתס: ולהיות טר וטילט: להציל מיד ה
 הידים נפטס ולמלט ויאמרו אל ידים אים את ידו מבלעדך אשרי עבדך אשרי אשך
 ויבחר לו הטופט טר גרודיס: בעלי ענה לשון למודיס: לצאת ולכא עמו בעצ הצורך: לכל
 יבא כלב אחיז מורך ויחיו עמו נמצאים בכל מצבר מאכלים בכל דבר ויהי

ויהי החם ויודע לו ענין הזריר ותאונתו אשר תאב להגדיל אמתו / ולרחוץ בדם נקיים פעמי
 גאותו : וכדם עמוס סוסו / וירא ממנו ולבן חל : ויצר לו ויתחלחל : וישלח בעד טרי גדודיו
 להמתיק עמהם סודיו ויבאו איט ממקומו : לכוד לו ולכחמו

ממתיקי סודו ומעיי עצה

עזרת השופט והשרים בעלי מליצה

ויען האופט יאמר גמר אומר בעבון
 כי בטבע המדינות סוכנים כל
 חכמי לבב וכפונים והסתות
 האשתרפים יתחייב לנו להת' כל המון
 מתחברי אנהבי אותם ודרכם מיסרים
 כרעוס להם פעולות להועילם ולהבינם
 לטוב אל ההצלחה האמיתית עניינם
 כאשר יתחייב להם זה אזלינו לטוב
 מהללינו : ונשתתף בהם בזרד ובכבוד
 הנאצל עלינו לשמור ולעבוד / וכדום
 דרך התבונה : בהל רגע ועונה כאשר
 ישתתף לנו בדרך האמת : אשר
 לא יבמת איפסר שיטתת
 לנו בחכמה העליונה העושה הנאמנה
 : ותחברו אלינו כפי יכלתם בקיימתם

מאבתם : וזה כאשר נכדגם על פי עצה וחוקים : ומשפטים צדיקים : וכדבר עמהם על פי
 משלים ומליצות : והגדות כמרצות / ואי איפסר זה במופתים נאמנים על פי האמר נסענים
 יען היות רמיונם מהמופת רחוק : כמשפט כל חלם הצויר וכחוק / כי בהיות דקות ההבנה קשה
 עליהם : זר לא יקרב אליהם : אמנם אפסר הוא בידיעות משוטפות בענייניו : דעה ביומיו
 וזה סנתעסק עמהם בדברים כגלים נשמעים : מקובלים אזלם וכודעים : וגוע לזה במלאכת
 הדיבור במאמר נגלה אשר און החכמה גולה / ובמלאכה הזאת ישתתף החכם על המון
 ודבריו אזלם בטל תרמון / מפני כי המון מטבדים מה שהוא זר אבל דמחנם : ומכחשים מה
 טחין קרוב אזל רעיונם ואחרי אשר החובה עלינו מוטלת : לבחור להם עצה טוב וכל מהלל
 כוללת : אודיעכם צערי וחרדתי על המון עמי ועדתי / דעו כי הזריר מתנים : איט הבניים :
 הכין רמחים וחרבות : לצוד נשאות ולכבות / וירבה חיליו ומחנותיו / קשת כחושה זרועות
 וסירון סרץ על פני סרץ : לאכול עמוס מארץ : ויעתה ברו לבס עצה וברית אל תסרו / עונו
 ודברו : ויען אחד מהארים : וידבר בנועם אמרים : כבר אמרו בעלי המוסר : דבר מכל טוב
 לא חסר : אינו משכיל המוציא תחבולה מלבו : להמלט מן הדבר אשר נכשל בו : אמנ' המשכיל
 הוא המכין תחבולה בקרבנו / וככל דבר יבקא : עניין טלא יכשל ולא יקא / אמר הסני אבל

הצני

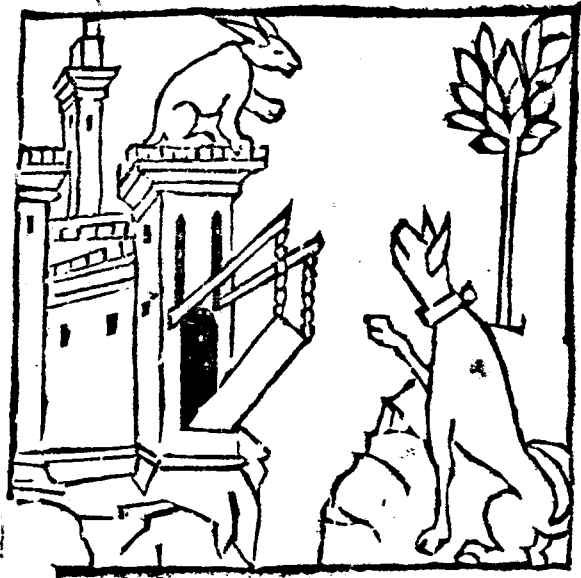
צדק החכמים במוסרם

העמיקו עצה במאמרו ' כי המטביל נטען על טבלו ופעלו' והפתי על הונו ועמלו : ועיני
המטביל ונוטרו : ועיני הפתי בעינו ועטרו : וכמה בני ככבדים יתבון בסכל מהללס : וכמה
כבוים יתכבדו בסכל פעלס : כי פעולת המטביל סלימה תנהגונו עד מות : ופעולת הסכל
חסרון ' חטך אסילה ועיורון : ואין לארס לסמוח ' ועמלו לסכוח : בענין גדול שאין סכל יבאחו
: או מעלה שאין תבונה תטיגהו כי הסכלות ממנו תעתיקנו והפתיות מעצמו תרחיקנו
וטובו יפסיד וגדלו אס נכבד : טבח לילה היה וצין לילה אבד ' והמטביל טמח בעלנותו יהנה
בחנותו כי בטל כל דבר יכלח ויעט בדים ופאריתו וטלח והוא יהיה הקדמון ומחמד כל
מטמוח ' והוא מושב וכסא : הממלכה והמתקטא : ועתה אתה אדונינו : אור עינינו : ודוע
ימונינו : אתה הוא המטביל והעניו במדותך : יפיתית מבני ארס הוצק חן בטפתותך על כן טיס
לנגר סכלך עלומוניו : חוק ונתחוק בעד עמינו : ויד ענתך מעבדך אל תקצר : הבאלנו עורת
מזר ' אמר הטופט כבר הורה החכס המושל : אשר מטליו ממטל : כי הטפנים עם לא עצוס
ובני הזרזיר בעצמס דרובן על כן הצבונים הכינו בסלע ביתס לחולסת גבורתס ועתה
הבה נבנה עיר : ורב יעבור צעיר : ונבנה לסבתנו בית מצודות : ערים בצורות : והיה אס
יבא הזרזיר להכאיבנו : והיתה העיר הבנויה למסכן לכבינו : דני סלט תסובכנו : כי להלחס אין
בידינו כח : לבקש מנוח : ואס יניף האויב בכחו חרב מרוטה ' והיה המחנה הנטאר לפליטה
ויאמרו לו הטרוס על כל אשר סבר : מה יצא הדבר ' ויצאו ויקהילו את כל העדה : ויכינו להס
צדה : במדבר יהדה : ויקפרו להס כח הזרזיר ואוכו : כעכו ועטינו : ויודיעוס על זה דבר
המליצה העיזה היעוזה : לבנות עיר גבוה דלתס ובריח : לבינה על גבי לבינה וארוח על גבי
ארוח ' ועב מאד בעיני העס והמלאכה לנפטס ועס : ויהיו לבנות העיר : כל אחד לחבירו
העיר ' והיו טאס בבנינס וטמחיס : חצוים עואס במלאכה וחצוים מחזקיס ברמחיס
ויבנו להס בצריזות וחפזה ' העיר העליוה : ויכינו דלתיס וטמריס : בפתחי טעריס : וירא
הטופט כי נבנתה העיר על מכונה : וגס טס העיר המונה : ויחלק אותס לחלקיס : וכל איס
במטפתו הקיס ' ויבנו להס מגדליס גדוליס ורמיס : ויטעו כרמיס ' ויטכזו ההמון בטח בדר
: מטפחות מטפחות לבד : ויטב כל אחד במגרטו וכל איס על דגלנו מינ' : ג' טניס טנה אחר טנה
: והי בטנה הרפיעית בהית המדינה ' ויטבת טקיטה ועדינה : ויצא הזרזיר לצוד מבני הטפן :
ברטקו אאר כסן וילך הלוך וטוב : ולבנו לא כן יחטוב : ויחפוט כמחכונות ואמטמוני' ולא מבא
את הטפכיס ' ויטא עינת וירא העיר הבנויה : אשר היתה מקדס גדר דחויס והנה טס הספניס
לבטח טוכניס : אבות וכוניס ' ויחטוב בלבו מחטבות הולכות וטובות : ויאמר אמת כי הטפן
בעל הגולה השיא לבני עמו עצה ' ויחוק בהוד תבונתו ויגדל : לבנות את העיר ואת המגדל
: ועתה אלך ואדבר עמו בערמה : און ומרמה : ויקח מן האורב : וילך הלך וקרב : ויקרא
לשערי' : אשר כל היוכ וכל הלילה טומריס ' ויאמרו מי אתה קראת מדוע באת : ויאמר אכני
איס עניו וטפל זה כושל : ועיקר קראו לי הטפן הגדול כליל דעות חוסן יעונית ואחזה

ואחיה לנו חידות' דבר סלימות נפסי מגדות' וירוצו הסעירים לקראו : ויבהילו להביאו ויעל מעל החומה : ונפטו האמה : וירא את הזריר וכיריהו : ויתודע אלם ויחפירהו : ויאמר האויב תמו חרבות לכנח' ואיך כהאם תעונו מנח' הלא אתה הזריר אויבנו : וצרות לכבינו יועתה למה התככרת : ולעשות הרע התככרת : כי באת היום לבקש צרה לרדת העיר ואת המכודת :

והזריר מתגבר בשאלות קומה

צורת השפן בחבר טן הזומה

ואמר הזריר' הנה באתי היום ראסון להצמיק אפה ולהרחיב בלסון ולתחזק על מעני ועוני ולהאפיל גאיתי וגאוני : כי עתה טבתי אלקך : לשמוע מהללך' ואקרא לפני ענותותך ואבר' וספקתי קף על ירך : ואבא היום על העין ואסיס דון לבי לאף : לשאוב מימי תבוסתך' ונלסלס לחכרת ידידותך להיות דבקתי בעדותך : הוד חכמתך שומע : אוהב רע : ויאמר השפן הלא ידעת כי האהבה חלוקה לשלש מדרגות : על כל אוהב ויש מדרג' מלבד האהבה הטבעית לאבות ובנים : ולקרובים הנאמנים : המדרגה הראשונה אהבת ה

התועלת : אשר כל אדם כוללת' ואהבת האותן : אשר לעזור זה את זה כאספן : ובהסתלק המותק והעזרה : נסתלק האהבה האמורה : המדרגה השנית אהבת המנוחה : בהשקט וכבטוח והמדרגה השלישית תחלק לשני מינים אשר בקרבם חונים : המין הראשון אהבת ההנאה בהייתה ובהאהבה כהבת נעים בעתן : להנאות טעמן : ובהסתלק ההנאה הגוברת : תסתלק האהבה הנכרת : המין השני אהבת החבר : מר עובר : והוא המנוח או חבר כאמן ויש כעמך : מודיעו סתריו ועניניו' והגון לבו ומצפוניו' והחבר יתקום בעד סודותיו ולא יגלה לאד' מפני חידותיו : ועליו יבטח במהר לכבנו' כי אהבת לבו אסבו : והמין הזה נחמד בהודו כל זמן שצרי אדם לגלות סודו ואשר תחקריו בתכלית וסלימות המחקר לא תמצא בו סודים ועיקר המדרג' השלישית היא העליונה : אשר על כל חוכה : והיא אהבת הא' לאוהביו ועבדיו לשמורו בדיןו לאשר פיקודת והיא אהבה אמיתית קיימת בחופש האמונה נחת מת כי בהודים תסבך ודומים : ואינה בטולה עולמים ומאנה אהבת חמאים כאצל' כי היא הט לימות והתועלת' כי אהבתה אינה תלויה בדבר אשר בטל ועבר והאבה תתקיים ותשאר מ טע הסס להתפאר אלה הם מעלות האהבה : וטבות הקורבה ויאמר

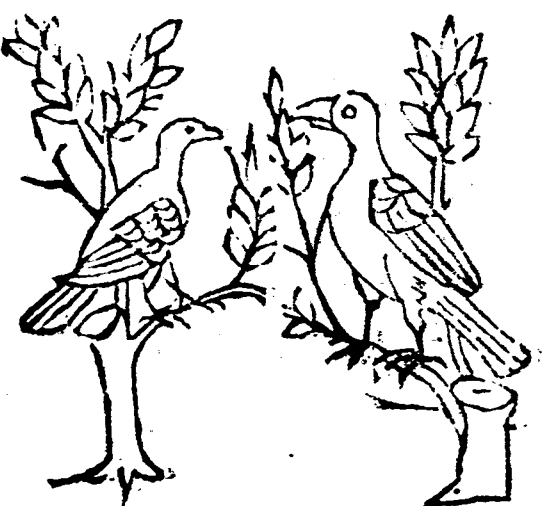
ויאמר לנו הטפן כל זה נסיית ודקדקני / וצל התכלית עמיתו : לז מצאתי מקום לאהבתך :
 וענין להתדבק בחברתך : כי לא יתקרבו עולמים סני : סנויים : ועתה קום רד מה מצאתך
 : הכבד וטב בביתך : ויאמר אל כל אחי ובחדי : אל תבייטני מסבדי : ואל תרחיקני גביי
 מבבוליק : כל קרוב אלך : ותן לי אחוה ביניכם , ואבא ואבא לפניכם ונתת עולכם אחסה
 ואתלונן ועדיכם אתבונן כי לבי היום כסוף מווקק ואהבתכם כסגור חקק ולעולם לא
 אשוב לאיולתי : ואעמוד כצב על מסמרתו : ואגיד במצאי תמיד לכל עיני : כי איני זרויה
 מתניס , ויאמר הטפן ואך יתכן : להיותך בקרבי עכן , הלא אתה רודף ואני כרדף , והדיף ואני
 כהדף , עלה כדף : אני כלקח אתה לוקח , אני כרפח ואתה רופח , ומה לי להזוך להדבק הל
 איש כסבר , מה לתבן את הבר : אך אמנה לרמותינו אתה מחשב , ובתוך המרי אתה יושב ואש
 התם הסיף רוח מנחם , וישעה תחנונים וסחה , ואש בני אדם ארורים , בחבלי עונים אסורי
 : ועתה הפרד כל מעלי , אל תוסף דבר אלי , ומבן הזריר כי לא יבא לרמותו , ובחלק טפתו
 לפתו , וירא והנה מכון טפתו טבע , וקצוף וטבע : כן יעשו לי אלדים וכה יוסיפון , וחרכס
 הקטה עלי יסיפון : אש אעשה את הטפן ברכה : ואש לא אערוך לפניו מערכה : ואש אשוב
 לעולם מדרתי : תדבק לסוני לחכי , וילך ויקס בחימה : לערוך נגדו מלחמה : וירק את חכיכו
 למופת ולאות : אמנה עמר ושלט מאות ויטב את עיר הפסנים : עד חלון כצעמים : ולא יחמול
 עליהם ולא יכסה : ואף מי שיאמר לנו מהתעשה : וישחיתן את יבול הארץ ועסכה ופדיה : ולא
 ישאיו מחיה : וכן יעשו טנה בטנה : כי לכבס להמחית פנה , והיה אש זרע הטפן אדמתו ועלה
 עלה הזריר להטחיתו : וישת את המדינה הגדולה והרבה : סוגרת ומסוגרת אין יוצא ואין בא :
 ויהי כל יושביה בצער : וקן ונער : מפני הרעב והצמא : ואף אהם יודע עד מה , והטפן העני
 היה ככזה ונתעב , מפני ולעשות רעב : ויכלה ימיו כעגן ואמחה : בארץ ערבה ואחיה , וכל
 היום ויצעק ויחי , חסיעה אלדים , וישאג בקולו כי רעה קרובה : ולא אכל בטובה : והזריר היה
 הולך וגרל , ומגזילתו לא חדל : עתים ידלג עתים דוץ : כארי ישאג ולא ירוץ : פעם ישמח
 כפסות פעם לכבות : פעם בחוץ פעם בחצרות , ויכלה מנו בחדיה ומנותיו בעלצון : טפן
 וטמחה הרע בקר (טחוט צאן) : ונטאתי אליך את החדיה : אשר חרפת העני וספלתו מגידה ,
 וטבותי את פני המל בעבורך : למען לא תטה אסורך , ותבחר דרך ענוה ותקנא : ונתיה ב
 בקרבך למוקס : ואני על כל עמי אתגאף ואתגאה : ולא איעף ולא אלאה : להדיע לכאס
 גאותי וכבודי : אסידה כל לידיו

וְהַתְגַּאֵה	לְכֹה אֵלַי	וְהַתְגַּאֵה	יְדִידֵי קוֹם
אֲבוֹשׁ שׁוֹבֵב	מֵאֵד נֶחְמָד	אֲבוֹשׁ שׁוֹבֵב	חֲקוֹר דְּבָרֵי
לִבֵּן עֵינָו	כַּפֹּזף קוֹמָה	לִבֵּן עֵינָו	וְאֵל תִּפְנֶה
וְחִשְׁפָן	עֲמוֹד עֲלָיו	וְחִשְׁפָן	מִשָּׁל זְרוֹיֵר

במנוע המחבר החדיה הזאת : וימחר לסתור דברי המקשה ולכנות , ויאמר האלה

האים המקלל , אשר במתת סקר ותהלל : והנה מדתך לא תקום ולא תהיה , כי מת אתה ולא
 תהיה , כי אתה הדעת מאסת : ובתבונה לא חפצת ותבזה את הענוה , ומכבד גאון וגאווה :
 ' הלא ידעת כי ארון כל הנביאים , וראש כל הנטיקים : אשר היה לעם ולתהילה : ובטלימות
 המדה כתעלה : לא טבחנו הבורא אלא בעינו , כי ברצה באור פניו : כי טלימות הענוה , מדה
 מיווצעה וטוה , הלא את החכמים ענו ועצמה , ואת זנועים חכמה : וחכמי יטכנו ארץ כבעמ'
 : ויטו ענוים בהם שמחה : והודים והגאים יטמדו , יחד כסיל וכער יאכרו : ורכוטים וממונס
 יחרים : כי יום לה' צבאות על כל גאה ורם יוד ענן וערפל ושח גבהות אדו וטפל
 ועתה סקח עיניך והט אונך ושמע מעלה עליונה בענוה נכונה ותעלה מעל ליונה ואך
 כעכס העורב באשמתי : ויפול ויפסח בגבהו , עד אשר טב אל ככון : ופועל לסבתו מכון ,
 ויקבל עלי מוסר היונה ולחטה : ואסרה אשר אסרה על נפסה , והנה לך רחיה מעטה שהיה ,
 אמרו כי קנכה בתרשים יונה , בעלת טבל ותבונה , ותהי בכל הענוה מחלונת , וככל יום לפני
 מלכה מתחכנת , מעוררת בתבונתה לבבות : ומחורת בערימתה מחטבות : ולפני עמה
 היא דרושה : טס וארגמן לבושה : ולחמול על דל ואבון מחמדיה ומאנייה : גמלת טוב ולא
 רע כל ימי חייה , ותהי לכל חלך מגן ועודה , טעמה כי טוב סחרה : ותעמיד בחכמתה
 כל בדיק : על דבר אמת וענוה וצדק , ויהי טס עורב גר ומסכן : נוכח היונה עכן : וגם הוא
 היה ביחסה מתעורר ובגאות אבותיו מטתרד , ויבטח ויבדעתו וסכלו ותחת על מרמה
 רגלו ותרא היונה ענייניו : כי רמו עיניו : ואחר התוהו נטה , וכמעט מדרך הכניעות סטה
 ותלך להעמיק עמוסודות ולנסות בחידות

צורת היונה בדברת א ל העורב בהללית : ובבלה תעדי כליה

ותען ותאמר בהיות הטבל מיטב היחס
 והורו , ומעלתו וכבודו , והוא המכבד , בין אד'
 ובהמה , ובו יטב מעלת החכמה : ובו יודע
 פטר הרברים על מכוס , ויכלו השפליס
 לעבוד קונס : ויתנו צדקות הטס ויחורו , כי
 מלאה הארץ הדו : על כן יתחיי להקור בעד
 אמתתו וקיומו , ומעלת עצמו וכדע כי הטבל
 כעטה יכסר , וזה כעצם זה כקטר , כטלהבת
 קטורה בגחלת , כי הענוה מן הטבל כאצלת
 : והטבל כאצל מן הענוה , טלף וצא מגויה :
 ושאלו לחכס מה הטבל יהדועה :
 , אמר הטבל והחכמה , ולא יראה לעולם
 מאשיל חסר ענוה ותמימות : ועינו חסר
 טבל והחכמות , על כן וצטרך האדם להתגבר בואת המעלה

יוקיה

ויקחה לו לבחלה ויגבירנה על שאר טבעתי בצר מטעמי כי היא שלימית נפש החכמה : וישבה
 תחתייה ורמה יאמר העורב באמת דדקו אחותי נביך בעוררך נפש מאזהביך ועל כל זה צריך
 אדם להסתדר בחסונו ועינת לנפשו : ויתגאה במעלת אבותיו ובמאשפתו : מתהלל בחכמתו
 ודעתו : ודיע תבונתו לבני אדם ויתרומם ויתגדל במעמדם : ואם יבא נכדו אחר לא יכיר
 מעלתו : ולא האמין למשמעותו יתחייב על כל פנים להודיעו : הוד סבלו ומדעו : ויבין עניניו
 תחבולות : וטעם לא עלילות כאשר עשה הזקן המכסף : אשר רוח תבונות בו נוסף : ויתגאה על
 העברי במרדו : אשר לא חט לכבודו : ולא האמין לקול הוזה : ודאזה ענין גדול וכורא : אשר לא
 היה ולא ככרא : ויתאמר היונה בחסדך אחי הגבר : איכה היה הדבר : ויאמר היה בזיון בחור אחד
 נחמד : אשר דרך המליצה למד : והיה בכל חכמה מבא : כי לכל תבונה הזין לבבו : ויבקש
 לדעת בענין הכספי ויחפוט ולא מצא התרפים : כי כאשר הדיעוף לאומה חמודה : ליוסבי
 הוועלים ולאיט יהודה : ובראות הבחור כי התמוקה ללבו נוגעת : ובקשצו בארץ הכזי נמנעת :
 לקח מהונו דבר נחטס יירד מצרימ ויגר סס ויהי בתחילת בואו אל העיר ומחטבתו העיר והנה
 זקן אחד יושב חרס וחוטב : וישא עיניו וירא את האיש האורח : אור ארצ : כי כלו מחמדו : לבוט
 בדוים : וישאלהו הזקן לדעת מחטבו איכא תלך ומאין תבא : ויאמר לו עברי אנכי כוזר תצודה :
 מבית לחם יהוד : ויאמר הזקן סורה אדני אלי יתן כל מחסורך עלי : וסר לו ויבואה אל ביתו וחזית
 ויתן מאכל לחמורת : וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו : ופיהם בדבדו שמו : ויאמר הזקן ביתחייב כל
 אדם באהבת החכמים ולבחור מוטב זקניס ותמים : כמו כן כתחייב להתנהג עמי בטבל טוב
 ומוסר : וכל טוב זמנו לא יחסר : ולקרוב לביתו כל אורח ולהזית בכבודו טמח : ולרבר דבייס
 על לבו : להניחו מרגו ומעצבו : ולהד יכו בדרך ישרה : כפי הדעת והסברה ולא יתכן זה זילתי
 בדעתו רע ומוי ולאזה עניין מגמת פניו ועל פי דרשו יועיזהו ויחיליהו ועל מי יכוחית ינהליה
 ועתה האיל וככוואך כבדתי : ולחבר ולרע לך סמתני וארחת הלילה במעוני : סביב לסולחני :
 הטמיעני מצפון לבך ומהלכך : הודיעני נא את דרכך : ואדעך למען איערך כפי וטבלי
 אעטרך עטרות לי :

צורת הזקן על טולחבו ויבר
 והבחור להשיב מליצה יחבר :
 ואמר הבחור באמת דדקה כס ב
 המוסר ויגמר אומר בתאמר : כי כל אדם
 צריך להנעץ : מפי זקן ויועץ : ואף אם
 היה משכיל ובעל מליצה אין לו יתרון
 בלי עצה כ'ס איט אורח נודד ממקומו
 ובורח : ודעתו בכבוד דחווה בארץ ככרי
 ועתה אודיעך מחטבות לבי : אם דרך
 עכב בי אני הייתי זוכן בזיון כסלגי
 מיסב בזיון ונפטי היחה לכל מליצ' מודעת
 ו' כי דאזה חכמה ודעת ואבקא לדעת
 בענין הטמיעס דבר וכמה ו ב

וכמה כחן גבר ולא מצאתי בעדים מענה, ואין קול ואין עונה, והחטבה לדעת זאת באחת
 מערי הפרוות, ועל זה וארץ הזבי יצאתי עתה באתי ולבקש מחסורי ידי לכל חרעוס ואסף
 וכשרתי ועתה אם ישך עושה חסד ואמת עמי אחרי אשר כל זאת נודתי מעמי הודיעני
 הימנא איש בקי בזאת החכמה ועבור עלי מה ומהר ומתן ירבה עלי.
 ואתנה כאשר תאמר לי ויאכל עלי מהודו ולמדני ואותיות החכמה יגדני ויאמר הזקן
 אחרי אשר עד רחבי ארץ התבוננת: והלילה נסתר אלהי התלוננת: כבואך לבקש חכמה
 מעיני יושבי ארצך נעלמה, על כן יהבך עלי הסלך: ואני אלמדך לחושיל אשכילך: בדרך זו
 תלך ואודיעך עיקר הכספים ואון ותפסים כי החכמה הזאת לי למלאכה, ומאזי אבות לי כ
 מחטבה וישמע הבחור ענייני, ויהי כמחשק בעיני: ויחסוב בלבנו ומחטבות: אשר תבונת
 הזקן מתעבות ויאמר איך זה בא הטעות ביך מסיבו: ולהורות נתן בלבנו ויחמוד הני וחילי.
 ויחסון לרמות דעתי וסכלי ויאמר לו מהאלרים תמצא משכורת ותערב סיחך כסוד וקטרת
 כי דברת על נפש אנוסה ומרה רוח נטברה אבל איני חפץ להטביד עולך ולהטריח עלקי
 כי החכמה הזאת גדולה ככחש תתן קולה ורצוני לבקש בחור בגילי ויגידה וערכה לי ויאמר
 יטאלך על הספק להגדיל לטון ולהספק ואתה תעדהו ותועילהו בחסדך ולי איני עבדך
 וידע הזקן כי לא האמין הבחור לחכמתו ולא חטט לתבונתו נדר בלבנו נדר אם הב' באהלי
 או בחדר ואם אעלה על ערש יצועי עד אראהו חכמתי ודעי ואודיעהו את גבורתי סכלי
 ותבונתי ויבן תחבולות ויחנן קולו ויסב פניו ויאמר לני לך הלילה והיה בבקר אראך איש אשר
 לתבונתו איך חקר הוא מרדך ולמדך וגם איני אורך ויטב הבחור סרעשי ויפתחו לאפתי
 ויאמר בריך השם אשר מהללו לא יצאת אשר החני בדרך אמת וייסבנו טעה אחת
 מתחברים עודם מדברים ויטאל הזקן לטנות לרמות הבחור ולכתות ויקח הכס בוימיו וישת
 מן היין לרנות צמאנו ויאמר אל הבחור סקה וישתכחו תלאיתך: ושכבת וערכה פנתך וישא
 הבחור וישתנה מחטבו ויוקס וילך אל בית משכבו ויהי הולך והזקן לנגדו פחים יטלך, וידד
 והנה באר בטרה והנה פס מקום אשר עמלו צודה ויחסון לגרלו ויחסל ויפול בכור סת
 ויכסל והבורק איך בו מיש וישא לבבנו אל כפי: וישעק ויהמה בכחשו כאשר ראה צרת נפשו
 וילך כל הלילה במחשבו: ונינו פתן למחטס, ויהי בבקר וירא בידתו הבוגר דלת: ונפשו עלת
 מיללת: ויפתח ויצא לחוץ: נדהם על כאבנו ולחוץ: וימצא גינה מליאה עצים וסחים, ויציס
 בחמר ותפוחים גחלים וגבוהים, כעוד גן אלרים וכהר גדול אותו סוכב ואיש נכבד ילכב
 להביט מהללה ויפיה לאכול מפריה: ויסבב בראותו מעדנים: חדשים גם ימים:
 וישכח רישו וחילו: ולא חטט לעמלו וילך הלך עד קצה הגינה ויעמוד ב
 בראש פינה וישא עיניו וירא והנה גמר כמו על קו חסר וכו פני
 מגדלים הקיקים כסוד עשום באמת וכיסר
 ויעמוד הבחור וישתאה וישתאוס
 על המראה

ויהי וילך ויפול
 וישכח רישו וחילו
 וילך הלך עד קצה הגינה
 ויעמוד בראש פינה
 וישא עיניו וירא והנה גמר
 כמו על קו חסר וכו פני

צורת הבחור בין האצילים

ויהי וילך ויפול וישכח רישו וחילו וילך הלך עד קצה הגינה ויעמוד בראש פינה וישא עיניו וירא והנה גמר כמו על קו חסר וכו פני

ואמר כלבנו ארץ ואצבור את הנפד
 כאשר ידעה הנפד
 אלי אמר כלבתי וסוכ כחמד
 לפסן ומסוכ וילך במדונה ויגה
 ולעבור הנפד מיהר ומצא עוד גדולה
 ומחסי כלולה ובר טאוקיס ורחובות
 מליחות ועבות וכחם כל בעלי מלאכה
 אשרה מול מערכה ויגיע אל סוק
 אחד גדול ומחמד והיה כל הבא אליו
 ועמד כי טס נמחר כל חפץ כחמד ויפה
 תרשים טוהם ויטפה : וטה הסיפריס
 טכיס איס על דגלו יכל אחד טוכס עמ
 גלו וישמח הבחיה על הפלאות
 טו ויגיע - עפן סופר אחד נכב
 המלכות : בראותו הוד הכחור ותפארת

ואמר למי אתה ואכה תלך : אשר חץ ידחות כלב רואך תשלך : ויאמר אכבי איס ציץ סוכן
 חסלם : ידא הטס אלרים בטמים : ובאתי למצרים לבקש חכמת הכישוף : את הכס ואת
 וינסוף : ויבסק הסופר מדגיות : ומדא אל הסיפריס חביות : ויאמר הדעתם על עיר ירוסלם
 : וארח ויבקש בארץ מצרים חכמה : מאמת לא סחצנו בלתי היום : כיבר הזה כור ואינס
 : ויחמד מלך חכמת יהוס : אזה אור לו כצמץ ותמח לו בודגלם ויתמחו הסופרו
 עט דכות : ויחמד על תפארתו והדיו : מאמת לו הדעת בענין הכתיבה : חקירה או חכמה :
 ואמר דעתי כדכר הזה נכלא : ככל טוב מלא : וכתוב להס סורת הפלא ופלא : ויקרא
 באוניהס פני הכתוס האלה :

ואנס עילי ננוד	בקס להתבודד	ובשעלו מודד	לעג ומי מרת
נפלא מאד בעב	המשכן נדוד חעב	העמוד בעעב	כי צחקו צרה

וחבונם ספריס כמליצת סברתו : ויתמה מגערתו : ויקח אוננו הממוכה : אשר משאר
 ספריס לטוב משענה : ויביאהו אל ביתו : ויחיה את בית ככאתו : ויעם משתה
 סוכיס : ויחן רקח ומעסיס רמנוס : ויתנו לו החברים מנות : ויביאו לו מגדנות : וישבו כלם
 שביבני ויחזקתנו בטבו : ויעמוד על עמדת האורח : כנגינותיו מנצח : וכ להס עוד טני
 סרות לפקוח עיניס עורות

ולאכול מסעודה אל וקוין
 והיין משונד ה ענחית

ויחל עת שמתו יין משוכר
 דאו מאכל כבוח בדיב מחוקר

רחמיהו האנשים מכתובת ידו : ומלכותם ידו והודו : ויאמר הכהן הדן לבית המלכות : אשר
 בו יתרון וזכות : ויגדו בית המלך : מה : לאמר פעמך למטאות הדינה : תראה אשר מהיר
 : כוזהר הרקיע יהיה : האיש אשר בא היום אלינו : הנה זה עומד אחר בתלינו : ושלח המלך
 בעצמו : ויכן לנגד פעמי אומת : ויבאויסתחו האיש הנאהב : ומטט לו המלך את סרביט הזהב :
 וישבו הסופרים להורות מהלכו מימינו ומאמלנו : וידברו למלך ארמית : באזני כל ריע ועמיצ
 הנה זה האיש אשר בו רוח יתורא ומילתא די מלכא שאל יקירא למטא קדמוהי גבר די חכמתא
 וסכלתנו בליביה : די רוח אלהן קדישא ביה : ויהי בהתבונן המלך מעניהם : וישא מטאת מאת
 פנת אליהם : ותרב מטא ז האיש ומצבותיו החמודות ממטאות כולם עשר ידית : ויבקש ממנו
 המלך בקשה : חזת קסה : למטותו על הסופרים בבית מלכותו : ולצמוד על משמרתו ולהיות
 ראש לכל אנשי טלומיו : סגנו על כל חמתי

באני האיש טוברים

צורה המלך ועבריו השניים

ויאמר האיש לא אדוני : ולגור בארץ
 אין רצוני : כי לא יבאני
 מארצי לבקש כבוד : בחצר המלך
 לעבוד : חמס יבאתי לבקש חמסה :
 להרבות עצמה : וכבר אמרו בעלי
 והבין והמרע : אל תקרהה לראת נאל
 תתורע : והמרו המלך יקרא מדרמים :
 בפעליה הנאמים תעמיסם אש תתירח
 מהכי : ארפוך אש תקרב אליהם : אמר
 המלך והס כתבו דברים : להגיד משלים
 ואמרו בטח כבודא וכדתו : ותצנן
 במלך וכעבודתו : ותתחבר אל החמיה
 בטוב וככעיומס ואמר המלך והאמונה
 אחיס : בטמן משחת קרס משחיס ולא

ועמוד העולם וולתי בטניהם : אחר באחד יעשו ירוח לא יבא צניהם ואמרו אל תשכון בשד
 אשר אח בה מלך וכל : ומהיר צדק גולש על כל : ויפא חסד אחד ונרצה : ונאר עיבר נאק
 כמא וכו המלך להחזק באמונתו ולקיים חקיו על פי דתו ולשמור גבולי הדין כל' כי
 הס להעלותו סולם : ואל יניח סלפוליס ורקדוקיס : אשר לא יקיס : ויגיל מעלתו בכל זה
 ויכבר דבר כל נבוא וחיזה : ויתרצה לכבודאו במעבריו : ויהיה נחמד ואהוב לעבדו : ותמיד
 בהכרת פניו : יהיה חסיד ועניו : טוב הכחינה רחב המחשב וך הבינה : ועוזר כסלים ומרחם
 כאשר אכלים ינחם : זכאשר יקנף אל ימסך איבתו : ולא יעיר כל חמתו : ואס ייעשה הרוח
 המצאה : יאיבהו בסללו הנאה : אל עמק טיה : הוא עמק המלך המוסל בנפשו ובתאוותו : כאשר
 ימצא בעמו ובכאן תהעתו ואמרו עוד יתחיי המלך לדבר אל הכניני ויהיו במעט הדרו הוט

ויגדל מעלת החכמים והודים הכהנים המאמנים אשר מלא דם : ולאו במידת האלה נכבדתי
 : הגדלתי והקטפתי : והן הנה תכסיס ומלכותי יקר תפארת גדולתי ועל כן אחיזי לשמוע אל
 דבריך ולהקטיב מאמרך ואקפה ידעתי וסמוע שמעתי : כי המלך אשר באלה המדו' המדו'תו
 ייקח מהן עמידתי ראוי הוא לעבוד : ולשמוע בהדו' : וכל איש סכל ואיש מדע במראה
 אלה יתודע ועתה שב עמדי ואל תהי' מעמלק : וידעת כי סלוב אהלך ואתן לך עוט וכבוד
 : וכסף והב' ארבה לך מאד מאד : כי לא בארצי מפסיל אשר לא הגדלתי וחסס אשר לא כב
 כבדתי : ועל דברי מוסר שאלתי : ומכל מלמדו הסכלתי : ואתה אנוס כערכי להגליח דרכי
 ואני אוסיבך במושב אחי ירעי' אלופי ומוודעי וירא האיש מדבר המלך ואמרתי : יען כי בחד
 בחברתי : ויאמר אעבדך טנה אחת ברוח נכונה מראשית ועד אחרית הטנה : ויאמר לו טנה
 עמדי להדיבות הדודי והודי : ועל ככון תבונתך העמידני אנהגך אחיך אל בית אמו תלמדני
 ועמוד עמו בנפש חפזה ושלמה יעד מלאת לו טנה תחיתה : ושמח המלך בדברי תבונתו
 ויבא עד תבונתו ויתענג עמו במשלים ומליצות : קרבת הידידות חפצות פעם בספר פעם
 במליצה : פעם בסוד פעם בעיזה : פעם תבונות : פעם תעודה : פעם חידה פעם הגדה :
 ותתוס הטנה יהי' בדברים ערבים : לשרת את הטס קרובים : ויאמ' האיש סלחני אל מקום חפזי
 ואלכה אל מקומי וארצי : ויצו המלך לתת לו הון וקרב : מזהב ומפז רב : ויאמר אל כא
 תעזוב אותי : כי על כן ידעת חנותי : וטבה עמדי טנה אחרת : לכבוד ולתפארת : ויאמר גם
 לדבר הזה נסאתי פניך : למען אמצא חן בעיניך : ואל יוסף המלך לעכב חסדו : לבלתי עליח
 עבדו : ועבוד עמו טנה אחרת : בנפש יקרה ונהדרית : ויתעסקו בדברי התורות : להבין
 ולהורות פעם דרשות פעם פטמות : פעם כללים פעם פרטות : פעם פירוט פעם סברא פעם
 תלמוד פעם גמרא ותתוס הטנה הטנית בחכמה עצומה אשר הלכ כוכבתי בסלט עטרה מדות
 שהתירח נדרסת : ויאמר האיש אל תאחר אותי : כי אתה ידעת את עבדתי : וישלח המלך
 ויתנו לנו עוסד וכסמים : אלה ברבב ואלה בסוסים " ויאמר לו אך תלך ותרחק : אל ארץ מרח'
 והנה כפטי קטורה בנפטך ההדורה : ועתה לבי וככיתה ברית : להיות שארית : ואתן לך את בני
 לאסה : בתוספת קדוטה : ותמלוק את במקומי : בעבור הזכר את סמוי : כי אף ליבן זכר
 וכאבי נעבר וטברך יעלה ארצה לחולי : וחזן במעודי יעשה סלום לי : כי לא חפצתי באחת
 המלכים : וכבני הנסיכים : אמנס חפצתי ביארך ובתבונתך : ואיניכך : כי האמנ' ראש המלכות
 : ויהחמה סודא הנסיכות : והתבונה עיקר הדעת : אשר הוא לכל חכמה מדעת : ודוסר יסוד
 כל ברוק : כי מלכים ימלכו וחזנים יחוקקו דק : ואמר החכם בזה משל עלין : וזה צור הדמיות :
 העולם פרוס יתגב בטוב הדור : הדור סלטון יגנביתו החק : החק הנגה יסמרהו החכם החכם
 מלך ינשא השכל : הסכל התעה יטבדה אנטי הנבא הנבא עוריס יסצדהו החמוק : החמוק
 עוסר יקבצוה החמוק : החמוק עבדים ופחם השטר : השטר מאזני דק מחזוק הברק והיא

הגלחת קבל ומהלליה המאיר

המאיר לארץ ולררים עליה : ואתה ברוך ה' מחמוד לכו ורעוני אחרי אשר האמונה גועך
 והחכמה שורם מרעך . והתבונה מקום מרעך . והאמר אחד ויטעך : לך יאזת כל מעלה נסוכ
 : ועוד לך את המלכה : ולהיות ער ונגיד על כל אמוני . בך בחד ה' . ובסתים תתחנך כי האם
 למצא פדיתם בתי העדינה ובמלכותי . אתה תהיה על ביתי : ויאמר האים ומי אנכי ומי חיי
 חפצי ומאויי . כי אהיה חתן למלך . ואני נקלה וחלך : ויאמר המלך איני חפץ במנהג ומתן .
 כי אם אים מסכל ודעתן . ועתה מהר למלא סאלתי ולעשות את בקשתי . כי האם קצ' והמלאך
 ארוכה . וכעבותו החסן מאוב' . ויאמר האים גם את הדבר אשר דברת לעשה . וככל מאמרך
 אתלכף ולחשה . ואמנם בעבורך מחטבית לכו ורעוני . כי מבאת חן בעיני . ויאסף המלך
 שרצו ונחדיו : ויעם מטתה לכל שריו ונעבדיו . וידבר באזניהם דברים נמרצים : אהבת האים
 חפצים . מקדישים ומעריצים : ויעבדו בעיניהם מליכותי . ודעת שפתת . ויקבלו אותו לארון
 ולמלך כל עסיר וחלך ויתן לו המלך את בתו לאשה . והשיא את אבן הראשה ויסמח כל עם
 הארץ והעיר שקטה רפא סבריה כי מטה ויקראו לפניו אבד . כאשר בלו לבדך

לחשתוח ולטמוח לפני ותנו

עודה הווד רומולומט

המלכות
 ה' ה' ה'

ויעברו ימי האמנות והאמונה
 בהסקט ובכטח ויכנה
 לו האים בית מרה את כל סכית
 חמה' ויכנה בור אחד עך חמית
 להאליס הדיו ויבן לאסרה בית מדה
 חסם ומחמד עיניס ומגדל וראסו
 במהיס ויכסה במסיה את בית אבם
 ויסכח . וסמח את אשני אשר לקח
 וצחר האסר וקלר בן ותאמר יולר
 בן לבטוי להית נגד על עמי זיקר
 סמו עוכה להיאף מעלתו . ויהי ב
 ככזב בלדיתה אותו : ויגדל הילר
 ויגמל ואביו חסד לכל בני המלכות
 גמל . ויעם מטתה והכחה למדינות
 ומעלות מכות : ויהי היו ועמוד האים

בפתח אהל : בהצר הכבוד סלו . והיה משתעשע בפני אחד כתרן : והצטר דן ויסחה אל הכור
 ויספל ידכא יסוח וכפל . וירבו האים לקבול הילר כי נשע מאתו אל מתי חלר ויאמרמי יתן
 מותי אני תחתך ככא עתך וימהר וירד אחרי אל הכור ורע ענו נסכר ויבקס ולא מצ' הצער
 וינע לבבו כנוע עזי היער ויסן כה זכה הלך ילך ובכה וירא את המטף אוספיו גאותו
 ינו . ויאמר לו למה תככה ויאמר כה קראני האם רעדה ופחד להסמך אותי ואת בני יחד

ויאמר ומאיין לך בן אל תהיה כסוס וכפרד אין הבן כי כל מעטך הכל צדק ואמר האיש
 סלא אנכי גודר שרץ נורא למלכי ארץ כי בת מלך גדול כסאת לי כוטר מצאתי מידי לי ממנה בן
 גאה יפה תואר ויפה מראה וגמל הילד ויהי רוכב על מערכת האצה ויפול אל הטוט ואל
 הין כחבר אל הכור הזה אשר במדברי ועד לא מטה לארעית גבא : מת או כסבר או כסבה
 ועל זה בכיתי לקסה יומי אריד במימי ומאמי והנה אנכי בסברי תיעה כתרלה אפעה
 וכעלה כידף אבולה ארד אל בני אכל סאלה ויאמר לו המצרי אל תעצב קוס והתייבב פוב
 אל לבך ותנוח : סגס זה הכל ורעיון רוח וכל הענין אשר ספרת : והימים אשר עברת : וכל
 המקרה והפגע לא היה אלא כרגע והנה כדאי הכוס אשר סתית והת רעלה אשר מצית וכעבר
 תבין חכמתי ותגידנה למתן הראיתך האכאת הזה

כבוד המצרי בוס חרובו

צורת האיש מתאבל על בנו

וירגו האיש מאמתו ויבן יטוב ויתפלל
 בו ויאמר לו כענתי לך כי אין
 כמך אים מכסף אשר רוח חוכר כוסף :
 ואין דומה לך בכל תעלמו כדמותי אחרי
 האדע האיתך כל זאת ולך משפט
 הסכורה : ושרך סח וגבורה להראות
 עמוס : כסף רכניס במוטב קטך
 יטכנו מחז וסתי ולענו נהיו כלל הין :
 ועתה אשבדך כפי כתי ולכל כספי
 רוחי ותחויני ותחלמי ועתה אל
 תבלומני העמדני על אמונת עתך : א
 אתהלך באמתך ויטב עמו ימים אחדים
 ללמדו ספר ולסן כספים : וכסאתי אליך
 זה הדמיון : לעורר מחסב ולחדר רעיון

להאדעך כי האדם צריך להתגדל בהורו ככל נפשו ובכל מאוזה : ויתרומם ביחסו וכמעלת
 בארץ ירושתו : ויסנה אל רהבים ויפוח אל בוכים : להגיד לככרים תכונותיו : להאדע לבב
 האדם גבורותיו ויתאמר הוכה בחלה הדברים הנפט לא תכנוח כי כל זה הכל ורעות רוח : כי
 כל איש חייב להכניע העמוה מנפשו אל ימניע ותהיה רוחו שפלה וכסברת : כי כל מי סיס ב
 גשות הרוח אין צפרו נכערת : וצו החכמים להנצל מביוה נשמה : מאד מאד הין שפל רוח
 כי תקות אנוש חמה וכעבור כי הצגאה המכסף בדעתו : ויטב בבשתו : צויתה התורה להחרימו
 : לא תוכל להעליון : אך אמנס יתחייב מאד להעביר הכספים ולטריס החניפים : ואם
 יחננו קולם לא יאדן : וסחק עליהם לא יאמין : אך יגלה כספן כל אחד וחטאתו כדאי רשעיו :
 כאשר עשה הדב הנאמן : אשר היה למושף בזמן נבד

ויגד לחבדיו עניני החיפוס והרמאיש : יצפנו לחלכאים : ויאמר אליה העורב הנבר , איכה
 הייה הדבר , ומאמר דג אחד גדול היה : בימא סל טבריא : והנה הוא גדול בתבונתו : תאמר ות
 ותמיכתו : המזולה לבחור מעט הימותה : וכבי עדיו לבאוק סמתה : מיש גדולה תהום רנ
 רוממתהו : והוא כין הדגה האמנה , אשר בלעה את יונה : ועל זאת גדולה מעלתו , ובה ק
 קומתו : וכזמן בא הכביר והסתתו : אל חדר הארתו , היה כע' קטן רעה אמנה : בן סבע עטרה
 סכה : ולמד ממנו דרכי האמונות : ודרך תבונות : ועל כן היה בכל ענין יודע , מבין וטמע =
 והיו לו טני חברים כאמנים : אשר לחשוב והחכות נכונים : ולרעת פסר דבר מבקטים : מ
 מוסיפין וגרעים ודורטים : והי יום אחד והנה אנייה קטנה : רב החובל בים אינה : ובה טני
 דיונים בלמון רכה , מטליכין ביאור חכה , והם מערימין במעמדם , לרמאות הדגים להכחידם :
 ולהומם ולחברם : ויראו טני הדגים אותם : ויתבוננו במראיתם ויעקו בקול מרה , עברה מעט
 נצרה , כי טמעו טואגים , וכרפתם מתמוגגים :

ושני הדגים צורחים תאניה ואניה

עזרה הדינים באנייה
 ויאמר איש אל רעה על מה אכחננו
 יושבים : וכים סכנה חווים
 וטוכים האספו וכבוא אל ערי המכזר
 : טן תטיגני יד הרודף מן המצר : וכ
 ופעלה בית הדג הכבון לחנות : בטל מי
 הרעה הזאת , וילכך טניהם לבדם : מ
 מעוררים לב יטן ונרדם : ויבאן בית הדג
 הנחמד : אשר מדרכי יונה למד , וישאל
 להם לטלו : ויאמר ג' הלן ויטבו כל אח
 כפי תכונתו : איט על עבדתו , ויאמר
 להם למה פניכם רעים : ואתם חרדים ו
 וסכנעים , ועתה הודיענו מצפנו כל אחד
 לבו : מדוע מהרתם בא : ויאמרו ראה
 ראינו , תמהנו ונפלינו , והנה אנשים

באים בים , צי אדיר ואיש , וכל אחד קטה ורע מעללים : מטליכים אל ים חבלים , ויכחילו
 בקולם כל טמן ורמן , ט'קו ויחרקו טן , ויאחדיהם וטאג קול : אשר כעסם מוותם יטקול , והיא
 דמעת השענים : קול ללה מטאר הדגים , כי חן התק לבכס יצבור : יחוגו ויטעו כסבור , ו
 והנה באנו אליך למצא פדיוס : מן המעריכה נסנו הים , וכחסדך תודיענו תצלמות כרמאות :
 כמה היתה החטא הזאת : ומחר הדג הכבון בטומעו מיליהם : ויאמר אליהם : דעו כי כל החיים
 המרגעים : נבראו בהם חוטים : והם כראי וכודעים : ואל כח המרגע נטמעים : והם הממטת
 הא נודע בכל חלקי האוף : כמות , ופרטא יונה : כהסוג החוס והקור , והרעו והיכס חקו , ויכין
 ויכין כין הדין והקטה : והזפרט

והערים אשר בין החלק והענין לא ינאה ויפירד בין הכבוד והקל במדה ובמסקל' חיה הכח
יגיע לחלק הכבוד והענין : ויעירם כאיש אשר יענור : והוא באמצעו דבר בו יפוח והוא הנקרא
דוח : והוא עובר ברשת הוורידין הדקין : אשר בעור ובגשר דבקים : זה היצרן הגדול והכח
גיע מן הלב והמוח : וזה בהתגבר החוש על המוח : מהר טלל חס : ואם יהיה במעלה אחת
לא יסגנו : עמוק עמוק מיימצאנו : כי אין למימוש מחקר : זולתי במה שהוא יותר ממנו חס או
קר אבל הדומים לו אם ידעם לא ידע ואשם חוש הריח הוא מציאות הכח : בתוספת ידוע
המוח : אשר הם דומים לראשי הדדים : בתים לבדים : והוא באמצעות גוף דק יתפעל : יקבל
ממנו החוזה כח ואל : ויכנס הריח בתוכו או יתפעל בחלקיו : לסמור חוקיו : ובמשול האויר
והמים המתערבים בהיותם זה לזה קרובים : ואינו מתחייב האויר להתערב בחלקי הרוח
בהיותו בטבעו בסוח : אך אמנם אינו רחוק טיטתה האויר לקבלי : בהיותו תסב ממולו : ויגן
פי בצדו טכן : הוא לקבלו מוכן : ומנותו הצורות יקבלוה : ועמו יבהילוהו : ועבירוהו אל מקום
רחוק עד היום הזה לחוק : כי הריח בעצמו מתנועע : הולך ומסע : אבל בהיות האויר מוכן
לקבל צורה אחת עמו לחברה : ולולי זה יעבור הריח ברחובות ובסווקים : מארץ מרחקים
חוש הטמע הוא קול עובר מתפשט באויר וגובר : והוא חזקת התנועה אשר אל האויר מגיעה
בשבת דבר יכה או יהדוף באכז או באגרוף ויפגוהו בחזקה טני גופים נפרדים וכרגע יהת
כחודי ותחדש הקול בהיות התנועה עוברת יגבורה אחרת : ויגיע עד מקום הגעתה יבא עד
תכזתה : וכאשר יכלה הקול באות התנועה ותעבור הטמועה : יתפעל האויר ויתערב כל הקרב
הקרוב והוא האויר המוכן אשר סביב ערק האוון טכן : והעירק הזה הוא גוף פשוט יבא מקצת
הקול ורשתו פרוטה בחיל גדול וככח כפריטות הגלד אשר על התוף והקול במשך התנועה
יהיה : ויתחדש בתוכו קול חברה קל מהרה ויחוש הכח המוכח באותו הצירק ויעמוד על
העירק כי התמועה מתחדש צובאויר עגולה קטנה מתגלגלת והאלכת תמיד ומתגדלת : וכן
תעשה עד אשר תמחה וכטל מטכי אלך תדחה וכן האויר באשר יפגוט גוף קטנה ימס ולילה
תמיד לא יחשה : ואולי כי בהסרדו יתחדש ממנו כלצול : והוא הקול אשר ממנו חזל חוש ה
טעם הוא אצילות וכח כאצל מן המוח והוא בתוך ערק אחד נפקד וכידו נסקד והעירק
הזה פירט על חווצי הלסון מעביר ראטון ראטון באמצעות הדוטב אשר אין טעם בעצמו
וטרט על הלסון רשת חרימו : והדוטב יקח הטעם : פעם בפעם : ויתחפך אליו ויקבלהו : ויקר
מקריהו : ויסד עירק עניינו וטוכו : על כן עמד טעמו בו חוש הראו הוא פתרון כח יגבורה
בקחתו מן הצראה צורה : ויחוק אותו ברטיכות העין אשר היא זכה וברה : כעין הקירח הנורא :
כחטל הת : זה סעמוד נגדה צבע נגון : תראה בתוכה ויתכונן פסתגן האטתון וכאשר יתכונ
דמוק הצורה הצראת : כעין או במריחה הוא באמצעות דך ובהר : בתוך העין או בתוך המריח
יהי : לא יתעורר דבר מן הגונים : נפסט אל העין לפני ולפנים וכמו כן לא תתפרק מן
העין בזהררת וארה תתפסט אל נגד הצורה : אמנם

אומנם יתחדש בדמיון צור' הנראה : כאימון בת עין או כעורף : ויהיה הכנסת הזרחה והגברת
 והתבונן בעין או במראה צרוע : הוא בעמוד הדב על דרך ישרה לטלוח לו ולחמרה : באמצעי
 הגוף הקי הכחיר : סופר מהיר : אומנם הכנת המושג תגש מכותן הצרות : אשר בעניין הכנס
 ספורות : ועל דרך כלל כל המנה ישרה : היא פתרון והעברה : כפי הדין והמורה : לוקח המושג
 מן המושג צרוע : וכאשר תביע הצורה אל בת העינים : פעם או פעמים : יתעורר הכח הנראה
 אשר בטני העורקים כלולים : אשר הם אל מקום המוח חלולים : ומשג הכנס צרוע הנראה ור
 ודמיונו תסתאה : וכן אש היתה אל המראה רוח ונאמה : תסג המתחדש בתוכה עצמה : אומנם
 הרועט הגדול אשר הוחק : בהראית צורה גבולה כאילו היינם קטנה ממרחק : הוא פהית ה
 הרעיונות הבריה : אשר היא כעין הקרח הנראה : ועגולה סביבה באמצע העינים : כחור אל ה
 ארץ רחבת ידיים : וכל דבר עומד נגד עגולה הוא כנקודה : וכיור קנה מדה : והאמל כזה אש
 תמים טמח עגול נגד העין דרך קוים ישרים : עד מקום הטמח עוכרים : ויהיה תחתו כל אשה
 הוא לצד הטמח רחבת ידיים : ויצא עליונו אשר לצד העינים : באשר יכלו הקוים אל הכבוע : י
 תשוב העגולה קטנה וצרה בא מרחובות : והיא עומדת על רמיון זה מדה ועבה : ורחבת רב
 וכסבה : דאשה נקודת העין הנראה : ותחתיה הטמח העגול הנראה

באלו הקין נקודה הנראה קטנה

צורה גדולה והנראה שניהם במסלה

וכאשר ירחק הטמח יושפו הקוים ל
 להיות חדין : ויארזו הברים :
 ויצאו צברי האות : אשר הם בבת עין
 מצוות : ותקטן העגולה הנראה באמצע
 העין : עד הית הנראה לאשם ולאין : כי
 כל אשר תקטן העגולה הראות תחסר : כי
 עוד מעט מועד ויוסף הנראה קטנות ח
 וחוסר : עד אשר יכלה אל גבול הדיעוט
 והקוצר : ולא יוכל כח הנראה להסגהו :
 כי יסתר אים מרעה : חוש הראשון הוא
 הנקרא חוש המסתחף שוטף כי תמנו י
 יתפשטו ה' חושים הגבויים : וכמציאות
 ככללים : והן יאכזב אליו וכו' יתקבצו י
 וקרבתו יחשבו : וכאילו הוא מקום הכ

הנחתם : כחלת עצמה ופרקעם : והחוש הזה הוא במקום המוח : גדול רב כח : והוא האופן
 שלוב : והקול : וראית הנשמע והנראה בצדק יאקול : ולול' זה החוש היינו כעצמית חריש : ו
 ולא היינו מכירוס : כי הלכין אשר טמענו קולו : לא דענוותה סיה לו :

ויחזק זהו אשר בין הקול והצבע אינו בעין ולא בחוש השמיעה אמנם החוש הזה הוא המשתתף
 ב' השם' היוצר יחד לבס' ומכין את כל מעשיהם החוש השני הוא כח הציוור ופתחונו השגחה
 והסיוור: כי הוא מטגין ואומר הדבר הקרוב והנראה: כל אשר בחוש המשתתף הוחק: וכח
 הציוור הוא מתקומל בעצמו וזולת הקיבול כבר רטומו ומפני זה יקבלו המים צורה: אבל לא
 יוכלו לשמרה כי אין בהם זולתו כח אחד ואף הקיבול אשר מהם לא נכחד: אמנם השמיעה
 יפעלו בו שתי כחות' ולכן ארחות' יקבל כח הלח וישמור כח החבת: וכך יהיה חובס' ועל כן
 תפאר הצורה חזקה' בלוח השמע חזקה' וישאל כח הזה במקום המוח סבילים דקים וזכים:
 משגחו מן החלוקות מצדן מן החרטים' החוט השלשי הוא כח שומר הדברים: אחר טה' נעלמים
 ונסתרים' הוא המטיב מן המוחטים עניינים אשר אינם מורגשים כאשר יטיב הטה איכות ה
 הדוב וטחיתו כדי רשעיו והכח הזה כמו הטכל לבני אדם תפארת הבהמות ואדם כי
 הוא הסלמת תכונתם ופעולתם הסומר אמת לעולם החוש הרביעי הוא כח הצרון העברה
 ופתרון לזכור הדברים אשר השיגם הכח השומר ומאמריו גומר כולו צדית סתריו וזיוו כאלו
 הוא ביתגבו ומטיב בעצמו תעלומת ענייניו ויכתב בספר זכרון לפניו וטניס אלה כמציאים
 באחרית המוח גיבורי כח החוש החמשי הוא כח המחשב השומר באמצע המוח מטב והכח
 שזה אינו מטב אבל הוא מניע ודברים יציע ומחפש בעד הנמצא בכח השאר ואם נשא' ביד
 השומר והוא שרר כי היא ביניהם פקדה באמצע אופן שלמה מצע ולפעול בהם הסדרה
 והרכבה: דקה אז עבה' ויחיד אדם ובהמה יעופון בשמים: וגבותם מליאות עינים: והדומה
 לאלה הנמנעים' לכח נמנעים' ולא יוכל לחשוב באין דמיון מטל: ולתור אחרי הדמיונים
 לא כסל: אבל יקבץ הנפרדים ונקבצים יפריד: מולך ומביא מעלה ומוריד' וילך בלא טבל
 הלך ואוב: והוא לא כן ידמה ולא כן יחשוב והכח הזה נקרא מחשבת כחבת
 לעשות כל מלאכת מחשבת: אלה הם החושים הנגלים והפנימיים' אל כל חי מרגיש מצויים
 והאדם בהם גדול ונשא' על כן יתרה עטה: מפני טיט בכחו הטכל הנודע' אשר להבדיל בין
 הסקר והכזב מודע והטכל הזה הוא במחשבה כלי' ולעשות מפלוא' אבל אינו עצם המחשבה:
 הכה יטכיל מאד ירוס ונשא' וגבה כי הוא האמת אשר לא תמעד' וצדקתו עומדת לעד' אמנם
 יש בכני אדם חסר ומגרע: חכמים המה להרע והם האומרים על תאות כסלס ומיציאים
 בדברים תחבולות כסלס' ומסבחים עצמם בחסידות: ומעידים על כזב ועוד עדות: ומטבחים
 חושיהם וכחותם להבל רעיון להם תאותם: האטים עקלקלותם: והם בתפסכות חכמים
 עפר ארץ שואפים: חורי עפר וכפיים' והחוטאים האלה טלטה מינים: כהי והגא' וקיים
 המין הראשון איש מתפאר בחסידות בין נעות המרדות: ולגנוב דעת הבריות' חוכה על
 עצמו וזויות' באמת כמעט סלא בהרגתי הדוג' בלבתי לקנות לולב ואתרוג: וכמה יגעתי ב
 בעשיית סוכה ובני עבת וחוכה להדליק נר ולעיתך המערכה: וככל זאת לא כחתי' ובסעודת
 פורים כמה טרחתי והתבוננתי במקרא מגלה ודקדקתי באותיות כל מדה ומלה' ותקדתי לי
 מנה הדורה: ערוכה בכל ושמורה
 ושמעתי

שמעתי האזהרות : ביום מתן תורה ספורות : (וינס ט' באב : הייתי נחלה ונכאב : וכשר ויין לא
שמתי אל פי : בהם חרוני ואכפי : ואצוה עשרה ימים מדורים : טבח ראש השנה למזם הכפורים
: וכל יום העצור הייתי בכח ואל : אלדים כצב בערת אל : ותכלית טוונתו להתהלל בין הפתאי
: אשר הם למאמרו מעתהים : באמרו כמה ראוי איש כמוך לכבוד : עדי עוכד : והסכלים אשר
ברטתו נמטבו : לא ידעו ולא יבינו בחסיכה יתהלכו : כי כל דבריו חקף ומגרע : הכל מחלי רע
: כי לא יבין מן המצות וזלת הטומת אשר הם טמות האין הטני איש ממפאר בחכמה ומעט
פתיית הימה ומעלת כסילות לסונו כובעת : גם בלא דעת ומקבץ דרמות ופטרס את כל ה
השאיס ושם לו ספרים מוכנים בתכלית השפי מתקנים ועומד פתח אהליו ומראה לפתאים
מעלתו גילו בהיותו בדיעו ושכלו המטובחים סר הטובחים ולקחו כמטר עליהם יערוף :
יכסוף לברוף באחית להם א נבילה נז ערשה באות נפשו ארפה ומסער כל ענין ע"פ סב
סכלו כל ימי הבלו ואין נמתן טע' לדבריו בסתרו דברי חבירת וכל חכמתו וכינתו בתחבולו
: סברות מוולולו וכאשר יבא מסכיל לדורמו טורף נפשו באחית פלוני הגאון אשר א הסודכה
: ואחרי דעתו נפשי ומטכה : ולא ישיב אל לבו ולא יבין : מאבד ממנו אל יסיר אל סוף :
וידרום לפתאים ויעיר והוא לא ידע ללכת אל עיר ומטיל להמן משלי חומר : וגממו אומר : כי
הוא חכם וידע : אהוב וריע : ומודיע חידוש והלכה הורה : בעונה האמורה בתורה : וחכמתו ו
וקבונתו על דרך כלל : ענין המאכל והמטת והמטבל : ותכלית כוונתו ודיעו : קול העם ברעו
: המין השלישי איש מתפאר בעונה : אחמה ככדגלות וכאזה : ואל בית התפילה מסכים ומעריב
כי בקש לחרחר ריב : ומראה לכל כיצית הדת : ותפילין אשר על בסרו : ומרבה זמירות ותהלה
: קול המולה : ומבקש בקשית ותחינות : ותפלות מסומת : ומרוב קידות וכריעות אשר נפשו ב
בוחרת : אדם ממיחו באית א ומנחאו בוית אחרת : וכונתו לרמאות בני אדם במעלו : ולהיות א
אלמנות סללו : ולמלא בית גבזו מטמוכים : מטוד עניים ומאנקת אבותים : ותכלית חסדו (וא
ואמיתו : יחטוף עני במטכוף ברטתו : אלה הם החניפים : החרטומים ואאספי : אשר כל כונתם
לרעה : לעשות חקף ולרבר אל הטע תועה : והאל צוה ע" כביא : אוי להם כי נדרו ממני טוד
להם כי פטעו בי : על כן צריך אדם להזהר מרבריהם : פן ינקט אחריהם : ולפרסס אותם מפני
חילול הטע : ומפני אדם אשר לא ידע ואטע : ואם נלכד ברטת אחד מהם לאטמה : ונסל ב
בעצומתו יעדים להמלט ממנו בכל מיני הערמה : כי היא מצות עשה שהזמן גרמה : כאשר ה
הערים הסוחר הידוע : והציל מיד החנף אביו וטוע : ונמלט בערמתו עני מסלד בחילו : ויתוס
ואין עיור לו : ויאמרו הדגים איכה היה הדבר : ואין נמלט העני והפח נסבר : ויאמר היה זקן
אחד בארץ צדק : איש מרוק : והיה מתפאר בעונה וכדרך מצוה : והיה מתפלל למצא פדוים :
טכע ביום : ומראה לכל כועס ומאר : וצבת הכוסר : ולכו היה חסר ומגרע יבי כלו חקף ומרע :
יהי היום והנה איש סוחר : יבקש רצון טוב סוחר : ויבא אל העיר לעצאת סחורתו : כשי מנהגו

ודתו : ויביא בידו כים גדול ואשולא : בכסף מלא ויכנס

ויכנס בפונדוק אחד : ויורא על כיסו ויפחד : כי היה בין אנשים זרים . ובידיו נכרים : ויאמר
בלבו אלך ואפקיד כימי ביד איש טוב כאמן : ואנכי ממקרה הזמן : עד אטכיס למחרתי :
להטלים סחורתי : ויהי הוא הולך וישמע קול המולה : בבית החפילה : ויכנס בתוכו לרהות . חן
חן תפואות : וירא הזקן מתפלל : דום להטט והתחולל ' וירבה צעקה ונחקה : ויקרא אל השם
בחוקה : כוירע ומעתהוה ' בלב נטבר ודום ויבקט על עונו בליחה ולא יגרע טיחה והאיט
מסתאה ' וישתחיל על : מראה ' בראותי הסידות וזקנה ויתפלה נכונה ' וישאל אל הזקן לשלום
ויאמר מי הביאך הלום : ויאמר אני סוחר ממקום פלוני : לבקט היט כאמן רצוני ' ואחרי אשר
ראו עיני אלהי אלהות : המסות הגדולות ונכני מקפיד בידך מימני וחילי : אתה תומך גורלי
' ויאמר כתר לי ועיר ואתודה על כחטי : ואשפוך את כפטי ' וינכף להתידות בטכרית רוחו
ולפט אל יפטו סיחו ויהי בכלותו לדבר ובקטתו לחבר ויקבל מן הסוחר פקדונו ויקס
וילך בטמחה אל מעונו מתהלל ומסתבח לנותן להמו ומונו וימלא טבעת ימים וכיף הסוחר
סחורתו וקניינו ויפן בית הזקן לבקט פקדונו ויאמר מה הפקדון אשר תשאל ומלתך תשים
לאל ויאמר כימי אשר הפקדתי בידך בהתבוננתי עריך ויאמר הזקן לא היו דברים מעולם
ויצא אותו החובה בוט ונכלט וישב האיש הסוחר לבית תחנונו וישפוך לארץ מרידתו
ויסכס בוים הסני ויבא בית הזקן ' חילי ויכל עניינו לתקן ויאמר לו אדוני סלעי ומחסי ' ציה
לתת לי כמי ויאמר צא צא איש הדמים נבזה וסכל ' אשר על לשונו רכל : איך תבקט ממני
פקדון : איש ריב ואיש מדן ' ויוציאו מביתו בפחי נפש ' ויטבע בטיט ורפט : וילך וישב לו מ
מנגד : מסתומס על הבגר ' וירא והנה איש נחוז ' בא מן החוז ' והוא הסוחר הגדול אשר ב
בתרשים ' גס טכ גס ישים ' ויתבונן אל העטוק ויכירהו ' וידבר באומי ועריהו ' ויאמר מה לך
מרעיד : אשר על סכרך דמעך תוריד : ויאמר זקן אחד רימני : למשאות טמני ויגר לו את כל אשר
קרהו ואת אשר עטה הזקן ואת אשר ענהו ויאמר לו א תירא ממקדך ואל תתן את פיך לחטא
את בטריך ' ועל פי הדין והחק הכני מוטיעד מרחוק ואחלצך מיד הזקן החניף והנבזה : למחר
יהיה האות הזה ויהי ממחרת ויקח הסוחר טים רחב ואורך והכסף והזהב תוכו ערך ויאמר אל
העטוק הננו הולך אל בית הזקן לייטר מהלכך . ולתקן ' ואערים עמו ערמה עמיקה ורמה
וארבה דברים במהללו ותפא תו ' והשיב את הפקדון אשר איתו ' ואתה תבא לנסות מאמרי
אחרי דברי ' וישאל ממנו פקדונך וחילך ' ובערמה זו ישיבנו לך ' ויאמר העטוק אני אבא ה
אחרך ומלאתי את דברך : ויפן הסוחר הישים : ויבא בית הזקן במרונה : ואתו על מכוננו מצא
מתעטף בטלית כאה בענה ובחסידות נראה : כמראה מלאך אלדים נורא ואיום ' והוא
יושב פתח האהל כחוס הינס : וישאל לשלום הסוחר ומלאכתו : כי הסב למשכנו ברשתו . וישתחו
הסוחר לעומתו ' ויודיהו על מטב אמרתו : ויאמר הנה תרשים עיר מגורי : ואני סוחר גדול מימי
נעורי : ויש לי בת נשואה בארץ פתרוז אשר לחמה לרעב תשרט ואני הולך לטחר סיכה לרעה
עניינה : והתי הולך כבגרי כבעונים ' זהב וכסף ממנונים : ואדיעוני היט כי בדרך הזה נבני
' יבא נכבים ואני שמעתי עלך טבח ומהלל אשר אמונתך נכלל כי אתה הזקן האמן אב
הרחמן . באתי להפקיר אצלך כמי ומעתי חלי וכל אנחותי . ויאמר

ויאמר הזקן הנני מטריח עצמי לעשות מאילך ' תגה אותי על ידי ואני אשיבנו אילך ' ויאמר
הסוחר רצוני שתכתוב על הכסף אותותי : ואמי נטע אבותי ' כי המראים רבים : סלונים וסרבים
' ויאמר הנני כותב כפי חפצך : ' אמך וטע אבותך וטע ארצך ' ואצויר על כסף צורת זקן וישים
' ממ לאיש כתרמים ' למען לא יבא לרמותינו איש נוכרי ' באף וחריו ' ויהי הס אנתתס מע
מעמיקים ' וסודתס ממתיקים : והנה העשוק קרצ למולג : ויחנן קולו ' ויאמר בחסדך הזקן א
ארוני : צוה לתת לי סקדוני : כי כבר סלמתי מכירתו : ועטיו סחורתי : ויאמר גסס נא ואמטך
בני : האתה זה אשר נטע הכס בדי ימינו : ויגס האיש וימטסו : ולא יכול להכחישו ' כי אמר ס
יטמע קולו : נטע ורפה לו : ולא יפקיד אצלי ההמון הרב : והיה לו כהמס הזה למארב : ויאמר
לו באת אתה וספקדת בידי כסף : מנת חלקך וכנסך : ואמכ בא בצורתך רמזי אחד ' וכמעט
הורי לא נבחר ' ויסאל המון וערך לגברי סוחר ' כי בקס להדיחך : ואני עניתימו על זאת ' ק
קטנות ועזות : ועתה בני קח נא רכושך וחילך : אחי יהי לך אשר לך : וקס ויתן לסקדוני ' לא
חס דבר ממטמונו : ויהי כראות הסוחר את השיקדון ביד האיו והיה כמחרט ' ויר גס הוא כיסו
מן המתהפכת : ויאל ללכת ' ויאמר הזקן פנה את הסקדון הזה ואשמרינה : לילה וי' אצמרינה
: ויאמר הסוחר אל נא ארוני : כי אין זה הכס אשר בידך רצוני ' והכס שהוא גדול מזה : ואתה
תחזה ' כי עתה אלך ואביאנו ' ובידך אסקדוני ' ויאמר לו מה לך לך נאוכ ' ואל תעשה בדברי
סקר ואל תחטוב ' כי אם תתעכב לא תוכל לראות פני ' עד אשר אתודה על ארני ' ואתפלל ב
בהקי לפני זקף כסופים : תמידך כסדרך ומוספיך ' ויאמר לו התפללת בתאוותך ' ה לא יתן
כשי ברשותך : כי אתה רטע ממרא ' רטע ערוך ומתערה : וכבר חקק הסס מאמר ומכבו כי לא
לפניו חנף יבא ועל זה סכותי ואוציא מידך חיל חברו ורכוש כאמר ראיתי בצרת גססו ועל זה
אודה את ה' ואהללנו ' וציל עני מחוק ממנו ' וירא החנף כי לא נעשת ענתו : וכבערה מל
מליצתו ' ויצעק ויהמה ויחאק : וצו לביתו ויחנק : והעשוק כמלט בתחבולות הסוחר : אשר דרך
אמונה בחי ' ויטע לביתו סמח : וערות הסוחר הישים מטבח ויגיד מהללו : לכל אנשי סלומנו '
וכל מקן מוקטר ומוגס לסמו ' ונטאתי לכס החידה : אשר ענין החוקף והוראות מגידה : למען
תדעו ותבינו ' ומאמרי וכיבי תאמינו : ותדעו כי האדם הבא באנו : חרב פשימת ' והא ממין
הרמאים ' הנה הוא נסאר מיתר הרפאים : צווח וטורק וטן הזרק ולספך על הדגים דונו ' מע
מעריב בלמונו ' ולהסליך פחיס יארוכ ' וידגו לרוב : ויאמרו לו הדגים ' ואך נוכל להאלט מן
הרמאים הזגים : ועצת הדויגים ' ויאמר בהיות כל אחד עיניו וספל רוח : וצבה וכוונת : ויהי
בסתר וכגלוי יראאמים : ואל יגבה לסוט על פני המים : ויכוס מעצמו ויחטר :

וכא בצור והטמין בעפר כי לא יוכה לקבל הכרכות גאה וגאון ודרך רע
ואי תהסכות ' והמתגאה לא יקוס בעת התחיה : ונפשו לא חיה ' ולב נסבר וכדכא יחיה ויזכהת
' וכבר כוכר בסכה הענוים כתב אשר לא יספר : הקיצו ורכנו סוכני עפר : סוכני לא כאמר אל
סוכני לתלה ומענה ' כי כל מי סנעשה לעפר סכן : וחיו בספל יסכן : יוכה לתחיית המתים '
ולאותת ולמושיס ' והגאה יסול ברעה ' והיה רק זעה : ויטבע בטיט הין וכבוד סאון : לפני
סבר גאון : ראו כמהם עלות ' בטכני עפר כסולת :

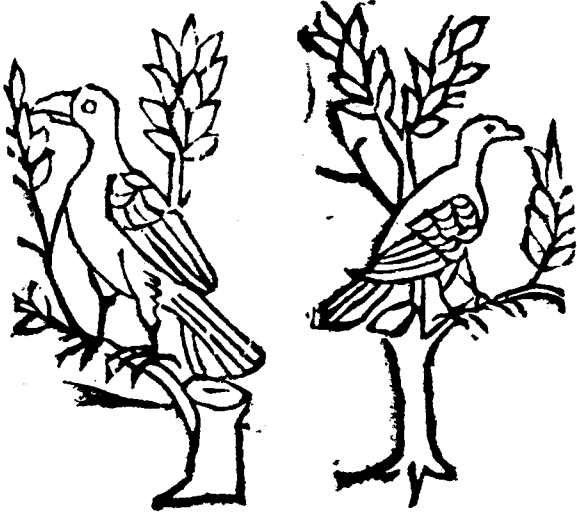
ויחיו במעלה רבה : והקץ קיומת לעולם הבא ' ויאמרו הדגים צדקת במוסדה ונפלאות
 מאד נסאת ' וכמשל הזה אשר הבאת : הוצעתנו מצרינו וטובאיתנו הבושת ואנחנו חפצים :
 לקיים מצותך : כל מוצא ספתך ' ויצו הדגים ויעבידו קול בכל המחנה וגבולם : מטעם המלך
 וגרלם : להתקרב כל אחד במיפלוגת רוח : יצר כמוך ובענוח : ולטוט על פני המי' אים' אל יתגאה
 ' ובפני הדייגים אל יתראה ' ואם יבא עליהם רוח עושים : יבאזו בכקרת הצורים ובנקיקי הס'
 הסלעים : ויכן לטבתו עפר ואפר : כל הנמצא כתוב בספר : ויבחר למזונו דברים נקיים : פרי
 עץ חיים : ויזכה למצלת החסידים ומהללם : ואכל וחיל לעולם ' ויתקצו יושבי העיר בטומעם '
 וקבלו עליהם ועל זרעם : לקיים את דברי הנביאים : ולהיות על דעתם נסענים : וכלם סמ
 סמחים וטעים להת עונסים ' ויטכנו בעפר מלך נאדים ' ובאזו במערות צורים : ויכלו ימיהם ב
 בכחת וטבה : בארץ מגויהם אשר גרו בה ' והדייגים בראות מעשיהם נבהלו : ופורטו ממחורת
 על פני מים אומללו : ותוסף הימנה לקבל החנק והגאון ' ולפאר השפלות והענוה : ודרך הז'
 הצניעות להלל ולשבח : ומוסרת כסיל לפתח ' ותאמר הנה נשאתי אלה המטלים : להכחדת
 החכמים והגאים להבלים : ולמען יכלמו הדמים מגברתם ' יבואו ויחתו מגברתם ' ועתה טים
 לבבך אל מהללי : תנה בני לבך לי ' וראה עונש הגאים : מחתות החטאי' וכמה דקדקו כבונים
 וחכמים באים : ואמרו כל מי שהוא גם רוח במצללני ' טכינה מיללת עלי : ואמר כי הרביל
 בוא העבירה ראוי לגרעו : כאסירה : אמת כל מי טים בן ג' דברי' הללו בכל דבר פטע : הרי
 הוא מתלמדיו של בלע היטע : והן עין הרע יכפס רחבו רוחגבוה ' נהי נהיה וכהה ' וכל מי
 טים בן שלטה דברים הללו והוא על עוכו חרד ונדהם : הוא מתלמדיו של אברהם : והוא עין
 טובה וכפס מפלה ורוח נמוכה ' כיטס צוה ה' את הברכה : תלמדיו של בלעם יורדו לבאר ט'
 סחת : יחד על עפר נחת ' וכן כתוב עליהם : אנטו דמים : ומה לא יחצו ימיהם : אבל ת
 תלמדיו של אברהם זוכין בגן עדן נחלה רבה : ונחלים חיי עולם הבא : ועליהם נכתב דבר
 אשר בכתם מן לא יטולה : להנחיל אהבו ים ואוצרותיהם אמלא : ויאמר העורב מה יפית ומה
 כעמת אהבה : צרפה אמתך מאד וחטובה ' ומה מאד נאה עצתך לשמור ולעבוד : כי ע
 עניו וספל רוח יתמוך כבוד : אמנם החכמים דקדקו בענין הענוה ' אשר היא לטורים כאה :
 והאריכו הענין ' וכנו עליו בנין : ונתנו לשעורין דבריהם : כאשר כתוב בספריהן ' ואמרו בט
 בטמתא מאן דאית ביה : ובמתא מאן דלית ליה ' הנה חייבו להסתמט במקצתה ' וכן יאתה :
 ועל כן אתיהם ואתגאה במעלתי : סלעו ' ומצדתי : ואת בתי בחברתי אס תתנאוי ' ובסלע
 מדרגתי אס תתגאוי ' און עונט' ואן סגנה ינתי בחגי הסלע בסתר המדרגה : באמרך הלא
 העורב הלזה רעי ומטיק ומאי ' אחי ר'ס מטפחת האחידמי ' והוא מבני הנדיבי' : טרי הנצבים '
 הלא זקני היה ראס הסלוחים : אשר בטמן טמן משוחים : ויבא בכל יום פעמים ' יבא וטוב עד
 יבושת המים ' וארי כלכלו את הבוא בימי הרעב והחרב ' והצורבים מביאין לו לחם ובשר
 בכקרי ולחס וכשר בערב ועתה הנני הולך לעמי : למען ספר טמי : ואס בני רטף יגביהו עוף '

ארץ אחיהם ואעוף ' ואסב א ז

ואמב מוטב יאריס : במעלות הנמרים : גודר פירץ על בני פירץ : עם מלכיס ורואי ארץ : ותיא
 היונה כי התגאה לבא עד הלום : ותאמר לו לך למלום

בגשר יעוף בשמים

כורת העורב בחפרד מן-הזונה ופודש בגנים

ותשאוא רוח לעלות אל
 העבים : לתת קיטו בין
 ככבים ' יונכה לכבו לעלות
 במוטב הנמר : ויהי הפסע
 אחיץ והקשר : ויטמאנו
 עבדים ואל הארץ ה
 השליכונו : מנוחה אדריכוה
 ' כי אמר כפתה מסכן וחלך
 ' לעלות אל מוטב המלך
 ולא שמעו ולא האמינו
 דבריו : ולא נתנו לב ל
 למעלת ארץ : ויגרש איתו
 מהסתפח : וישול ויפסח

חמא נולע על דמ

צודת העורב מתבוס על מהלבו

וישב בום ההוא העורב לכתיבו
 וילך ויבא ויקרא אל רעיותו
 היונה ' בלב נדכה צמט נעכה ' ויגר
 לה מחלתו ' רישון מעלתו ורוח הציפי
 אשר נשארה ואת כל התלאה אשר

מצאתהו ' ויאמר עבדים מטלו בי ויטלכוני מבית המלכיס : ולא נתנו לי מהלכיס : ויטמאני כל
 אים שכל וכבזה : אל ארץ אחרת כום הזה : ויהיו בככודי מתרפי : והנני פוסח על שתי הסעיפי
 : וקאמר היונה הלא כתבתי לך שלישים : להציל כפסך מפח יוקסוים : ואדעתך מהלל הענוה
 והאפלות אשר הם מרוח הקודש אצילות ' כי טוב אמור לך עלה אל מסגים מהשילך לפני גדיב
 אשר ראו עיכך : ואתה לא חששת להוד מוסר וערכו : והנה לא טמעת עד כה ' ויאמר העורב
 הנה טבתי היום בכלימה וכושת : ולעולם בגדי ענוה אלביש תלבוסת : ואבחר לכסאי חליפות
 טמלות להתקרב : טחורת בעורב : ואמנע מלבי גסות הדוח : למען אנוח : ואל תגע בי רוח
 גאזה ותיאותה : לא כלה ולא מקצתה ותיאמר היונה אחר אשר אל הגאזה כחשת : לטובכתך
 בעכשת : כי כטסת
 וכלכך

וכל צדק וחליידך הם יסורים של אהבה : מנחת נדבה : וכאשר ביארנו הוצי תורה יומם ולילה :
 אין אדם ניקח רגלו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה : ועתה החזק במוסר ושלל אל
 תחסר : ולא יקנה לך כחשאים : טוב סבל רוח את עניים מחלק שלל את גאים : ותודה כפסך
 אל רוס גבוהים : ותמצא חן ושל טוב בניני אלהים : ותודה ותחיה במעלה וממשלתה :
 זרע קידם מצבתה : ויאמר הצורב מה נמלצו אחותי אחרתך : טיפת תאופנה טפציתך : ומה
 נחמד דבירך וצניינטך : דבש וחלב תחת לשונך : ועל זה טכתי מרעינוני כרית כרתי לבינו :
 להסתוסף בסתר כנסיך : ואשבן על נקיות כפיך : ועתה אחותי לבי בדרכי סבל ותבונה : העזיר
 היונה : כי באזר תלכי אלך ואתחבר : וכאשר תמותי אמות וטעם אקבר : ותרא היונה כי בלבנו
 הצבר : אין מחסור דבר : ותקבליהו בסבר פנים : וככף רגלים : וחדעו דברי חכמ ככרחטונה
 להשיג המעלה העלמנה : וטעם דבריו הכל ותאזה עקב עונה : וראו בדברי חכמות : משערי
 מות תרממות : זה קרא וזה דורס : זה סוכה זה משרט : זה מודה וזה משבח : בין האלם והמוכר
 : זה מצדה צדקה וכגרי יטע לטבי פסע זה יעל אל רוס מצנוני וזה יעלה אל הר זה מחשבותיו
 מעלות עליונות תעצמה : ועינת אל קדושת ישראל תראינה : זה ירבה לעלות ופקהל קדושי יחב
 זה יכתוב ידו לטע וכטע ישראל יכנה : ויכלו בטוב טנות : וכמשכנות מבטחים ימותם אין
 פחד ואין צרה : אין זעם ואין עברה : אין חסר : ואין מנרע : אין טען ואין פגע רע : ויעשנו
 מצדקים : דענים ורעננים : ועל זה אמר המפורר : לכ יטן לעבוד

ישנים טו	בני ארץ	חשיכה	ועיר פגע	כמו רגע	הפוכה
הלא חבל	ודשביה	חלובות	ושחחזח	בחוגמה	סאוכה
ראו מעלות	אצולוח ב	עונה	ובשפלות	עלי תה	ערובה
תנו לב אל	עפאים מ	חזיקים	במעלזם	ונשפתם	במו כה
שומע	ואיש משכיל	והולל	לפי שכול	ועוד לו אך	מלובח

יהי כראית הנקטה מעלת מליצות : ועובה המחיצות : וכשמעו הודאת הסירים : ויחל מאד
 תהמוריס : ויאמר אם יצמוד איש נגד המחבר : מה יצטרך ומה ידבר : ומה יעלה
 על מליצות ודעתו : ומה ישוב על תוכחתו : שלא דבריו מכל סוג נשמרים : כולם נכוחים למבחן
 משרים : ועתה אם קלתי לא אציה : אחת דברתי ולא אענה : ונגש החמסי כחרי אף : כעבר
 כל יעאף : ויאמר מי אישה המחבר הנתבע : ממרא קרית חרבע : אני ארכ' על מליצותי חילג
 : האני מסיב את כל המעלות : ולא אביט למעליו ולא אחוש : כח אכנים כחי וכפתי נחוש :
 ויקס ויצמוד נגתי ונגש אף לבדו : ויחרוס אף וארדך מעניית : ויקרא בקול גדול יהודית

חסער התחסי בטחלה יראה הנראו ה השארית הנבצאו
 צורת הנקטה והמחבר וזו אל זה ידבר

ויאמר המקשה מי האיש הירא יבדעה
 מתנאה ומה תשאח כרח
 משלך כפצפה הירא קולך וחיך לא תביט
 תשני הירא דברי ה' ועל מי דימות קול
 מעלתיך הלא יראתך כשלתיך : כי לא
 תושיל יראה ולא תיוק קנאה כי כל
 הדברי יגשים ויבגורה מנישים ולא
 יוכל אדם למנוע : וגור דין לקרוע ולא
 יגזיל ויראתו ושושנתו : להזילו מרעזו
 כי על הכל מיכרח : ואין מקום ואין מכרח
 ואשר יחייב עליו מולדו : הכל יגיע אל
 המועד אשר יעידו ואשר הוא ענושה האש
 מצליח בידו : בין טוב ובין רע בעשיתו
 לא יחליפנו ולא ימיר איתו כי איך יתחלפו

וישענו מאולותם הככבים ממסילותם ואם כרע אדם או טכב הכל על פי הככב וואם יטטול
 ראשו או ידוש מוליה גרום : ואתה אש היית יודע : משל החסידה והצפרדע לא תהיה כפסך
 כבהלת ומיראך לא תירא ולא תחת : ויאמר המחבר איכה היה הדבר : אשר טכלך בהודו גבר
 : ויאמר כי קנה חסידה בדרך טור : בראש תדהר ותאסור : והיא אשה חכמה : בכל חקמה
 בעלמה : כי פאשה כבוניס וחכמים על ההרים הרמים ובעליתה כל העפאים

יעמחו : וכאשנה יסרחו : ויטיטו בטובה טובים ונגידים : יעלזו חסידים ותהי
 מתפרנסת מאגס מיש לקנה קרוב : אשר טס צפרדעים לרוב
 ותקח בכל יום כתאותה : מאכל לביתה : וטס היתה
 צפרדע אחת תמה : טכנה דומה : ונפטה לכל
 אדם נכנעת : מכרת ויודעת : ותהי
 בעצמה מטעמית : וכבא
 החסיד לצודה משתתף
 סוגרת ומוסגרת :

? ויהי

בהכונן החסידה חרצית מפצלות : בדרטה וכטביליה : ותחמוכ לצודה בערמתה : ותקרב
 אל פתח ביתה ותדבר באזניה משלים : לנגב הכחשלים : ותאמר מי הוא זה המסתתר ביום צרם
 : וכנס בעובי הקורה : הלא האמן מורה : לכל נוצר קודא : ושורש על חי רשעו כבא פתח
 ומשלים על פיהגורה חשנו : אש לסכט אש לארצו ולא תעי תחבולו ועניינים : ואתר פנים

החסידה באונה מדברת

עדת הצפרדע באגם בחדות

ותודו הצפירע לטמוע קולה אף
 היו תמיד אמרה לה ותאמר הלא צוה
 הסם אלדו יאראל להאמר האדם בכח
 ואל וכתב להצילו מחסד ומגרע כ
 ונשמרת מכל דבר וע וצוה לעשות
 מעקה פסע וחטא ויקה וכל איש ירא
 וך הלכב בידאיו ילך לביתו וכך אס
 נטע כרס וכנה בית מדה יסוב מצבא
 העבודה פן ימות במלחמה ותובה
 עבמות נפס כרהמה ודין רוצח מכה
 ואביון בסער ידכה ודין לרבע אבות
 כדקין תורה וחקי הלא כל אלו להיוזר
 אדם על סמיתו ולהמלט בחריצתו
 ואס הגויה אמת עכין החריצות סקר

עושה גדולות אין חקר ורוכ המצוה קהיה לטבלה וביד הגויה היא הממטלה אף אמוס ביד
 אדם רשות וכח לכקט מנוח ולהשמר מן המכשולים ולרפא החולים ואס יסתכן בריחא דמו
 בראשו על כן כתוב בתורה אוהדות השמירה ותאמר האסידה אין חכמה ואין עיפה ורעת
 ומליצה ולהמלט אדם במפעליו מכל אשר נגור עליו ורצון הגויה יניאו, אס יעלה השמים
 שיאו ככבים ומולות ברקיע יצו על פני תבל כמפגע ובהגיע עת גודותיהם כסדר
 מטמדותיהם מבקר לערב יוכתו וכרגע שאול יחתו ואס לא ימלט בעת סברה ויקר מקריהו
 כאשר קרה למלך גדול תלחה כהייתה וביאה ולא שועל מפעלו : להציל מגויה מולו ותאמר
 הצפירע איכה היה דבר אשר קרה למלך האבר ותאמר היה מלך אחד בארץ כטדים כלו
 מחמדים ויהי גדול באדו והדרו ויגבה בעושר : ויקרב למשמעתו החכמים הגדולים והדמים
 ויבחר מהם אנשים כחשובים החנוים בככבים האחד מואבי והסני עמוני והסלטי אמרו
 והיביעי חתו איש עתי : וכל אחד מרע פטר דבריה ורמוים ' חכמים חזים ' ויאהבם המלך
 ויגדלם : וינאסם וינטלם ' ועל פיהם יבא ועל פיהם יבא ' יקצוף ויקרצה : על פי מרצתם
 ירחיב ויקריב ' ועל מאמרם יבנה ויחריב ' ועל פיהם יהיה כל ריבי במים קהם כמדת המלך
 על כסא תהללו והסם הניח לו והנה אשתו מעוברת ועל המסבר צומדת . סרה ללדת ' ויהי
 בלדתה ויחזק צירה וכאיכה נעכר ' בטראס יבא חבל לה והמליטה זכר ' ויהיה
 המלך לקרא לחזים ורע עתים ורמוים ' ויאמר מהדו
 לידע ציור המולד מריכונה כעסה לנער
 היולד וימנהר כל אחד כפי סכלו
 לרעת מה יעשה לו :

צורת החזים כל אחד בהווה וכלי משחיתו בידו זג

ויהי כאשר כלו החזוי לעונן לצויהת
 להתכונן ויאמר המלך להכני
 אחד בית השיבו לראות מה ידבר בו
 ולגוד על הלך כפי סברתו על דמיון
 צורתו ויאם לא ידע מטפט חבירו
 וגוד אמרו למען יספר כל אחד מבטו
 וידברו מטפטו וידבר הזואבי בראשון
 אחרי השכל בעת וענו וכתוב
 דברים רבים חבור עכ"ס : בואו
 עצות מרחוק סעסע לו חוק : וען
 ויאמר דע אדוני כי הגבל גבורתו ידע
 ויס לום יביע אומר ולילה ללילה יחזו
 דעת : והוא מגד המטפטים וחוקים
 ב"ב חלקים : והס נקראים ואלות לראו

ולעלות : ומעלות במרומים חונות : כן ות החיכונות : סוף העלמות : והס טלה טור תאומים
 סרטן ארוה בתולה מעלה גחלה : מאזנים עקרב קסת גדי דלי דגים : המוטס תאומים חוגבים :
 אלה יב מולות : אשר יחלק כל מול לשלש מדרגות שלולות : וכל מדרגה ומדרגה לסטים חלקי
 : איש באחיהו דבקים : ואם תרצה לחלק כל חלק וחלק ממנה : שניים ושלשים : תעמנה : וסוף
 מאלה המולות הגדולים : אל השמאל מתגבלים : וכל מול לפאת צפון יורד בעגלה : וראש
 טלה עד אחרית בתולה : וסוף מהם דומים בתנועתם : לקץ היומן תקיפתם : ונפחה אחת :
 בתנועתם נעמנים : מראש מאזנים עד אחרית דגים נודעים : על כן בהכנס השמש בנקודת
 ראש טלה : אל פאת צפון ועלה : והיום והלילה הזים יסוה : ויום ויום לעלות אל השמאל יאזה
 : ויוסף האם בגדלו ויתרונו : והלילה בטכותו וחסדו : וכן יעשה כל ימיו עד הגיעו באחרי
 תאומים : וסוף יגיע הזים אל תבליתו : והלילה אל תבלית קטנותו : מיד יב' בראש סרטן ובסוף
 דד' : ומס יסרד' ויתחמש הלילה ויתגדל : והיום ימעט וידל : ויציב לו השמש באחרי בתולה
 ידים : ומס יכנס בראש מאזנים : ויסתו סגית הזים והלילה בגדלם : יצאו לסעלם : והשמש
 לרדת אל פאת דתס יסוה ערכו : ואחז תאומים דרעו : והלילה גדל ויסעוד : והיום הלך הלך
 וחסיר : עד אשר ימאר לגשת : באחרית קשת : ויעלה הלילה לגדולת מדרגתו : והיום אל חסור
 תבליתו ומד יכנס השמש בראש גדי עולה : ויקם בפאת ימין מעלה : ויחל הזים להאריך במעט
 : והלילה לקצר בלחט : עד באו באחרית דגים להטלים תקופתו : והוא כחזן מרא מחשתו :
 : ויחזר בנקודת ראש טלה חלילה : כאשר בתחלה : וסוף מאלה מעלות בעליות יסוה : והס
 מראש סרטן ועד סוף קשת נכרש : מטני כי כל מול מהם יעלה סתי טעות : וכייתר מעט לפי

מבחן הדעות נס

וכי רחב כל אחד יתיר על ערבו' ועל זה ישרה דרכו : נטשה מהם ונעוטים בעלייתם והם
מראש גדי ועד אחריית תאומי מנתם' מפני כי רחב כל מול בערבו' פחות מאדרכו' ועל כן יעלה
בפחות מב' טעות בעגלה' דרך לא סלולה' ומהם ד' מולות מתהפכים : ועל פי החכמה ערוכים
כי בעבור השמש יתהפך עליהם הזמן מעניין לעניין כסמן : והם טלה סרטן ומאזים : וגדי
עוים מלא עינים ואלה הם המעידים בתהפכות ותנועה ומעלתן ידועה ועל פי מבחן
הכוננים ידוע כי כל מדרגה ממדרגותיהם הם קבוע : ומהם ארבעה מולות באמרותיהם כ
צ'ופים וכל אחד נודע בטני גופים' כי יתמוג הזמן בעבור השמש עליהם ובקצה תכל
מיליהם וכאילו המוגחצת חס וחציו קר כל זה נודע בפריאמחקר וענייניהם על דרך זה
כמאזים' והם תאומים ובתולה וקשת ודגים : והמולות האלה מעידים על סיתוף וחכמה : למרבה
המטרה' ומוריה החכמים במדרגותיהם חידושים : מודיעים לחדשים : כי כל מדרגה מורה
על החודש' כאשר בקודש' ומהם ארבעה מולות ממשפטים : בהסקט ובכטח נכבים כי בעבור
השמש עליהם הארץ יתייטב' וארמונן על מהפטו יטב ולהוסיף בעולם חסד ומשפט הם כלי
טור ואריה עקרב ודלי : והמולות האלו מורים על כל דבר חשוב : כגון הנח והאלום והיסוב :
ומדרגותיהם מות על חידוש השנים' חדשים גם ימים : כי כל מדרגה מהם עליו'ב חודש
ככונה : וכך תעשה טנה בטנה' ומאלה המולות האוראים סלטה על סלטה חס בקראים והם
אריה קשת טלה : ובה ידוע ועגלה : כי כל דבר אשר יבא בהם מהם לא יתעלם' מהאש יצאו
והאש תאכלם : ומהם סלטה מולות נקראים על סילוט העפר' וכל אחד מהם מטס אוכל חפר
: והם בתולה גדי וסורי' אשר על הארץ יסור : והסילוט הזה מורה על עבודת הארץ בעצמה
והאכרים והעיונות עובדי אדמה : ותכלית השילוט הזה וגדלו : הן על עפר מטלו' ומהם מולות
נודעים : לסלטה רוחות קבועים : והם תאומים ומאזים ודלי : והשילוט הזה לעשות מפליא
ומאיר על כל דבר מתרומם ונקל' לעשות לרוח מטקל : ואף ישקט ונוח אל אשר יפנה הרוח
: ומהם סלטה מולות צורכי' בטלוט מים מערכה יצוברים בעמק הבכא : והם סרטן ודגים ועקרב
: אשר לאגס מים וסימון טרכ' ומורה השילוט הזה דברים עצומים על היארים ועל האגמים :
וכוח מן הספלים לא העלים : פומים ובכחלים : ואם דבר נכב בטמים' הן הכה צור ויזבו
מים : ויש אל המולות האלה מדרגות הפוכות' מהם מאירות ומהם מחשיכות' מהם נחבות
ומהם חשובות : מהם מורות על הזכרים מהם על הנקבות : מהם על עלייה מהם על טפלות
מוצץ : לחצב להם צורות' ומהם מדרגות נקראות בית החורף והשרב' והם באחרית מאזים
ובת' הילת עקרב : והמדרגות האלו נקטו את לבם כל טוב לאדם : לסרקף את בנייהם ואת כ
בנותיהם באש' ועתה אדוני המלך אודיעך המערכה' אשר הגלבג ערכה : מדי חלמא לסנאך
ופישרא לערך' אשר גבללה מערכה ערך' דע כי האסס לכרך במקום השריפה מארב' סוף
כחם ועקרב' וחלק המות בכ' מדרגות כלולות יעלה במעלות ועל כן כגזרה גזירה : עברה
ומאירה וכפד כ' ס' היח' מצ' וזה הודת זעם' ז' ז'

עשה ובאך מחלה המות תביע לכפשו כ"א עלי אש ראשו ולא יועיל ריחו והכלה מל האט
 הגדולה וזעק המלך בעקה בכי ואנקה: וינו להביא את העמוני כי הראשון לבבו הניא ויבא
 ויפתחו לפניו וקספ הסופר במתניו ויבא המלך ממנו דברים נסתרי וסאל לו ומספ האורים
 וזגני המלך ישתוחזח

וען ויחזר דע ארזכי סהככי סכוכי
 במעונו פכעה אלה עיני ה' וחס חלוקים
 כיב מזלת לחלקים מעלות העליון
 מהס נקרא סבתאי: למען רבות מושיע
 וגדי דלי לביתו נודעים ואלת כעמעים
 וסכי לו בקאת נודים נטה אפלו כדק
 יקראוהו לרגל וסלתי לו הוא נקרא
 מאדים המסך לעצמו בתים לבדים
 וטלה ועקרב העצומים עורות אלים
 מאדמים והרביעי הוא חמה כדגולת
 איומה הכוזבת לעצמה בית מושבות
 ארי בן החובות ונשאר ומאזים אהב
 נחביב: ונגה לו סביב ומאזים ובתולה
 אל השמי למרכב: דרך כוכבי ואל הסביעי

סרטן כל בית ככאתו מסר: אגן הסהר אל יחסי אלה הס הבתי אשר לכל כוכב ככראז אים וביעו
 באו: אכל יס לכל כוכב ספלות: כנגד האצילות: והוא המול הטביעי אשר למולו: בהיות
 הככב בביתו וגבולו: והמול הטביעי כנגדו סמיה נסית: צרעת ממארת היא בבית: וכמו כן
 יס להס מדריגות חסוכות: והס על נדיבות כמו סבתאי בהיות במאזנים חסיבן: כדכ לבן
 ערק בהיות סרטן בית תנחותו: יתגרב בעלותו ולמאדים בגדי מעלה כסוכה: על נדיבות
 ערוכה והשמש בהיות עולה: יתגרב בטלה: ואל כונה בדגים נדיבות:
 מדריגה וחסיבות: יס לכוכב נדיבות: כבקולה מעלה אצולה: יס
 לרח במל סור אהבה: קרבן נדבה: וכן יס לכל כוכב עמידה: במול ירדה: וכנגד נדיבות
 מעלתו: קהיה ירדתו: והמשל בזה בהיות נדיבות השמש בטלה: ועס יתגבר ויעלה: יתחייב
 להיות ירדתו במאזנים וכן סאר הככבים: על המשל הזה רצים וטבים: ועתה אחזי המלך הלא
 סירח אשר נפקד על חיי הנולד: הרה עמל וילד: וכעבור היה בבית ירדתו ומסב: לא יחסב
 וכתן לבכך סאים קטנים: סחים זכים: וחלק המות בית סאל לכפש קנה: מכן חמס ועסדים
 סגני: וכעבור היות ירדתו בעקרב: סס לו בסלום המיס מארב: על כן סוכבוהו חבלים
 ופחים: מקולות מיס רבים אדירים: על גרה כזאת ארבה אנחתי: אארך ומעתי: כי לא תכל
 כביא ולא כין מזה להסיר מעלית את המות הזה ויחיד המלך לקול ככיתו: וען כי חלל כריתו
 וכחש בעמיתו ויבא את האמורי לבא לדעת מהטבו: ויבא ויסתחו לאסתי ויסרטו ססני: והנה

כידו אגרת דבר ומספס איבר: וכל קן הישר: דרכי

דרכיה ושכיליה כתוב אליה דע כי הקיבוצים דברים עליונים על כל מאלר חונים והם מורד
 על הסגרים אשר בעולם האמה וההפסד מצוים והם סבעה קיבוצים נבאים ואזים הקיבוצ
 המעון כבוד ה ועון בהתחבר סבתאי וזרק בראם טלה דבר מהם לא יפלא הקיבוצ הזה
 פעם בתפע מאות נעמים סנה ימא יגיע ודא ידעה הקיבוצ הסני בהתחברם כל גמולות
 בחלקים ומעלות ודבר הקבוצ הזה נודעים פעם אחת בסנת מאתים וארבעים זה ס מ
 מתקבצים בכל ג' פעמים לסמוט מפלים ומים הקיבוצ התל ימי ימצא פעם בסלטים סנה
 סבתאי מאדים בראם סרטן לסמוט סנה הקיבוצ דיביעי בהיות סבתאי וזרק במול אחד
 תחמיתם וקרב חוקם והקיבוצ הזה דברי גודותיו נכרים פעם אחת בסנת עשרי הקיבוצ
 החמי בהיות הסמט עולה בכקודית ראם טלה וכמקום הזה יורה הסמט גודת כל טבל וכל
 נענה פעם אחת בסנה הקיבוצ הסני בהיות אל החמה ואל הלבנה כקודה אחת למנה
 הקיבוצ האכזבי בעמוד כל אחד מהם נגר חבית ומשקל בהדת וסנים הקיבוצים האלה
 יתאו פעם אחת בכל חדם להבדיל בין הקדמם והן תעטו תהילה עוטים וגודי על הפרטי
 ואם ימות גבר החיה על פיהם יהיה ואחנס אס יבט סבתאי אל המאד הגדן כרבן מוס
 קבוע והא במול המוסב מוטב לדי וסכ בהיותו בעצמו ראייה האול ועל ימי טנו חיי הטולר
 על כן גוד למעט ימי האלו וגוד אמר ויקום לו בקצרו סנים וקול אותו באבנים ועתה
 אחני המלך חודעתך גודת סוככי הכוכה 'ע' ס המסמט ערוכה וכתבתי לך וזכא וסער
 מה יהיה מסמט האער : ולא יוכל אדם להצילו : פן יגוף באכז רגלו : ויתמה המלך מגודתו :
 ולא האתק למנועתו : כי לא חודה לאחד מחביריו : ונכרים באז סערת : ויבו להביא את החיות
 גוי כריתו : לדעת מה בסיו גס הא : ועבדי המלך לא סא : וימהו לקראו : ויבהיל להביאו
 ויכרע החוזה על כרכים : ויטתחו אפים : ויקח בידו מכלכל : כלי מסחית להכל :
 צרח המלך והחודה מדבר רעיוני וספרי כתיס פתוחים לפנני

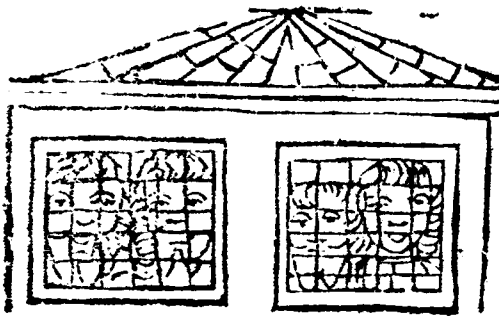

ויחן ויחן דע אחני כי גלגל היר
 מאיד וזרח והוא קרוב
 אל הארץ מטאר גלגלים אשר לחדו
 חוק ומסמט מתגלגלי ועל כן הירח
 בעניני העולם יבי במסמט על כל
 בעלם : כי הוא מתדמה אל הנבראים
 : במעמם האסלטים : הלא תראה כי
 האדם נולד כעיר ומתגדל : וילך
 הלך וגדל ותכונתו מתחזק במעט
 במעט מעט : ותבא אליו בלט :
 ואותו על מעלתו תעמיד : כן יהיה
 תמיד עד אשר ויבל ויכלה : כי כולו
 כבד יכלה : כמו כן הירח בעצמו
 יצד : וקודת הסלטים יגד : כי

כי בראשיתו בתחילת הקדש : ונקדש קדש : דומה אל היוצא מאפי' לה לאורה נמלט מעושי הקורה
 : (וכן יתגדל עד אשר יעלם : לאור עולם : ואחרי כן ילך קדונו : במעלת אחד השמש אחורנית :
 עד אשר יסתר מהללו ותפ' ארתו : ואור פניו גם הוא אין אנו : על כן בהצלחת הירח על מולד
 יצלת : וכאשר יהיה כצד ובאלח : וירח יפסד בעטרה ענינים : במחומים רבים נתונים
 : הענין הראשון בהיות השמש מכוסה : בתם המעשה וכן בהיותו לוקה : כל הנוגע בו לא ינקה
 : הענין השני בהיות לוחמול ירדה : ישיבה או עמידה : (וכן אם יגיע בו אל כוכב : כדע ס
 טכב : ענין השלישי בהיות בגד העצמ' מגלוי : ויצא רסף לרגליו : או יחפיד המולד וכאיש :
 כי ענינו אל דרכי אים : ענין הרביעי בהתחברו אס ראש הדלי או עס זבנו : נעטר כאיבו :
 והוא התנין הגדול המחפד מאדיו היוכף בתוך יארת ענין חמישי בהיותו בתול תאמים :
 עליו אומים כי הוא הבית השנים עשר לביתו על כן יגורו מטאיתו : הענין השישי בהיותו ס
 טקטומן יעד התקועה כמנע או אס יגיע בו אל ככב סקט וככע הענין השביעי בהיותו ב
 בדרך מהלך אס גמר' יסלך : והוא ראש עקרב ואחרית מאזנים כליון עינים הענין השמיני
 בהיותו ריקס במהלכו : בראשיתו במוטבו : ולא פנה אל הככבים : בהיותם נחשבים : הענין
 התשיעי בהיותו מתרפה : או בהיות מאורת כספה : הענין העשירי
 בתחברו אל הככבים האדומים : אשר המה להדע חכמים : והמה מאדום : וסבתאי כי
 רבות אכחתי : בי בהיות סבתאי כוכב ממרים וזה לכגר זה פנה לקדים : וסבתאי באמצע
 גלגל כצמד : ומאדום תחת הארץ עמד : וכעת המולד אל הלכנה ירע : קצר המצע מהשתרע
 : כ'ס אס הוא חורה על המות : גם כי ילך כגי כלמות : גור על הנולד אכחה ויגונים : לפי מ
 מיעוט השנים : ויסול מחקוס גבוה באתיות משמרתו : ותסכר מפרקתו : ועתה אדוני המלך
 הלא זאת המערכה לכרך מצויה : מאת יעד הנטויה : ובהגיע קס גודתו יסכר : ומיו ככל עובר
 : ואין דרך ואין אורח להועילו : כי לא יחיה אחרי נסלו : ועליו יהמה כל זקן ועולל : אך נסל
 מאמים הלל : ויקצו המלך על מאמרו : וילעג אחרי דברו : והי כאשר כלו החנו : לדבר חכמת
 הדוים : ויאמר הלא כל אחד לדרכו פנה : כי לא דברתם אלי ככונה : ודבריכם רשת הכינו לס
 לטעמי : ומלה כייבה וסחיתה הומנתקן למימר קדמי : ועתה איליס מדרך כרות יכרתו : כי
 מות תמותו : וכל אחד מכם נקחייב במילולו : במידה אשר מרד בה אודדין לו : ויעץ אחד מן
 הככבים : יועץ כדכבים : ויאמר לולמה תעשה כלה נחרץ : מלך במשפט ועמיד ארץ : ועתה
 אס על המלך טוב : וכלו הווס מקטוב : אבל יאסרו בבית סכיהס : ויבחנו דבריהס : ונראה
 דברי מי יקום וידרוס : ואסר יבחר בו הוא הקדוש : והחטאים מארץ יתמו : ורשעים כחוקר :
 ידמו : ויאמר המלך להשקות : משפט קנסות : ויגוד על החווי מאמר ויאסור אתם אל משמר

ובתי בלאים הוחבאו

עוזת החוזים שנים שנים באו

ויהי אחרי כן וירבו הטנים ויגדלו ויהיו
 הרמנים יסלו והקנים הלכים וכלים
 ונסו הצללים והבאר יצבר וכסא כבוד ואד
 כי זקן מאיר והילך גבה לבבו ישער זאב צמח
 בו ויהי בסת חמשת ועשרים : מוס אטר
 אסירי המלך אסורים : ויזכר המלך את דברי
 גזירותה ושרות צרותיה : ויאמר בלבו תגוס
 הטנה ויעבור החודש : וכדק קודם ואכבד על

החיים אכפי : ואשפוך עליהם חרוץ אפי : ואעשה בהם נקמה : ואתנם לבויה ושמה : ואגלה
 לעיני כל עלמיהם : ארזה נקמתי מהם : ויהי יום ויבא המלך לטויל בפרדסים : בין ההדסים
 וזכו הנאהב היה כרדס יושן : בבית קענוגות ומנות טן : ויצו אביו לסומרו אכסים : אשר
 לאהבתו כדרטין : ויאמר אל יתרח אים במחירתי ואל יתעצל : אל תביחיהו מחמה לכל : ואל
 יבא יום מן הבית לשמיר ושית : עד בואי מן הגינה החמדה : בקול רינה ותודה ויכל המלך
 לצות אף עבדיו : על בנו ועל פועל ידיו וילך וישתעשע בגנות : קול ענות : קול טסין וקול
 במחה : שתוח לרנחה : ועל רצפת בהט ושט מאידת עינים : הנו נצב על עין אלים : ויהי
 בעלות השמש ובן המלך קם ממסוכו : וילך אכא ואכא ויטב לבו : ויצו לאסור מוכבתו
 להרבות הודו ותפארתו : ללכת לבקש צדה מבני העפאים : בין הדשאים : ויאמר לו השומרו
 אל בא ארזני אל תרע : ומסר המלך אל תפרע : כי משחדו בערי סמר : על פרשת הקצף אשר
 אחר לכלתי תלך חוץ לבית עד בואי הלום : ותתענגו על רוב טלום : ויער בהם הכחור
 בקולו : גרם דגלו : וירכב על סוסו לבקש צדה : וידו בכדון חדה : ויקח בידו העוף הדורם
 אשר בניין חפירו הרם : וילך עד מסלם טע מעות : על ההדים ועל הגבעות : וידו בערב
 והטמים נתקטרו בעבים : בזו נד נצבים : ויואל הכחור לרוב להכלו : והוא לא ידע מתכונת
 מולו : ויהי הוא בא בדרך : והכבי נסמו עורטו עק : וידא והנה רעם : ישער בזעם : ורע מהיות
 מטר וקולות : ואבנים גדולות : והנער רץ להמלט העיר : והמול דברו העיר : לתת לו מנת חלק
 וכוסו : על קרקדו חמוס : ויהי כאשר הגיע אל הגאר : וישמע אחיו קול רעם וקטר : ומעו
 דתחו ולא דמו : כי מן העמים נלחמו : ותפול אס אלדים : בגדת ככבי כנגהים : ויתך על
 קרקדו והנה טרף : טרף טורף : ויפול מן הגאר ואל האים טפל : באשר כדע סס טפל :
 ויתקבצו למותו דיני הגורעים : ארבעה ספטים הרעים

בגזרת ככבי שמים

גזרת הבורד נופל אל חמים

וירא בני המדינה נפלאת צורס' כי
 מתגבורס' וכי רבו במיתתו
 קורת ותמצאכה אותו צרות ויועקו בקול
 מרה כל יטוט וצעי' ותעל טועתם העיר
 וכל אחד מהבאחי' לנגרו מיהר ויעלו
 אותו מן הגדר' ומציאותו ויכחוחו בבית
 רפידתו : מת מוטכב על מטתו : ויבא
 המלך לקול הכבי וסמחה ואמר מדוע
 הקדיה הזמה ויספרו לו הגויה והמאורע
 כי מר רע ואמר סמוכ סמעתו והנה
 כא ידעתי כי לא וכל בערמתו : ל
 להמלט מגודתו ואין ביד כל מלך רב
 וטלט בגוף והכיל פתוחה והמליט כי מי
 יוכל לרין את האלדים החטובים : את ה

הזמש ואת הכטבים והס נתנו להולך את האדם לבית החובין רגליו דבר איניס אנון ערבי
 : ויכל המלך לדבר ענינו ויתאבל על בנו וינו לקברו במסעט הנסיכים בקברו המלכים : ו
 ויעשו לו אבל ימים קבועים ומלאו לו ארבעים ויעברו ימי בכתו ויבור המלך את החודים
 : סומרי משמר הרזים וירא כי כל אחד צדק במסעטו ויחל לאטו ויכול להוציאם מכור הח
 החסכים ויתן להם מהלבי ויחטבם ויגדלם על טוב מהללס וינטלם וינאסם במי עולם :
 ונאסתי אלו וזו החידה מהלל החנוי' מגדה למען תסתי' ותביאו ויעה אל מאמרו אל תחרוטי
 : כי אין לך רשות במסעלך להמלט מגודת מולך : וסרנות הככב להחמת ולהמית : וגור דינו
 גור דין אמת : והחידה הזאת תעיד על דברי : תקרא כיום מועד מגורי' ותאמר הצפידע אין
 זה דרך אמתה' לא רעת ולא תכונה' לטען האדם על מספני החוזה' האיש הלוה' כי אין ב
 בפיהו ככונה : בכל רגע ועונה' וקצר פתוח גרמו : וחלקלקות לסונו' הוא רשע בעונו' ועל
 מאמרו הלכה : גוים רבים יזה : להודיעו לכל חסרן הודו ועומו' ארור הגבר לא ימים הטס מ
 מעונו' ומדבר סתירתו המטכילים יתרחקו' ומאן צדוקים ויטמחו ועליו יחזקו : כי לשים ע
 עליו ונגיה : מעבוד אפילה ומכיא אורה : טפט כל עמיד וחלך : ועסה כדכונ המלך' ותאמר
 החסידה עד מתי תרבי תרברי : ומדברי הספר לא תחפירי : הלא החכמים הקדמונים דבר :
 וכבוד ככבים ספרים חבת : וצו על כל איש מבין' לדעת ולהבין' ולחמו' מהלך סכתאי ונתוכו
 : דרך הצער אר' בח' בו : וכוז יבא זל המזכות והאקר : ערב וכוקר : ואמר אחד מכל גדולי
 חכמיים' אשר כח בהס' אל תעצל לחאוב איזה מול' לטב צאי מכה : ואיזה דרך פכה' ותרע
 ראית ביאתו במול' תאחה יום מה' כחו' חל : אס הוא כטלט האס או כטילום המוח' ואס הוא

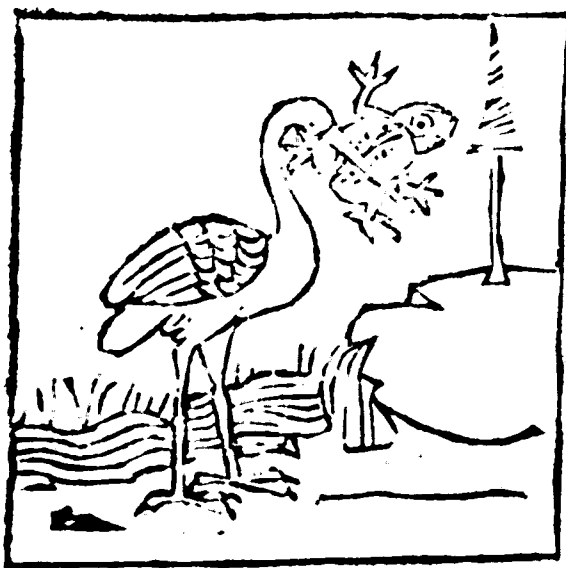
באילוט עפר ונוח : ובאשר

וכאשר תדע ביהוה הוה בן יסכב : אשר עימה לבס : תדע כי מיני סגסו ומחצה : כדכתיב ויבא
והחריבין יסכב : וכל יחד : וכפי שיהיה זה עש יתקנה : וכן יעשה תעניתו : ועליו תקום יי
רבע כי בחנות : כתיב בלחוד המולות הרחוק : יהי יסקיט ויחיה : ונודע על העולם יקרה ויעשה
אכזב חמית : וכאשר יחנה סאהר ומולות האש ויסלעו : עכל מקום אשר יחצה אש : ונודע על
ייקר המאכל : כי השקט לא יוכל : והמולות אשר לשלום הרחוק הם כלו : תאמיר מחזיקי הלוי :
וכאשר יתעורר : הנה עכתיב העליון : ירבה פלגי מים בציון : וימקד בכח החזון : טולח במשנתו
השפלים רחוק : ורוב תעניו בעיני הכל כעצר כתעב : כי חזק עליהם הרעב : והמולות אשר
לשלים האש כל אחד נגלה : הם ארזיה קטת וטלה : וכאשר בלחוד מהם זה הנכב : כלח רכב
יקר המאכל והחזון : כי עוד חזון : אכל היוקר הזה נקל מן היוקר הנמכה : כאשר הוא בלחוד
מן מולות הרחוק חנה : חמס יגור בקיץ על עצירת גשמי ושיחת רחמי : ועל כן המכין יזיר
מן היוקר המאכל : והיה בביתו ארוב ורצה : כ"ט בשאתו מאיליו המולות יעשה גרלותו יתמיד
היוקר סנה תאמיר : טעביר הרעמה : וכאשר יהיה עכתיב במזל המים או העפר : אכל חפרי
על כן לא יעלה והיוקר והחיסרון : כי הוא נותן בהם מעלה ויתרון : ועתה אהיה הסמר והשקט :
ובין העמרים תלקט : ונודע אשר גליתו לך בסוד עכתיב : למען תספר אהיתו : ותדע ותשכל
ממיצא דבר : כתיב ויגבר : ומה יבא ומולות הרחוק : ומתי יסקיט ויחיה : ויגמר מן היוקר
בנית וביאתו : ער בא הליפתו : כל זה הקריבו הקדמונים : בסדר הטנים : והודיעו מעלת
טבתא וטבו : כי האלהים בא בו : ונתן בידו הסוד והחזון : בר לחם ומזון : ואמר הצפרדע
כל זה הכל ורשיון : כאין הנחה ופדיון : כי עכתיב וסאר ככבים : הגדולים הרחוקים והקרובים :
הגם כיד אל אשר חסד לאלפים נוצר : כחומר ביד היוצר : וכאשר יהפוך לסוד כהם והדרה
ככבי סמים ושבוליהם לא יהיו אורש : והוא המעקיף על בני אדם ממכון שבתו : ונותן להם
את האכל בעיתו : וסכ כבודו לכל חסידיו ועמו ומחסה רצון ירוחיו יעשה : ומסגח על יסבי
תכל והרשע : להציל ממות כפשא : ובידו הממשלה והבח : כי ירבה לסליח : וחפצו ישלים
בתבונה ודיעה : משיב ומציל : ועבוד אתיו ותמהין בשמיא ובארעא : והכל מעידים במעשה
ידת כי הכל עבדיו : כל אשר חפץ עשה : נתן תהום קולו רום ודיהון כשא : וכאשר ירצה להמיר
ההיווכס טידק ככבים : והמשל בזה בצבא סחקים כדמיון הסוס אשר ירוץ בשוקים : כי האדם
הנאמר בפעליו : המכין לכגד הצרה מעגליו : לא רמסו הסוס ברגליו : ולא קרב למולו והשתי
אשר לכל רבה יאמין : וטה אל השמאל ואל הימין : ויעמוד נגד הסוס וירמסהו : וכבגדו
יתפסהו : ותפארטו ומעלתו חסידה : זה ימות בכפשא תרה : והסוס בעינו רמסו ודחפו : לא עמד
כי ה' הדפו : חמס המכין נמלט במעשהו : כי ה' מחסיהו : ואל יפחד ביום חסיהו ועלטה
צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא ידטא : וכבר פירסו המטביל והודע הנבון : איך מיתה כלל
חט ואין יסודן בלא עון : ועל כן כל דברך ומטליך גדועים : הכל המה מעשה תענושים : זה
דרך החוים בככבים : אשר סתר לו עבים : ולא יבין דברי המושכל והמורגש ואל דברי
השקאים נגש : ואיר טכלו ככסלו יכבה : כל המס כוב וסוד ירבה : ותקצוץ

ונצטנו החסידה על מאח הצפידע 'הער בענו האם רוס תגדע' ודברו חידתם בקולה הנקושה
 : ופרי שפתיה יגושה ותכפור בדברי אלהות : דברו המזולת : ולכה כלב הארזיה המם יום :
 תת קידט וצבא מרמס : ותרא כי מתאמנת היא במהלליה : ומשליה : ותחדל לדבר אליה : ותטב
 ותלך לבית היסלה : ופניה לא הו לה ויהי מקץ ימים ותלכט החסידה בגדי נקס תלבושת : ותקח
 בידה את כלי הנחשת : ותלך לקראת נחשים ועקרבים : והמה בקצו חאכונות רבים : ותבחר
 עת שאייה ושממה : ליום קרב ומלחמה : ותרא והנה מול צפידע נטה ממכונו : הטוב אחור ימ
 ימינו : ושבתאי הכין למולו צרה : צרה : טמה ואצורה : ומחויס בכוחו הקריב : כי בקצ
 להרהר ריב : והתנין להרע נתן לכבו : יהפך זכנו : ויהי טראיתה זאת המערה : אשר על
 ה צפידע נמשה : ותקס בעוד לילה להטלים : עצת המול אשר יוא יובץ ואין מכלי : והצפידע
 היצה לבטח יושבת : ועל מטה המרגיע טוכבת : וכל רע אינה חושבת : ותפרוט החסידה כנ
 כנפיה : ותבא ככשפיה : ותטרוף את הצפידע ביד חזקה : ותעבור עליה קול ככי ואנקה : ות
 ותאמר הצפידע אכן סר מר חמית : יאסס המות : ותאמר החסידה הלא הככב העוד על ע
 עלול תך : ותנך ביד טכאיתך והמול ערך נקמה לעומתך : ביו הולדת אונך : פתח חרובות
 למותך : ועתה כוסי ואי כלימתך : תייסרך רעך : ותרוס החסידה מעל הארץ לבית תחנותה
 : ותתן טרף לכיפה : ויאכלו וישעו וישכעו : כי נצו גס כעו :

הצפידע בין שניה באספח

צורת החסידה בעופת

ונשאתי אלך המשל הזה : למען תכיר
 תל ונך ותבזה : כי הידחה ו
 והפחד אשר לכך יחיל : לא יעילולולא י
 יצילו : כי אין לאדם חסוס ועזרה : לא יע
 תציל הן כיום עברה : כי כל פגע ובהלה
 : דמח והצלה : ושאלו ומצלו ימה : ב
 בגזית צדין פתגמא : והמול טיה אדם
 באינו ימשל תמשל רב ועסה כרצונו : ו
 ועתה אל תצתומס מחסר ומגדע : למה ת
 תראה כמי רע : והנה לך פתח ומבא : ל
 למה תירא מאד כי יבא : ואם ישכנו ב
 בני אדם בין טפתיס : וכסכוד וכצלתיס
 : לא חכלו להמיר מול ומכס : עד כלתי
 טמים לא יקיוולא יעיוו מסנתס : ועתה

סמט סמוע לכל הצמני : אשר בא ידיו ה' וזכרו את השם תגלוא : תמיד על לבכס הס
 עגלוא : הדאו סן תולגוא : ידיו ה' ילגוא : אכוס

אָנֹשׁ נִבְרָא	לְקַבֵּל הַ הַפְּכִים	אֲשֶׁר הָמָה	מֵבֵת בּוֹסֵךְ	חֹל קוֹ
הַנְּגוֹר	בְּמוֹלְדוֹ יְקוּים	וּמְזוֹלֵו	וּמְגַמְתוֹ	וּחֹשׁ קוֹ
וְעַת גִּזֹר	נִהְרִים יַ עֲבוֹר אִישׁ	וְעַת יַחְפוֹץ	יִלְהֶט אֵשׁ	בַּח קוֹ
וְאִם נִעְצֵב	אָנֹשׁ כּוֹתֵב עֲצָבוֹ	וְאִם שִׂמַּח	בְּמוֹלְדוֹ	חֶק קוֹ

ובטמיע המחבר את דברי המשל ובראיתו כי נפתח המקשה בדברי הכל נכסל ויאמר כל דבריו אנוכי לבב יתעבנו כספידים רטנו ורעבנו : החזית ידי בניס פונדבוס הוכרי טמים הקוים בככבים : והקמות לך משל נמאס וכבוה : לא מחכמה טאלת על זה אמנם כל דבריו פתיות ורמיה : הן ארץ כסדים זה העם לא היה וההוכרים ברו הרברים האלו מלכס : והוות בלמאנס וקרבים : והכופרים אשר בים הסכלות טבעו : אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו : אבל אנחנו טמענו באזנינו : לא תנחשו ולא תענונו : ואין לך מעונן גדול מן הקוים בככבים : אשר פנה אל רהבים : וטכב בכסלו וירדס : ויאמר לאדם : ביום פלוגי אתה מצליח : וכגינה זרעיה תצמיח : ובעת פלוגי תגרע מן העבודה : כי תמצא אבדה ובוים פלוגי טוב לכסות : עת לעשות : וכותב לפי טכלו חלוף ותמורה : בית הבחירה : וע"כ חייב סתי מלקיח : וטס סקבצו דיוות : כי הוא מעונן ומנחם : ולבו דברי כסילוק רוחס : ובספרי אמרר לא תנחשו : אילו המנחמים בחולרה ובעופות וככבים : לא תענונו אילו הנותנים עתים : ועוד כי הזכר בכלל הקוסמים : אשר המה בחולמים : והקוסם הוא הזכר עניינים והשבעות : ונותן אל הפתאים רמזים והמצאות : וכותב תיבות מטונות וזרות : ואין בלסון עם נכרות : והוא מסדר אותן רפין רפין בדברים מונויטין : ומגדר לשכלים דברי פתיות : כלי ענוה ונקמת : ויכתב כת מחשבתו בתנועה : אשר היא בלבנו ידועה : וידוע מן העתידות דבר : ומגדר ענין אשר לא עבר : ואולי תאמת קצת מצינונו : בהתחזק כח דמיונו : וישאל הקוסמים יתרון זה על זה בת בקצועתם : ביתרון בני אדם בכחות הנפש קצתם על קצתם : ואולי יש להם פועל ידוע : אשר במחשבתם קסוע : ויכיע בו כל אחד כחו ותכונתו : וינציא לפועל הבנתו מהם מי סיכה במקל אשר בירו מכה ממרת : בועקה גדולה אמריה ממרת : וימצאו בדמיון האיש הנכסה במחלתו נספה : ויגיד רמזים וחידות : במקצת העתידות : מהם מי טיסוד החול ויעשה בו נקודותיו : התי אגודות מהם מי טיסליך אכבים בחתיכת עור : ומטנת איולקו לא יעור : והם מגדיס באלה תחבולות דברים : בורות נספריס : והכנה בכל זה להעיר כח מחשבות ולחזק ידי עולליהם : וקצת ההמתן טענו בהכליהם : משעלותם ומעלליהם : וחטבו כי הפועלים ההם סיכה להמת מה טיהיה : אשר אמרו בצלו נחיה : ומן המין הזה נשתקוקצת בעלי מטפט הככבים וישיחו כובים : על"כן המטכיל בהכליהם לא יאמן : בעבור כי הם מזה המין והם מניעים ומעוררים הכח : בקלות המוח ועל זה לא נשתנו טמי הזכרים בדין אחד : ויקימם ככחד ומי טהא על אחד מאלה הדרכים נקרא קיסס : אשר פי תכונתו חוסס : הא

הא למדת 'סיהוברי' בקנס ג' לאוין : כולם כאחד טוים . כי כל הזכר דבריו בסילת ר'חמס' קסס
 קסמים מעונן ומנחס' ועל כן ראוי לכל איש אמונים להתרחק מנימוסיהם' ולא יעס' כמעשיהם
 ' ויעבוד את הטט לבדו : וירא מפחדו' כאשר כתוב בתורה : את האלחידך תירא : ואתה אם
 הייתה יודע' עתים לתורה קובע' ותבין חידת העופר והאקו : תורת ה' צדקו' ותהיה נפטק
 נטמרת ולבך כרצה' 'אז תבין ירחת הטט ודעת אלדים תמצא' ויאמר המקסה איכה היה הדבר
 ' ובמה גרל העופר והאקו גברי' : ויאמר היה עופר אחד בארץ הצבי' לבטח יוסבי' ' ויהי חכס
 בכל החכמות' ומבין תעלמות' איש תס יער וירא אלדים' וחבדיו מהדת כפלאים ותמיהים
 ' כי היה איש חסד בכל ממונו ובכל רכוסו : חסיד גומל נפטו : מוסך חסד למדעת וענוה מורה
 ' ואת האלדים ריא' ' ויהי לו אק אחד תלמיד וחבר : וגם הוא אמת בלבבו דובר' כי היה מבין
 ' ויודע : ולכל מליצה טומע' מסרת הבין מבחוריו' ואהב חכמה מנעוריו' ויתחבר אל העופ'
 לטוב מהללו : להטיב דרכו ומעללו : ויקנה ממונו עצמה : וילמד מאמרי פיהו דברי חכמה :
 ' ויתענג באהבתו וישבע בטובו : כי אהבת נפטו אהבו : ותהי דעתו מושבת ונפטו חטיבה :
 ' להבין משל ומליצה'

אשכול הזופר

צורת האקו והעופר

ויהי החס והעופר והאקו כל אחד : עדי
 הבין מערה' והס חסבים לבדס
 בטה : ויטא העופר את עיניו מרחוק :
 כמטפט וכחוק' וירא והנה איש בא מן הצד
 ' הוא הצד' בידו קשת רמיה צעקה וטאיה
 = ויאמר אל האק קומה וכברחה : כי נפטינו
 לעקר טוחה' משני יד הדודף בין המצרים
 ' אשר לצורינו הוא מערים' הוא חטט
 להספילנו : להתגולל ולהתפפל עלינו' ולקח'
 איתנו לעבדים : להית לרצונו מועדים'
 ' ואס' יקצוף יחידנו וימיתנו לו חסן
 להמיתנו' ויאמר האקו ואך ימות החי בלא
 עתו' בעת רדתו' ויאמר העופר הלא דעת
 פים בעולם ג' מיתות' למאסר החי עבותות

' מיתת טבע ומיתת מקרה : ועל זה הכתוב מורה' ומיתת חטא ופסע : " באין זכות וטע : ועל
 כן כיתן ביד אדם בחירה : כח וטמיהה : לבל ימסור ביד המקרה עצמו' וילכד בחורמו : ואל
 וחטוב דברי טבאונות וכובים' אשר אמרו חנוים בכסבים : כי בעת מולד האדם נגור עליו :
 = כל קויותיו וחבלת' ולא יעיל דבר להמלט ממולו : ולהטות ומעגלו : ויש למיתתו עת ידועה

אמר **אל** **במלך** **קטנה** **לא** **יכל** **מן** **הגור** **במולדו** **כי** **עבוד** **אלים** **להגד** **לא** **נכדו** **וכל**
אלה **הם** **דברי** **סדר** **וכו** **כי** **לא** **ראיתי** **כדיק** **נעוב** **וא** **הספן** **למען** **צדקו** **כי** **יצא** **מנו** **צדקו** **כי**
זכור **זרה** **ימרו** **ובסתר** **אהלו** **יסתדדו** **ועל** **כן** **צריך** **אדם** **לחזק** **עין** **השקפה** **מן** **הקף** **על**
עוני **ידיה** **יתחבא** **ביום** **ההוא** **ורעם** **כמעט** **רגע** **כדי** **לעמוד** **עמו** **ויהי** **ההון** **צדקת**
באמר **קבוצה** **דצקת** **ועתה** **לכה** **ונעבור** **ממקום** **סנה** **תן** **מין** **העץ** **ועשה** **ואקמו** **וכחנו**
בחסה **מן** **האנלים** **וענף** **עץ** **עבה** **וילכו** **אחרות** **עקלקלות** **והציד** **הנרף** **אחריהם** **דרך**
אסילות **הדרך** **לגורם** **ירט** **והמה** **תמלטו** **הרי** **חדרט** **ויהי** **כאשר** **באו** **אל** **המלך** **ויברכו** **לאל**
סוכן **ערכות** **הגומל** **לחייבים** **טובות** **ויאכלו** **מפתו** **ושמחו** **ועמלם** **טכחו** **ודברת** **דברי** **טבח**
והאיה **על** **כל** **התלוא** **ועל** **מעשה** **ה'ומעבדת** **אשר** **גמלם** **ברחמי** **וכרוב** **חסדתי** **ויאמר**
באין **יום** **יעתתי** **דברי** **כבוד** **יהא** **כי** **גדול** **ה'ומהולל** **האד** **ועונו** **ונסלחותיו** **כאמנת** **אבי**
תקומים **ודין** **אלמות** **עושה** **חסד** **לאלפים** **ובקט** **נרדפים** **מציל** **עני** **מחוק** **מפני** **לפני**
צדק **מונה** **מפני** **לכבדים** **ומאיר** **החיוכים** **והאשען** **במולו** **הוא** **יכלימו** **והבוטח** **בה'** **חסד**
יקבצו **ויאמר** **העוטר** **הדבר** **זהו** **ידוע** **ומישכל** **הראש** **שמור** **כבת** **עין** **וכאיש** **כי** **האשען** **על**
הכור **דעו** **יטלט** **וכל** **הנקרא** **בס'** **ימלט** **והשען** **על** **מפני** **הכבדים** **כל** **ימיו** **מכאזכרים**
אלו **יקרהו** **כמקרה** **המדינה** **אשר** **קמו** **על** **הדוכים** **כלי** **סכל** **ותבונה** **ויהיו** **על** **דברי** **הזכרון**
עמים **ויהיו** **לס'** **מאזת** **טוא** **ומדמים** **ויהי** **האין** **איכה** **היה** **הדבר** **ועונו** **ומקל** **תפארתם**
דרך **טבר** **ויהי** **אמר** **אמרנו** **כי** **המדינה** **לנו** **היתה** **גדולה** **ועצומה** **דלתים** **וברים** **והומה** **ונופת**
הענין **תחת** **האז** **וכל** **הבא** **אליו** **יד** **ויבחר** **הס'** **טוב** **היה** **מאז** **עבריה** **ויהיו** **לנו** **כעושר**
מלכות **ובבית** **כנעניה** **ומוחזיה** **ויהיו** **בה** **אנשים** **מבשרי** **הס'** **ויעיבננו** **בהרות** **דמים**
האנשים **כעש** **עלית** **תדרי** **ביום** **אניות** **ויהיו** **סר** **גדול** **מבני** **קדם** **סקר** **ונגיד** **עליהם** **ומעשה**
היה **בג** **עני** **כל** **העולם** **ויהיו** **סס** **חמשה** **חמיש** **ככבדים** **תחת** **כעבים** **האחד** **עם** **ודין**
והשני **כהן** **מדין** **והשלישי** **איש** **נעל** **והרביעי** **נכמד** **לבעל** **והחמישי** **נשבע** **להרע** **שומרת**
ללדיע **והסדר** **היה** **דברי** **חיונים** **בונה** **ולא** **קרב** **זה** **אל** **זה** **כי** **אמר** **תן** **בדבריהם** **תועלת**
ותבונתם **גריעה** **ונופלת** **כאלה** **נופלת** **ויהי** **כאשר** **ראו** **החמים** **אשר** **המה** **ברבדים** **ויכרו**
העין **סר** **ורבתו** **וכעס** **ענינו** **ויתקבצו** **כאלה** **לוי** **בגנותו** **והשיבו** **עוד** **טכחו** **איתו** **ויכעו**
באין **לוי** **כי** **קרב** **אל** **היו** **ומהרו** **לעורר** **מולו** **הרע** **אשר** **המרנו** **עברע** **וילכו** **בעור**
אלה **אל** **ה'** **ואל** **בני** **העיר** **הגדולים** **ויהי** **אמת** **דבר** **סתר** **לפי** **אנשים** **לא** **ידע** **כי** **בה**
הנה **קרב** **אל** **מודע** **ויהי** **אמת** **ידבר** **כל** **אחד** **כל** **אשר** **יתאז** **בנו** **אל** **יהיו** **ואמרנו** **באמת** **ל**
לכבס **אל** **אנשים** **סר** **אשר** **בהורו** **הדוני** **והסר** **בהתנו** **לנו** **מפני** **כדי** **ומאמתו** **היו** **דברים**
ואחזו **עמלים** **בכל** **מעשינו** **ונתתין** **לנו** **ככל** **מה** **עשיתי** **ככבדי** **אלכד** **טבת** **היה** **הס'**
מזים **אחרים** **אשר** **נקריב** **לנו** **קרוב** **ומנחה** **מאזת** **ואחר** **ה'** **זה** **פננו** **זה** **בפחה** **היה** **הס'**

די הוא צבי הוא מחה : לזה מקרב ולזה דוחה : לזה יפה ולזה יענש : לזה ישעיל ולזה יגרום : לזה
 נפשו דחוייה : לזה אין רוחו מצויה : ועל זה יספוך רוח ענושים : ומסב את הארבעים ולקח
 מבכינו הגאבים : לכורמים וליוגבים : ומבנותינו המכות והיסות לקחות ולטבחות ולאסות
 : ועתה הנה אל המינים משפטו נגע : ויום ודינו רגע : וקדבה עת סקדיתו : לקחת מאור עינת
 וחמדתו : ומכתאי עומד לגדו : ומאדים צומח בצדו : ומב התלי עלה על ראשו : מעלה
 באשו : וכך נעה ממכות : צדק לפניו : והשמש חסך בהלו : אין נגה לו : וככב ערך כה וקדוה :
 בהית לבנה והמולות ערכו לטבה : כולם מערכה : וקטלם כל המלאכה : למען תקו בדכס ל
 להויתו : להכריז דרשו ולהצמיחו : לבלות מאיימתו ועתה התבוננו וקחו עצה : כי יש מהמות
 וכאזה : על כן הכינו וראו בערכם : ראטיכם ומכטיכם ומטריכם : תחו ומכסם למס ומעדי
 ויהיה כל אחד לחבירו מועד : ותתאוס נבא אל היכלו למען יחת ונתח ואת ראשו בבת אחת :
 ומככו ומככותיו קח נקמה : ולא תהיה לו תקומה : וניתן לכו מאחינו שופטים ושרים ונהיה בט
 חורים : וכזה נמלט מפח יוקטנו ומולך בכל אשר תאזר נפשינו :

זפירא גורחה

צורת החודים יקעים על פי המלות

וזעב חזונם בעיני ה' גדלו הגיר :
 יחד ימים וצעיר : ויכחו כולם בבדית :
 על דבר השר ודינו להכרית : כי אחרת
 לא דברו המוריס : זולתי אמינת דברים
 : והציה הזאת אשר על השר תחול ותהי
 : הלא בשמים הוא : משהו לבס למס
 קביע ולחזן דיוע להשמיד להיג ולאכד
 עדי עובד : והסר לא ידע בכל אשר נעם
 יועל עין לא חסה : וקחלו אשה שלגם
 מבני העיר הסגים יחורע האיתנים
 והיא אשה חכמה : בכל טבל וערת יודעת
 להתמך הלכות : לחסוב מחסבות
 ויהי לו יאמנה כן ככבד וחומר וכעיס
 ילד טעמנים : ויהי הקס ותבא האשה
 בית אביה כחוקה יהילך בחיקה : ויהי
 הנער את וקינו : עומד על מכנו : ויחל
 למהק ולגעגע : לרלב ולהסתעם : ויפן הוקן אליו וידוס מאכס : ולא יוכל להתעלם : ויחלו
 שינוי דמעה בקול אכחה ונאמה : ותאמר לו בתולמה אחתי כאנח : לא שקטולאנח : ומכמיש
 אחינו בלמדה : אכחה טובד : עצמינו על אדם

ויאמר אליה החריטו מקטוב : איך בלתי רק טוב : ותקח הנער ותשיטהו : על ברכו ויחבקהו :
 ויסוב על צוהר ויטקהו : ולא יכול הזקן להתאפק על האבתו : ויורד על לחו דמעטו : ותוסף ב
 בתו לפתיעו מעם סביה : ודמענה על לחיה : ותאמר למה אחוהי יעלום ממני מצפין לבו : ולא
 דיצני מה טובו : בלא אכני בתך החמודה : ואיך לך בעולם חלתי יחידה : בלא אכני טוב לה מ
 מעשרה בניס : ברוח חן ותחנונים : ויהי כאשר הניקה לו בדבריה : ותרבה עליו אמריה : ות
 ותכבה עליו וכלמסוך רכה החליק זהו : ויגד לה ש הניקתהו : ויאמר על כןך זה כבהלתי ונת
 ותחלחלתי : אל הנער הזה התפללתי : כי ביום פח עליו ישרה כיסקל יסקל או ירה ירה :
 כי בני העיר נעצו על בית אבתי להכרית : ויבאו כולם כבדית : ועל פי גודית המולות : יבאו א
 אליה האלות : ואכני ואיך עמד : כן אכבה בכני יגד :

והילד בודל בחיקו

צורת הזקן בובה עם בחו בחזקה

ותן האטה ותאמר : למה אחוהי כפסך
 תזמרמר : ותרבה על זה דאגותי
 ויתגדל אכחותיך : ויבהילו דעיתך : ואל
 תדום בת עיניך : וצתקס טובה והדורה :
 ברית ותרה : ממה לנו חלק בטר ומה נחלה
 בביתו : ומה תועלת בהיותו : אס במותו
 כסה בן חורין גרמלס ויקדים : לא כראה
 בהמד ארץ וכמוט הרס : ומי יתן ואני
 אהרג את בני תחילה : למען איהיה לסס
 ולתלה : ואכני לאחד מן הסוחרים :
 אשר רצון סוחרים : ויהיה לנו בניס
 וכני בניס : מלובסס סני עם עדכיס :
 ותדבר אליו בדברים האלה ותסתינו :
 ותקפה אותו לגחמיו : ויין יטן טרעת זקנים

טוח היטבו : ותענייהו בדברי תנחומים וארוכה : ותכסיהו בסמיכה : ותקס ותבא ותסגור הדלת
 אחרי צאקה ותרץ ותגד לביתה : ותכנס לסני ולפניס אל מקום כרעס
 אשר אדוכיס סס ויאמר אליה מה לך בתו : א תראי לאיס בלתי : ותאמר אל אחוהי כי לא טובה
 סממענה : יען כי יעץ עליך ארס רעה : ותגד לו את כל אשר נעשה : והי אביה דבר ממנה
 לא כסה : ואיך הדכרוס על פי מספע בעלי הככבים הנברין : יבא מתוכס הכרת : ויאמר אשר
 אל תראי בתו מסוללת מההוכרו וסלס : כי ירא ארס יבא את כלס : והנני מודיע עכין אשר
 דבר יאמן המתברך באלרים און : ומה הוא פעולת הסמס והככיס אשר בגבל סוכבלי : והיא
 האקראית חכמה מכוארת : לעיני העמים משוארת : והוא חסוכ תקופות ומלות : במדריגות
 מתגלגלות : ויאמרו היודע לחסוכ תקופות ומלות ואיט חוסב עליו הכתוב אומר בסודו : כי
 לא יבינו אל פעולת ה' ואת מעשה חיו : והנני מניע הקדמה : ביטוב האדמה
 צורה חסד מדבר דברי חבמה
 לאלטט וטבח ראומה

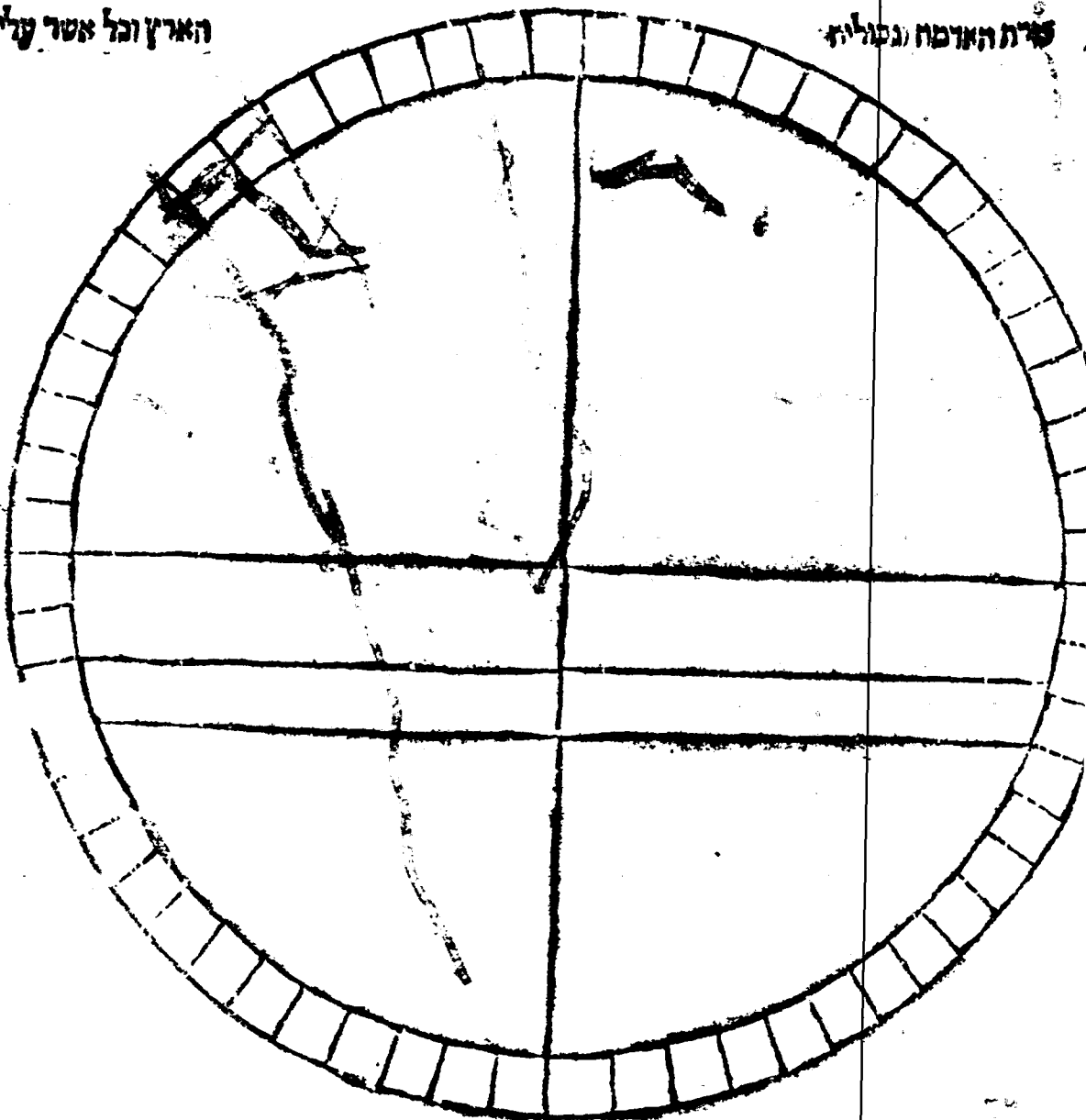
ויבין ויאמר דעי כי הארץ עגולה וישבת על תילה
 חציה מים וחציה יבשה : וגולה על ראשה ובקצת
 היבשה הוא הישוב : כי הוא מקום החשוב והיבשה
 כחלקה ל זרביה חלקי טוים : על שני קוים ואלו
 הקוים חלוקים בקרבה : לארצה ולרחבה : הקו
 הראשון הוא האורך ממזרח למערב : אורך גדול
 יריב : והוא הנקרא קו המזרח : החל כל יושע ונראה
 הקו השני משפן אל הדרום הולך : ועד רחוב
 הארץ הוא מילך : והוא הנקרא קו האמצעי ומרחב
 הארץ ידעי : כמאז שהארץ בשני קוים נחלקת
 לשני חציות היא נצתקת : הקו האחת צפונית
 והשני : הקו השנית צפונית מערבית : הקו
 השלישי הדרומית מזרחית : הקו הרביעי דרומית

מערבית כחצית : וזקנות האלו כל אחת מהנה נחלקת לתשעים חלקים : ביציקותם יצויקם
 ויאכז על קו הישר מיושבות : בשווקים וברחובות : אמנם הישוב על האורך הולך יריב : מן הארץ
 היבשה מתחילת מזרח עד סוף מערב : והישוב הזה הוא פוטט על כל רוח הארמה תחת אשר
 היתה שוממה : אבל הוא מתחיל מקו האורך ולכד צפון יתרחב בר רחב : ותכלית
 רחבו מרחק סוף חלקים מהתשעים אשר הם לרוח צפון חלוקים : ומאז והלאה אין בו ישוב
 ומקום חשוב : ומפני הקרח הנורא רוח סערה : ומן הצד האחד הולך הישוב על פני האורך
 ומתרחק אל שפת צפון לשי האורך : עד מרחוק טעה עטר חלקים : מהתשעים אשר אל מהלב
 דכקים : ומאז והלאה אין בו ישוב מתגבורת החמה : והיתה לשמה : כמאז הישוב בשני ושמתי
 חלקים : מהמאה ושמיים אשר תפאת צפון חלוקים : והן מיושבים באורך גדול רב : כרחוק
 מזרח מערב : מכאן כלומר כי ישוב הארץ פחו מחלק אחד מארבעה : מפני כי מחצית
 בים טבועה : ויותר מחצית מחצית שאינה : והנשאר לישוב האומות והישוב אשר הוא יחלקו
 דרומים : בו משכנות בני כנענים : אשר כל ימיהם ושנותיהם : אל ההכל פונות ודת הם פונות
 כי ימי החום להם קור : וימי הקור החום להם יחפור : וכשהוא לנו מאריך להם מקצר : והלילה
 הפכים קצר : והם משויים בענייניהם כולמו : זה דרכם כסל למו : והישוב אשר בשפת צפון סוף
 חלקים : לטבעה גבולים כחלקים : והם משכנות האומות השבעים אשר בעולם ידועים מהם
 השוכני על קו המזרח המעון האוהה : והיום והלילה טוים לעולם : בלי כשמש קולם : וכל עם
 ולטון השוכנים באמצע גבול הראשון וכוונתו מן הארץ נעשה תכונתם מבוארת וגלוי : ומאז הארץ
 יב שנות יוכלו מדרעו : וכך כל גבול וגבול יתסף גרע : וחובו ישר : וכל אשר יתרח מן הקו המזרח
 כחו יחיה : ובתקופת תמוז כחו יגדל : ולילו יתמעט וידל : ובתקופת שבתי יעות דרכו והדבר בהפכו
 עד אשר כמאז השוכנים מן המזרח חלוקים : טעה ושמים חלקים : והם האחרונים : אשר בשפת
 צפון חונים : ימאז בתקופת תמוז עשרים וארבע שנות : בגבולם נודעות : ואין באותו היום
 לילה כלל : כי נגרע ואומלל : ומאז הקוצר בתקופת טבת לילה כולו : הטיב גמולו : אמנם בתקופת
 טוים ובתקופת תשרי הדבר חשוב : והיום והלילה טוים בכל הישוב : והכני מעייר צורת הארמה
 : הגבועה והרמה : ואצויר ארצה ורחבה : לא יחסר כל בה : למען יראו ויאמינו והמטילים
 יבינו : והנה היום המזרח הוא יבין : והוא יתרח אצל ראש ימיהם : ויבין ראש צפון גיעל ראש

רחש ד' נאמי נוטה קו אחד מן הא' אל הב' והן שתי קרנות אשר האחת מורחז ואחת מערב' והוא
 הנקרא אורך הארץ והוא קו א' ב' ואכזי כוטה עוד קו אחד מן הב' אל הד' והן שתי קרנות אשר הקרן
 האחת צפון והשנית דרום והיא הנקרא רחב הארץ והוא קו ג' ד' ותי היה הקשת אשר בין הא' והב'
 קרן מורחזית צפונית והיא קשת א' ג' והקשת אשר בין הא' והד' קרן מורחזית דרומית והיא קשת א'
 ד' והקרן אשר בין הב' והג' קרן מערבית צפנית והיא קשת ב' ג' והקשת אשר בין הב' והד' קרן
 מערבית דרומית והוא קשת ב' ד' והכני מחלק כל אחד מחלני הארבעה קרנות לחמשה עשר כתי
 וכל בית ובית יהיה טעה חלקים כדוי סמוע גבול קרן לתשעים חלקים והכני נוטה לפאת צפון
 מכנה קוים כנגד ז' גבולים האומסבים הנקראים בלשון יון אקלימיז וקו אחד על סוף הימנב
 בצפון וקו אחד על סוף הימנב בדרום ואזי לך המורה חזויה : ועל פי המחקר בנויה

הארץ וכל אשר עליה

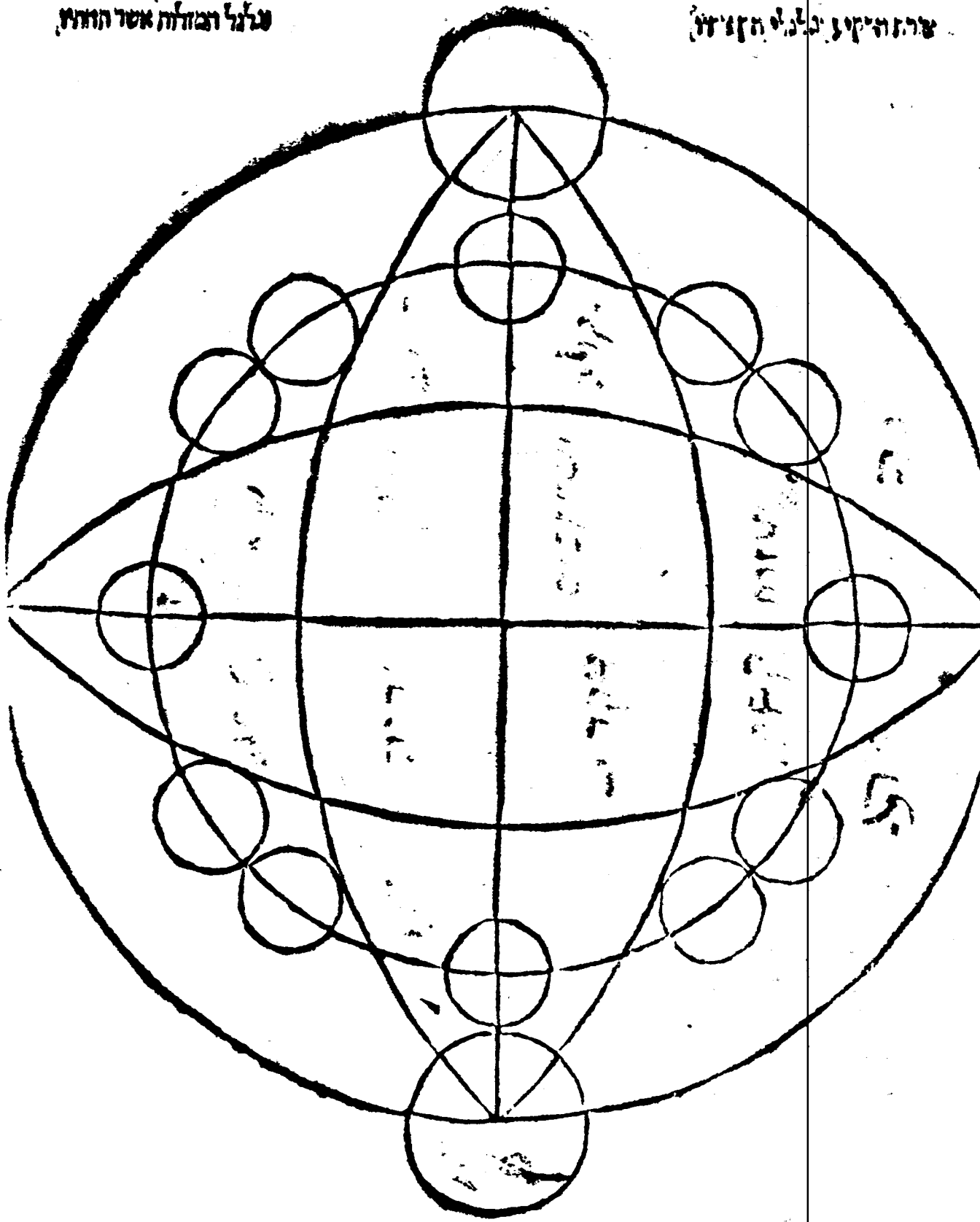
שירת האדם ונפוליה

וזה מה שמאנו בצורת האדמה ועל פי המחקר נסלמה צעקה אגלה לך בגלגל המזלות והכוכבים
סודי כפי אטל תטיג ידי דבר בחד וידוע כי תכנית הרקיע מעלה וצורתו עגולה : והיא מקיף
הארץ וסובב מחטותיה : מד' רוחותיה : והוא על שני מסמרי' סובב סביב' נכספו וסובב האחד
בקצה צפון והשני בקצה דרום : סוכן עד קדום ומרום' והתעוררם האלו אינם זזים ממקומם :
ועוטף רצון אכנס : והארץ עומדת בתוך הרקיע על תילה' כנקודה העגולה : ועל התעוררים
האלו הרקיע פזר ומטל' ירח ולא יכסל' ובגבורת מרוצתו רוחה הארץ ויחזקת' ובאמצע
יעמידנה : ולאחד מן הצדדים אינה נשתקף' וממקומה אינה ניקפת' ומרחק הגלגל אשר עליה :
הצפון ולא הדרום' כפי עוראחד תרום : ויש א' הרקיע הזה בגלגל' ידועי' להחזיק תכונתו קבועי'
' והן מפורסי' כהמקום התכונה' והקפת' כהנה' גלגל' א' על ב' מסמרי' ידועים : מן הצפון א' הדרום
' וגלגל אחד אשר תהלכו רחוקי' מן הצפון ומן הדרום חלוקי' : והוא הנקי' גלגל המיסוד' אשר
על הארץ יסוד' והגלגל הזה כחלק לב' חלקי' איש באחד דכקיס : האחד נסתר תחת הארץ
וסני נראה עליה' להיסוד מעגלה : ויש א' גלגל מסוד' הזה נקודות שתיים : אחד כנגד טלה ואחד
כנגד מאזני' והן קבועות במרחק אחד במערב אחרת עכל נקודה ונקוד' גבולה סגורת' ועל א'
ב' הנקודות' יתגלגל גלגל היב מזלות' לרדת ולעלות' והוא נוטה מגלגל המסוד' למפת צפון
ולמפת דרום כ' ד' חלקי' נוראי' וחלק איתו לב' חלקי' כי הוא יעבור על ב' הנקודות כסוד' : ועל
זה נקראות נקודו יסוד' וכעבור השמש עליה היום והלילה בכל מקום טוים : על הנקודו' השניים
מאזני' : וכן גלגל המסוד' חלק גלגל המזל' לב' חלקי' : ואם המה דכקי' : האחד נוטה לצפון וגלגל המסוד'
והשני לדרומו' להראות גדולתו ועצמותו ונטייתו ממנו הוא כ' ד' לכל פאה וכל זה ע' המחקר נראה
ונתי' נקודו' אשר לגלגל המזלות' : לרדת ולעלות' : ואשר הא' מתרחק בהן מגלגל המסוד' : אשר על
הארץ יסוד' : הן הנה הנקראות נקודות התעורה' האחד בראש סרטן והשני בראש גרי' תעורה' :
וארקיע הגדול החלק כמו כן לב' חלקי' בכל טעה כחלק האחד נסתר תחת הארץ והשני נגלה :
וכדמתי' היה ירד ויעלה יחכני תואר לך צורת הרקיע וסביליו וצורת גלגלי המזל' ומעגליו וכסופם
גלגליו : ואני מציד בצור' הזאת צורת הרקיע : הסובב על ב' מסמרי' האחד צפוני והאחד דרומי
והן נקראי' בלשון יון קוטבים ואני נוטה ק' אחד מן המסמר צפוני א' הדרומי ואכתוב על ראש
הצפוני א' ועל ראש הדרומי ב' והקו הזה האצל רוחב הארץ ואף קו א' ב' והיה ראוי על הקו הזה
לחוג גלגל אחד עובר על ב' המסמרי' אלה הנקראי' קוטבים מצפון לדרום וכא' הגלגל הזה סומך
הקפת הרקיע אמנם אינו יכול לצייר במרחק פשוט וצורתו במקומו ב' קטנות סובבת הא' והב'
אשר הן בראש קו רוח הארץ וכא' מורנו' על הגלגל אשר הוא יסובב ב' המסמרי' וכל אחת מא' הב'
קטנות הוא קסת א' ב' ומחצית הגלגל הזה נקרא קסת חצי היום מפני שהוא על רוחב הארץ וכן
היה ראוי לחוג נוכח גלגל זה גלגל אחד רחוק מכ' המסמרי' מרחק אחד טעה אשר הוא צ' חלקים
והוא סובב על הקו השני הנקרא ק' הטעה חצי גרי' א' על הארץ וחצי מסתרת תחתיה וגלגל זה
הוא סובב על ק' אחד והוא ממורה למערב ואכתוב על ראש מדרג' ג' ועל ראש מערב ד' והוא
נקרא ג' ד' וכעבור טאיני יכול לצייר בדמיון גלגל' עובר על גלגל אחד במרחק פשוט ציודתי
במקומו ב' קטנו סובבות גוד' ובא' הן תחת על הגלגל הסובב על ק' הטעה וכל אחת מיאלו הב'
קטנות הוא קסת ג' ד' ויש אל הגלגל הזה ב' נקודו' כאש' הוא סובב א' במדרג' נג' טלה והיא נקוד' ג' וא'
במערב כנג' מאזני' וה' נקוד' ד' והגלגל הזה הנקרא גלגל המסוד' א' הצפון ולא הדרום כפי ע' ב' חלקי' וגלגל
סמולו' הו' סובב על אית' שתי הנקודו' טעה טלה ומאזני' הרי לך צור' הרקיע מבואר' חכמה מפוארת

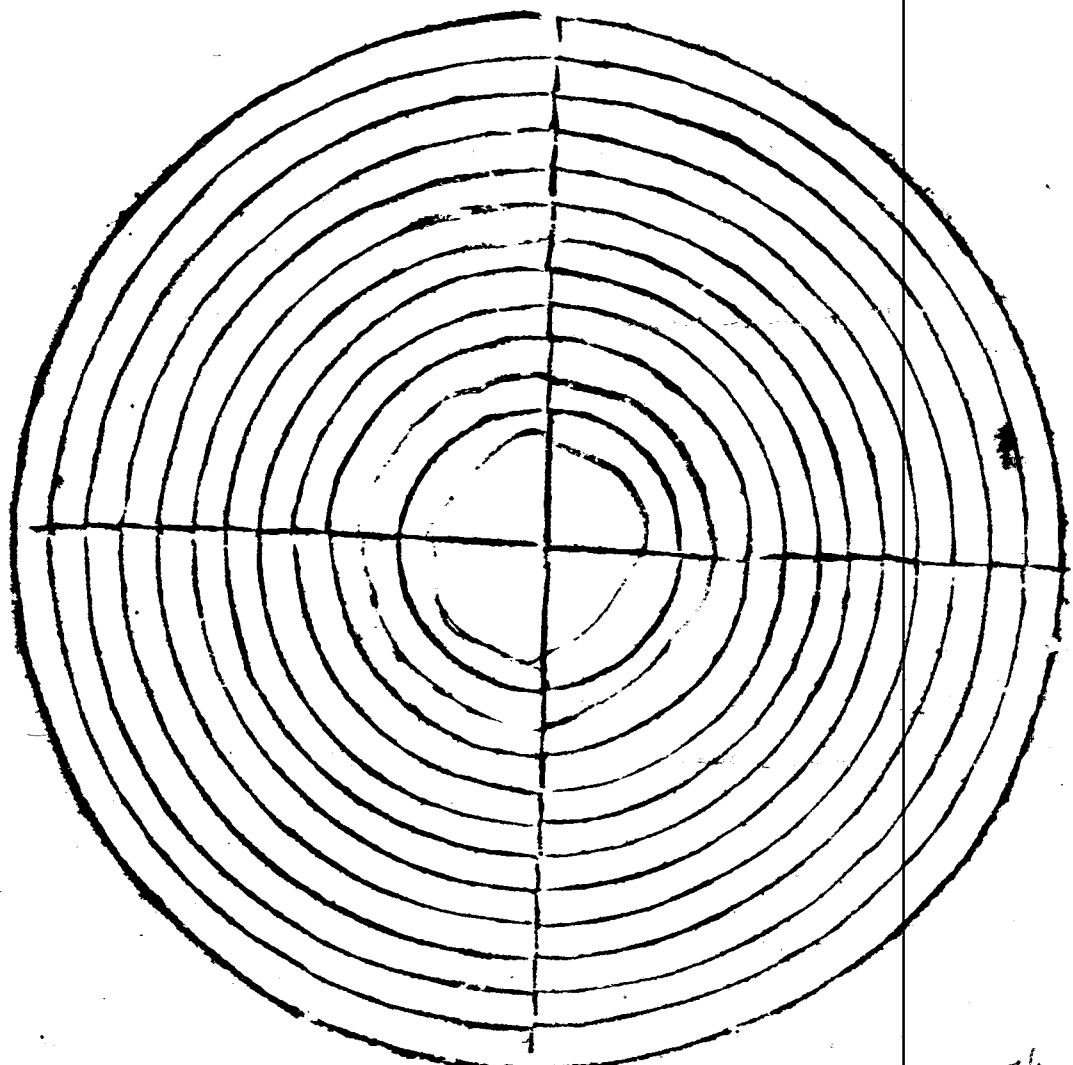
טלול המולח אשר הוחזק

שהחזיקו בלילי הקדושים

אשר בארתי צוית הרק י אש נקדט והתגברל : וכל העולם בלבו כגריד קודל
אפרט סבת החלוק והתמור אשר היא בארץ שמורה : דע כי היסוד על קו העצה ממור
למערכ הודגדול ורב בהיות גלגל המסור סובב סבד ראשו ועל קו היסוד יעלה שמשו
וכ המסורים כראים לו אחד בצפון ואחד בדרום : כי טוכן מיום : וכן המולות הדרומי לדרום
והצפוניים לצפון כנגד מצהו ומפני זה היום והלילה סוים לו בגלגל : כל ימי העולם : והיוסבים
על קו הגבול הראשון והמה רחוקים : מן הקו המה ין חלקים : והן לפאת צפון פוני ברחקם
: על כן גלגל המסור על ראש לא קס : והוא נוטה לפאת דרום מעני ראשם : בכל המקא אשר
נמצא אס : ועל מסור הדרום נסתר מהן ומסור הצפון נגלה : ולגריס עולה : וכל המקא אשר
בצפון עד ין חלקים הנזכרים : תחת ארצם אינם נסתרים : ואין גלגל המסור הסובב על רוח
הארץ חולק הרקיע אשר על ראשם לסני חלקים סוים : במדה ובקנים : וכל אחד ואחד נוטה
לצדו : ונשאר גלגל המסור על הדרך השווי לבדו : והגלגלים הסוים מגלגל המסור דרך צפון
הרקיע חלקים : בתואר על דרך המה לב חלקים : והנראה מהן על הארץ יתר : על הנסת
וממקומו יתר : בהפך הגלגלים אשר מגלגל המסור פונים : ולפאת דרום נוטים וחונים : כי
הנסתר בארץ תחת מעגליה יתר מהנראה עליה : ומפני זה כשהשמש הולך במולות צפון עוטה
ליסודים יצפון : בהיות הימים יתרום על הלילות : בשמו לו בראש טלה ועד אחרי בתול גבולות
והדבר בהפך בהיות לה מהלכים : מראש מאונים ועד אחרית דגים ערוכים : כי הלילות על
הימים מוספים : ועליהם עודפים : ותכלית הקצור והתוספת : אשר בגבול הזה כאספת : הוא
סיעור טעה אחת כיום הארוך : וכשיעור הזה לילה הגדולה ערוך : כל אשר יתרחק ליסוד מקום
הסווי : וראה בו יתר החלוק והסנו : פעמים יגדל יומם ופעמים ליליו : לפי מהלך השמש וגבולו
: עד אשר יגיע היסוד אל האיים הרחוקים : אשר הם בפאת צפון טעה וטשים חלקים ויהיה
ראש מול גדי עם המסור הדרומי נסתר : ובחסך בתיס חתר : וראש סרטן עם המסור
הצפוני נגלה : ועל ראשם יעלה : ובהיות השמש בראש סרטן תקלגל בעגולה : ואינם תפון
הארץ טפלה : ומם הארץ לחסכון הטעה : עפרים וארבעה : והיום הקצר לילה כולו : היס
גבולו : והמקום הרחוק מקום המה וטבעה חלקים מטפטין ודיכני חלקים ואף ארץ
בו יושב : על טעה הארץ יחשב : כי תאנמים וסרטן עליו עולים : קטע וגרי תחתיו מדדי וספלי
: וכאן טהחמה בתאנמים וסרטן אינה נסתרת : ומהלכה גומרת : ובהיות בקשת גדי תסר :
והחסך על האור יתר : ותחייב להיות ב' חדשים : יום ולילה ב' חדשים והמה מחטים : וכל אשר
תתרחק הארץ עוד מן הקו המה הרחקה יתירה : תוסף חלוק ותמורה : וסתר ממנה ד' או פ'
מולות : ואשר כנגדו על ראשה עולות : על כן יתחייב להשתמש באור ד' או ה' חדשים : ואשר
כנגדו חוסך ממטים : עד אשר תתרחק הארץ מן הקו המה תעשים חלקים : האיים הרחוקים :
והרחקה הזאת היא התכלית ימנית או שמאלית ויהיו מולות עומדים עליה והטעה מכוסים
תחת גבוליה : ותחייב להיות טעה חדשים : ור' וחוסך טעה : ותכסה בנטה : וכל זה לפי סובב
השמש במהלכה : ויפן כה וכה : וכבר ביארנו רבותינו עניינו : וה' ויכו לדבר תיקונו : וה' נוסח
המאמר : אשר הוא לכל דברינו מהלל וממאר אשר לעוד החמה איתות טע המסור חק ק עליו
והולך אל דרום וסובב אל צפון ונמצא בין זה וכתן זה טהחמה הולכת לר פיאית העולם וחורת

חלילה וא"י יצחק בן גוריון מקומות נמצא בישוב וכן הוא במקום טהומה זריחת אוי הוי לילה
 במקום אחר והוא לפי סבוב השמש ' ועוד אמר יצחק אבא ערעית באותן כוסרין דבני מדינהא
 ובאית תמן ויתכנה למיכל כד רחש לילא ולא ספיקא למיכל עד דהא כיגרא אמינא מאי האי
 דמרנ לי כך אורחוי דאדחא דא ועוד אית אטר סמוך לבבן תלתא מילין דלא יכול לכמנס אפי
 סלבות דא כדא תיבא לבני ר' סמועון אמר לי כך הוא לפוס מה דאחל סימטא פתח לי בסיפויא
 ברייתא דסמואל קדמא דהוה מספריה דאדס הראשון ואטכחנא האי עכיינא אמר רבי יהודה
 גבלא האי עלמא כהאי כדורא וכך אול סומס' איסתכח' בהאי ארז דנהירי כען ובהאי דרמיט
 כען ודיא חזו עוכאי : הכה ביארנו כי מרבות דבר לא כעלס : כ"ט משינוי הנמצא בעולם
 ועתה הבני מזייד הגלגלים אשר בתוך הרקיע סגורים ' ולעדי עד סגורים : ואינו חוטט לבאר
 דקדוקים ומעטתים : והסתכות אופניקס ' כי איז הכוונה לבאר : לתי הקפת המאורים הגדולים
 אשר לתועלת הע' לס אזוליס ' וזוהי צורת הגלגלים על דרך הכלל ' בהיות להם גובה ומחלל '
 הלא ימצא יחלקו עלל ' צורת גלגלי שחקים ' אחד באחד כגלגלי בעלים דבקים

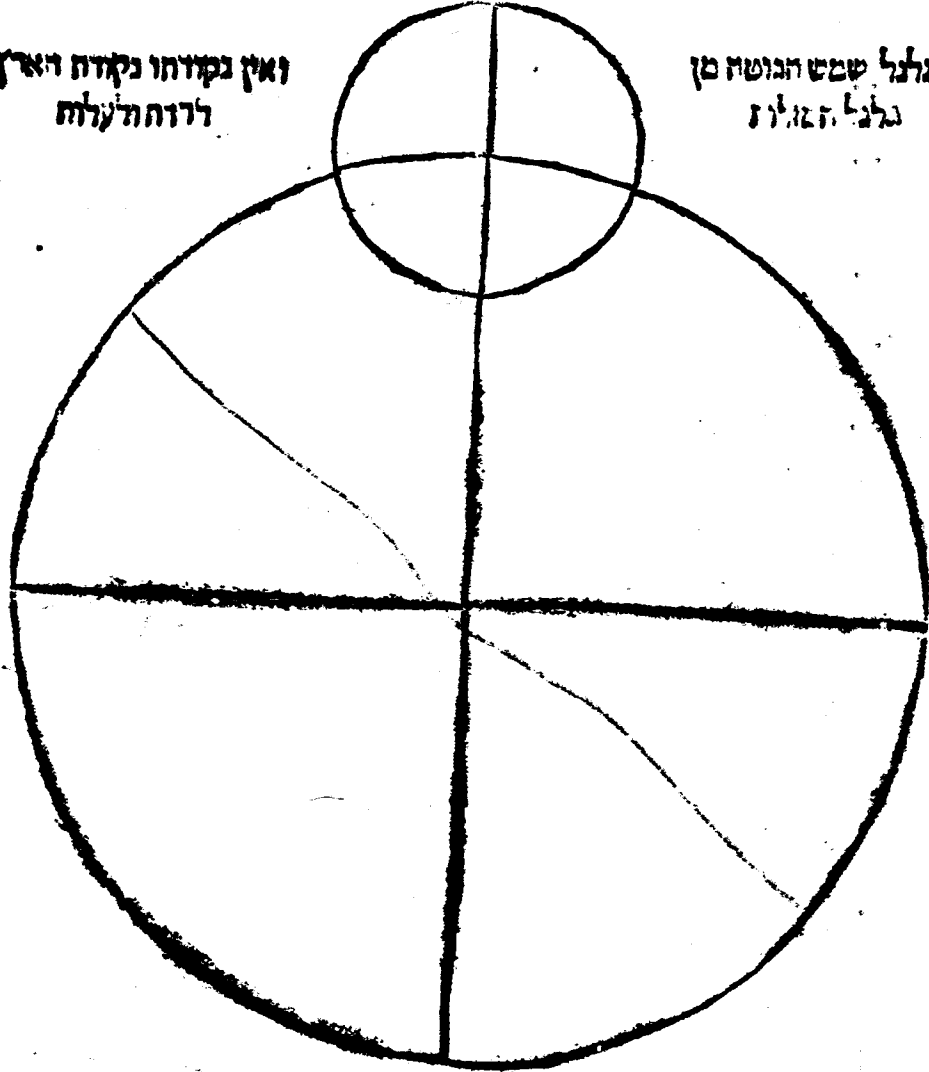
והנני אשר מהלכך וירקסן כאשר יהיה האופן בתוך האופן. כבר בארנו הקדמונים מוסדו הארץ
והאופנים: אמרו גבי כלל הגלגלים ואינם כבידים בתנועתם ולא קלים. וכל גלגל וגלגל נחלק
לג' מחצית וס' מדרגות: מחצית הסיגות, וכל מדרגה נחלק לס' חלקים אחד באחד דבקי: והחלק
נחלק לשנים נודעים, ועל שלשים ועל רבעים: והחכמים הם מחלקים החילוק הזה לדקדוק
מהלכותם: ולדעת תקופתם, לא שהם נחלקים בעצמם, בתנועתם ומקומם, והדקיע הגדול
לילה ויום ממזרח למערב: הולך ורוב, והחמה והלבנה תנועתם הפוכות, ממזרח למערב הם
מהלכות: והחמה הולכת בכל יום קרוב: מתעבה וחמסים חלקים וטביעית מחלק אחד, וזה
דבר ידועה אשר לא נכחד: והיא סוכבת מהלך הדקיע: בש' יום ורביע: נמצא שהדקיע מקיף
ביום אחד הקפה שלמה, מה שהחמה סוכב בשנה תמימה והדקיע סוכב במרץ: על נקודות
הארץ אינו פוח בהליכתה ואינו מוסף: לא יחסר ולא יעדיף, והחמה קו מהלכת כמו כן שומרת
אינה מארכת ואינה מקצרת: אמנם נראת כאלו היא מתהלכת בתנועתה: ומסתנה בהליכתה
לפעמים תראה במרובה לתנועתה נחשבת: ולפעמים תראה כאלו היא לאט סוכבת: ולפעמים
תראה במהלכתה מהלך בינוני ממוצע בין המהלך הראשון והשני: והחילוף הזה הנרא בהליכת
והשנוי הנמצא בסדר תנועתה: הוא מפני כי גלגלה על נקודת הארץ לא סוכב: וילך סוכב:
ותא נקדיה מנקודת הארץ שני חלקים ממאה ועשרים מאיעור אורך גלגלה, האלך לרגלה:
ויפתיב מה שלא יהא כל חלקי גלגלה על דרך אחד חלוקים: כי אינה בשוה מנקודת הארץ
רחוקים, אבל ימצא חלק אחד קרוב ואחד על דרך הנטייה, רחוק מה שחיה: וכשהחמה בחלק
הרחוק הדי היא בגובה הגלגל ואורך מרחקה: או כדרך רחוקה וכאשר יהיה בחלק הקרוב
תקרב לרוב, כי בגובה הקטן וקירוב מרחקה, מה משטתה ומוקה, ויש בגלגלה עוד שנים
חלקים: אשר ממרחקה הרחוק והקרוב על שיעור אחד רחוקים, ושנים האלו נקראים גובה
אמצעי, וכל האחד דרכי הממוצע מודעי: (ועל כן בהיות שמש בגובהו הגדול או בשני צדדי כן
דרכיו ומעבדיו, נראה כאלו במרץ השמש יצא על הארץ: וכאשר הוא בשני חלקי גובהו מהלכו
קבוע ואינו נוסף ואינו גרוע: ועתה אצייר הצורה כדון וטמרה: לדעת ולהבין השנוי הזה הנראה
במהלך השמש ונטייתו, ביום עלותו וכאשר הוא בגובה הגדול אך בתכלית עלותו עמד:
ובמסירתו נכמד: והגובה הזה הוא מול תאמים, כי טכז מרומים: האשר הוא כוטה מן הגובה
הגדול עד הגובה המצעי הראשון, מהלכו מודעת לכל עט ולשון: כי מוסף מעט בתנועתו,
אבל אינו מעט כל בהליכתו, ובמקום הזה תנועתו יורדת ואינה עולה: עד הגיעו במול
בתולה: וכשהגיעו אל המקום הזה יתלך בשוה, דרך ישר וכוז: ומטם יוסף להלך במרובה, כי
כבר רצה: עד היותו בגובה הקטן: מושל וסולטן: והגובה הזה במול קצת הוא ידוע, כוז
יעז וכאשר הוא מ' מצע מן הגובה הקטן אל הגובה האמצעי השני עולה: כי יפלא ממעט
ומקצר כיוצו: עד שת מצוא, ועת הגיעו אל הגובה האמצעי הזה השני,
אשר הוא מצד האחד בינוני: שז יהיה שוה במהלכת ולא יטה מדרכות: והגובה הזה במול ר'
דנים גבולו: אשר בתולה השת למולו ומטם יעלה אל גובה הגדול כבתחילה: וחזר חלילה:
והנני מציד בצורה הזאת גלגל אחד אשר נקדיתו נקודת הארץ והוא דמיון גלגל המולות ואציד
על נקודתו אנוצתי על ד' רוחותיו בג' ד' והגלגל הזה נחלק לר' חלקים

חלקים שנים בסני קיים עוברין עליו האחד נקרא קו ב' והאחד נקרא קו ד' ותי נקדתי ב'
חצי תאומים ונקדתי ג' חצי קשת ונקדתי ד' חצי בתולה ונקדתי ה' חצי דגים ואציד בתוך הגבל ה'
הזה גבל אחד קטן וממנו הוא גבל השמש ותייה נקדתי רחוק מנקדתי א' למול נקדתי ב' כש
כשיעור סני ח' קיים ממאה ועשרים חלקים משיעור אחד גבל השמש ומתי על נקדתי גבל זה
שהוא דמיון גבל השמש ועל ד' רחוקות בחזו והבא הזאת היא הפ' של גבל המולות וכחוק ה'
הזה י"ל במקום הכ" הוא גובה השמש הגדול ומרחקו הרחוק ומפני שהוא כמסך על עקמומי
גבל המולות וכל חלק הקו סגור הכ' הוא הו סכנו גבל השמש והוא גבה הקטן ומרחק ה'
הקטן ובפני חלקו אשר הם חזרו ומעורב אשר הם בתוך ח"ט בגבל השמש שניהם נקראים
גובה הכינוי והגבל נחלק בסני קיים ימים האחד הוא קו ב' והקו הזה הוא האמך עד ב' ג'
של גבל המולות והקו הסני הוא קו ח"ט והוא רחוק מן הקו העובר על נקודת הארץ כשיעור
סני חלקו מקו ח' קיים באורך גבל השמש וקו העובר על נקודת הארץ וחלק את גבל ה'
המולות לשנים במובן הוא חלק את גבל השמש לסני חלקים אבל אינם שנים והקו הזה נקרא
בגבל המולות א' ד"ה כעוב על גבל השמש כד' מערב ב' ונקרא קו י"ב כמזל בגבל השמש
כחלקו יתי ק' המולות לסני קשתות שאינם סוית : הקשת האחד הוא בגבל המולות קשת הכ' ד'
ובגבל השמש היא ב"ב וקשת א' יתיר ממחצית בגבל השמש ומגבל המולות מחציתו בלבד והוא
גובה ספה מולות ספה מחצי דגים עד חצי בתולה הסני היא בגבל המולות קשת דג' ובגבל
השמש קשת יום והקשת פחות ממחצית בגבל השמש ומגבל המולות ומחציתו שלמה : והוא נוסף
ספה מולות ספה מחצי בתולה עד חצי דגים וכעת השמש הולך על נקודת הארץ מגבל כרחה
על הארץ כאילו יאלך על נקודת ה' מגבל המולות והוא גובה ומרחקו האמצעי : וכשה' בנקודת
הב' כרחה על הארץ בחצי תאומים שהוא גובהו הגדול ומרחקו הרחוק וכרחה מהלך מנקדתי ב'
עד נקודת ג' שלמה מולות בלבד והולך על מרחק גבל יתיר מן הרביעי וכשיתנועע על נקודת
י' כרחה כאילו הוא בנקודת ד' מגבל המולות בקשת בכ' מגבלו כשיעור קס"ד חלקים מחלקי
גבלו והוא הלך אותם בקירוב מקפו יום חסר רביעי ובכל זה אינו טוב מגבל המולות אלא קו
ספה מחצית הגבל וכרחה הגבל כאילו הולך בעצלה ובמסך זה כשהוא הולך מגבל קשת יום
ספה קס"ג חלקים מחלקי גבלו בקרוב מק"ה יום וחצי והוא הסוכב קשת דג' מגבל המולות
אשר בה ספה מולות ספה מחצי בתולה עד חצי דג' וע"כ כרחה אל הארץ כאילו הולך במרחק
יום לנו להבין במהלך הזה כי כשהשמש בגובה הגדול ומרחקו הרחוק מן הארץ היא הנקודה ב'
מגבלו : ובצד הנקודה הזאת כרחה הוא הולך במול תאומים וסרטן וכאשר הוא בגובה הקטן
ומרחקו הקרוב מן הארץ כרחה הולך בנקודת ז' מגבלו ובצדו הנקודה הזאת הוא הולך במוקם
גדי ומשמש במול תאומים וסרטן וכשני המולות המוכים להם והם סור וארחה הוא הולך בכ"א
צפון מגבל המולות וסוכב סגור ראשי סוכני צפון ומחום האויר וכמזל השמש בכל יסוכב צפון
ומפני כי השמש בשליל מרחק הרחוק מן הארץ וגבהו הגדול אין החום נוסף כ"כ על מדינו
וכשהשמש במול קשת גדי וכשני המולות המוכים להם והם עקרב ודלי הוא הולך בשליל דרום
מגבל המולות ומרחקו מן הצפון : וכמזל הקרירות בשליל צפון בימים שהם ואע"פ שהקו
ב' וה' גדול בשליל צפון ויתיר ויתיר היה מתחוק אלא שהשמש מרחקו הקרוב מן הארץ וגבהו הקטן

וזה מוכח קצת מן הקור ועל זה הצד הישן פוטט כפאת צפון עד מרחק סו' חלקים אמר כפאת
 דהש הוא בהיטוך כי כשהמשט הולך במול קצת וגדי וכטני המולות המעופים להם הוא קרוב
 מראשו טוכני דרום ומחמם את האויר בחקה מפני שהוא הולך על קצת הקרוב מן הארץ והוא
 מרחק הממש הקרוב וגובהו הקטן על כן כמזא החום יותר חזק כפאת צפון ועל זה אינו יסוב
 אלא ספה עמר חלקים בלבד אלה הם מחלקות המולות ואופניהם : ולעמט טס אהל בהם :

ואין בקדוחו נקודה הארץ
 לרוח העליון

גלגל שמש הנושא מן
 גלגל המולות

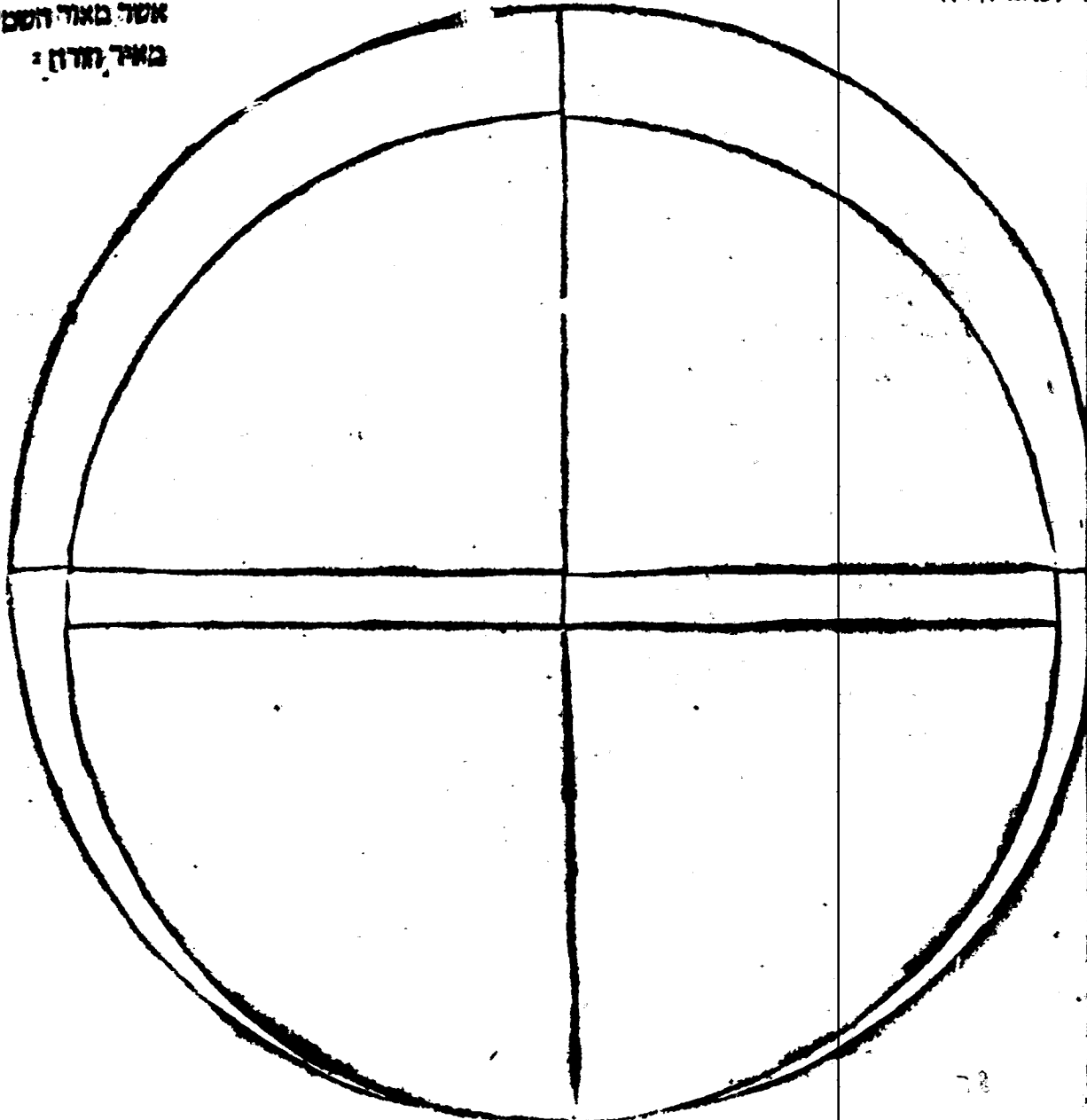
77

ועתה אדבר במהלך הלבנה : אשר ימי החדש לה למנה : דבר ידוע כי חנוכת הלבנה קלה
 והיא טובבת בסוף גלגלה : וכדמות מהלך השמש ממזרח למערב חלכת : מערכת
 לקראת מערכת : אמנם מהלכה גדול ונישא : על כן יתירה עמה : כי נבדל מההלך השמש כי
 בהרבה עניינים : כלים מכלים טונים : כי היא גומרת מהלכה בקרוב מתענה ועטרים יום וסל'
 עשרה טעות : ואורחוקיה נודעות : ומהלכה מארבע מהלכים יחוכר : וכמני גלגלי מהלכס

הגבל החד סוכב הארץ בעצמה: ונקודתה נקודת הארמה הגבל הסני הוא גבל קטן' ועל הראסון מוסל
 קטן: מסני אשר כיתנה בתוכה' נקודת מהלכה: כמבא כי מחציתו חוץ לגבל הראסון ומחציתו ניתן בו =
 וסוף קרבה: והגבל הראסון הוא גבל הדומה לגבל המולות: לרדת ולעלות: והגבל הזה סוכב במדון
 מסני כי נקודתו נקודת הארץ: והגבל הסני יקרא גבל הקסה במעגלי' ונקו הלכנה הולך עלת: והגבל
 הזה על גבל הזה נחמן: תבית ומחוק: והגבל הדומה לגבל המולות יתנועע: ממערב למזרח תנועה ומולך
 גמולת גבל הקסה ידועה: ומעביר אותו בכל יום עד סלם עטרה מדרגות מסה: כי קרוב הוא: והלכנה
 נכבת גבל הקסה למלואת תנועתה: וכאשר היא בקשת גבל הקסה אשר היא חוץ לגבל הראסון נכבת
 חלו הוא ממזרח למערב נכבת: והלכת בהסך בגלה הדומה לגבל המולות: במרוצה לעלות: ועל כן
 ראה כאילו הלכת בעצלה: אורה יסריס סלולה: וכאשר בקשת הסניו תפלס מעגל: אל כמות הגבל: כל
 דכיה וסביליה אל טל גבל הדומה לגבל המולות יאמנו אל עבר פתי ילכו: על כן תדמה כאילו היא
 ממזרח בתנועתה ותבא עד תכונתה: והכני מצידי צורת גבלי הלכנה מבואות: למראית העין מכוונת:
 והי לך הצורה מפורסמת ובלויה' ועל קו הישר בנויה

אשר מאד חסמט
 מאד חרוץ:

הזה גבל הדרח

ויהי כאשר כילה הסר לבאר דברי תהלות : אשר הם כחמת התבונה ספודות ובהיותן
תהלך תגלגלים , אשר בטוח מתגלגלים , וכי חילוף התבונה היתם למרחק עינים וילא
חלו בה דים : ויאמר האם ידעתו כי און בעצם המרחק סיני ותמורה , והקפת על דר היותו
סמחה : והחילוף והסיני הוא קצר ראית עיניו , נדעה ביניו , והמולות והכבדים יארום פ
צמעבדם : לא יסנו את תפקידם , שמים וממחים לעשות רצון קניהם , ולדרך האמת ומגמת
פניהם , וכונות כל אחד בתנועתו : לסאר לזכר על כבוד חלכותו : ומשתחוים ומורים ואומרי
ברון יחד ככני בקר גדול הומאלל מאד ולגדלתו און חקריה היא דעת חכמים ומכיל האמת
: אשר נפס כל מטביל עליה כמענה , ועתה בתי אל תגורי אל תכלמי כי לא תחסדי : ובטובעה
וכאלה : כי אעשה כלה : ואכער ההוכרי מן האדמה , ואתגם לביה ולטמה , וכל האומעי דברי
תחבולותיהם : ישנו ממועצותיהם , לכן טבי בתי ואל יודע הדבר והיה לנו למטמר : ויהי
ממחרת ויעל הסר על ההר אשר מקדם לעד , ואת רוח עצתו העיר , ויחך עמו טעים גבורים
מגיבורי אגמי : ומבחר עליטם : ויתן אתם במארב , בטמרים עקב רב : ויאמר להם טבו לכם
בוה ואל תפנו בה זכה : איש חרבו על ידינו : והיה כל הבא עליכם ועמד : והיה נכרת ונמחר
: ובריעו מיד ראשו : ועלה באשו , ועיניכם אל תמס על הכסילים : אל תפנו אל החלילים
האמרו לנו כן כעשה : לא נחמול ולא נכסה : ויתרחק מהם לעמוד במחטבו , ויסב כפעם על
מוסבו ויסלח בעד האוכרים האומללים , וחמסים איש מגבורי העיר הנחמדים נאלים : ויאמר
דבר סתר לי לכם , איש אל ידע כבואכם , וימחרו ויעלו אל ההר , והוא לקראתם מיהר ויאמר
בואו ברוכים ה' , אזילי עמי וזקני , וכמתיק יחד ס דות מטלים וחירות : בוא לפני כן פעמים
ואני ובני אחריכם רבים : ויבאו אל המקום אשר אמר : ואיש מהם לא נטמר , ויקאמו הגבורים
בכנליהם ויכרתו את ראטם מעליהם , ומלח בעד חמסים אחרים לאכדם ולהמס : וכן עשת
לכל האומינים בסכלות ההוכרי עד תומם , כי דבר על כל איש מהם רך לגון ויסחטא ויחטא
בראשין : ויבא אל העיר בטח ויהרג כל זכר : לבר חנתנו חזקן זכר , וימלט הוא וכל בניו
מטפחתו : וכל הסרים למשמעתו : ויאחזו בעיר בתעלות הכבוד והאר : וישרו וירכו מאד והאוכרי
סרה על אדוניהם ורעה רחשו , עברו וטענאו , ונטאתי אלך זה המטל : לאחן לב נרפה וכנסל
: ולעורר כל מטביל פעם ופעמים , למען יחפת ויבוא סמחים בכבדים אשר שמים , ויאמר
האקו את ה' האמרת היום , והטינות לכפטינו מרגע ועדיום : והארכת לדבר בדבר החכמה ,
הגדולה והרמה , ועל כן נחלנו ברית ותורה , לידחה ה' ככבוד וסרף , והחס הבינותי מאן ירתך
הנוראה : דברי מחזה וכבואה : כי תגלגלים בחפץ הטם מתנועעים , והכבדים אינם מעשים
ואינם מריעים : ויס להם בתנועתם כונה , ובתקופתם הנאמנה , והכוונה היא להדחות אל
העצם השאט הנחמד : אשר בסוד קדושי עמד , והוא הסכל אשר יאטם לטאריית : מלאך חברית
: על כן ראוי לאדם להזהר במעשי העצומים , לידחה את הטם אלדים לטוב לו כל הימים , ועתה
הנני בוה את העולם הסכל : והגוף החסוך ויאפל , ויארביק בסוד עליון מחטבותי , כייובה נפשי
וכחותי : על כמותי ידרכני למנצח כנגותי

אמר

העופר נדקת אחי האק

כחמתך : והחוקת ביושח
 תבונתך : וצתה לך ואחקך אל מקום אחי
 : אשר תהיה פהונו בומר : ותעסק ב
 בדברי תורה : ונסה אל האורה : וצתה
 מן השכלים : ולא נספה אל האלילים :
 נספר כמה יצרינו ומללו : אולו נעלי
 דרך גבולו : לחזות בנוסח הולבקר
 בהיכלו ויקמו מעש וילכו מעש שניהם
 חברים : בהח קונס מתפארים : ויבקאו
 לכפס מעלה ויתרוץ ויעלו כנגב ויכאו
 נה חברון : והיו טאים ושחיו : משכנו
 מבטחים : זה אונה וזה קורא : זה לימד
 זה מורה : זה ירבה במעללו עזמה וזה

שיף כתבונתו ערמה : ויתרוץ הכטר חכמה : ויכלו וימיהם בטיב נשנותם בכעיומי : על הרי בשמי
 : ועל זה אמר המשורר : להעיר לב איש ולעורר

גור ה ארבה	קוף קוף וקומה	גטוש אף וחיכה	ותחרות ושג אה
כור דוד ושפר	הבונה וספר	כאקו ופפר	עזוב ריב וקב אה
ותשכיל ותעש	טהור לב ופיעש	עזוב שוד ובעס	ותלמוד ליר אה

כשמי האקשה את דברי הארה : וידא ויאמר מה נורא / ויקוד וישתחו לאפתי : ויפרנס
 בשמי ויאמר בלאתי גואי הסכלי עשה : כי העחני דברים כלפי מעלה ונכסא מעל מעלה בדבר
 נגיד המחבר קצת לחסך הסכלו דרונות יהנה סכתי והודתי : וכל אורח סקר טכאתי : וילכו גם
 יחז האורדים : ויעלו לפנו ויאמרו הכנו לך לצבדים : והיום דיענו בושצינו וכלומתינו : כי
 סקר נחלו אבותינו : ועתה שא כא לפש אחק יחטאתה : ותעליך במבולות יס כל אמתס :
 אש זויג תבונתך לבך חאף : זכור מלחמה ואל תנף : כי יום טמחנו במהללך : לבן טכנו
 זליך : בהיותך לחבירך מזדה ומחסה : הטס יהיה טומע בינותינו : אש לא כדכרך כן נעטה
 נירא המחבר כי טכו מהכס : ודבר גבורות יחזן ערפס ויאמר הנה נשאתי מחשבותיכ
 : אלוץ את תבונתכס : והנה משאני טופר : אשכול הכ שר : כי כל טכ ויעינו ומתנחס : מודה
 נשכב ירוחס : ואתס טכי אתי אל תראי : רגו ואל תחטאי : אמרו בלבכס : על משכס :
 יייה ויתג גש נא אלו וכוואו עד הלום : והתענגו על רוב המלס : צוית

רבי כראות איש הלוי את הנפלאות
 הגדולות והנוראות : אשר עשה
 יצחק הנביא : אשר על המליצה כשקר
 ואת אשר לא נשא נפשו : לבלמה וכנסה
 מפני גזרת חמסה : ואת אשר ערך לכ
 לבגדש מלה כנגד מלה : תכחת הגולה
 עד אשר תעבס אל דרך המער : בחמת
 נבאר : ומתוך והלחה אורח ישרי חורחו
 את כל ונכתא : וידה ויאמר לעוב מעברו
 כל המכה את הרבי חין מטא בא' על ידו
 לאמר העמדיני : על ככון לכך
 הורעני כא את דרכך : וא
 ואהיה לב תבונת בוחן
 ויאמר הלא אנכי דל התבינו

וכבוד הנדון : מחטכותי בחונות : וטיתיי טבע וטלמים : וימי לחסדי אינם דרוסים : כהיותי
 מטולטל וגולה : ויש וקלה : ואין רוב ואין חכר : ואין טומע ואין דוכור : כמעט אבדתי בח
 בחילי : לילי האהיה לי : ואשמע מעט מוצר : ואין דוכר במלאכת הרפואות : חן חן תפואות
 והן הנה מלאכתיו וגורלי : כל מיני חבלי : ועתה ארון לנגדך דרכי ואורחיה וכלכל כהן חיי רוחי
 הודיעני במלאכה זאת עיקרים : ולכל טומעיה נכרים : והאצלת עלי במהללך : מן הרוח
 אשר עליך : ויאמר האיש הנני ממלך דברים עתיקים : בג' פיקים : ואכין לצורתך מצדה ו
 ומחסה : למען תסביל בכל אשר תעשה : ואהיה לדרכך תבנית בלי מוזרופי : מלא חכמה וכלו
 חסי : ויהי כוננת הדברים : נעילת טערים : הפיק הרואן במלאכת היכיאוצ : לעד ולאות
 ככר ביאור הקדמונים : אשר על דבריהם נטענים : ואמרו כי הגוף המוכר מד' יודית : דוכר
 בחכונת נכבדות : וכולם עניינים מפוארים : טלטה דברים : והם איברים קאים ויבקים : ו
 ומותרות נגדו ומחוקי : והרונות הדקי האברי אשר על מנהג הטבע מצוה ועל קו המער כנמים
 והם העלמת הכיאות : והכנת המציאות : וכאשר הם בהיפוך הוא החילי : ונטחת הבלי
 והאותרים כשאזכר על מנהג הטבע : הם סיבות החילי והפגני : כי כאשר אחד מהם מתגבר :
 חנדינו יטגבר : ואם הוא קר מקרר כי יטגבר עליו גם השתרר : והחיות על דרך הילכו אימת
 עקלקלו או נטחו והעברו אחד מהם על דרך מקרה יבוא ויסרה : עתה יעב' לרא' ללמד
 ועל הפיק תצמיד : כי כאשר יבא אחר אחד מהנה הטבע : על דרך מקרה או טבע
 יתקבצו למולי טלטה עניינים : כולם כאחד עוני : והם החילי והטבע והמקרה : פידספואר
 והחל כשעפא : המותרים הרי היא סיבה : ומחלה רכה : כהולד מהם קרחת : שיהי

ויקרה לחולה חוש גדול כרעס : דעד לחזק טען : וחיכוך תנועת העורקים : אשר מן הזב יונקיש
: לחדת כי הקדחת חולי רבה : והעיוט סבה : והדערה והחוס ושאר הנמשכים אחריה : הן
הם מקריה : ומקרים האילו דביקים : באזורים המתדומים בחלקים : והמשל באיברים אשר
כל אחד כלי לחלאתו בהיותו מוכן לעתו : כמו בהולד בתוך כים הטען ומתגדל : אכן משחי
לחבל : והנה זה סיבה לסגר דלקים : מצברות המים : והמקרה הגדול לפי המחלה : מצטט טען
הדלע : הייטב החולי הוא צורת המעבר והגירית ותולדתו : האכן היא סבתו : והמקרה מיעוט
הטען והולע : ועוד זה דמיון אחר בפחד הדבוק בהתגדדו : ויכנס בין הכסר והעור בחידודו :
ויכנס יומנו חבורה לעצמו : ריד בסת : ויקרה בעבור זה אל האיש הענוס : מחלה וכאב חנוס :
החבורה והמוצר סבה : והכאב מקרה דבוק בה : ואיפאר טיפתו האיברים במחלתה :
קנתם עם קצתם : כמו בהדת החולה סיבה לחולה אחר : ולכאן אחריו אינו מתאסר : והמשל
בזה בהדת הטען החלוס חולי מחיסרון המסע והחיבור : הוא סבה לחולו אחר יגיע לאיברי הדבוק
: ומה שזכר ללמוד כי החולי סלם מינים : ויש לכל אחד מפסטים ודמינים : והם חולי האיברים
המתארים בחלתייהם : וחולי האיברים אשר להיות כלי האכן כל אחד מהם : וחולי הסולל המתענה
החולי הזה פירוד הייבוק נקרא : וארה לחברה אלה סללי החלקים : אשר בגוף החולי כמנח
: וביקו יש לרשח להתבונן בעשרה דברים : אשר הם להתבחן החולה נכבדים : הראשון לדעת
לעין במח החולי : והוא עין שלילי : השני לדעת מקור וסבתו : בזה העלמות : השלישי לדעת
חוק האילי וכחו : והשני וחחו : הרביעי לדעת מגו הטבעי בחליתו : ואך הוא בוחן בריאותו :
השמיני לדעת כמה מקו יוצרו מגו נטה : ולעבור עלת אך טטה : השמיני לדעת בכל ענייניו :
הדתי יחיד : השביעי לדעת התאומה : בהתחלפו חוג : השמיני לדעת חומן ודעת כמותה
: בארבע עיקרים בסנה : התשיעי לדעת מסכנות בערים : הבמחזים אס במצבים : היא לדע
ענין שאיר בעת נחתו : והצבורת באזבו ומחלתו : ועוד לרשח להתבונן בטטה ענייני גדולים
: אשר החולי והבריאות כוללים : והם הנקראים ילדי הסודת : אשר על כל מרכב מעידות :
האחד ידיעת האויר הטוב : אשר על גוף יסובב : השני ידיעת המסתה והמאכל : אשר לעמוד
בלתו לא יכל : הג' ידיעת המינה והקיצה : אשר כפשו חשיכה : הרביעי ההסקט והתנועה : אשר
היא לכל ידעה החומי ידיעת העוצר והדיקה : אשר היא לאדם מדיקה : השמיני ידיעת הקדושים :
השמיני : אשר הם לכל אדם מצויים : אלה הם כלל הידיעה : בראייה ושמיעה : אשר צריך
הרשח לדע אוקסי : ולכאן על עכונתם : וכאשר ידע אלה העניינים : אשר הם נמנים : וחספון
לרשחית החולה מתחלתו ולחכם עצבותו : ישם מגמת דרכו : להסיד החולי מהסבו : כמו הנה
כלל הלח ברכס : טן יהיה חוכם : וכן ירשח הקד בחם והחם בקד : והוא הסוד והעיקר
אמנם צריך להזהר ברפואתו : לפי דעתו ותבונתו : לשמור האברים הנאזבים : טרי הנכבדים
זה עיקר הרפואה וענייניה : מקום ספור אכניה : ויש בספרי הקדמונים דברי חמדים : ארוכה
מארץ מדה : ועתה אודיעך דבר ברפואת הנפש המטבלת : רברבן ממללת : והיא הרפואה
הנכבדת : ועל דת האמונה סוקדת : טהרה עומדת :

ט א

צורת איש האזרים מדבר בפי מחללו : והבוגר שובע כי השנה אצו לו

הדרך : השינוי ברפואת הנפש :
 להצילה משיעור הפס : דע כי יקרה
 לכנס חסר ומגרע : הכל וחלי רע
 והוא בקצת הקטנוני : אשר לאחור
 כסוגים : והקנאה והתאזה והכבוד
 והעולם הכלה לעבוד : ושאר המד
 הרעות : יתרונות או מגרעות : הן
 הנה מחלת הנפש המדבר : אשר לב
 האדם חוקרת : ועם כן צריך לרפא
 לרפא אילו החלשים : ביד חזקה ופ
 וכמאמרים : והרפואה הסלמה :
 לאחור דרך תמימה : ולהרחיק התאות
 ולאחוז במצו : ולהסיר כל מדה גרוע
 חמדה ודושה : לרפא כל חולי

בהפכו : כי יקרה נספן : ולהשתדל בזהבית החכמי אשר היא לנפש מעלה רמה : ולא תכאב עוד
 ולא תחלה ותטב אל מעל בהדבקה אל עיקר התכונות : אשר על דרך היסוד כחונות : לרעת פ
 סבת הדברים : אמיתת מאמרים : להראות בחינוכי הדברים ונכס : אשר בקרבה : ולחקור
 מדרגות הנמצאים : אשר קצתם מקצתם באים : וכלם מאמיתית הבורא באצלים : עליונים ו
 ואפלים : והבורא אשר במעלתו : ואין עוד אלתו : ולהשכיל ההפרס אשר בין התמידים והמחודשים
 : אשר בכבוד הקדמו נקדם : מה הראוי ומה האפשר ומה הנכונ : אשר עוה והנע : ומה העניין
 במציאות הנמצאים : אשר לעמוד יחדיו נקראים : והחכמה באצלו הנבואה והתורה : אשר ה
 הם לעולם שמורות : ומה בין נבואות הנבראים הנכונים : חובר חבר ושאל אוב וירעונים : ואיך
 ידבר הנביא עתידות : במשל וחדות : ולמה נכסוה האדם לכבוד : משא הבריות אשר לנגדו :
 ואיך נקרא האדם עולם קטן : כדי לצדבב את הטען : איך נתחייב הנשמה לארות דברי חכמה
 : ולהסיר התאזה : ולהדבק בענוה : למאוס הממוץ הקלה והקניין : ולבנות העולם הקיים מפי
 ובניין : ולחזק כבוד כפיה ולהמלט מקטנו : מאוס ברע ובחן בטוב : ולהיו אנוח כחבלי התורות
 והחפשים : והיו לאחרים : ולאסוף בידו החכמה והמעשה : מעוץ ומחסה : והנלבב אשר כדבר ר
 רוח : לשלימות העניין הזה וסכחו : וגדל מספר מהללו : לאיש אשר זה לו : הוא הנקרא אנהב
 חכמה : איש מלחמ : בעבור זה אמר הקדמון הנכבד : איך הכונה שנדע כלבד : אמנס הנכונ
 שנדע ונעטה : ותחת כנפי התורה כתלונן וכחסה : אלה הם העיקרים לרפואת הנפש החכמה
 מעלות מדות הנשמה : וכזה יגיע הסכל למחוז חסדו וחסקו : ושלנו כות צדקו : אמנס יש שלמות
 אחרת : גדולה ונהדרת : והיא מעלת הנבואה : אשר לכל מטכיל השלם נשואה : ואין כל אדם
 יכול כוחו להגיע : ואל המעלה הזאת להגיע : פי הוא חפץ אדים ורצונו כאצל ממעונו : והנבי
 מוכיר קצת ממעלת הנביא ושלמותו : ומעט מופר מרומותו : כי זה חסד השלמים : ואהבת
 התמימים : ססד ורחמים :

ג' בעולות הנכח ומעלתו : תפארת יקר גדולתו : דע כי סגולת נפש הנכח הנדיבה :
 ומעלתה החשוב להעביר אחר הנכחות : ומעשה הנכחות : ולאביע למעלת השכלים
 ואמר איכס כלים : עד אשר תעלה אל מעלה רמה : ולמעלת החכמה : לייסר הנפשיות הנשמות
 אשר יחיד האדם : עד אשר תבטיח דואו : ועל דרך הראוי ובזמן הראוי ידוע וגלוי
 להפליט האדם : במשפט נדיים : ובענין הדין וההכרעות : לעובד פתוחות : להוכיח
 ולהגיד ולדבר : מה שדן צדקה אליו לחבר : ועל זה אמר הפילוסוף הקדמון טל חרמון : בטעם
 שבו ר' חסד ב"ר חרמון אמרו עבדים להבחין מה שבאה בנו העושה : באותות וכמגפתיים ובמורא
 : אמנם נבין ומסתכל הרבה מעמיתים : כי שכלנו חלם ומלאה לסוב ריגויה : על כן ראוי להאמין
 במצותיה : ולחייב המוסים ומאמרותיה : כי מצות הנפש הנאדרת : בכח נבואה מייסרת : ועל
 מעלתו מעלתה אצולה וכבדת : לשמור משמרת : והנפש הזאת היא הנגדת נפשותינו העדינו
 : שרתי במדות : כי הוא מוצא בסכלות האמיתות המצויות כלבה : ותבאנה אל קרבה :
 היא העולה למעלה מאלהים ומאמלים : חיות הקודש וארחלים : עד אשר תראה בורות נאות :
 ונפש קלות בראות : ותבין חידת עלונים : מה אופנים : וכל זה לפי מדרגות הנבואה :
 אשר בבטח הסליחה מצוייה : וסליחתו הגדולה בעת מצוא : רצון האלדים ומצנו : והנכח הזה
 מפליט סוד העולם : בדבר נגלה ונעלם : בהדיעו הנלחת עולם הזה ועולם הבא : באמצעי
 המלאך המעלה רבה : כי המלאך בין האל והאביא אמצעי : טמעי רעי : והנכח אמצעי בין
 המלאך והאמנים פועלי צדק תמימים : והאמנים אשר דת דין חרשים : בין האביא וההמון
 אמצעים ועל דרך סוד קבלתה המעלות : אשר יבנה מן הסבה הראשונה אצולות : וזו תכלית
 מעלת סוד דת : ומעלת מעללס ואדם : זה חלק אדם : אלה הם סגולת פראים מועילים
 במעלה : אשר עוררן אליו : וכן סוד הנפש המדברת ומאדית : מהלל חסקה וידויה :
 הן הם עדיה כל ומחדייה : ועתה פים פסד אל הדברים העצומי : הם אורך וסמך דברי חכמים
 ולכן יחש לדעת : כי תלך בדרך אמי : וחסה ותחיה ותעלם : כי היא לך לאור עולם : כשמע
 יחוק את דברי אים האלקים אשר הן באפילה כמנהגם : ואמר באמת אים כמך נקרא רופא
 חכם ונפש : כי הבינות דברו חכמה : ברשאות הנשמה : אך אמנם מי יגיע לקצת מעלותך :
 אשר יעשה כמעטך וטובותך : ומי יוכל להבחין דברי האדם : העיקר והסוד : והגד פדמי התור
 מלכות : מעלות חכמה כי כעלם לקוסיה : ומד בא עמדות : ואמר האים אל תתעצב : קום

ותקצב כי כבר ביאר דודי דת קדוה ימים : אחד אמרה
 ואחד המחשבה וכלב סימן לבו למחש : ועירם חכם
 דברי חסן לאמרי : סוף דברי הכל כשמע
 את האלדים היא זאת חכמת
 סוד : כמוב

יוצר דברי חכמה הן יראת ה' חכמה וסוד מרע בנה

[Handwritten signature or text in cursive script]

(13178)